

AUTHOR _____

NO. 180

TITLE _____

נביאים ראשונים :
נחמיה' א'

RR _____

[NEBIIM RISHONIM :
KINGS I]

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

LEIRIA, 1494

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

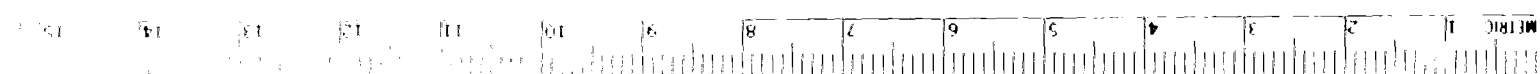
CALL NO. _____

GOFF, HEB-23

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF KODAK PAPER CORPORATION

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

HYMAN G. ENELOW COLLECTION

יתמרסם לכל עמי קארץ ט יי קיא קאלקיס ואין ענד רל ט בריותם ט כשיקטלו ישראלס נענשים ונשונם
מחזיקים חלקשית קוא נענה לקס

ר"ד קדש	והמלך וכל ישראל	ומלכא וכל ישראל	רלבג טוס
קמלך	עמו זבחים זבח לפני	עימיה מנכסין ניכסת	קדש קמלך רל
אלתך קחצר	יהוה וזבח שלמה את	קודשין קדם מיוונכם	ט מרונק קרנות
קרי קוא אומר	זבח השלמים אשר	שלמה הית ניכרת	שקריט טוס
לניה קדש ולעשו	זבח ליהוה בקר	קודש יא דנכס קדם	קדש קונל שלמה
סס קענה	עשרים ושנים אלף	מ תורי תרתין ריבוא	לקל חת יע קחצר
וקמנה וקאלמי	ועאן מאה ועשרים	ותרין פין וענא תרתי	רמזר קכמס
טי מונח קנחת	אלף ויחנכו ארת בית	עשרי רבוא וחנכות	צוסן שקריט טס
שעק שלמה קיה	יהוה המלך וכל בני י	בית מקדשא דמי	קקרנות ע
קמן מקבל רב	ישראל ביום ההוא	מלכא וכל בני ישראל	קרנפ טי מונח
קשנת וקאלמיס	קדש המלך את תוך	בומא ההוא קדש	קנחת שעק
ואין אומר על	החצר אשר לפני בית	מלכא יתנו דרתא	שלמה שקיה ט
מונח קנחת	יהוה כי עשה שם את	דקדם בית מקדשא	חמה אר כוול
שעק משק ט	העלה ואת המנחה	דמי ארי עברתמן ית	רמט כמו שחמ
כט אומר כד	ואת חלבי השלמים כי	עלתא וית מנחתא וית	כדק קיה קמן
מונח קנחת	מובח הנחשת אשר	תרכי ניכסת קודש יא	מקבל וקנ קר
שעק שלמה ול	לפני יתוח קטן מהביל	ארי נדבחה דנחשא	אותי מונח קנחת
יכול לכתל קשלה	את העלה ואת המנחה	דקדם מ דחיק כ	לפ שקיה מעטפ
ועל משק	ואת חלבי השלמים	מלסוברא ית עלתא	נחת חבל תחמו
בסו עס אקל		וית מנחתא וית תרבי	קיה של חכט
מונח כמו		ניכסת קודש יא	
שפרשן למעלה		שלמות רמו שח נערה חכטם שלמות תכנה וע	
ומונח קנחת			

שעק שלמה שקיה ט חמה ארכו וכל חמה רחם ול קיה יכול לקבל רב קשלות וקחלכס שקרי מונח קנחת
שעק משק קיה ט על חמש ואומר חלק עלות יעלה שלמה על קמונח קדש ומונח קדש מונח קנחת
שעק שלמה קיה ט על ולפ חסון עלות וחסטן חמות לפ קיה מונח שלמה מכל לא יו חלק וקוא אומר כד
כשטס חלק וצון מנה ועשרים חלק ואס תחמר כל חל לפ קיו חל קחלכס ט שלמיס קיו כל חל וצמונח
שעק משק חמר חלק עלות שקיו כלס כלל שח ט נס קנה קיו עלות רב ומונח ט לפ מנה חל

קו ק

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ואיך אומר וצום עשרים ושלשה אמרו ר' לבי צום
 קשמיט נולד ראות ממנו ולא נשע אותה ר' זיס לפי
 שקיה חן ולמד שקרא עשרים ושלשה לחדש חזרו
 ונמנו ראות ממנו וחזרו לאלהים ורע"ט שמשו שבעת
 ימי הקדש קודם חג הסוכות ויום הכפורים בכללם
 איפשר שאותה קיום לא חלו שהרי מצוה להתעורר
 ובכרת האוכלו ורע"ט שאומר כי חוכת המנוח עשו
 שבעת ימים וקח שבעת ימים ובכל יום ר' ז'
 מקריבים זבחי קשמיט הקדש קשמיט נש אותה
 קיום חל לא חלום באותה קיום עד קללה ומתארת
 חל ר' ז' אמרו כי חלו אותה קיום יום הכפורים
 כי בכלל ימי קשמיט קיה ולמדו זה מן חוכת המשכן
 מה שם עשו שלמים נשבת רע"ט שהיא חסוד שקילה
 יום הכפורים שהיא חסוד ברית לא כלשון ונחמית

שכבר עשו חוכת המנוח אחר קחשל ר' דרדך
 שיאלמו צום קשמיט לחדש ואולם מסת אמרו שקם
 י"ד יום כזכרון לומר שתחוכת המנוח התחיל
 בשמיט בתשרי ואלמו שבעת ימים — לו כנח חן
 קסוכות ואולם אם עשו אלני חנוכה צום הכפורים
 וחלו ושתה לו לא עשו כן זה ממנה שלח התנאי
 בזה המקום ברוחן שלם ואם קיה שמשו כן קנה
 קיתה קוראת שעה וע"י קבוצים שקיו שם ואם לא
 יקיה אמרו שעשו חג שבעת ימים על דרך אמרו
 חג קסוכות תעשה לך ורע"ט שלח קיו כעשים שלמי
 חנוכה נשבת ובכלל קנה קיה מנה חכמה נמנה שגזרו
 להיות חוכת המנוח באלו קשבעת ימים אזכרן מן
 שבער עליו בזכרן קתעלות המנוח עת מצוה קשפור

קמשכן שבת קיה בכלל שמש עשר יום כי רע"ט קיו ולמדו זה מדכתיב צום עשרת עשר יום צום שמש עשר
 יום מנה יום כלו רע"ט קף ימים אלו כלם רע"ט — ולמדו יום זה שכתוב בן ארבעה עשר יום מיום קתנו שם
 וקשו ואמרו ושמאל עשו צום הכפורים זה שלמים ולא חלו והר"ט ואמרו אין שמחת קבוק חלל נחלל
 ושתה וזכו שאמר קתנו וילכו לאלהים שמחים ומנוח לג' על קעון שיתכפר להם שיחלה בתקול ואמרה
 כלכם מנומנים לחיי קפה וצד קפסא קפסוק מפרש על קמונה אשר עשה יי' לרוד עבדו ולשאר אל עמו ופיר'
 לרוד עבדו שקיים לו מנה שקנתיחו כי יוצא מן חצו יבנה קשת ויקח שלם וקטן מיון לשאר לוכן קיה כחל
 קמלכס קיו עבדך קתנו ומנחיים לו מנחה ועל זה קלכו לאלהים שמחים ומנוח לג' ובדברי קימים קוח

אומר על כל קמונה אשר עשה יי' לרוד ולשאר ולשאר ורבותי

זלדרשו לרוד עבדו כי נשעה שנקש שלמה לקבטס קארון

למט לפטס דבין שערס זה בזה ולא כענה אמר

שאו שערס ראשיכם ולא כענה כון שאמר

יי' אלמים זכרה לחסדי דוד עבדך אל

השפט משיחך מיד כענה

וידע כל ישראל שמאל

קקדוש ברוך קוח לרוד על אותה עין וזכו שאמר קתנו אשר עשה יי' לרודי מלבא קמתעד נחל מנחיים
 קזכר שם גטני ארץ ישראל נפון ודרוס

קאלמים וקעלות היו רבים עד כי טען קעלות וקמנות וקלח קאלמים לן קיק יכ למענן קמנות שפעקאלמה
 להכלל כל ער שקוצרך אלמה לקדש רנפת קחזר ועסק שס מן קמנחה וקעלה וקלח קאלמים מה אלן יכול
 קמונח להכלל בדברי רזל מן לקת בזק יש אומרים כי רנפת קחזר קול שקדש כפון שפרשאו יש אומר כי
 מונח קאכטס כנה תוך קחזר ואמרו עוד כי מונח אכטס קול שפעקאלמה לן מונח קמנחת ומנה שאמר
 בדברי קימים ופעקאלמה מונח קמנחת וכן קול אומר כי מונח קמנחת אשר פעקאלמה לן קיק יכ
 להכלל מונח אכטס שפעקאלמה תחת מונח קמנחת שפעקאלמה ואלה דברים של תימה קן ואיפא כי מה
 שאין אלה עלות יעלה אלמה על המונח קהול לן כפעס זאת אלן קודם שוכו מונחען לרושם כפון שפרשאו
 בדברי קימים

ויעש שלמה בערת
 החוא את החג וכל
 ישראל עמו קהל גדול
 מלבוא חמת עד נחל
 מצרים לפני יהוה אלהינו
 שבעת ימים ושבעת
 ימים ארבעה עשר יום
 ביום השמיני שלח את
 העסוי ברכו את המלך
 וילכו לאהליהם ש
 שמחים ומובי לב על
 כל הטובה אשר עשה
 יהוה לרוד עבדו ו
 ולישראל עמו

ועבר שלמה בערנא
 התיא ית חנא וכל
 ישראל עמיה קהל
 רב מימלנא רחמת
 עד נחלא רמצים
 קדם ית אהנא שבעה
 יומין חטבת בירנא
 ושבעה יומין חנא
 ארבעה עשר יומין
 ביום תמינאה שלח
 ית עסא וברכו ית
 מלכא ואולד קרויהו
 בר חרן ושפיר ליבהו
 על כל טבתא דעבר
 ית לדור עדיח
 ולישראל עמיהו

דרק אתהחנ
 קמנחת
 קמקדש קרא נכ
 חג לפשקיתק
 קמונח קאח
 קמנחת ועשו
 שבעת ימי חמנח
 ושבעת ימי חג
 קמונח ואמר
 ארבע עשר יום
 לפודיעט קמונח
 קיולן קיקמנדש
 טמקס וטוס
 קשמית שאומר
 סלן אתהעס
 ויברכו את המלך

רלבג מלכא
 קמנחת
 עד טול מערים
 קס קינסית קנ
 של חרן ישראל
 קח כנפון וקח
 כדרומה כפון
 שזוכר בפרשת
 אלן מעש
 שבעת ימים
 ושבעת ימים
 ארבעה עשר
 יום
 עתה בדברי
 קימים כי קח
 עשות אלן חכמ

קמונח שבעת ימים ואחכ טשון חגאית שבעת ימי
 ועשו כים קשמית ענדית במשפט וטוס של אחריו
 שאין עשרים ואלק בתשרי כום קשמית
 סלן אתהעס ולענ אמרו כזק קמקס שבעת ימים
 ושבעת ימים ארבעה עשר יום קיינו יכולן לעינ

קח חג שמית ענדית ולן סכל לפרש כי שבעת ימי
 חמנח קיז אחר שבעת ימי סוכות ויום דקשמית
 שמית לחזקה שהרי אומן בדברי קימים וטוס
 עשרים ואלק למדש קשכית סלן אתהעס וחס
 תאז יוס ח ענדית חמחלן עשרים ושעס למדש

מלכים

וְאֵת כָּל חֶזֶק אֲלֹמֵהוּ כִּמּוֹ שִׁמְפֵרֵשׁ בְּדָק וְאֵת כָּל קוֹצוֹ עַל גַּב אֲלֹמֵהוּ לַפְּעוֹת בְּשֵׁת אֵי וּבְשֵׁת קֹלְכִי
 וַיֹּאמֶר יְקִי עֲשֵׂה וְלֹטֵס כָּל קִימִים יְהִי וְתִקַּח שִׁטְעֵת אֲרִיז טַק וְאִקָּח רַעוּת מִתַּעֲבָדִי תִמְוֹן כָּל
 יִנְמִי אֲזִי אִם שׁוֹתֵשׁוֹן אִתִּי פִי אִתְּהוּ וַיִּשְׁרָלְךָ וְהִכְרַתִּי וְלִשְׁמֵנִי לְרִיעִי
 סִדְרָה קַעֲמִים עַל כָּל רַעֲתָנִי וְקִצְתִּי קוֹץ יִקְיָכְסוּן

וַיְהִי כִּבְלוֹת שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת בַּיִת יְהוָה
 וְאֶת בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל חֶזֶק שְׁלֹמֹה
 אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת וַיִּרְאֵיהוּ
 אֱלֹהֵי שְׁלֹמֹה שֶׁנִּתְבָּא אֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּנֹבְעוֹן
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו שְׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ
 וְאֶת תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לִפְנֵי ה'
 הִקְדַּשְׁתִּי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָ
 לְשׁוֹם שְׁמִי שֶׁסַּעַר עוֹלָם וְחַי עֲנִי וְלִבִּי
 שֶׁסָּבַל הַיָּמִים וְאֶתְהַאֲסֵת לְךָ לִפְנֵי כֹּהֵן
 הַלֵּךְ דְּיוֹד אֲכִיךָ בְּתֵם לְבָבוֹ בִּישָׁר לַעֲשׂוֹת
 בְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֲקִי וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ
 וְהִקְמַתִי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל יִשְׂרָאֵל
 לְעַלְמֵי כֹּהֵן אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל דְּוֹד אֲבִיךָ לֵאמֹר
 לֹא יִכְרַת לְךָ אִישׁ מֵעַל שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל אִם
 שׁוֹבֵת שְׁבוּן אַתָּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרַי וְלֹא
 תִשְׁמְרוּ מִצְוַת חֲקֵי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם
 וְהִלַּכְתֶּם וְעָבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְהִכְרַתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל
 פְּנֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת הַבַּיִת
 אֲשֶׁר חִקְדַּשְׁתִּי לְשְׁמִי אֲשַׁלַּח מֵעַל פְּנֵי
 וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁלַל וּלְשִׁנְיָה בְּכָל הַעַמִּים

וְהָיָה כִּדְ שִׁינְיָ שְׁלֹמֹה לְמַבְנֵי יְתִיבֵת
 מִקֶּדֶשׁ אֲדִישׁ וְיִתְבַּיִת מִלְכָּא וְיִתְבַּיִת כָּל
 רַעוּת שְׁלֹמֹה דִּיאֲתָרְעִי לְמַעְבְּדִי
 וְאֲתַגְלִי לְשִׁלְמָה תִּנְנוּת כִּמְא
 דִּיאֲתַגְלִי לִיה בְּנֹבְעוֹן וְאֲמַר שִׁי לִיה
 שְׁמִיעַ קְדָמִי עֲלוּתְךָ וְכַעֲתִךָ רַבְעָתָא
 מִן קְדָמִי אֲקִרִישִׁיתִי יְתִיבֵתָא הַרִין
 רַבְנֵתָא לֹא שְׂרָאָה שְׁכִנְתִּי תִמְוֹן עַד
 עַל מֵא וְתִהִי שְׁכִנְתִּי שְׂרִיא כִּה וְאֲפִי
 רַעוּתִי מִתַּעֲבָדִי תִמְוֹן כָּל יוֹמֵי יוֹאֵת
 אִם תִּהְיֶה בְּאַרְחֹן דִּתְקִינֵן קְדָמִי כִּמְא
 דְּחִלְיָךְ דְּוֹד אֲבִיךָ בְּקִשְׁיִתוֹת לְבָא
 וּבְתִרְיָעוֹתָא לְמַעְבְּדִי כְּכָל דְּפִקִּידְתְךָ
 קִימִי וְדִיעַ תִּטְרִי וְאֲקִיסִית כִּוְרִיסִי
 מִלְכֻתְךָ עַל יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵי כִּמְא
 דְּמִלִּילִית עִם דְּוֹד אֲבִיךָ לְמִימְרֵי לֹא
 יִפְסֹק לְךָ נֹבֵד מֵעַל שְׁכִנְתִּי דִּישְׂרָאֵל
 אִם מִיִּתְבַּתְתּוּבֹן אַתָּן וּבְנֵיכֹן מ
 מִבְּתַר פּוֹלְחֵי עוֹלָא תִפְרוֹן פִּיקוּרִי
 וְקִימִי דִּיהִבִּיתְךָ מִיבֹן וְתִהְיֶה כֹּן א
 וְתִפְלַחוּן לְטַעוֹת עַמְמֵיָא וְתִסְגְּדוּן
 לְהוֹן וְאֲשִׁיעִי אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲפִי
 אֲרַעֲא דִּיהִבִּית לְהוֹן וְיִתְבַּיִתָא ד
 דִּיאֲקִרִישִׁית לְשְׁמִי אֲרַחֲקִי מִקְבַּל מִמְרִי
 וְהָאִישׁ לְמַתְלוֹ שׁוֹעַ בְּכָל עַמְמֵיָא

ו

כ"א

מלכים

ר"ק חשיקמלמנה ואעפ"א קין
למלמנותם אלם קיק למכל
עבריו מעט מלמנה קיתקל כאלקח
חמת טול ועטון גבר
ואילת

רלב"ב אך מעט ישראל ללמען אלמנה עבד מ קס קין ארשי
קמלמנה כשיצטרך וקס קין עבדי אלמנה קמשרתים
למנו וקס קין שריו לל קשרים קמנומס תחת מנשה רזמלך
וקין שרי רכנו וקין פרשיו וקס קין אלכר זכמטס בטן בתיא
ובטן שת קמלך ובטן קמלך שקיק סכך זון כדוד גבר יון

ויבן שלמה את גור ואת בירת
הרן תחתיו ואת בעלת ואת
המור במדבר בארץ ואת כל
ערי המסכנות אשר היו
לשלמה ואת ערי הר כבואת
ערי הפרשים ואת חשק שלמה
אשר השק לבנות ברושלים
ובלבנון ובכל ארץ ממשתחו
כל העם הנותר מן האמורי
החתי הפרזי החוי והיבוס אשר
לא מבני ישראל המה פניהם
אשר נותרו אחריהם בארץ
אשר לא יכלו בני ישראל
להחרימם ויעלם שלמה למס
עבד עד היום הזה ומבני ישראל
לא נתן שלמה עבד כיהם
אנשי המלחמה ועבדיו ושריו
ושליו ושרי רבבו ופרשיו

ובנא שלמה הית גור וית בירת
חורון ארעה היות בעלת וית
תמור במדבר בארעה
וית כל קירו בירת או צר
דהואה לשלמה היות כל קירו
רתבא וית קירו פרשיא וית
רעות שלמה דאתרעל למיבני
בירושלם וכליבן ובכל ארע
שולט וזכר עמא דאשתאר
מן אימוראי היתאי פרזי
חויאי ויבוסא וירא מבני
ישרא אעון בעיהו דאשתארו
בתריהון בארעה דלא יכלו
בני ישראל לנמרותהון ומבני
שלמה לרסקי מיסין פלחין
עד יומא הרין ומבני ישראל
לא יהב שלמה למיהו פלחין
ארי איעון גברי עברי קרבא
ועברוהו ורכבוהו ועברוהו
ודבני רתבוהו ופרשוהו

קמלך ולפטס כמון
שכר כמסר שמואל
ונשאר מלך בלע
כמי וקח קמקוס
שקין נאספס שס
ישראל לזה נקרא
מלך כמטס קרא
מלכו וקמני
ובטן קומני
ירושלם מעטק
נתקדש לכר
קצת קדשים תוך
קומנה כמון שר
בערם ובטן שר
קצר ומגדו וגוד
כפרעם מלך
מערים שרף אוקה
באשולז קוצר
אלמנה לבית
אלקים לל מנחם
ובטן בית חורון
קתחתן וקעלון כמון סוכר כדברי קימיס ובטן שר

בעלת ובטן שר קרמנ שקיק נמנר נרן לל שקיק נרן למדנר ונדק קחד לרן ענדק ובטן
כל ערי קמסכות וקס ערי קאונרות כמטס לך טח אל קסוכן קזק וכן סוכר נדק כ קערים קהס נר
אלמנה ובטן כל קערים שס נהס אלמנה קרכב ובטן כל קערים שקושית נהס אלמנה פרשיו וכלמנה שקיר
דנח אלמנה לבית ברושלים ובער קל נפון ובכל ארץ ממשתחו

מלכים

רלבג ארץ כנען כל ארץ חול שאינה עשק פירושו וזק דבר קמם אשר קעלה קמלך
 שלמה קדעון בזה ש זה דבר קמם אשר קעלה קמלך שלמה לנפות כל ארץ
 קנטעם שזכר שנה שלמה וקנה קמם קנה כל קעם קסודר מן קמורי קחיר וע'
 אשר לן מנע ישראל קמנה ללשון עבדירו קנה עמקם אשר סודרו אקריקם זכרן
 אשר לן יכלו בני ישראל לקהרימז קעלם שלמה כלם למע ענד וקס ענדו ארוע בדעז אלע

רדק ולן יארן
 בעטו
 וקראם ארץ
 כנען ללסטר
 שלן קיו ענדריס
 ושטם מוגרישע
 קארן ונדברי
 רזל ארץ כנען
 ארץ שאינה עשק
 פרות דנעמן
 עד יעק אמר
 ארץ חומטון קיתה
 פרוש חול ואמאי
 קרי ליק כטרי
 דמשתקעו כרעו
 כנה טכנל פ
 שרנו של אדם
 משתקעו נה
 מן מנתקח חול כאלע
 קס כטולת עלבן
 אינה עשק פרות
 ונדק סחירס
 עתן שלמה עשרים
 עזר זכרעו שלמה
 עתן גבא חירס עשרים עזר זכרעו וזרעו עשו לחוק
 קברית עמקם וזכר בזה קספר מנה שנתן שלמה לחירס
 וזכר בדה מנה שנתן שלמה
 למם ידוע בכל השנה לנפות
 סבלו שמעם חלק חונד זכר שלמים שאלמים כמ אדם לנפותקם עתן ע

ויצא חירס מצר לראור את
 הערים אשר נתן לו שלמה ולא
 ישרו בעניו ויאמר מה הערים
 האלה אשר נתתה לי אחי ו
 ויקרא להם ארץ כבול עד היום
 הזה וישלח חירס למלך
 מאה ועשרים כבר זהב וזה
 דבר המס אשר העלה המלך
 שלמה לבנות את בית יהוה
 ואת ביתו ואת המלוא ואת
 חומת ירושלים ואת חצור ואת
 מגדו ואת גור פרעה מלך מ
 מצרים עלה וילכד ארת גור
 וישרפה באש ואת רכנעני
 הישב בעזר הרגו ויתנה שלוחים
 לבתו אשרת שלמה

ונפק חירס מצר למיסעד ית
 קירויא דיהב ליה שלמה ולא
 בשרא בעינוהו ויאמר מה
 קירויא חאלן דיהבת לי אחי
 וקרא להון ארע כבול עד יומא
 הרין ושרד חירס למלכא
 שלמה מאה ועשרין כבר
 דהבא וזרין פיתגם מסקי מיסין
 דמע מלכא שלמה למיבנית
 בית מקדשא דיעו וית ביתיה
 וית מליתא וירת שורא
 דירו שלם וית חצור וית מגדו
 וית גור פרעה מלכא דמצרים
 סליק וכבש ית גור ואוקדריה
 בעורא וית כנענאה דיתכ
 בקרתא קטיל ויהבה מתנא
 לברתיה איתת שלמה

וזה דבר קמם נמשך טעמו עד כל קעם קסודר טמקם לקח לעבדים
 קנענים וקערים קאלו וזכו מנה שאמר למעלה שבשם חלק כושא
 זק קעזר וכן לכן יתתם שלמים וית מנתן

מלבים

ר"דק

וקעלה שלמה שלם פעמים נשנה עטן זה
 הוא קצר וכדברי קימים יותר מנחור
 זה אמר קעלה שלמה ונר רוצה לומר אז
 אחר שכנה קצת העמידו על משפטו לקריב על מזבח
 הנחשת אשר לפני האולם וקרימים דברי יום נומו
 לעלות כמטרה
 משה לשעור
 ולחדשים ולמועדים
 שלם פעמים
 נשנה וקעמיד
 מחלקות קבועים
 על עבודתם
 והלויים על
 משמרותם לשאת
 ולקבל וקשוערים
 במחלקות כעו

והעלה שלמה שלש
 פעמים בשנה עלות
 ושלמים על המזבח א
 אשר בנה ליהוה ו
 והקטיר אתו אשר
 לפני יהוה ושלם את
 הבית

שטח דוד אצו בכל עטן קצת וכדברי האונטרות וקקמר
 איתו כעו טעו וכן ית ומקמר עליה קטרת בסמין ועל
 קמזבח אשר לפני ית אמר זה שהוא מנחם הזב שקיה
 נביכל לפי ית והוא קיה מנחם קקטרת או פי אית
 כמשמש ולפי שזכר ט קעלה עלות על המזבח אשר בנה
 והוא מנחם הנחשת ואמנ ט קקטיר גב על קמזבח
 באחר אשר איתו אעפ שלם קיה עמו נבית ט זה קיה
 נביכל וזה קיה בעזרה לפני האולם אעפ שבער ית
 קיה עמו לפיכך פירש אשר לפני ית ואלם אית
 קצת קאלים עבודת קצת כעו שזכרנו בדבר הקרנות
 וקעמיד קבועים והלויים זמנה שזכר בדברי קימים
 בפרט זכר קנה בכלל ואמר ואלם אית קצת נאם
 נס כן אמר בסוף קדברים ואלם אית קצת ית ית

רלב"ג

וקעלה שלמה שלם פעמים
 נשנה עלות ואלמים כזכר נחור
 נספר דברי קימים שזה קיה
 נחור קמטית ונחור קטועת ונחור קטועת ולח
 זכר פס ט אס עלות ואחזוב שקס קיו בעטור
 קעטור וזקקמקו
 זכר רהשלמים
 עמקס שקיר
 שלמה מעט
 פס נחור ק
 קמוטרים נ
 בעטור קחנה
 וקמקרה פ
 שקוא מקויב
 נקס וקס ריו
 נאס בעטור

ואסיק שלמה תלת
 זמנן בשנתם עליון
 ונבסות קודשיא על
 מדבחה ארבנא קרם
 יעומקטיר עלוהי א
 קטורת בוסמן קרם
 ית ושלמים ית ביתא

עצמו או קיה מרנה נקס כלכך שקיו מספיקים
 לכל ישראל וקקטיר אותה רוצה
 לומר שקיה מעט מאלו קטרת קסמים אשר
 יקטירו על מזבח קזב ואלם אית
 קצת רוצה לומר שקיה מאלים מאלו עטן ק
 קתמידין בכל יום וקמוספין לשבתות ולחדשים
 כעו שזכר בדברי קימים וידמה שבעו שנה
 שלמה אית קצת מאלו כן רצה שתהיה עבודתו
 כל ימיו וקנה קהכד זה בעטור ישראל וקנה
 יקיה קרען נחמרו ואלם אית קצת שכל מרה
 שיצטרך לכתוב זה קיה עזקה שלמה מעט
 כעו שמן קמחור ולקס קפמס אשר
 על שק קר קזב

מלכים

ר"דק חמשים ונה מאות לפי שזכר העבדים
מקגרים במלכות ושרי ישראל זכר
הקרים הנצבים על המלכות ואמר שריו
והקמא מאות וכדק אמר ומהותם קאל
מאות קיו מקגרים שקיו נצבים על אשר

אילין רבני איסטרטיוניא דממון
על עיבדתא לשלמה
חמיש מאה וחמשים
דמפלחין בעמא
דעברין בעיבדתא
פרס בתפרעה
סליקת מקרתא
דדוד לביתא דבנא
ליה בבין בנאיר
מילתא

אלפים ואלף
המאות והמאות
וקמנים ריו
מישראל שקיו
נצבים על אמות
אלף מעלות
מקגרים ואלף מען
נפסר קזק סעט
קגרים ס' חס נצט
ישראל בכלל ודברי
קיימים לן מענה
נצט קגרים ס' חס
נצט ישראל ס'
נצט קגרים מען
אותם ס' עס שאר

קגרים שאמר שלשת אלפים ואש מאור ר' ועשו
קמלכות לן קיו אלף שלשת אלפים ואלף מאות כמון
שאומר נפסר קזק" אך נתפרעה לפי שאמר
למעט לנכות את ביתי ואת ביתו ואת המלוך
אמר ענה למך בנה את המלוך ס' בנה ס' בית
לנתפרעה כמון שאומר לז בנה את המלוך ונדק
אומר קמטם למך לן רצף שתיק בתי ס' אמר
לן תשגו אשק בתי דוד ס' קדש קמנה אשר נאק
אלקין ארון קאלקים"

שמשגו אשק בתי דוד מלך ישראל קדש קמנה אשר נא אלקים ארון י"א לז בנה את
קמנו ירמק שלערך נתפרעה בנה קמקום קמאל ליות ס' בית לנת פרעה"

רלבג אלה שרי הנצבים לל קממוטם תחת הנצבים
שקיו ממוטם על כלם קמנים וקמא מאות ככר
זכרין נמק שקדס שכבר קיק על קשרי אלפים ואלף
מאות קרודים בעס קעשים במלכות אלף מאות מקגרים
שנארו ממספרם כמו שנתבאר ממק שזכר ממספרם
נדק וקנה קיו

אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה
לשלמה חמשים
וחמש מאות חרדים
בעם העשים
במלאכה אך ברת
פרעה על תח מעור
דוד אל ביתה אשר
בנה לה אז בנה את
חמלוא

ס' עשר ממוטם
על קס מאותם
וקמנים קיס
כמו שנתבאר נדק
נזק ד' מקום
ואיפשר שאר
קמאות וקמני
איס קיו מישראל
וקיו ממוטם על
כלם ולזק. מנאס
נדק אחר זכרו
קמעל שקיק
מנים שלמך
לבע ישראל וקור

אמרום קמנה אנאי קמלחמק שרי שלשין ושרי רכבו
ופרשין ואלף שרי הנצבים אשר למלך שלמה קמנים
וקמנותם קרודים בעס' ואיפשר שבעטן בית המקדש
לן קיו אלף אלף מאות וחולס נשאר ד' בטמס ס'ס
קעשים במלכות מפרזרים פה ופה קוכרין ליוסיף על
קרודים במלכות קממוטם על קממוטם ר' איס ולקח
יחגרים' בעצמם בדרך אלף נשאר קרודים אשר
תחתיהם ס' חס ג' אפיס ונ" אך נתפרעה עלתה מעור
דודא ביתה אשר בנה לה כבר נאק נדק ס' לז רצה שלמה
שמשגו אשק בתי דוד מלך ישראל קדש קמנה אשר נא אלקים ארון י"א לז בנה את

קמנו ירמק שלערך נתפרעה בנה קמקום קמאל ליות ס' בית לנת פרעה"

מלכס

ר"ק ואת עשה ברה' אמר אז קלך שלמה לעצון גבר ואלחילת לל שאך שם ולכרם וקח אמר כי עשה שם
אמר אשר חילת עצון גבר קסמך לחילת כרה ש אמר עצון גבר קיה וקירס שלח לו שם חטית עג
וזכו שאמר קנה ושלח חירס ברא' לל בראשותו כן ברי קימיס אמר חטות" אנשי חטות יודע קיס'
כהרעמו עברין ספטין דאומטן לברא ברא' אמר" ארבע מאות ועשרי ונדק' תפ' איפשר כי קאלסיס קוצ'ו
נקוצות קדרך ומלכת שנה שומעת שומעת תמיד את שמע שלמה ותנח' לפנות בחידות' לל בדברים
סתמי בחכמה ומא' לשם יי' כי רונה קרמיס וקאשפיס וקמת עסקיס בחכמות קיטות חזין מלכת שלם
א' וחכמת שלמה

לשם יי' קיתק לפי
צחק לדבר עמו
ולחקור על חכמות
ס קיא קיתק
חכמה" ותנח

ואני עשה המלך שלמה ב
בעציון גבר אשר את אלות
על שפתים סוף בארץ אדום
וישלח חירס באני את עבריו
אנשי אמות ירעי הים עם עברי
שלמה ויבאו אופרה ויקחו מ
משם זהב ארבע מאות
ועשרים ככר ויבאו אל המלך
שלמה ומלכת
שבא שמעת את שמע ש
שלמה לשם ידוח ותבא
לנסתו בחירותו

וספנתא עבר מלכא שלמה
בעציון גבר רעם אילת דעל
בנה ימא דסוף בארעא
דאדום וישרר חירס כספנתא
ית עבריה ויגברין ספטין ד
דאומטן לברא כמא עם
עברי שלמה ואתו לאופיר
ונסיבו מתמור זהב ארבע
מאה ועשרין ככרין ואיתאו
לות מלכא שלמה
ומלכת שבא
שמעית שמע שלמה
לשמא דינ ואתת לנסיותיה
במתלין

רלבג
ואת עשה למלך
שלמה רוצה למר
ספט" אנשי
חטות יודע קיס'
רוצה למר אנשים
נקיאים נבונות
קאמות ונקיאים

בחכמות קיס' להישר אל המקום אשר ירע לכתלנו" ויבאו ופירק שם קיה מקום לזקב יזקו חנות מנח
רוצה למר כי שם קיה מנחב לזקב" ומלכת שנה שומעת את שמע שלמה לשם יי' רוצה למר שקיתה
שומעת את שמע חכמת שלמה לשם יי' וקדטן כי מניא קיתה לו חכמה כמו שקרס ברא' קכט נתיחך לב
חכס וכטן אשר כמוך לא קיה למטך ויקיה קרען ברא' לשם יי' בעבר שם יי' חניקיה קרען בזק
שקיה שמע שבע שכל פנה שקיה עשה קיה עשה לשם יי' ולזה קיה דק בן תמיד וקפלט מפת זה בחכמה
כי זק חקר מקבלים קגדוליס להשנת חכמה" חן ירע בזק שקיתה לו חכמה כשלאה ולא קיה מפתמא זה
אלל לשם יי' לעשות כדקה ומפתמא כמו שמנחא מקוזות שראו לסטו" וקטחור קראשון קוצ'
יותר כטן לפי מה שאחזק" ותנח ירושלמה בחילבד מאל'

מלכים

ר"דק ואחשקה בדה' אומן אזו קלך שלמה לעצון גבר ואלחילנת לל שקלך שם ולכרם וקח אמן כי עשה שם
 חנה אשר את חילת עצון גבר קסמך לחילת כרהק כי אמן עצון גבר היה וקירם אמן לו שם חטות ענד
 וזקו שאמר קנה וישלח חרם בלז' לל בלחיותוכן בלברי קימים אמר חטות' אנשי חטות יודע קיס'
 כהר גמון גברין סמטן דאומטן לל ברא בלמא' ארבע מנאות ועשרי' ונדק' תפ' איפשר כי קאשאיס קוצ'און
 נקוצ'את קדרך ומלבת שנה שומעת שומעת תמיד את שמע שלמה ותנח לפותו נחידות' לל בדברים
 סתמי' נחמק זמא' לשם ו' כי רוב קרמנים וקאשפיס וקמת עקוס נחמנות קחיעטות חין מלכ' כרס לשם
 ו' נחמנת שלמה לשם ו' קיתק לפי

נחמק לנדב עמו
 ולקור על חמנות
 כי קיא קיתק
 חמק' ותנח

רלב' נחשקה למלך
 שלמה רוצה למע
 סטנ' אנשי
 חטות יודע קיס'
 רוצה למע אנשים
 נקיאיס נחמנת
 קחמות ונקיאיס

ואני עשה המלך שלמה ב
 בעציון גבר אשר את אלות
 על שפתים סוף בארץ ארום
 וישלח חרם באני את עבדיו
 אנשי אצות ירעי הים עם עבדיו
 שלמה ויבאו אופרה ויקחו מ
 משם זהב ארבע מאות
 ועשרים ככר ויבאו אל המלך
 שלמה ומלבת
 שבא שמעת את שמע ש
 שלמה לשם יהוח ותבא
 לנסתו בחירותו

וספנתא עבד מלכא שלמה
 בעציון גבר דעם אילת דעל
 בן ימא דסוף בארעא
 דארום וישדר חרם כספנתא
 ית עבדוהי גוברין כפנין ד
 דאומנין לל ברא בלמא עם
 עבדיו שלמה ואתו לאופיר
 ונסיבו מת מורהבא ארבע
 מאה ועשרין ככרין ואיתאנו
 לות מלכא שלמה
 ומלבת שבא
 שמעתית שמע שלמה
 לשמא דיי ואתת לנסיותה
 במתלין

נחמנות קיס' ליתשך אל קמקום אשר ירע ללכת אלנו" וינח ויחפרה שם קיה מקום לזקב יזקו חותי מעיב
 רוצה למע כי שם קיה מנחב לזקב' ומלכת שנה שומעת את שמע שלמה לשם ו' רוצה למע שקית
 שומעת את שמע חמנת שלמה לשם ו' וקדטן כי מניא קיתק לו קחמק כמו שקדס נחמרו קכט נהת לך ל
 חרם וכתן אשר כמוד לא קיה למטך ויקיה קדטן נחמרו לשם ו' בענד שם ו' אנויקה קדטן בזו
 שקיא שמע שומע שכל מנה שקיה עשה קיה עשה לשם ו' ולזה קיה דנק כי תמיד וקסלנמט זה נחמ
 כי זק אחד מקבלים קגדוליס להשנת קחמק' או ירע בזה שקיתק לו חמק כשלמה ולא קיה משתמש
 אמן לשם ו' לעשות נדק ומשפט כמו שמעלן מקוזות שנאו לפטו' וקשחור קראשון קוא
 יותר ככון לפי מנה שאחזוב' ותנח ירושלמה בחילבנד מעז'

מלכים

ר"דק

ואש מלכות מעצם זקב אחוסי
אמרנו רבותינו ולאין אחוס
אלא מנאך וכין אחוס לשונם
זקיה זקב טו צימלד שקיה נמשך כשעה ויונתן
הרנס דקב טו צימלד שקיה נמשך כשעה ויונתן

רל"ב

ויעש שלמה מלכות צדקה קנה
קול כמו מונן אלן שקול גדול ומקוף
אתה ארס כלמנו כצב רען תעמרט
והרען כלמנו זקב אחוס לפי מה שאחשוב שקוסר
אדמימות מנמו צמלכך ויסור מנמו כזה קצת לחות
ולזקיה יותר

ולטריח זקב מלך
כנה מטבט ש
סוכרן וכן חזק
כדברי קימייס
שא מלכות זקב
וקמנה קאר
כדברי רבותינו
זלמנות עתל
כמנה מלכות
וחלמנה מעש
על קמנו קחית
מנן לשון זכר
ונקש
ויעש

ויעש המלך שלמה
מאתים ענה זהב
שחוט שש מאורת
זהביעלה על הענה
הארת וישלש מ
מאות מננים זהב
שחוט שלשת מננים
זהביעלה על ה
המנן האחת ויהנם
המלך בתיער ל
הלכנון ויעש
המלך כסא שן גדול
ויצפרו זהב מופי

ועבד מלכא שלמה
מאתן תריסין דרהבא
טבא שית מאה דהבא
בסיק על תריסא
הרא וותלת מארה
מננין דרהבא טבא
תלת כנן דהבא
מסיק על מננא ח
הרא ומנינו בלכא
בת מקודת מלכא
ועבד
מלכא בורסיא
דשינא רבא וחפיה
דהבא טבא

קזק" ש
מלכות זקב רוס
לומר שקלס
זקב" ואש
מלכות מננים
וננין' שאר
מננים זקב קנ
קמנה מארה
שקלס ולזה חזק
כדברי קימייס
שא מלכות
זקב
ויעש קמלך
כסאן גדול זק
קיה ככא קמלכ
וקיה כערה
מנן קפל אורי
כלעזי וינפנו

קמלך כסא גדול
וינפנו זקב מופי
כוכ ומנוקק מן
כיס פזי ויש

אומרים שקול מננים" ויונתן הרנס דקב טו צימלד שקיה נמשך כשעה ויונתן

שז מעלות לכסא

זקב מופי פראו זקב כן מסינו ויאחוב
שקיה עמא מעמן פזור כחילוף אית זין צלות
כדי ככא ריע לנקות הכלית קנקין
יפזרו ויכתתו לחקים דקיס ויערם עמע

שז מעלות לכסא וראש עטל לכסא מלכות

מלכים

ר"ק לנד מנשי קתרים לנד מה שקו מנשיים
קאנשיים קתרים קסוקרים וכן קוף או מנד
בדברי קימיים מנשיים לנד מנשי קתרים וקסוקרים
וכל מלכ קערב ופחות קארץ מנשיים זקב ופחות מלכ
קארץ קס מלכ קערב שנאמר קנה ורעפ שנספר

רלב"ג ויקי מנשקל קזקב אחר צו ארסוב
שזק קמנשקל מנזקב קיה צו ל מדי
שנה נשנה קמנחות שקו מנשיים ל קמלכס
קיו שולחיס אונת מדי שנה נשנה כמו שבע אחר
זה ונדברי קימיים וכל מלכ קארץ ונ"ג וקס

ירמיק כרזק ט

והוה מתקל דהבא
דאחזא לשלמה
בשתא חדא שית מ
מאה שתין ושירת
בברי דהבא פל
מאגר אומניא א
וסחורת תגריא
וכל מלכ
סומכונתא ושלטונ
ארעאי

ויהי משקל הזהב
אשר בא לשלמה
בשנה אחת שש
מאות ששים ושש
בכר זהב לבר מ
מנשיי התרים
ומסחר הרכלים וכל
מלכי הערב ופחות
הארץ

מנשיים ארזים
מנחת כל כסף
וכל זקב ושמלות
שקונשמיים סוקים
ופרדים דבר
שנה נשנה

לנד מנשי קתרים
ומסחר קרוכלים
קנה אומר נדברי
קימיים תמורת זק
לנד מנשי ק
קתרים וקסוקרים
מנשיים וארסוב
שכל קסוקרים קיו

פרעיים מנש למנד אלמנה מסחורתם וקנה קרא קתרים
קסוקרים קגדוליס שקס תרים וקוקרים על דבר
קסחורו נב"ץ קארץ מאי זק מקו יכשר לקס יותר לקנותם
או למכרם וקרוכלים קס קמנשיים נשמיים ויתר
קדברים קדומים לקס בער וער למכור וער שס
וער שס וזה ערוה שמק שזכר ממשקל קזקב שקוק
שם לשלמה קיה צו ל מדי שנה נשנה וכל
מלכ קערב אומר תמורת זה בדברי קימיים וכל מלכ
קערב ופחות קארץ מנשיים זקב וכסף לשלמה וקנה
זקבס כן קיה צו ל מדי שנה נשנה ויער על מק שזכרין
ויעש אלמנה מנחתם נשנה

קס שטס שקומ
ואת כל מלכ
קערב קרוכס
קס יאו אפסר
שאלו ואלו מ
מנשיים מנח
לשלמה ופרוש
קתרים קסוקרים
קקטמס מעמי
קסחורו ו
וקעסקים וקס
מנפשים קרכל
על קמק ועל

קממכר לפ שטסקס מוועט לפ נקראו תרים
וקסוקרים קס קסוקרים קגדוליס וקרוכלים
קס קנשמיים כמו אבקת רכל ומלת מנשי אינ
לשמיות אל צו צו קרבים לנד ונדרעה
קמס וכמוקו אנשי מנחקה על קיר קולט שקפ
אנשי בט בלעל וקדומים לקס כמו שכתב
נשפר מכלל נחן קרסון מן קספר ויועק
תרנב בר מנחג אומניא וסחורת תגריא שס
מאות זקב מטבע זקב קיה בטקס ידוע מנשקל
וקיה כננה קחת זקב נשקל שס מאות זקב
ומעט יעל אלמנה כלו זקב קיה כותן כנז קא

מלכים

ר"ק אין כסף לא נחשנ בימי שלמה למאומה כל	רלבג" שנהגים קס שט קטל קגדוליס אשר
קכליס קאלו קיו זקנסער אין נהס כסף ט	מקס יקיק מק שיטרמאן מינפון זינלר
לא נחשנ כסף למאומה בימי שלמה	אוריבלעז" וקופיס קס סיניקא
מרוקזקנלשכך עשה כל קכליס זקנ ולא עשה	בלעז" ותטיס פחינש בלעז"
אחד מקס כסף" ויגדל קמלך	ויגדל קמלך שלמה

על דרנא קדמאה רביע אריא דדהבא ולקבליה תורא
 דדהבא על דרנא תנינא רביע רובא דדהבא ולקבליה
 אמרא דדהבא על דרנא תליתא רביע אמרא דדהבא
 ולקבליה ינוקא דדהבא על דרנא רביעאה נשרג
 דדהבא ולקבליה שונרא דדהבא על דרנא חמישאה
 רביע תרנגולא דדהבא ולקבליה טוסא דדהבא על
 דרנא שתיתאה רביע עניא דדהבא ולקבליה יונה דרהב
 לעילא מן כורסיא רביע יונה דדהבא אחידה ברניצה
 בדיח דהבן עתדין כל אומיא ולישנא לאתמסרא ביד
 ישראל וכר סליק מלכא פשיט ידיה על דרנא
 קדמאה ומן דרנא לדרנא עד דיתב בכורסייה ולבתר
 דסליק אריון נהמין דובין חטפין תורין גערין ינוקין בכין
 טווסין טסין תרנגולין קרקרין וצפרין מצפצפין ועופין
 ממללין בהדין עוברא עבר שלמה מלכא לכורסייה
 ולא אתעביד בן לכל מלכותא וכל מאני משתא
 דמלכא שלמה דהבא וכל מאני בית מקדש מלכא
 דהבא טבא לית בספא לא אתחשיב ביומי שלמה
 למדעס ארי ספינתא אפירקא למלכא כימא עם
 ספינתא דחירס חרא לתלת שנין אתיא ספינת אפירקא
 טעניא דהב וכל שני דפיל וקופין וטוסין ורכלי
 מלכא שלמה מכל מלכי ארעא לעת דולחכמה וכל דיירי ארעא בען למיחוזי ית סכר
 אפי שלמה למשמע ירת דהובכמה ניה דירב ית בליביה

וכל בלי משקה המלך
 שלמה זהב וכלכלי בית
 יער הלבנון זהב סגור
 אין כסף לא נחשב בימי
 שלמה למאומה כי אני
 תרשיש למלך בים עם
 אני חירס אחת לשלש
 שנים תבוא אני תרשיש
 נשאת זהב וכסף שנהבים
 וקפים ותבייס ויגדל ה
 המלך שלמה מכל מלכי
 הארץ לעשר ו
 ולחכמה וכל הארץ
 מבקשים את פני שלמה
 לשמע את חכמתו אשר
 נתן אלהים בלבו

מלכים

ר"ק שמינות לכסא וראש ענל
 לכסא שמינות כענין ענל
 צינקה אלף וישנים וידות מעוק
 ומעוק צמקום ישינתו קיו
 ידות מעוק ומעוק למינות זרועותו וקן
 ערות אריות
 עמקין חזל קידות

יוצא וקפ
 קידות קס
 זרועות
 יסמוך נקס
 קמלך ידו
 נשנתו קס
 וקפ קיתק
 ערות אריות
 חזל כל
 ידלד פ
 פט קפסד
 ולנד קחז
 קיה פט
 קחריה ו
 וכן פ
 מעטק מ
 ממעלות
 קפסד נ
 נשת ק
 קעות
 קמעלות
 לנד פט
 וכלכלי משקק קמלך

שש מעלות
 לכסה וראש
 ענל לכסא
 מאחריו וידות
 מזהומה אל
 מקום השבת
 וישנים אריות ע
 עמרים אצל
 הירות וישנים
 עשר אריות
 עמרים שם על
 שש המעלות
 מזה ומזה לא
 נעשה כן לכל
 ממלכות

תוספתא
 מקבע באבני
 בורל
 ומי שתקע באבני עיצא ומוקבעין
 ביה סמרינין וברקומין ובורלין
 וכל מינע אבן טבא דלא אתעביד
 בן לכל מלך וכל מלכו לא יכלין
 לאתקנאה כוותיה והכי דורה
 עבדיה קימין עלה תריסר ארין
 דדהבא ולקבליהו תריסר נסרין
 דדהבא מכוונין אילין לקביל
 אילין ידא דאריא דדהבא דימינא לקביל
 נפא דנישרא דשמאלא ונפא
 דדהבא דימינא לקביל ידא דאריא דדהבא
 דשמאלא וסכוסכל אריותא שבועין ותרתן
 ונשיא שבועין ותרתן ושתא דרגין לכורכינא
 וריש סגלגל לכורסיא מאחור והוא שרתא
 מבא ומבא על אתר מותבא ותרגין ארין
 קימין בסטר אשדתא ותרין עשר ארין
 קימין תמן על שתא דרגין מבא ומבא
 לא אתעביד כהן לכל מלכותא

קפסא ולנד קחז קיו פט קחריה ולנד קיו פט קחריה עשר אריות

מלכים

ר"דק ומוצא הסוסים ת"ז קפסוק כן ומתפרקין
סוֹוֹתָא דִּי לְאַמְנָה מְנַמְצֵרִים וּמְקוֹרֵי
תַּגְרֵי מַלְכָא זַבְטָן מַקְוָה בְּדַמֵּי" וְיַלְמַקְוָה מַעֲטָן
תְּקוּתָחוּס קַשְׁמַ כְּלוּ שְׂמַדְבְּרִים אֵלֶּה הֵיוּ בְּחַיִּים לְאַמְנָה
מְנַמְצֵרִים קַסּוּסִים וְחוּט קַפְשָׁתָן ט' קוּחַ קַמְשׁוּנָן

וּמוֹצֵא הַסּוּסִים אֲשֶׁר
לְיִשְׁלָמָה מִמְצֵרִים
וּמְקוֹה סַחְרֵי הַמֶּלֶךְ
יִקְחוּ מִקְוָה בְּמַחִיר

בְּמַצְרֵים כְּמוֹ פ
שְׂכֵתָא שֶׁשׁ בְּרַקְמָה
מְנַמְצֵרִים חֲטוּטָת
אֲמוֹן מַצְרִים
וְאוֹתָן קַדְבְּרֵי סְקִי
לְקַחִים סוּחְרֵי ק
קַמְלָךְ בְּמַצְרִים

בְּמַחִיר דְּבָרִים אַחֲרֵים שְׁקִי מַצְחִין מַיְרוּשָׁלַם לְמַצְרִים
וְאֵח" זַלְפִּירָשׁ שְׂפִרְעָה נֶהֱן לְאַמְנָה בְּמַצְרִים מוֹנֵצֵרֵי
קַסּוּסִים וְקוּחַ ט' לֹא יוֹצִיחוּ קַסּוּסִים מִמַּצְרִים אֲלֵי
בְּרַשׁוֹת קַמְלָךְ וְכוּתָטָן קַמוּצֵי אֵיִם דַּמֵּיִם לְמַלְךְ בְּזוּצָת
קַסּוּסִים וְאוֹתֵי קַמוּצָא נֶהֱן פִּרְעָה לְאַמְנָה וְשִׁלְמָה הִיִּי
מַעֲכָר אוֹתֵי קַמוּצָא לְסוּחְרֵים לְשִׁנָּה בְּמַחִיר יְדוּעַ הֵיוּ
לְקַחִין מִקַּמְלָךְ מַקּוּס קַמוּצָא כְּלוּמַר כֹּל קַמוּצָא שְׂחַד
שְׁקִים הֵיוּ בְּמַצְרִים וְקִי לְקַחִין מַחִיר קַמוּצָא עַלִּיד כְּמוֹ
שְׁקִי מוּצִיחִין מַלְכֵי הָאָרֶץ קַסּוּסִים מִמַּצְרִים וְזִרְזוּ
שְׁאֵמְן בְּדַם יוֹצִיחוּ ט' מַלְכֵי הַחֲתָמִים וּמַלְכֵי אֲרָם
שְׁקִי מוּצִיחִין סוּסִים מִמַּצְרִים עַלִּיד סוּחְרֵי קַמְלָךְ הֵיוּ
מוּצִיחִים בְּדַם כְּמוֹ בְּרַשׁוֹתָם כְּמוֹ וַיִּקַּח אֶת כָּל אֶרֶץ
מִיָּדוּ וְכֵן תִּי בְּדַם בְּרַשׁוֹתָהוֹן בְּרַשׁוֹתָם וּבְרַשׁוֹתָם

רל"ב ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים זה
שגלש מה שאחשוב אל מנה שזכר לפעולה
וקמה מנחיים איש מנחתו כל כסף וכלי זהב וזהב
קדברים שזכר שקיו מנחיים לשלמה מנחיים שנה שנה
וקרעו ט ומוצא ממצרים אשר קיה גל לשלמה ללשכל
מי שקיה מוצא

וּמִתְפַּקִּין סוּסוֹתָיָא
דְּלְיִשְׁלָמָה מִמְצֵרִים
וּמְקוֹי תַּגְרֵי מַלְכָא
זַבְטָן מַקְוֵי בְּדַמֵּי

סוּס מְנַמְצֵרִים
קִיָּה סוֹתָן דְּבַר
יְדוּעַ לְאַמְנָה ט'
מְנַמְצֵרִים לֹא יֵצֵא
סוּס ט' חֲסַדְרָשׁוֹת
קַמְלָךְ וְקַשָּׁה נֶהֱן
פִּרְעָה דִּיכֹן בְּזַה קַעֲטָן לְאַמְנָה" וּמַקְוָה
סוּחְרֵי קַמְלָךְ יִקְחוּ מַקְוָה בְּמַחִיר קַשָּׁה רַחֲרָטָן
בְּמַקְוָה בְּגַדֵי שֶׁשׁ כְּמוֹ שְׁקַחוּט יִקְרָח תְּקוּהַ כֵּן
יִקְרָח קַמְלָרְגַם מַחֲסוּטִין מַקְוָה וְקַשָּׁה הֵיוּ בְּמַצְרִים
בְּגַדֵי פִּשְׁתָּן חֲשׁוּטִים מַחֲדָ כְּמוֹ שְׂפִירָשׁוֹת
וְקַשָּׁה לֹא הֵיוּ מוּצִיחִין אוֹתָם מִשֶּׁם אֲלֵן בְּרַשׁוֹת
קַמְלָךְ וְאוֹתֵי קַכָּח נֶהֱן פִּרְעָה לְאַמְנָה וְלָרוּב ק'
קַמְצָא קַסּוּסִים וְקַשָּׁה בְּמַצְרִים לֹא יִקַּח אֶדָם
רַשָּׁאי לְרַכּוּב עַל סוּס לְבַטָּא בְּגַדֵי שֶׁשׁ אִם לֵא
בְּרַשׁוֹת קַמְלָךְ כְּדִי שִׁיכָר ט'ן קַשָּׁרִים וְט'ן

קַעֲבָדִים וְקַשָּׁה קַרְטָן בְּחַמְרָו ט' מוּצָא קַסּוּסִים
בְּמַצְרִים וּמוּצָא קַמְלָךְ קַכָּח הֵיוּ לְקַחִים מַקְוָה בְּמַחִיר
ט' סוּחְרֵי קַמְלָךְ שְׁלֵמָה הֵיוּ לְקַחִים מַקְוָה בְּמַחִיר
מַעֲטָם מַצְרִים ט' קַמוּצָא קִיָּה לְאַמְנָה וְלֵזָה רַחֲוֵי
קַרְוִים לְבוּצָאוּ מִשֶּׁם קוּטָן אוֹתֵי לְמַסּוּחְרֵי קַמְלָךְ וּמַצָּה קִיָּה מוּצָעַת עַלִּיד רַב לְאַמְנָה רוּצָה לְמַעַר מִקַּסּוּסִים
וְקַמְקוּהַ ט' סוּחְרֵי קַמְלָךְ הֵיוּ קוּטָן זַה קַמוּצָא מִמַּכּוּסָד רַב לְסוּסִים וְלְמַקְוָה וְקַשָּׁה קַכָּר קַמְלָרְגַם ט' סוּחְרֵי ק'
קַמְלָךְ הֵיוּ גַבְלֵי לְקַחִים קַסּוּסִים שֶׁס וּמַיְרוּשָׁלַם יִקְחוּ כָּל מִי שִׁירְעַ לְבוּצָאִים מִמַּצְרִים" ט' ט'

מלכס

הרשיא תי אפריקיקי כוואת צבנתת האלף שנתים וע' תי אן דפלוקופין וסאסין אן דפלידוע והקוף

רלבג ושק קס כל זין ויהי על אלף וארבע מאות
 רכב קנה צפפר דף פתו בזק המקום ארבע
 אלפים אוריות סוסים ומרכבות וצמח שקדס כעב
 ארבעים אלף קיו ארבעת אלפים אורות סוסים
 למרכבו וכבר קהרבו קספק בזק צמח שקדס
 צמח מרכבו ארבעים

שדומין פטולפט ארס וטוס קוא קקרא פאוזין
 רדק וינחם בערי קרכטעס קמלך צרוואלס
 וינחם מעמין הפעל כמו אשר קנחט ב
 בדרך אמית וברד' וינחם מן וקמח וית' זה בעמין
 וינחם ואשרימן ויש לפרשו כמשמעו אחר
 שאספס כלס צרוואלס קנחא אותס בערי קרכט פ
 שיקיו פס

אף קיו ארבעה
 אלפים שקיו נכס
 סוסים ומרכבות
 ונשאר קיו נכס
 כלן מרכבות ואר
 קיו על ארבעה
 אלפים רכב לכל
 הפאות ואין אמר
 פה שקיו על אלף
 וארבע מאות
 רכב וכבר
 כשעשאלו קאלף
 ול מאות רכב אן
 אסף אותס שלמק
 ממקומות רבים
 לצבור קיות
 כנכרים ואולי אן
 אספס מקסוסים
 שקיו מנכרים על

והמה מבאים איש
 מנחתו כלי כסף וכלי
 זהב ושלמות ונשיק
 ובשמים סוסים א
 ופרדים רבך שנה
 בשנה ויאסף
 שלמה רכב ופרשים
 ויהי לו אלף וארבע
 מאות רכב ושנים
 עשר אלף פרשים
 וינחם בערי הרבועס
 המלך בירושלים ויתן
 המלך את הכסף ב
 בירושלים כאבנים ואת
 הארזים נתן בשקמים
 אשר בשפלה לרב

ואינו מיתן נבר
 קרבנה מעי כסף ומני
 דהבא ולבושין ומני
 זינא ובושמין וסוסין
 וכורעין גזירת שנא
 בשנא ובנש
 שלמה רתבין ופרשין
 והווי ליה אלף וארבע
 מאה רתבין ותרי
 עשר אלפין פרשין
 ואשר נתן בקרוי רתבין
 בר מדהוועס מלכא
 בירושלים ויהי
 מלכא ית כסף
 בירושלים כאבנים
 וית ארזיא יהי
 בשקמיא די ב
 בשפלתא לסגין

ונשאר מקס
 עס קמלך ב
 צרוואלס וית
 בר מקונו עס
 מלכא צרוואלס
 פ' אלף קיו ב
 בערי קרכט
 מלכא אותס
 שקיו עס קמלך
 צרוואלס ועל
 כן נקראו ערי
 קרכט שקיו ק
 קסוסים ו
 ומרכבות
 פס ויתן
 כחכס ער
 עזמא וקפלנה
 מרוב קכף
 שקיק צרוואלס

למנות כהס קיו כנכרים כל ספק ואלו קיו
 קנכרים שנמרכבות אשר לשלמה וקנחא אותס בערי
 קרכט אשר על שקיו נכס אורות לכלכלס פס וקנחא
 ומוצא קסוסים אשר לשלמה

ובדרש כחכס ולן קיו כנכרות אר' יוסא ארבע
 עשר אמות וארבע אמונה אמות קיו
 קשיר עס קמלך צרוואלס כדי שיקיו יותר קרובים אלנו

אחרי אלביקס יוקדד קצט מפת שקרנה לנשים אשר קזקירק חותה קתורק מנוק בפרשת שופטים ואס
 אמר אומר שכבר ראוי שנשונ שכבר עתגירו קודם שלקחם שלמה קנה עם כלזה לא היה נמלט מקננות ס
 נתפרעה קיתה אסורה לטור נקל לא נס אחר שנתגירק כדור שלשי לבד מותר לקם לטור נקל לא •
 והעמוטות ומנחנות קס גכ מעט שאין ראוי לטור נקל שנאמר לא יטאוג וזעפ שנקבות קס לא נאסרו
 לטור נקל לבנו שזארטן סס קנה לא קיה ראוי למך שלמה שינא זמן כהזרע שיקיק למקן חי איפשר
 שיקיק שלם מאד אחר שקגי מרוק וכבר קיה ראוי לשלמה שיקדקק מאד שיקיק זרע שלם עס יא כרי
 סיתקיים לנכרית שכרת קסס לדוד לתקיים לנמלכה תמיד אס ישמרו כמו תורת קלל תרקה שרזכעס
 קיק כן עמוטת ועשא קרע בשמי יא ועד כ מעט שקמח שלמה את נשיו לטור אלביקס קרי קן כאר
 לננתגירו וקנה אמר וחת בת פרעה מלך מצרים לפ שנה נטק יותר מדרת קתורק ממנה שנטק בלקיחת
 שאר נשיו קסכריות קיא נס כקיתה קטנה לנמאד עד שכבר כנה לתבואתן קסכבר נמה שקרס

מן עממיא דאמר יעל לבג ישראל לא תיתערבון בהון ואינון לא יתערבון בכון דילמא יטעון ית ליבכו בתר טעוותרון בהון איר נרעי שלמה למירחס ויהואה ליה נשין מלבן שבע מגרה ולחנין תלת מאה ואטעיאה נשוחי ית ליבתי	מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהברה ויהילו נשים שרורת שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו	ר"ק לא תנאו נהם כמו שבע לא תתחזק נס עק ליתקן לטובע לא תקח נטק וזעפ שנאמר זק נשנע נסי קוז קדין לכל שאר קאומות אלא לפ שקין נצוצים קזקירס עלהם אכל אס קיה משינאותס לדר

ישראל לא קיה אסור אס קיו מתגירות כלשם לא ממיתח יראק ולא מממתת אקנה ודבר זק ממלקת בדברי
 דול כמו שכתבו בפסוק ויאקנשלמה נשים אכן יטו את לבבכם
 נאמת יטו את לבבכם כמו שאמר ס יסור את נטק
 מאחרי ויתדילמח יטעון ית לבכון

מלכים

ר"ק וסוס צמניסים וינחה מוכן למנוח
קמרכנה ארבעה סוסים והמלך
נשים ככריות רבות שנים רעות
עשה בזה אחת שקרנה נשים ואפי' קיו מישרא
קיה אסור לו להרבות כמו שכתב ולא ירבה לו
נשים ולא יסור

רלב"ו ותעלה ותצא רלב"ו עתה עתה קמרכנה צמניסים
לפרץ ישראל וקוצתה יתא שש מלכות כסף
לשלמה וצמנוצו קסוס יתא חמשים וינצא רב כסף
קמרכנה ארבע סוסים וכן מה שיוצאו מקסוסים ומלכות
קחתם ולמלכות ארם קיו מנוצאים אותם ברשות סוקרי
קמלך וקס קיו

וּסְלָקָא וּנְפָקָא רְתִיבָא
מִמְצָרִים בְּשִׁית־מֵאָה
בַּסָּפָא וְסוּסוֹתָא
בְּמֵאָרֶה וְחֻמְשֵׁין וְכֵן
לְכָל מַלְכֵי חֵיתָא רִי
וּלְמַלְכֵי אַרְסֵי בְרַעֲוִיתָוּן
נְפָקִין וּמְלִכֵי
שְׁלֵמָה רְחִים וְנָשִׁין בְּנֵת
עַמְמִין סַנְאֵן וְיֵתֵבֵת
פְּרַעֲיָה מוֹאֲבָאן ע
עַמּוֹנָאן אִירֵי וּמֵאָן
צִידוֹנָאן חֵיתָאן

וּתְעַלְהָ וּתְצֵא מִרְבֵּבָה
מִמְצָרִים בִּשְׁש־מֵאוֹת
כֶּסֶף וְסוּסֵי בַחֲמִשִּׁים
וּמֵאָה וְכֵן לְכָל מַלְכֵי
הַחֲתָנִים וּלְמַלְכֵי אַרְסֵי
בְּיָדֵם יוֹצֵאוּ וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֵמָה אֶהְבֵּנְשִׁים
נְכָרִיוֹת רַבּוֹת וְאֶת־בֵּת
פְּרַעֲיָה מוֹאֲבִיּוֹת עַמְמִנֵּת
אֲרַמִּית צִידוֹת חֲתָנֵתָו

לא קמתה אלת לבנו עד שקרנה נשים ככריות
לשת זקנתו וקסו אלת לבנו ולא שטנד עז אלת
שקמח נשיו לגובד עז אף שקמח אותם לעשור
צמות לעז שרושלים וקוא שאמז אז יבנה שלמה
צמק שקמח נשיו לבנות צמות ולא מיחה נהם

שראוי שיהיה לאלמה מן המנוצא וקסד שקיה ראו
לשלמה מהמנוצא קוא שש מאות כסף לרכב ומצאה
וקמשים לפוס' ואיפשר גב' שיקיה קרען צאמרו וכן
לכל מלכות קחתם ומלכות ארם צדס שקיו מנוצאים
אותם ברשות סוקרי קמלך וקס קיו לוקחיס זק קסד
מקס לפוס ולרכב ואיפשר שנה שקרען צאמרו
ומקוק כמו שאמרין" או יאמז וכן לכל מלכות קחתם ולמלכות
ארם צדס יוצאו ש מה שיצא מארצם קיה כותן המנוצא לשלמה וצד סוקרי קמלך וברשותם קיו מנוצאים
קיוצא מנחם" וקמלך שלמה ארבע נשים וג' קנה גנה אותה משמ צדדין קאחד שקוא לקח נשים מן קננים אשר
קוקירה קתורה שלם נתחתן צם שלם יסו את לבנו

יז

בשעה אונתו קיה ברו למנות וזה מורגל מאד בלשונות שאתם תראו שישיטו קאסס בדבר למי שקיר
ברו למנות בשל מיתה ויאמרו לו שקול עסק ככל ולזה אחשוב שאמרה תרה קובח עמך את עמיתך
ולו תשא עליו חסא כל שאס לא תעשהו תשא עליו חסא במה שיחמאטו ע קולו כאלו עשית חסא קהוא
בדרך ובזו האופן קשנשי אמר בזו המקום אז יבנה שלמה

רלבג וטק

אלו את
קדבר קזק לבנת
לש ממערת קאי
קיה מעווי בשל
ימח לעבד עבד
זק בביעט
שוק דרך שלכו
בטו אחרי אלמי
אחריס בראותם
אמוותקס עבדו
עבדק זרק וככר
עבד אונת קאי
שיסיר זרע לבנת
לכת אחרי אלמי
אחריס כרי
שתקייס לו
קמלכק ולאינלו
ישראל מעבד
אדמתס ולאיכרב
בתקמקדש

דקאת ככ

נז

וכן עבד לכל גשוהי
בנת עממיא מסקן
בוסמין ומדבחן ל
למעוית הון ותקו רונא
די בשלמה ארי
אתפני לביה מדהלתא
די אלהא דישראל
דיאיתגלי ליה תרתין
זמנין ופקיד עלוהי על
פיתגמא הרין בריל
דלא למהך בתר
טעות עממיא ולא
נטר יתדפקיד די ואמר
מי לשלמה חלק דהוה
דא עמך ולא נטרתי
קימי ופיקודי דפקדית
עלך אעראה אערי
ית מלכותא מינך
ואיתגנח לעברך
ברם ביוםך ללא
אעברינה בריל דוד
אביך מיד ברך
אערינהי

וכן עשה לבר גשו
הנבריות מקטירות
ומזבחות לאלהיהן
ויתאנה יהוה בשלמה
כי נטה לבבו מעם יהוה
אלהי ישראל הנראה
אליו פעמים ויצוה אליו
על הדבר הזה לבלתי
לכת אחרי אהים אחרים
ולא שמר את אשר
צוה יהוה ויאמר יהוה
לשלמה יען אשר
היחזאת עמך ולא
שמרת בריתי וחוקותי
אשר צוית עליך קדע
אקדע את הממלכה
מעליך ונתתה לעברך
אך בימך לא אעשנה
למען דוד אביך מיד
בנך אקדענה

רדק קדק
אלו חסר
כראק אלו של
תנא קי קדיעה
על קעבר וכן
קקדיש שמואל
קנמא כור
וולתס שכתב
בספר מכלל
פעמים בנבשן
קחת וקשמת
אחי הפלע
שאמר לו שמעתי
את הפלע וטק
אלו נמדארת
קרא שונת
בסתס ובמראק
קשמת מטראש
ויאמר ו
שלמה
עלדי
קנמא
וקול אחי
קשעט

מלכס

רלב"ג ויהי לעת זקנת שלמה נשיו קמו את לבטן ולן
 קיה צריך למר ולן קיה לבטן שלם את ויהי אליו כלב רוד אטו קס קיה קרען צוק שקיה שלמכר
 ענד אלפים אקרים ולזה קוא מטאר שקרען ט שקרעע נשיו קטק את לבטן ולמקס לענד אלפים
 אקרים ולקעלס עטנו מקס ומזה גכ קהצאר ט אמרו וילך שלמה אקרי עשהרות אליו צדומס ואקרי
 מלכס שקון עמומס קרען ט שקמח לשיו קצדומות וקפמומות לענד אלפים וקעלס עטנו מקס ולזק

אמר ויעש שלמה
 את קרעב עטמיה
 ולן מלן אקרי ויהי
 כדוד אטו ט קס
 קיה ממלן אקרי
 ויהי לן קיה סובל
 לשיו לעשות זק
 קעטן רזסלן
 וקעד עד עלזה
 שקרען ט שקוא
 רזעלס עטנו
 מנשיו וקמקס
 לענד אלפים
 אקרים אמרו וכן
 עשא לכר נשיו
 מונחות ומקטרו
 לן אלפים צאר בזק

והיה לערן דסב שלמה נשיו
 אטעצאה ית ליביה בתר טעות
 עממיה ולא הוה ליביה שלים
 ברחלת ארעו אלהיה בליבא
 דרוד אבוהו וואל שלמה בתר
 עשהרות טעות צדונו וכתר
 מלכס שיקון בע עמון ויעבד
 שלמה דבי שקרס וולא
 אשלים בתר רחלת ארעו
 כרוד אבוהו בבין בניה
 שלמה במתא לכמו ש שקון
 מואבאי בטורא דעל אפי
 ירושלם ולמולך שיקון בע
 עמון

ויהי לעת זקנת שלמה נשיו
 קמו את לבטן אלפים
 אקרים ולא הוה ליביה שלים
 עס יהוה אלהיו כל בברוד
 אביו וילך שלמה ואקרי ע
 עשהרות אלהי צדנים ואקרי
 מלכס שקן עכניס ויעש ש
 שלמה הרע בעני יהוה ולא
 מלא אקרי יהוה כרוד אבוהו
 אזיבנה שלמה במה לכמו ש
 שקן מואב בהר אשר על פני
 ירושלם ולמלך שקן בע עמון

שקמח שלמה קיה קמחו נשיו שתקיינה מונחות ומקטרות לן אלפים וזק ממק שאין ספק ט ולזה אמר
 יבנה שלמה צמק שקוא כאלו כנאה אחר שקמח נשיו לצפות וכלל קנה לקחו אותם קיה סנה לצפות אלן קצמות
 לעבודה זרה ולזה קיה שלמה סנה לבטינס וכלל קנה קוא מן קשקר כחיש חכס בשלמה שיטה לחלו קקבלס
 וקשקוצס עם קיות מעינהשי יותר מונחת מקאנשים וכבר יעד עלזה נס קספרים שקנד כר וקקדש
 וכרקה אלנו קסם יתברך גכ מעמיס ולזה לן יתכן כחיש כמוקו שקיה ענד עז " וראוי שתדע שכבר
 יאמר שכבר עשא חיש כלמד דבר חס נשעשאו מעצמו חס נשעשאו עלידי
 שלח כמו שקמח שלמה בנה במתעבת וכללך וכבר יאמר גכ
 שקוא עשאו כחשך לן מיקה

רדק

מלכים

צפסר מכלל ולטמן זק פראו לז ויעש דוד סס נשונ מנכותו את ארס זכו סס מונסקנה נמים שעה לקטר קהרונס וכן חמז קסח נעלמת נב ומנוג וקכרו כל עס קארץ וקיתה לסס לשס אכל וועקו תרנס לקטר את קחלנס לחנצא קסילנח כלומר לקחת חלטהס וכלקס

רדק וכלי אגל
כלי אגל
אזר קיו נעלמת
סס סס ער
קכריתו כל זכר
נלנס וער קכרס
קחלנס ויקמו
מנדין יאול
נצתס מנעדרס
נעכט נעדין
ויקמו מנסיטאו
פארן ויקמו יאול
עמס מפארן ס
אותס קיו מנדין
אות סקול מנע
קמלנכ לפכד
לקחוס עמס כדי
סישדועלנו לפס
פרעק סקול מנע
קמלנכ ולקס אמר
לי חמז לתני ותי
ומנון חמז לפכח
לני וזרץ עקן לי
עקן לי ערס סיקי
סר ופקיד עלקס
ויכרן ארד נלנל וקחריס נלן וזכד קול ס חותות חקוי מתקל פתי כמו ישי ישי וקדומיס לס

כי ששת חדשים
ישב שם יואב וכל
ישראל עד הכרית
בלזכר באדום
וכרח ארד הוא
ואנשים אדמייס מ
מעבדי אביו ואתולנו
מצרים וחדר נער
קטן ויקמו ממדין
ויבאו פארן ויקחו
אנשים עמס מפארן
ויבאו מצרים אר
פרעה מלך מצרים
ויתן לו בית ולחם
אמר לו וארמנתן לוי
וימצא הדר חן בעיני
פרעה מאד ויתן לו
אשה את אחורת
אשתו אחות חפנס
הגבירה ותלד לו אחות חפנס את גנת בנו ותגמל חות חפנס
בתוך בית פרעה והי גנת בית פרעה בתוך בני פרעה

ארי שת אירחין יתק
תמן יואב כל ישראל
עד דקטל כל דבורא
בארום וערק ארד
הוא ונכרין ארומאין
מעבדי אבוי עמיה
למיעל למצרים וחדר
עיקוער וקמו ממדין
ואתולפארן ודכרו
נכרין עמיהון מפארן
ואתו למצרים לות
פרעה מלכא דמצרי
ויהב ליה ביתא ומזון
אמלספקא ליה וארעא
יהב ליה ואשכר
הדר רחמן בעיני
פרעה לחרא ויהב ליה את תאית אחת
את תיה אחת ארת חפנס מלכת או וילידת
ליה אחת ארת חפנס יתגנת בת בריה ותגמלתי
תחפנס בנו בית פרעה והיה גנת רב בית
פרעה בנו בית פרעה

רלבג ויקחו יאול
עמס מפארן
יתכן סלקחוס כדי
סיקיק עמו עס ככ
וזקיק קכר
סיככדו פרעק
וינשאקו עס סקס נכ
קערו סקול מנע
קמלנכ ולנזק עקן לי
פרעק מנ סתק
ולקס חמר לי לל
סככר חמז לתני לי
לקס חקו תמיד וזרץ
עקן לי לל עקן לי
ערס וקיק מנע
עלקס
פרעק סקול מנע
קמלנכ ולקס אמר
לי חמז לתני ותי
ומנון חמז לפכח
לני וזרץ עקן לי
עקן לי ערס סיקי
סר ופקיד עלקס
ויכרן ארד נלנל וקחריס נלן וזכד קול ס חותות חקוי מתקל פתי כמו ישי ישי וקדומיס לס

מלכים

דלבג למען דוד עבדי מנבד שנתקדש
על הארץ תמאך לכן קנה למען דוד
עבדו קשניח בשלמה שלח יקר עבד
מקממלכך צמיו ממנס ולמען דוד עבדו
קשניח בזרע שלמה שלח תפוד מקס קממלכך
לנמדי וקנה

קרא שנת אחד
יקודק ונממן
מפס קיור
נתתס יקר
ולמען ירושם
אשר צרתה לל
כ מפס שכנ
ירושם לנכ
לפיות ט טת
קמקדא ארנ
שקמוך ט
תתקיים פס
מלכות תמיד
עס שזק יקיק
סנה לפעמיד

רק את כל הממלכה
לא אקדע שבט אחר
אתן לבנך למען דוד
עבדי ולמען ירושלים
אשר בחרתי ויקם
יהוה שטן לשלמה את
הרד הארמי מורע
המלך הוא בארזים
ויהי בהיות הרור ארת
ארזים בעלות יואב אשר
הצבא לקבר ארת
החללים ויד כל זכר
בארזים

עמט בתקמקל צאוסן יותר שלס ט כלח מקממלכך
קאלם ישהל צמקין מפס שצוקו אבותנו ויקי
צפיות דוד אית אדום רלשדוד קיק אית אדום לקבר
אתה קללם ליקר הארץ בעת שאלו יואב אשר קנצל
על אדום לפתס ואחר זק ספר שכבר קנה יואב כל
זכר באדום

דרק" ויקס יא שטן זה קיק לעת קנת שלמה כזאר נטק
לכס מעס יא יקוא באדום מורע קמלך שקייר
באדום או איער קוא על קנד יוהי צפיות דוד אר
אדום כמון באדום ספר ענה עטן קנד ט כרק
וקיק סער קטן בכר חו וברק מורע עס אגשים אדמיוס
כשקכ יואב כל

לחוד יתבל מלכותא
לא איערי שיבטא הר
איתן לברך כה לרור
עבד יוכריל ירושלים
דאיתרעתי ואקים
מסטן שלמה יתהרד
אירומאה מורע
דמלבא הוא בארזים
והוה בר הוה רור
בארזים בר סליק יואב
רב חילא לחלצה
קטיל יואקטל בר
רבדא בארזים

זכר באדום וכזאר
שמע סינית דוד
ויואב חזק לקס
מזאר אמה סספר
מזאת שקייר
אחות קג טרק ונכ
שקיק נמול בעך
כט פרעה כל זק
איער לפודיעט כל
כך גברק שנת
על ישראל ער
שקמ כל קטונה
קזאת לקס מקס
ואיער למרעה שימחן
וילך לפרע ולח עלתק

צדו לכר על ישראל עד עת זקנת שלמה שקימו
יא לשטן על ישראל כשן עז שמשו שי שלמה ונכ
צפיות וכן קקים שטן אחר לשלמה אית רזון בן אלדע
ושמקס קנרו לשאר אל לעת קנת שלמה ויד כל זכר
באדום אחר שקכ כל זכר באדום ט קודס קכס
ואחר כך קכרס וכען וזק קן אית קצפת ונחמא
אחר שחמאן קצפת וכמו וז וישם אר קיס

אחר סנכע קמייס פס קיס לרנכ וזולת אל סכתנכ
לרנכ וינכע קמייס

עם אנשי דמשק וקצנח סס עד שמלכו קוא ואנשיו בדמשק ואחר כך גבר קוא עד ומלך על כל ארס ט ד
דמשק מארס קיא ומתחלה לא קהגבר על אנשיו שצאו עמו וקמס לפיות שלטים על קשר עמו עד
סהתחזק קוא בעלכה ומלך קוא לבדו על ארס וקדע לשארל" ויקי שטן לשארלכלימי

רדק כל ימי
שלמה כל
מפתשקס לשטן
קיק שטן לשארל
כל ימי שלמה אכל
לאוכל לסראכל
ימי שלמה מפת
סמלך שלמה שקרי
כתו וישב יקודק
ויארל לנצח איש
תחת גפס ותחת
תחת כל ימי ש
שלמה אין שטן
ואין סגערע אלא

ויהי שטן לישראל
כל ימי שלמה ואת
הרעה אשר הדר
ויקן בישראל וימלך
על ארס
וירבעם בן נבט א
אפרתי מן הצדרה
ושם אמו צרועה
אשה אלמנה עבד
לשלמה וירס יד
במלך

והיה שטן לישראל כל
ימי שלמה ויתבשתא
דעבר הדר ומרוד ב
בישראל ומלך על
ארס וירבעם
בר נבט אפרתי מן
צדרה ושום אמיה צ
צרועה אתת ארמלת
עברא לשלמה וארס
יהא במלך בא

תכליתמיד קיו עמו נשואות לעשות לקס כל
קדע ושיטלו טדו וברוב קשה דלוע לקדע לשאר
מלך על ארס וסבב שימרדו במלך שלמה ט
קודס זה קיו ארס נשאי מנחם לשלמה ולרוד כמו
שעבר נספר שמואל וירקא שכל המלכים שקיו
צארס אחר זה קיו ממנו ולזה תמצא שקיה
סס מלך ארס בימי אחאב בן קדר והיו מייחסי
אותו לצדו ובנקרא שמו מפתשקס מדרגת
קדר אולם וירבעם בן נבט אפרתי כל שקוא
מנצט אפרים עבד לשלמה וירס יד במלך כל

אפרים וירס יד במלך מדר ט אדר טולא ירא ממנו וכבר קפקיד אותה שלמה לכל סבל בתיוסף לקבל קמס
ממנשא ואפרים ט ריק עשא מלכה אוריו בעלכתי קוא ובעת קקיא קודס שקריס יד במלך מנצט אותה
אחיה השילמו ושרקו בעלכות על קפקידות שקיה לו מתחלה ועל נשורת המלכות שאמנו אחיה גבה לבו ודבר
מק אדר בשלמה ושלמה כאשר קוגר לו נקא למייתו וברח למצרים כן קוא אדר קעמן קוק אכל בן וירס יד
במלך וטן ויבקא שלמה למיית אחת וירבעם האמנו קדברים למנה גבה לבו לפרים יד במלך וזה קדבר

מלכס

רלבג ויאמר וגו' ידמה כי חזק הדד להקס
מישראל בראותו ש מיתו גבורים
קמנלוקיס במלממה ועכו' לא יכול בעת שקיק
שלמה קולך בדרם קשי' כדוד אבנו אך לעת
זקנתו שנמצא בו זה קממא אז קיק קדד שטן לשל
ולשלמה וזעט'

דרק ס שכנוד עם אבותיו וגו' דרשו רזלמטממ
לאמרק שכנוד כדוד ומיתתו כולק קיק שכנוד
קיק מיתתו אלא כדוד שמת על מנתו לאמ' בו שכנוד ויואב
שכנוד כע' בו מיתתו דוד שירשו כעו איתמקמומו לאמ' בו
שכנוד יואב שלא ירשו כעו איתמקמומו לאמ' בו מיתתו
שלמט אמר

שכנוד וישנ יקודק
וישראל לנצח איש
תחת גפסו ועמ' .
קנה קרען בו רוב
ימי שלמה וקוח
עד עת זקנתו
כעמו זה תמצא
מלת כל בדברי
קמנלוקיס אמר
וישמונו כעקד
וקנה כלס פגרים
מיתתו וקנה מה
שאמר כדוד ק
קמקוס ויקי שטן
לשאל כל ימי
שלמה כרוע
לומר כל ימי שלמה
קנשאים מעת
זקנתו שעברו א
שני את אלקים
אחרי ים

והר' שמע במצרים
כי שכב דוד עם אבתו
וכי מת יואב שרהצנא
ויאמר הרד' א פרעה
שלחני ואלך אל
ארציו ויאמר לו פרעה
כי מה אתה חסר עמי
והנך מבקש ללכת א
ארצך ויאמר לאכי
שלחתי שלחני ויקם
אלהים לו שטן את
רזן בן אלידע אשר
ברח מאת הרדעור
מלך צובה ארצו
ויקבץ עליו אנשי כוחו
שר גדוד בהר' דוד
אתם וילכו דמשק
וישובו בה וימלכו
בדמשקו

והר' שמע במצרים
ארי שכב דוד עם
אבתו היוארי מיתו יואב
רב חילא אמר הרד'
לפרעה שלחני ואתך
לארציו ויאמר ליה פרעה
ארי מה אתה חסר עמי
דאתבעי למול לארעך
ואמר לא ארי שלחא
תשלחני ואלקיס יי
ליה שטן ית רזון בר
אלידע רעק מן קדם
הרדעור מלכא דצובה
רבוניה ויכנש עלוהו
גוברין והוה רב משרית
בר קטל דוד יתהון
ואולורמשק ויתבו
בחו מלכו בדמשקו

לפרעה
שישקו ס
חשטון ס
שמת דוד
ויואב ושלמה
כערו וקיסן איש
מלממק חשב
לקדע לשאל
זכערו כענדי
לא קיק יסול ל
לרע לפס
שקרי עת פרע
קיתת לשלמה
לפס ויכא
ממנדים ולא
עלמם כדו מ
מחשבתו כל
ימי שלמה אין
שטן ואין פגע

רע עד עת זקנתו זה קיק שטן לשאל זה קדד
ורזון גכ' ויקס אלקים שטן לשלמה כלו עדיקיס
לן שטן אחר אית רזון בן אלדע אשר כרח גכ'
מיתת הרדעור ככית דוד אית כעו שכנוד נספ
שמואל לאמ' כי אז כרח מיתתו רזון זה ויקבץ
לרע כדי לרע

ויק' שמואל לאמ' כי אז כרח מיתתו רזון זה ויקבץ
לרע כדי לרע

מלכים

ר"ק קשילט מן שילק היה ואיז מן שילק שילט כמו מן גלגל גלגל וקוץ מתכסה
אחיק און ירבעם אין ע קכר וכן בדרוז רב וני חד איז שמלתו של אחיק
ומד איז שמלתו של ירבעם אר שמוא מפתבר כמאן דאיז שמלתו של אחיק שכן דרך
קנדיקים לפיות קורעם במחלקת שת דוד והשבט קחד יקודק ובעמון
קושן לשנא אחר שקיו מיוקדים במכר

רלב"ג וקנ ספר
ט קאריש
ירבעם קיק גטר חיל
וירא שלמה את קנער
ט קיק רב מעלס וקיק
זריו במלכותו א

ונברא ירבעם גבר חילא והוא
שלמה ית עולימא ארי עבד
עבדתא הוא ומנייתיה לכל
מסקי מיסין דבית יוסף ויהוה
בעידנא ההיא וירבעם נפק מ
מירושלם ואשבח יתיה אחיה
שילונא הנביא באורחא הוא
מתבסל בכסותא חרתא
ותרויהון בלחודיהון בחקלא
ואחיד אחיה בכסותא חרתא
דעלוהו וסדקח לתרי עשר
סדיקין ואמר לירבעם סב
לך עשרא סדיקין ארי כדנן
אמר ית אלהא דישראל הא
אנא מערי ית מלכותא מירא
דשלמה ואתן לך ית עשרא
שבטין וישבטא חד יהא ליה
בדיל עברי דוד ובדיל א
ירושלם קרתא דאתרעתיה
מכל שבטיא דישראל

אשר מעכו ומנח
אותו מפט זקל כן
קמס סובלס
עלקס כל טר
יוסף וקס מנשא
ואפרים ובעת
קקין אחר שמיעו
קמלך על זר
קפקדותה כף ש
סינא ירבעם מוכן
שם לכת לקנן ק
קמסיס שקפקיד
עלקס מעזקו א
אחיק קשילט בדרך
וקנח אחיק קשילט
מתכסה בשלמה
קדק וקיו שטקס
לנדס נשדך
וכאשר ריק אחיק
פקופקט אין סס
אישידקה מ
מעשיקס סינכ

והאיש ירבעם גבור חיל וירא
שלמה את הנער כי עשה מ
מלאכה הוא ויפקד אתו לכל
סבל בית יוסף ויהי בעת ההיא
וירבעם יצא מירושלם וימצא
אתו אחיה השילני הנביא ב
בדרך והוא מתכסה בשלמה
חדשה ושניהם לברם בשרה
ויתפש אחיה בשלמה החדשה
אשר עליו ויקרעה שנים עשר
קרעים ויאמר לירבעם קח לך
עשרה קרעים כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנני קרע את
הממלכה מיד שלמה הנתתי לך
את עשרה חשבטים והשבט
האחר יהיה לולמען עבדי דוד
ולמען ירושלם העיר אשר
בחרתי בה מכל שבטי ישראל

לפני למלך שלמה אז הפש בשלמה קדקא אחר עלו ויקרעק שמש עשר קרעם וקודיעו ס מעלך ימעלך על
פחדת קנסיס אחר ימות שלמה

יטן אחר עזבט וישתחוו

רוצה לומר ש מפעם אפיקו שלמה מעבדיו ושריו גבולו עד שכבר קריס יד צמירך כאלו קיתה מעלתו למעלה מעדרת המלך וזאת הקרמית יד קיתה מה אלקחו לטו לעבודת מעשיו ולקוטחו עליהם כמו שיספר אחר זה וזכה אחר זה יספר בלי זה מימי אפיקו שלמה וזכה אחרת לעבדו יספר גם כן וקרא מה שייטד אותה אחיקה שלמה שקיה מלך על עשרת קצנאים

ר"ק

והינ פתגמא דאריס
ידא במלכא שלמה
בנא ית מילותא אחר
יתתרעתא דהור
אבורו

שלמה בנה את
המלוא קמלוא
קיה מקום בער
ירושלם קמון

לחומה וקירי רחוקה לתחום קצם שם מעטין קראו מלואו קראו אחרך מלוא שקוץ עטין אסיפה ושלמה בנה אותה מקום ש קוצרך ע שבנה בית לבת פרעה ואת סכמן הכרה לא קיה מונב בעט קעם מה שעשה שלמה והיו יראים ממנו לומר כך וכך עשה שלמה וזר ירבעם גבה את לבו והעז פטו וזמן שלמה בנה את המלוא כלומר ראו רעה שעשה ועוד אמר שלמה ולא אמר המלך וזה קיה מרד במלך ועוד אמר סגר את פרץ ער דוד אטו פראו בו ט דוד עשה סרץ צוומת טון שאם ימדרו בו ישראל יצאו וברח מעם בלל דעתם כמו שקוץ מענה קיום צמלם ישמעאל שיטשו פרץ צמבדריקם שאם יקומו על המלך בט קער שיברח מעם ויקראו שמו ער קנגד ושלמה סגר אותה ק

וזה הדבר אשר חרים
יד במלך שלמה בנה
את המלוא סגר את
פרץ עיר דוד אביו

רלבג

וזו קדבר אשר
קריס יד ונג' אך
קודם זה ספר מה
קיא קרמיתו ו

וקרא שקוץ אמר מונב אותה ראו מה עשה קנה שלמה בנה את המלוא אשר לא רצה לבנות דוד אטו למען יקיה בו תעלת להאסף שם ישראל ושלם רגלים ועוד עשה דבר מענה אחר סגר את פרץ דוד אטו ש שקיה שם מקום קיתה לחומה בו פרעה כדי שיוכרו ישראל לטו אלה המלך כשירע להגאל פמו דברי ר דיותיקם וכן כרה זה בעט וכבר פראו בו שכבר קטח מקום פרץ שיוכל לברוח ממנו אם ימדרו בו ישראל וכאלו אמר שלמה בענה לטו לא ירא שימדרו בו ישראל וקנה כזה חמא ירבעם לשלמה צמבדרין קאחד מפעם אגבנו על מעשיו וקוטחו עליהם והעט שלל חלק לו כבוד אך קראו צמנו ואמר שלמה בנה את המלוא וכן קרא דוד צמנו ולא קרא אחר מהם מלך

קסרן ואמר ירבעם ראו גבהות לבו שאגר קסרן כלומר שקוץ צמוח שאינו ירא ממרד וברברי רבותין זל מפעם מה זכה ירבעם למלוכה מפעם שקוץ את שלמה ומפעם מה בעט מפעם שקוטחו בדברים אמר לו דוד אטך פרץ פרעית צוומה כדי שיעלו ישראל לגבלות אחרת איותם כדי לעשות אכגריא לעת פרעה ואמרו מאיוזה קדבר אשר קריס יד במלך שחלץ תפלו בסטו

מלכים

ד"ק

את כל אשר אצרך קחך רפה וכן את כל אשר אצרך מערך בפרשת ואתחנן ואתעב
את גרע דוד קחך עמוק עמו קוח אלן תחזור להם מלכות כל ישראל ולא סבלו מרש
עמוי אחר כי המלכותם קמוצתם מנורע דוד קיו צונג וצאלה למען זאת מנה שפעה
שלמה וצמד שלם למען זאת למען שלשים ושלשה שנתחזן שלמה בנת פרעה כי נשנה קרוב עת למי
נשאה וקבוצה כגודק לחלק מלכות בת דוד שלשים ושלשה וכל צפוף שלשים ושלשה רב קווי

קמלעה ל
לשנה לשך
אמר לה
כל קימים
ותמי אהא
עמרה ל
לחזק אלן
שקרא
אזא
שנאמר
נשנה שלשים
ושל למלכות
אסא על
נעשה ול
קיק אהא
שנשא עמך
לאסא אלן

ואתך אקח ומלכות בכל אשר
תאווה נפשך והיית מלך על
ישראל והיה אסא שמע ארת
כל אשר אצרך והלכת בדרכי
ועשית הישר בעיני לשמור ח
חקתי ומצותי כאשר עשה דוד
עבדי והיית עמך ובנית לך בית
נאמן כאשר בנית לדוד ונתת
לך את ישראל ואענה את זרע
דוד למען ואתך לא כל הימים
ויתך איקרבות מלוך בכל
דרעיא נפשך ותהי מלכא על
ישראל ויהי אסא תקביל יתכל
דאיפק רינג ויתך בכל אורחן
דתקנו קרמי ותעבד רבשר
קרמיל מישר קימי ופיקורי
במאד עבד דויד עבדי ויהי
מימרי בסערך ואיקיים לך
מלכו קיימא במאד קיימיר
לדויד ואיתן לך ית ישראל
ואיעני ית זרעא דדויד בריל
דאברס לא כל יומיא

שלשים ושלשה שנתחזן שלמה בנת פרעה כי נשנה קרוב עת למי
אך לא כל קימים אך כל קימים עתה לחזק צמי מערך קמשיח שנאמר
ועשיתם לעץ אחר ואמר ומלך אחר יקום לכם ואמר ועבדי דוד מלך עליכם ומכאן תשובה
לערלים שאומרים לנח אהם מנצפים ימי מלך קמשיח כי לא יקום וקנה קבוצה אמר אך לא כל קימים
ומשנאקם מלכות כורה כורה דוד צמי רחבעם אה קוריה עד ככל קימים קיו אה
דממיר כורה עד כה ונשובה גלות מכללן אסא קשמיס אלן גלות בכל יקורה ונטימן
וינשא שלמה לשמית את רבעם

מלכס

רלבג יען אשר קמח כמ	רדק אשר עזננו שלמה ונתינו וקסמים אחרים" ולא אקח את
שית לעטרעו' אדלם	כל קממלכה סנס דבר מקממלכה לא אקח
אקח דבר ממלכותי בחייו למען	למען קיותטר
דוד עכר יא אשר סמר מעטנו	סל ערבתנו כר
וקמיו ולזאתה סנה נכל לא יסור	דוד עכרטר כמון כר עכרטר כמון
קממלכה לבמרי	מסיקי וית מלכו וכן הרגס חנקלס וטרס ומלכו

מורע שלמה	יען אשר עזבוני וישתחוו ל	חלק רשבקו פלחני וסגדו ל
כמו שקדס	לעשתרת אלהי צידני לכמוש	לעשתרת טעות צידנאי
וקודיש אס	אלהי מואב ולמלכס אלהי בני	ולכמוש טעות מואבאי
ישמור מעות קסס	עמון ולא הלכו בדרכי לעשות	ולמלכס טעות בני עמון ולא
יהעלם ויקותנו	חישר בעיני וחקרתני ומשפטי	הליכו בארחן דתקנו קדמי
ינבול עת ק	כדוד אביו ולא אקח את כל	למיעבר דכשר קדמי וקמי
קייס זמן ארוך	הממלכה מידו כי נשיא א	ודיע כדוד אבוהי ולא איסב
ונזק יענה זרע	אשיתנו כל ימי חייו למען דוד	יתכל מלכותא מינה ארי
דוד בזק קאוסן	עבדני אשר בחרתי אתו אשר	מלכא אשוינה כל יומי חייהי
שלם תקיב להס	שמר מצותי וחקרתני ולקחתני	כדיל דוד עבדני דאתרעתי
כל קממלכה אד לא	המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את	כיהרנטר פיקודי וקמי ואיסב
יענה זרע כר	עשרתה שבטים ולבנו אתן	מלכותא מיד בריח ואתנה
קייס ט ענד ת	שבט אחד למען היותנו	לך יתעשרא שבטין ולבריה
תשוב כל קממלכה	לדוד עבדני כל הימים לפני	אתן שבטא חד כדיל ל
לזרע דולט פ	כירושלם העיר אשר בחרתי	לקיימא מלכא להוד עבדני
שלם קממלכה	לילשום שמי שם	כל יומיא קדמי כירושלם
כל קממלכה דוד		קרתא דאתרעתי כח ל
טימי טר כ		לאשראה שכינתו תמן
דאזון ול טמי		
שית שיקרה		
זקראיק סכבר		

ישנעוד קממלכות בכלנו לזרע דוד וזק יקייב טמי מלך קממלכה וזקראיק סכבר
 סנה נכל לא יסור וזאתה סנה נכל לא יסור וזאתה סנה נכל לא יסור

מלכים

ר"ד

את כל אשר אצרך הקהל רפואה וכו' את כל אשר אצרך נפרשת ואת חמון ואת
את רע רוד קחלק נחוק ושני קוח שלח וחזור להם מלכות כל ישראל ולא ככל מפרש
שכיו חקד ט המלכים קטונים מורע רוד קיו צפונ ונשליק למען זאת מנה שעשה
שלמה ונפדר שלם למען זאת למען שלים ושש שנה שנתחן שלמה בנת מרעה ט נשנה קרנשת למי
נשאק וקגזק כגזק לחק מלכות טת רוד שלים ושש שנה וכל צפונ שלים ושש שנה רחוק

קמלכה ל
לשנה לשך
אמר לה
כל קימים
וטמי אקא
שענדך ל
לחזור אל
שקלקל
אקא ש
שנאמר נ
נשנת שלים
ושל למלכות
אקא על
נשאר ול
קיק אקא
שנשא שרד
לאקא אל

ואתך אקח ומלכת בכל אשר
תאזה נפשך והיית מלך על
ישראל והיה אסתשמע ארת
כל אשר אצרך והלכת בדרכי
ועשית הישר בעיני לשמור ח
חקתי ומצותי כאשר עשה רוד
עבדי והיית עמך ובנית לך בית
נאמן כאשר בנית לרוד ונתת
לך את ישראל ואענה את זרע
רוד למען ואתך לא כל הימים

ניתך איקדכותי מלך בך
דדעיא נפשך ותהי מלכא על
ישראל ויהי אסתקבל יתכל
דאיפקר דעך ותתך בכל אורח
דתקנו קדמי ותעבד דבשר
קדמי למיטר קימי ופיקורי
במא דעבד רוד עבדי והיא
מימרי בסעך ואיקיים לך
מלכו קימא במא דקיימיר
לרוד ואיתן לך ית ישראל
ואיעני ית זרע דרוד ברך
דאברם לא כל יומיא

שלם למלכות שלמה שענדך לחזור ולפי שקלקל ושען על מלך ארם לן חזר רד
אך לן כל קימים אך כל קימים שענדך לחזור טמי מלך קמשיח שנאמר
ופשיתם לען אחר ואמר ומלך אחר יקיק לכלם ואמר ועבדי רוד מלך עליכם ומכאן תשובה
לערלם שאמרם לשון ארם מנפס ימי מלך קמשיח ט לן יקיק וקנב קנבא אחר אך לן כל קימים
ומשנאק מלכו כור טר רוד טמי רחב ט לא חזר רד עד טכל קימים קיו רדת
רזמנא כור טר רזנלית ונשונב גלית מנבכל לן שט קמשיח אלן גלית טכל יקוד רד ונטימן
וינשא שלמה לשמית את רכבם

ולזה לא ידעו על המוות אלן מפני הפקד מימנו השנת האמנות האכזאי אשר יכול להשיג אם היה יותר ולזאת
השנה תמונן אלן אלן אלמה מהשי' כשאלנו מה יהיו אלן השנת האמנות בעיון ולא שאלנו אורח חיים ולא
שאר לפי שאינם חשוקים ב' אם מפני זה ההכלית ואחר שיקראו על זה ההכלית אלן יחשוק בהם מאד"
החמישי וקורא במדות הוא להודיע מי שדומה רוצה ליתן על מה שישאלו אחריו על שיכבדו לשאלו
אבל ישאל המעט שיוכל להשיגו מנוקאום בזה יתדבק הארון לתת את נקשתו ולזה תמונן
ספרם היה מונבשט השי' כאשר אלן שאלו אלמה שאר וכבוד ואורח חיים ולא נפשו אוליטו אבל אלמה שאל
חכמה וטוב לבין משפט השישי וקורא במדות הוא להודיע שכאשר קיטרו על לשאלו וינתן לו זה
מנבשטו אלן ישאל אלן דבר קטן קנה ראוי לזאת אלן יקבר מפני זה מלתו קרנה ב' חין
ראוי שיקרא טוב הכונתו כלן למנוע המונבשטו אבל ראוי שיוכיף לו טובה ולזה ספרם מפני שאר בעט
השי' כאלן שאלו אלן שיקרא על לבנות לעשות משפט ולא שאלו דברים אחרים קנה נתן על מה שאלו בוהי
אלם שבפנים עד שכבר היה חכם מכל האדם ונתן על פני זה מה שאלו שאר והכבוד ואורח חיים אם
ילך בדרך השי' השביעי קורא להודיע ראוי לשמוח על המונבשטו השי' עלה ב' אלן דבר ולא
יקימנו ולזה ראוי לתת תודה על קיישר השי' קודם ב' המונבשטו ולזה ספרם שכבר ב' ב'
אלמה אחר קולנס אלכטוה לרזאלם לפי ארון בנייתו וקעלה עלות ועסק משתה לכר' שריו ועבדיו"
השמיני וקורא במדות הוא להודיע שראוי לשופט שיתחכם בהחלטות לעמוד על אמיתת הדברים
אשר תהיה בהם טענה ב' חיש לרעו מן דברים רחוקים שיצאו לעמוד על זה מנולת שירגשו
בעל קריב שמאלו קדברים יעמדו על אמיתת זה כמו שהראה בנה שזכר משתה קזוקות שאלו לפי קינלך
זאת לזמנת בטח קחי ובסך קמית וזאת בטח קחי ובסך קמית שחמר קינלך גזרו את קילר קחי לשטם ומנולת
קטמן עמד על אמיתת קדבר ב' אשר קינה חמו אלן תחוש אם יגזרו קול לשטם וזה מן קתחטולת ר' קטנות
שראוי שיפשו אותן השופטים קישרים לפי חכמתם ב' אלן יספק להם שיתקבצו בזה לפי קמחמר ר' פטקס
אך ראוי שיפסיקו לעמוד על האמת כדי שיפשו לפי האמת אלן לפי קמחמר לפטקס לבד אם היה שופט
אלמה מזה קנה היה ראוי על שיפשו קילר קחי לשאק המוחזקת בו ולא יצא מתחת ידה בעבור זכרה
קמטנה קמופסת מקטדות וקנה יצא מזה תועלת שאר בדברים קמדימים ב' קן מקן כשירגשו שטם
תחטולת השופט לעמוד על אמיתת הדברים ייראו מעשות דבר בלתי ראוי בדמותם ב' עלכל דבר אלן יכח
מימנו ויקרא זה קנה אלן קנה קנה וקישר במדינה"

התשיעי קורא להודיע שקנה קנה גדול שמש בכונה גדולה לפי תפואר קנה גדול מימנו
כלימיו ר' לשקור כלימיו במדרגת כהן גדול ואעפ"י שם כהן גדול אחר
ולזה אמר דוק ואצתה כהמם אעפ"י שגדש אצתה מקיות כהן (וי' כמו שקדם)
העשירי קורא להודיע שאלן לזכות למס על עמו כלכל איותו וטות ולזה
א פ א

ולזאת הסיבה המצא אהרן חירס לעזות אהרן וכן דרך תהיה זה הפסוק דרך כבוד וקול שקול
 יעשה כל חסד בעצמו ארזים ובעצמו ברושים ועבדיו יורידו מן הלבוש יימנה ויחירס יסימס דובר ותבט עד
 קמקום אהרן שילנה שילנה שם ושם ינספס כרי שיקיו מוכמס לשלמה לשלמה וצמח שמשק חירס מוק
 יהן לשלמה לחס ביה קנה בזה קנה לחירס בבלנה שבר לקיחת הארזים וקברושים מקיער שלנ צמח
 שלנ ישיבו בשת על לקיחת שבר מן שלמה וקול לחס חל המקום אהרן שילנה
 וקנה נהבאר בספר דברי הימים ב זולת זה קסבר קסבר בזה המקום קיה כיהן עד שלמה שבר עבדי
 חירס הארבעה עשר קול לודיע שיש למלך לעבד קגריס הושע מלכות בית
 ומלכותו כמו שכבר עתה וקולך למס ועבדך ולזה ספר בזה המקום
 עם מה שקלס ק פור בספר דברי הימים שכבר קיו לשלמה מהגריס הושע שבעים חלף כושל סבל
 ושמונים חלף קונב צהר המו קול לודיע שאני בכל עטן שיקיו ממוטס רבים בדרך
 סיטהל שלנ יחבר התקון ב ולזה המצא שסם שלמה ממוטס רבים רודיס בעס קעשים
 צמלכה וקובר לחסיס קממוטס קמס גריס מנסט שקדס על המלכה המיד כי כבד מלך לשלמה חס
 יעשו ככה ולזה המצא בשר חלס שקעל שלמה למס ושלמס לבונה שקדר קעטן בוסף שלנ יכבד יעשה
 עליקס וקול שיקיו חדס בלבון נשט חרסיס בבתס ובה המצא שקדר בכלכול ביה וכל המצטרך לעס
 עשר כצבים יכלכו כל אחד אחד צמח שלקט מהמס מהחלק מישראל קבחים לערל שסם קיה זר
 המיוכי לחיס אחד וכבד מלך עלונו ויחבר מנסט זה התקון צמח איעשו הושיע עשר קול
 לקדיע שבטן בית המקדש ראוי שיקיה לשם וקול אמרו עתה ועשול מקדש
 רלשבעייתו יעשו קול לשמו יהבך ולזה המצא שכבר כסל קרבה בזה קספור זה קעטן אמר כי לא יכול
 לבנות בית לשם וקמט אומר לבנות בית לשם ויחבנה קבית לשם ויחבנה קבית לשם ויחבנה קבית לשם ויחבנה קבית לשם
 דוד לבנות בית לשם וקבית אשר ביה לשמן וקיה זה כן לויסיר קאנסיס חל קדושת קבית קזה ויחב
 קיריה ממוטס קיה קדוש מתחלת עטמס שזה יעיר וישייר לעמוד על סודות בטמו כשיהנו ככל
 חלקיו ויבטן חיו קושרה ישנה להשיג קסם יתבדך אך לא קיה בטיית בזה קאוסן יסורו חלו קיעלור
 קכפלחות לא יתכן שתפול אז קשאלה למה עשה זה קבטן צבדר כך וחי זו קישרה ישט להשיג קוד קסם
 יתבדך וסודות קמטאות מנסט שקעשות לא קיה לשם יתבדך חס קונשו קעטן כן ויחב עטן קדושת כי חס
 כמו קדשתה כסף וקזהב וקשד וקבית לוי אשר לא הפול קשאלה זה למה קיו עתה כך מצד קנה שקס
 קדש השבעה עשר קול מה שקוד יע מרחק עתה קתחלת בטן בית המקדש מעתה אהרן מצריס
 וקנה עמדת מזה על קעת אשר מנומן יתחם עד זה קזמן וקול מלך ושמוטס שנה
 וקנה שמו את ישראל יפתחו ויבטו ויחילן קזולוט ועברון בן קלל קפר עתה שלסיס ויחב שנה שלש עטור
 ביד פלשתים ועשרים שנה שפט שמסון את ישראל וארבעים שנה שלעל וארבעים שנה שלרוד ואלש שטס
 שעבדו למלכות שלמה לא יסארו כי חס ששטס למלכות שאן לוימי שפט סינואל את ישראל וכבר ידמה כי

ולזה ספר שכבר קיו לשלמה שמש עשר שרים ממונים על כל ישראל ויהי תחת מימיו כל אחד מהם חלק מן
 מישראל לכל אחד מהם היה מכלל את המלך ואת ביתו וחד אחד לכל המצטרך לו יעדרו דבר ונס
 קשורים וקתבן קיו מנאים לפוסים ולרכש ונס רביים ורטי קמצטרך לכתה מלך לכלל אותם ובז
 למדן בזק הספור שיש למלך לקחת בדרך מש מישראל לערך בתן בתהשם יתעלה ושתו ולזה ספר שכבר
 העלה שלמה מש שלשים חלק וישלחם לבונה וכבר נבחר זה גם כן מדברי שמואל צבדיע את המשפט ק

האחר עשר

קמלכה

קוא לפרסם שכבר קיים קאס יתעלה מנ
 קמח לישראל מכל אויבם ולזה ספר שכבר
 שניקודק וישראל לציוח איש תחת גפנו ויתלוצע כל ימי שלמה ולזה תהא שנה ברך קאס יתעלה אשר ער
 מנחה לעמו ישראל כאשר דבר

השנים עשר

קמלכה כאשר ייער

קכטר וקשאר וקחמה שקי
 קאס יתעלה עד שכבר קיה מושל בכל הממלכות מן קנר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים שקיו כלם שבדים
 את שלמה ומנאים לו מנחה כל ימי חייו עד שכבר קיה משקל הזהב ושלמה בשנה אחת שש מאות סכר
 ואשים ושש לבד מאנשי התרים ומסחר הרובלים וכל מלכ הערובות הארץ וכל הארץ קיו מנאים את
 פט שלמה לשמוע את חכמתו אשר נתן חלקים בלבבו וקמה מנאים איש מנחתו כל כסף וכל זהב וקטיטס
 אחרים מדי שנה בשנה עם מנחה קאס קיה לשלמה ממצרים וכן לכל מלכ קחתים ולכל מלכ ארם וקיה
 עשרו כל כך עד שלם כחש כסף בימי שלמה למאומה וקיה מנחה מנעש חכמתו עד שכבר חכס מנ
 קארם ודבר דטר על כל מיט קצמחים בקדרנה מקה גדול ועד קקטן ויעל כל מיט בעל חיים בקדרנה גם כן
 וזאת חכמה כפלה רוצה לימר לעמוד על הקדרנה הזאת ולעמוד על סבת כל מינ מנח ומנאים

השלשה עשר

קוא צמדות וקוא קודיע אשר אוימי שיהלל בדבר
 מנה שלם יקבר בהשתדלות קוא מלכותו בסבת קיותר
 מאותיות וכל כשיקיה קהשתדלות לבטר קאס יתעלה ולזה תמצוט בהרנה שלמה לבנות בתה מקדש וקיה
 מקכרח קבטן קקוא שקיו לו עט ארזים גדולים וקיה קלבון אשר קיה יותר מאות לזה לו במלכות חירם מלך
 עד וגם קצדומים אשר קיה חירם מושל על קאס קיו קיותר בקיאים בכריתת חלו קעצס קנה אחר קודיע את
 חירם שקבת שהיה טנה קוא טנה אותה לשי יא אשר קוא מושל בכל ומשפיל ומכטע כל שונאיו כנוו סכזכר
 צספר דק וכדי שיתרצה יותר לעזור אותו בזק קבטן קנה שלם לו שיטה לכרות לו ארזים מהלבון אשר
 צמלכות ולא רצה לבאר לו שינעקו תעלת מסט זה כן לא יקיה זה לבטר לחירם מלך עד אך בקא שקיו סס
 לכרות קארזים טבדי חירם עם טבדיו וקוא יתן לו שכר טבדיו ככל אשר יאמר כאלו קטעד בזק שטם שכר
 טבדיו יותר לו מה שירצה שינע לו מן קתועלות מסט טות לכרות קארזים אשר לו להחיס אל שלמה ור
 בקא יממא יותר מנה כן לא קיה ראוי שיכטר לשאל מממנו יותר וגם קודיע אותה כ דוד קתעורר לבנות זה
 קבטן כדי שיתרצה חירם יותר לעזור שלמה צמה שנקא מממנו כן אוקבר קיה קירס

קדיון למצות וקדיונות ופסוקי צדק קס קסאמס ארז קוא רועה זכס כמו שזכרנו בצאורטן לשיר קשירי—
 וכבר קמנרדק וקנז עשה זה לקדש ולקדש קדשים כ שמשקס מעשדים על זק קאלמות: אך קראשון מעשד
 על קהכנז וקשט קוא קדש קדשים מעשד יצאת קהכנז לפועל: ואולם ככותל קהיכל תחת קהקרה
 קתחתונז ציר צורי פקעס ופסוקי צדק: וקס בדמות כפתורים וגבשס משוקדים וסרחיס לטנז בעינז
 ארז קיו אלז קצורים זמנרדק אך למעלה מקהקרה קתחתונז קיו שס עס זק כרוזס לפעשד על קשכל קלוקח
 מקמוקשות קתלות כמו שזכרנו בדברי קהערק: אמנז תחת קהקרה לז ציר תחלקרק מקשיער קהשגת
 קחשיות ודמה שקיה קננז שזן קהקרה קתחתונז וקעלונז עשר חמות לפעשד על מספר— מדרגות
 קכנדלס שקס עשר וקעשירי יקיקדש' וכבר עמדין על מצאותס מסמז זק קשכל קנמצא זכ ארז בעטרו
 צירו שס כרוזס כותלס" וקנז נפז זק קהיכל וקדבר לטנז בעינז ארז בעטרה קיו כל קכלס ארז שס
 מוקנז או מעשס זק וכבר זכרנו קסנז בזק זמלכות קמשכן כצאורטן לדברי קהערק" וקנז קיה מעשפז
 עז ארז תחלף ואח"כ מוקנז לז יהכז שינפז קחכס זק עס שקתמוקת שקיו מעיירות שס קיה יותר טנות
 לצירס בעז קארז משיצירוס זככס וקיה קמור זכס יותר קיים אלז ישנר כשינפזו זק" וקנז עשר—
 כדבר שמש כרוזס גדולס אין פמקס איש אל אחיו וקיו סוככס כככטקס על קארון ועל כרוזס ארז
 על קפורת שקיו פמקס איש אל אחיו לפעשד שסוף קעמז לז יקיו פמקס איש אל אחיו אך יתדנז קהקד
 עס קהקד דטוק מה וקוא רטוק קנז כקף זק זקנז כקף זק: וראוי שהדעכ אחר קמות לז יקבל שפע קשכל
 קדיון למצות מקשכל קטועל אכל עמיר על מה שקשינו וכו' ידנז דנכות מה זשכל קטועל כמו שזכרנו ברשון
 מספר מלמנות י"ג: ואין ראוי שתשזכר מוק שקיו אלז כרוזס זמנרדק אחת מסמ קיותס בערק
 אחת וככטקס פרושות זאופן אחד כמו אלז יחשבויות צרות כרוזס ארז פמקס איש אל אחיו זאופן
 אחד שקיו שמש זמנרדק אחת" ואמנז אמרנו זק לפשכר זכרנו ברשון מספר מלמנות י"ג
 שאי איפשר שישזכר קננז זמנרדק קשכל קטועל: ושס זכרנו שקשכל קננז נשאר אחר קמות: וקנז
 כצחי זקסך מה שאמרו קמלאופס בזק וקנז בזק קמקס קעשד קערה מנז ארת שקשכל קננז כצחי—
 וקנז קיה גנז אלז כרוזס עשר חמות לפעשד על עשר מדרגות קכנדלס שקעשירי מנז קדש וקנז—
 קשס יתברך וקנז קיו לפתח קדבר דלתות עז שמן לפי מה שאחשזב בעת קהיח לפעשד שס קאור: ורזוא
 אור קשכל ולזק עשק אותס מעז שמן קאור מוכן אל שיתפשט בו קאור זקלית נפלז: ולזק לז עשר— כן
 לדלתת קהיכל: וקנז ציר כדלתות קהיכל וקדבר כרוזס ותימורות ופסוקי צדק כקס קפתחיס—
 לכל אלז קהשגת: וקנז קהשגת קחשיות קס נכ מכוומס לזאת קסנז בעינז: ולזק רזיו נכ
 קכרוזס כדלתות קהיכל: וקנז זק קחזר קפמיות: וקיה קחזר קככטס סכ זשק סורי
 נזית קאור כדלתות ארזיס עליקס קנז קששק סורים

קתחתונז קיו מעדין על מצאות קערק
 נב נ

כי מימאלת שמואל ושאול היתה לכל הפחות אלף עשרה שנה כי עשרים שנה עמד הארון בקרית יערים לכל
 הפחות וכבר עברו שבע שנים ושש קדשים למלכות דוד ושבעה קדשים היה ארון יי' נשדק פלשתים
 ונשארו יותר מיני שנה מימיתת על עד מלכות דוד עם שכבר אפשר שארון היה בקרית יערים יורד
 עשרים שנה כל ישראל אחרי יי' ולזה ידמה לפי מה שאחזקוני שש קדשים ככללים נשדקו שמואל
 ועל כי מימי שמואל היו פלשתים מושלים בישראל כמו שכבר פה וקנה כראיה כי מבטן קצת קזה רי'
 מהתחלת בטיועד התחלת בטן בית שש היו גם כן ארבע מלכות ושמונים שנה" השמונה עשר
 קול מה שקודיטפו מערת הקצת שנה לשם יתעלה כי מימין כעמוד על הדור
 כפלים מחכמת קימנחות וקנה היה ההיכל והוא קדש וקדש הקדשים עמו
 ששים חמה ורחב עשרים חמה וקנה היה האורך והרוחב כפלימה שקיה מן האורך והרוחב כאשר עשה
 משה במדבר וחולם קנה היה בלתי שומר זה קיחם כי הוא היה שלשים חמה ושם היה עשר חמות חלף ש
 שנתה קנה עשו הקרה בדבר בגנה עשרים חמה ברוחן שיהיו האורך והרוחב וקנה שנים קדש
 קדשים בבית המקדש כמו שהיו חיים במשכן עשה משה ובוז האופג"ג שם התקרה התחנה נהיכל
 גטקה עשרים ובוז היה עטן המונות הקדש וקדש הקדשים בבית המקדש מתדמה לעטן המונות במשכן
 ולכל אחד מאלו הקדשים היה במקדש בכפל שיערו במשכן וראוי שהדעת כבר היה בטן קצת
 מחכמים שמונות אלף תהיה בהם פנימה וחמרון להעד על שלמות קדש יתעלה אשר זה קצת כנה לשמו
 ולזאת קנה ג"כ היו חמות שם שמונות עד אלף שמונות בבית מקדש וגרון וכלכלי כרזל לזרות על שארין
 קטעאלו זה אשר קטן שם שמונות וקנה היה קדש הקדשים שוק בכל רחוקו להעד על השמונות התכלית
 שהוא מעמד עליו קול מונע בשווי בדעת ונמדדות וקנה היה חולם עלפט היכל קצת לפוסף במעלה
 קצת וינפנו חלף חכמים עם שכבר היה ראוי שקיה חכמה מה בין חכר קדש כי ראוי ש
 שיהיה כמו חכמה בין המדרגה השפלה והעלונה מימין ואעפ"א יי' חכמה על דרך החמת ולזה לא היתה
 מחינה מעבדת כי וכן חכר קדש" וקנה עשה לבית והוא ההיכל חלום שקופים חמומים להעד על
 שמונים הקדש קול מתחלת הטמן חום ער שידריך האדם עצמו אל לקיחת הקדמות והתחלות ומקום
 יתשר לפתחת החלונות לרחות האור הנביר הוא אור השכל" וחולם היצעים שנה סגור לבית רי' היו
 שלש זה על זה כי עטן הקשית והעליון רחב מאשר תחתו כי הקשנה העלונה רחבה וגדולה מאשר
 תחתה כששין עתה קשלה השפלה והעלונה מימין ואעפ"א יי' חכמה בין השפלה אל החכמה
 ומתחמת אל העלונה כי כן דרך הקשית החלונות שיקחם על זולת סדרם שיבנו שטף בקרח וקנה לא
 היו העליות במעלות שיקפצו וידלגו בהם ממדרגה למדרגה חלף היו בדרך סגור על האדם כי בורות
 מעלות בשיגובה רגל מעט מעט במדרגה ולזאת קנה לא היו מעלות בכנה קמוצו וקנה חיי בקירור
 קהיכל והדבר והוא מה שקיה מקום על התקרה התחנה חורי כרובים ותימורות וקם כדמות כפתורי
 קיבורה ופסורי חיים וקם בדמיון הגישים המשוקדים והפריח אשר במזרח וקנה הכרובים משל לשכל

על שם מינים מהכפש העמית' קאחד בצמחים' וקאחד בצעל קיים מקונד' עס קמרנשת
 ובכל קנה קיה זה לשער על הצרם שקיח שלמות לש' וקנה קיו קרמוטם מאלק צמור אחר מנהם לשער
 על ריבוי מיט קצמחים וקבעל קיים וקתחל פתים שקוא צהכרם מענד קצרק' וקנה קיים קיה
 כזק קשיער כרי שקיה נאות לרחוץ ושאר מה שקיה בו ידמה שיאמר שכבר נעשה לפי לבד" ואלפסר שאלמר
 ש מנסע שנעשה לקרק שס נשיעורו מה שיער על מצאות העשירי שקוא קדש כלומר לבדו קמקרה' ו
 קאלנה ולזה קיה פשר אמות רחבו וקיו מהפקשים תחת שפתו פשר נאמה' ג" לזאת קסנה וקיה גנבו חמש
 אמנות לשנה אשר קיה מספר קחמש צאלו קדברים אשר נחזר קרהטם' וקנה קיה
 מרובע מלמטה ופעל מלמטה ש קאומאות תהיינה מענד קאומר אשר יסודותו ארבעה' וקמקרה תהיה
 מענד קצרק וקתחל טוניתנה כמון שזכרם נספר ויקרא' וקצרק קיח קושרת יסודות קאומר
 ומקיפם בהם ולזה קיה קעמל מענד עליה' וקיו ט שפ סורים פקשים לשער על קצרק קמטנה ועל
 פי קצרק אשר נה יקיה קנמצא מה שקוא וקיא קמאלמת איות' וקנה קיה כפקשים ערת בקר
 כמון שזכרם לשער על מצאות קפיש קחיות' ש מה שקיה נחזר קרהטם מענד ע" קצרק
 קדומיות וקעמית קחיות כמון שזכרם' וקנה קיו שטם פשר נה כמון כואים קיים לשער
 על שקחות קאופעות מהעלמים בשטם פשר מנולת מנהיגים קיסודות וקוארים איותם ועשה לשם דמיות בקר
 כדמיון מה שאמר יחזקאל סט שור בדבר קחיות פם שכבר קער כזק בצרק קחיות' וקנה
 קיה עשו ארבע אצבעות כמון קעטן בעמודים לשער על מה שמענד עליו מספר קארבעה אשר קוא סנת
 קאומאלק וקוא קאומר' וקיה עס קפקשים נשפתו צור פרח אשן לשער עס זה על קפיש קעמית
 וקנה קיה מספר קארבעה מכות צלרם וברחם ונקומתם' וקיו ארבעת אופטם מתחת לשער
 על מצאות קיסודות שקם סנת קאומאלק' ולזאת קסנה קיו שס ארבעת כהפות דעות נקם לקחור
 קמכות' וקיו על קמסגרות אשר נהן קאלטם ערת אריות וערת בקר וערת כרוטם לקורות על שאלו
 קערות קם עלולת מערות קחיות אשר פתהם פת אריה ופת שור ופת כרוט כמון שזכר יחזקאל כאלו יער
 כזק שנכפש קשכלם ומצאו אל קערות צותר ככבר שנמצאותם וזק ש קאריה קוא קמואל נחיות וקכבר
 שנהם וקאור שכנה מות וכבר צלרם אמתה זק בר אשן וצממישי מספר מלממות יא' וקיה
 פיק עמל קנה בשנה אשר קיה פ קיים עמלם קסורים קיו ג" לקרק קכל ומרובק בעצמו לא נמלכר
 לשער על קדום שקוא מענד קצרק ש קוא יער על מצאות קצרק וקמאל ש חס הכרית אבר אחר מעמל
 קיים והדנקו נמלכה יערד ממש פועל קצרק' וזק עדות על שזק קתחלות לש יקיה חס
 לא מענד קצרק' קנה קיה גנבו קאופטם חמה וקח קחמש

ומלמטה מהמכות קיה גנבו חמה וקח קחמש

גנבו קמכות יקיו אצבע אמות וישלם

ש ר

מלכים רלבנ

קדומימית ומור הארז על הצורה הטממת אשר אינה ערומה מהצורה קדומימית והיו קטורים ארבע
לשער על היותם מיסודות ארבעה וקורבת מדרגת מקום' ונמוצח הנחשת אשר סם קיתנה העלה על העצם
לבורות גב' על הכפף החיונית' ופקיח' לא תפסמ' מהטממת כונו שזכרנו בפרשת ויקרא והנה היה כל מה
שקיה ממתכת גחני הכהנים מנחשת' למה בענה אשר היה זה כן צמאכן' והנה עשה מהשולחנות אשר
ומהמסודות אשר לפי שמספר העשרה מורה בעצמו על מצאותה קאי' כונו שזכרנו צמקומות ר' צ'ס'
מנחשתו לרברי היתה כאלו העשר בזק' אלו הערות אשר יעדו עליהן השולחן והמסורה קס כלם שופעות
מהאי צממעשת אשר הכבדלים' והנה קרא הפתח הקמשי פתח הדבר' והרצ' עתה קבל לפי שאמר
הכהנים היה מעשר על שלש צורות והם קדומימית והטממת החיונית ופתח קהיכל על הרצ' וקיא
המדרגת' ופתח הדבר היה מעשר על צורה חמשיית צ'אופן' מה וקיא השכל הנקנה' והנה עשה צ'אולם שם
עמודים נחשת' וקרא העמוד קיממי יטן' והשמאלו בעו' העשר בזק' כ' שתי הערות שקס' קדומימית
והטממת או הטממת החיונית האחת מכוונה לקבל הצורה האחרת וקיא הנקרת יטן' והאחרת קיא
המואלת' ולו היתה קף והעו' ומינה יבוררו פעולות הנמצא הקוא' עם שאלו הנמצאים שאלו הם צורות לש'
ולטממת והחיונית יקבלו רושם יותר חזק מנתקופות השמש יותר ממנה שימצא זה בלדס' ולזה הנמצא
בצממים שנהיות השמש לפי חית ימין לא יעשו פעולותיהם אך יקבו מזה הכנה לתת פריס צקיות השמש
לפאת צפון' ואז ימצא להם חוזק הפעולות כן תמצא כבעל חיים שקס יתעברו על הרוב צקיות
השמש לפאת צפון אך צקיות בפאת דרום תתחדש' להם קצת הכנה בזק' ואין קנה מקום צ'אור' אלו
קדברים' והנה קיא רוח העמודים ארבע חיות לבורית על הבורות אלו מטבע קיסודות' ולזה

גב' קיו טעם ארבעה אנכשת' ולזה גב' קיה על הכותרות מעשה ש'אן צ'אולם ארבע חיות'
וקנה קיתה קומת הכותרות חמש חיות' למה בענה אשר קיתה מספר' הקמשה צ'אור קמסכן
כונו ש'ארכס' והנה קיתה קומת העמודים עם הכותרות בקרוב כונו גנה מונח הנחשת עם
גנה קינערה שעליה יושמו נתי העולה כ' היה גבהם לפי מ' ש'ארכס' כונו אחד ועשרים חמה ונערה
מוצח הנחשת קיה עשרים חמה כונו שזכר בשפר דברי קימים' והנה קיו בכל הכותרות שתי

גלות לשער שאלו הנמצאים יקבלו הצורה העליונה באמצעות קבלת השפלים ממנה'
וקנה קיו סם בשתי גלות הכותרת שבעה גרילס כ' עם שקס מורים על מדרגת הצרות בכללם קר'ס
שבעה והשפעתה קוא קדש קנה בזק' עוד הורה למספר הארבעה כ' בכלגה קיו שלשה גרילס' ואחר'
במקום דבוק הגלה העליונה בתחתונה והנה העמודים שקיו בגלה העליונה ועליהם מעשה ש'אן וקדמונים
שקיו בתחתונה קנה זה כלו מורה על מצאות הכפף הטממת כ' קוצת הש'אן וקשר' ות' לא יתכן שיתחדש
מן חקום לבד כונו ש'אור קפילסוף' והנה

קדימונים ש'אוריס' וכן קעטן בעמודים לפי שזו קורק

קאס יתעלם קדס קתמלם כזק ישלם יותר קדנכות ס ולזקסמר שכבר כרע עלברשו לפט מוצח יא
 ומרשכשו קאמס ומקדס ויאמר יא אלפי ישראל אין כמוך ועמ' לשבח קאס יתעלם תחל וכבר נכסל
 זק קארש בתפלת זאת כמו שזארט בשיארט לזאת קמרשק
הכה **הוא**
 ברשת וקאל שודיע שקאלת אחד וקאל מנפיג קאמס וקארץ
 שאמרו קמאמס בשמות לפ שקס יאמרו שקדברים קמתחלפס ראוי שתדיע קמתחלפס קמתחלפס
 ולפי שקדברים קשפלים כפפדים וקאמס בלע כפפדים קנה ראוי שתדיע קמתחלפס אחד לשמים וקמתחלפס
 אחרת לארץ וכבר זכר שלמה שאין קעטן כן בנה שאמר אין כמוך אלפי בשמים ועל קארץ קמתחלפס
 כזק קאלו בשמים קממטל ועל קארץ קמתחלפס וקנה עשה כזק כמו קמתחלפס קמתחלפס שאר קס
 אלפי בשמים קס אלפי על קארץ ס אכזא כר אח מן קאמס כזות שופעת לארץ וקל לזות שקדמטעס
 קקס מנפיגס גם כן אל קדברים קשפלים וזק ממה שקאל מנאר כגל רוצה למר שיכזון כזות שופעת
 קמתחלפס לזק קדברים קשפלים ומנה יתבאר קיות לזק קדברים קמתחלפס קמתחלפס אחת במסר

הכו קאל שודיע שקאס יתעלם משבח בעבריו קדנכס ס קאמק פרסית
 ובזאת קאמק ישפע לפס טובות ואס אינן מסודרות לפס קמתחלפס
 קעלמס ולזק אמר שלמה אין כמוך אלפי בשמים קממטל ועל קארץ קמתחלפס קברית וקאמק לעבדיך
 קקולמס לסמך בכלל כזק כזק בזה שאין כן כמעט קמסודרים קממטל שקס מנפיגס בשמים
 ובארץ לעשות זק ס לא יאן אתתפקידם אך קאס יתעלם לברו שלט לעשות זק

הכו קאל שודיע שקדברים שיעד קאס יתעלם אשר אי אפשר כזק מעולת קאמק פרסית
 קנה יקיק כזק תלוי בקברח וקאל שקיק קמקבל ראוי ולזק תמצא כנה שזכר ס כזק
 סיעד קאס יתעלם לרוד אלן יכרת לו איש אחד מעל כשאן ישראל קיק תלוי וקאל אס יאמרו כזו ירת
 דרכס לכת לפט קאס יתעלם כזק קלך דוד לפט
הכה קאל שודיע שקתמלם עלכל קדרכס קס דרכרש

קזכרם יחד ראוי שתדיע כזק קמקדש או כזק כזק קמקדש ולזו תדיע יותר כזק קמקדש וזק קמקדש
 תמלם שלמה וממטע קאס יתעלם לו עלק ולזאת קאמק מנאן ברמאל שקיק קמתחלפס כזק ירואלס תמיד
 ומנה קמקום עתה פסק קאלכ לשתמל תמיד כזק כזק קמקדש

הכו קאל שודיע שאן יתעלם קתמלם על קדברים קנאים כזק קמקדש אס לא תקדס לך
 קתשונה בכלל כזק כזק אמר אשר יאמרו לך וזק אלך וקודו ארץ שמך
 וקתמלם וקתמלם וקתמלם וכבר קתבאר שקתשונה קזאת ראוי שתדיע בכלל כזק כזק וזק לא
 תקרא תשונה וכבר אמר גם כן ונתת לפי כזק כזק אשר תדע לבט ויאמר גם כן ועשית משפס לך
 קיתן לפס קראוי לפס לפט קאס ס קל קאל שודיע

וישאל בזה משמר קצתם אשר הוא מעט בעצמו על מצאות כל הערות וזאת קצתה קיה משמר
קמכות עשר וכן קטמן במספר הכורות וקיו חמשה מימין וחמשה משמאל לפנה אשר נמצא משמר
קחמשה צנה שקיה צמר קמשכן עם שמספר קחמשה מעט על קתכלית מה שקחומר קכזיי עלו מן
קטרות ש קחמישית קיה קשכל קקקש כמו שקדס וקיה משמר קארבעה כמור לפנה שזכרנו בכל משמר
קארבעה שקיה נמצא בזה קמקום ולפ שקמור קיה יותר ככבר מקס אם מעד מה שצייר ב מקדברים
אם מעד שאינו על טומאה כמו קטמן שם קושם קיס צמד קיותר פחות וקוא קנד קמור קי דרומי
וקנה לפ רש קמלך שיטש קירס דבר מקדברים אשר נמיכלו בדבר ואעפ שקיה קי נמיכלת קוקב
כמו שזכר במסר דברי קימים מסמ שצם קדושת מה שמיכלו בדבר ש קירס לפ קיה ישראל אנל קיר
ערו ונה לפ שש קירס ש אם כל קנשת ולפ שקכלהב
היט
קוא לפודיע שקוא ראו שיטש קקדס בזריות כפל יותר

מוריות על חטו קל הרקם שלמה קמלך שש את ביתי נשבע שם וזית שש שלם עשר
שש העשרים קוא לפודיע שקוא לכל קדס שיהיה לזכות שישש

מקמימו שקוא לכבר קשם יהעל קל הרקם ש שלמה אעפ שקיו
ל קקדשות רבית לבות קבת צמר שקיה נצב מעל וישארו קקדשות לשם יהעל וזאת קסנבם כן
שש מינתו כל עבודת בית קמקדש נתימין ומשפטן וקדשות כמר וקורות קמיים ושמן למאר ושאר
קעמם קגרים לעבודת קבת קוא לפודיע שצם כמלואו

קשם יהעל מעצם קראות שטעו
הבא

ספר שנצח קבמסין קקדש קעכן מלל את בית יי
הבב קוא לפודיע

שקמכך ראו שקיו פמו כנגד קמת ברטן ולו
קמלך את שש ויכרך את כל קל ישראל ולזאת קסנבך כנרת קבמס שקיו ממקם כלפ קעם

הבב קוא לפודיע שקוא לברך את קשם יהעל על קסנב ולתר ל
תדק בעל כל אשר נמל מקסו ש עם שקדבר ראו בעצמו קש

עד ב העלת לפי שיר קדס אל שקמוס כס קס עלונית מקשם יהעל ולוק סמר שדרך שלמה את יי

על אשר קיים קישור קסו שיער לרוד מעטן קמלש לבו ובטן קבת ער ירו

הבר קוא לפודיע שקתמל ראו שקיה צום ישלם קדקות למתמל עם קשם יהעל

ש אז תקיה קתמל נשמעת יותר ולוק תמצא שכבר קתמל שלמה נמקום ישלם ב

קדקות נשי יותר וקוא לפמ מוצו יי שקיה קמקום כמור לדבק ב קשט קלבי עד שקמר יעקב ב מן

קרא קמקום קזה אין זק ש אם שית אלפים כמו שזכרנו באף סמר שמואל ולוק קרא אנרקס שם קמקום
קקוא יי יראק ולזאת קסנבם כן קקדים שמואל שש קשם יהעל קדס

גב חלק ממנו אלן שהאדם נס כן לא יתכן שיצטע להשגתם כמו שצארכו בחמישי ממני" וקצת היו אריות
כראים על מעלות קבא ועל ידותו כדי שייראו ממנו האדם יותר כי זה הכרחי למלך ובזה יצטע קדושת
ממנו אל המעש אשר תחתו לשמרום אלן ויקו קצתם לקצתם לראתם מהמלך
הלו

קול לודיע שצטע החכמה האלהית צמה שהזקירה המלך אלן ירבה לו סוסים
ולן ירבה לו נשים כי שלמה עם היותו חכם שצטעס ככאל בזק במחשקו ל

להרבות סוסים היו צאים שם סוחרים המלך לקנות לו סוסים ואחזק גב שזה היה סנה להתחיל עם פרעה
מנצח אל מיה שקיה דומה לרטי קנשים וזה היה סנה אל שאנו את לבט צאופן שקטלים שצטע מהם וקטחם
לעבור אלפים אחרים וזה היה סנה אל שצאלקה מילכות שת דוד וזה היה סנה להעשות עגל קזקבאזר היה
סנה כלזה צאוף להכרית ארץ מעל אדמיתו ולהחריב שת המקדש" הלו קול לודיע שתהב
שחטא שלמה לוי קוטחו בצנא אנשים ובכנש צט אדם באשר ייסר את צו צו

שייעד לדוד צפטר שמואל ולזה ספר שתהב זה קקים וי לשלמה שטן קדר האדומי ורזון בן אלנדע

הלו קול לודיע שאין ראוי לאדם שיהצאק מפט היותו קרוב למלכות להט חדברים

כנגד המלך אלן תראה כי מפט קדטר שאמר ירבעם כנגד שלמה היו עליו אימות
מות עד יום מות שלמה ולן קוטלנו בזק קטמן קשרה אר מיצו המלך עליה ובטטר קייעד שייעדו
קטחא שימלך על עשרת השבטים לא היה לו להתבנות כנגד המלך פן יסיר סבלתו ממנו קאוצר הרוח

קולן תראה כי דוד אטפ שייעדו שמואל שימלך על ישראל ולן תצאק על שאו לונס בעלנו טדו בעת שקיה
דוד פן חלק לו כבוד בדבריו ולן קטח איש מעבדיו להרע לו" הלו קול לודיע
קולן תראה שקראו לאדם לנצות מעשיו בחכמה כפי מה שאפשר
ולזה יצאק

יקצר בזק מפט היותו שלח מהשם יתעלה כי השם יתעלה
תמיד בדברים קטות קטות כלאר היה אפשר זה ולזה תמצא שפחד שמואל ואמר איך אלך ושמע ש
שאלו קדטולזה תמצא שכבר ספר שכבר קמתן אחיק שיצא ירבעם מירושלם קודם שיגד לו יעד ק
קמלכך כדי אלן ישמע איש דבריקס ולזה גם כן קמתן לדבר עמו בצדק כדי שיוכלו לראות כהוכה אס יש
איש שיוכל לשמוע דבריקס וכאשר ראה כי אין איש אז קצד לו זה כי היה מונד לו זה במקום בו אים היה
קדבר מנע אל המלך ויקו מפט זה קטחא וירבעם נכסכה ויהיה זה כל אלן יתקיים קטחא כי המלך
ישתדל בכלשו אס ידע זה להמית את ירבעם ולן יושלחו ברחו אל המלך מצרים כי יט כח למלך לתת שחד
רב למלך מצרים להמיתו וקנה לו היה ירבעם צאופן מן המעלה שתדעק בו קאצאקה הפרטית להצילו

הלו קול לודיע שכבר תשוב קמלכך בכללה לזרע דוד וכבר למדנו זר

מאמרו ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים ולפי שזר
לא היה כלל בבת ראשון ולא בבת שני כי לא שט שם כי אס יקודק ובטימן ידען ששד ימלך מלך לדוד
על כל ישראל וחות המלכות לא יסור לשלם כמו שקתבאר מדברי דטאל" וילך רחבעם

מלכים

ב

ר"דק וישלחו ויקראו לו וכבר שלחו וקראו לו ויקרי
בשמות ירבעם מנה שלחו לנצח ממעריס
וצא הוא וכל קהל ישראל בשכם ודברו אל רחבעם
אם ירצה למען עליהם שיקל העול עליהם אביך
הקשה צמם שקיה מעלה עליהם בכל שנה

רלבב אטך הקשה את עליו ידועים רומם
שקעמנים שלמה עליהם לכלכל את ביתו ויש
יעדרו דבר למצטרך לעד מאלו סוסיו שקיו רבים
מאד עד שקיוו הרבשים אלף חוריות סוסים קיה קשה
וכבר מאד ועם כל זה קיה טוב בשע ישראל מירוב

ואעפ"ל קיה
עליהם להרעם
שלוח גדול קיו
טימיו וכל רומם
קיה נקל עליהם
לא עבר עליהם
שנא חוריות סנה
קיה מעלה קשה
יתברך לנקא
עליו לרחבעם
כדי שירכסו
ממנו וימלכו
ירבעם

וישלחו ויקראו לו
ויבאו ירבעם וכל קהל
ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר אביך
הקשה את עלנו ואתה
עתה הקל מעבודת
אביך הקשה ומעלו
הכבד אשר נתן עלינו
ונעבדך ויאמר אליהם
לכו עד שלשה ימים
ושובו אלי וילכו העם
ויועץ חמלך רחבעם
את הזקנים אשר היו
עמרים את פני שלמה
אביו בהיותו לאמר
איך אתם נועצים
להשיב את העם הזה
דברי

וישלחו וקרו ליה
ואתא ירבעם וכל
קהל אר ישראל ומליו
עים רחבעם למימר
אביך אקשיית גרנא
ואת בען אקיל מ
מפולחנא ראבוק
קשיא ומגריה תקיפא
דיה בעלנא ונפלחינך
ואמר להון איזילו עוד
חלתא זמן ותובו
לותי ואזלו עמאי
ואיתמלך מלכא
רחבעם בסביא רהון
קיימין משמשין קדם
שלמה אבורי בד
הוה קים למימר
אברין אתון מתמלכין
לאתבהית עמא הרין
פיתומאי

השנה שקיו צה
אך עתה רחל
לצמון קמליחנות
כמו שקדם מדבר
בוקדד ורזון כן
חלדע ולזה נקשו
ישראל שיקר
מעליהם מורה
קמעמם קצב

א

ויקראו
ולוה נכשלא
וקראו לו וידמק
שקיה מעקאי
שיקשיט אדות
ישראל כל כך כדי
שיקיו זרז כל
לקיים רהיעד
שייעד לו קס
יתברך מדבר
קמלכב

ויועץ
נביות קי למה
קונדך למי
נביות קי ידוע
רהקט נביות
קי קיו שמעדים
לפמו לנביות
מת

מלכים

רלב"ג

וילך רחבעם שכם עד וישכנח אחבעם אבותיו וילך רחבעם שכם יתכן כ מפתח קיק ירבעם מאמרים נחרו ישראל שילך שם למלכו כדי שיוכל ירבעם לנשוח אל ירבעם רחבעם על מעה שאמר כנגד אביו וידמרה שר ואת קסנה שלמו וקראו לנבם שמו למצב ט עתה בעת המלכס רחבעם יקל להם להשיג עס רחבעם שלן ימית ירבעם וקנה קיק גדול בעמקס מפת שכנר קיק ממונה שמי שלמה על כל סבלותיו סוף ולוה

ר"דק על ספר דברי שלמה נספריס סחיבר נחמעות ולא נמצאו קיוס וגם בשלמה קנמצאים אצלן משל ושיר קשירי וקלת ומנה שאמן על ספר ולא על ספרי כלל כל רבנר בעמק חנר ספר נפט עצמו ומרוט שאמרו שלמה ספריס עתה שלמה שיר קשיריס טלרות משל בני וות קלת באקעת ומקס אמרו ט קרוב למיתת שרתה עלנו רוח הקדש וחנר שלמה קספריס קאלס וילך ט ששם נאמר ישראל שכם קיק מעצב אמריס ונראה ט קטבאק אשר אמר אחיק קאלעט מדעה לפי שלמו לכל ישראל וקראו לנמצא על שלם להסנר המעוכה אל ירבעם לפי לרעלמא לרושם אצלן נחו לשכם שקורא מאמריס וירבעם מאמריס ומורכך לנא ירבעם שכם ונדרש שכם מוזמן לפרעות נשם ענן אתר ינה נשם מכרו את יוסף נשם נחלק מלכות טת דוד

ושאר פיתגמי שלמה וכל רעבר וחובמתיה הלא איטן בתיבין על ספר פיתגמי ש שלמה ויומיא דמלך שלמה בירו שלם על בר ישראל ארבעין שגין ושכב שלמה עם אבהתוהי ו איתקבר בקרת ארדויר אבוהי ומלך רחבעם בריה תחיהו והיו אול רחבעם ל לשכם ארי לשכם אתו כל ישראל לאמלכא יתיהו והיה בר ששמעיר בעם בר נבט והוא ער בעון במצרים דערק מן קדם מלכא שלמה ויתב ירבעם במצרים

ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלא הם כתבים על ספר דברי שלמה ויהימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה וישכב שלמה עם אבתו ויקבר בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו

וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו ויהי בשמעיר בעם בן נבט והוא עורנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישכיר בעם במצרים

אמרו ט קרוב למיתת שרתה עלנו רוח הקדש וחנר שלמה קספריס קאלס וילך ט ששם נאמר ישראל שכם קיק מעצב אמריס ונראה ט קטבאק אשר אמר אחיק קאלעט מדעה לפי שלמו לכל ישראל וקראו לנמצא על שלם להסנר המעוכה אל ירבעם לפי לרעלמא לרושם אצלן נחו לשכם שקורא מאמריס וירבעם מאמריס ומורכך לנא ירבעם שכם מוזמן לפרעות נשם ענן אתר ינה נשם מכרו את יוסף נשם נחלק מלכות טת דוד

קטט ענה ממתת אה ומלתקטט קהה בדקדוק שאס קוח מגזרת קטן קיה קטט כמו מן נמל נמל ואס קוח
 מגזרת קטון יאמר קטוט כלומר מן גדול גדול אלף שאר קמין" נקוף כמו שקיה טרס קתחברו אל קרפוי
 כמו שאומר מן בעד בעדה אחותה יקודה ומן שלש בדקר שלשו וקדומים להם שנאשרו על תמעתם וקנח
 נכלע בדגוש אב קאלס בקמין" חטף ועטמ ויתר ל כח ואומץ ממנה שקיה לזכ ולמה אקל עלכם" ענה פעל
 עבר לזכר נמשקל עשה ויש לפרשו תאר לנצנה ויהיה תאר לנצנע קקטנה וזכר קאכנע זכר ונצנה כננר
 קתאר קקטן" וית' חלשותי תקיפא מעש' למוותיה דאנא"

רלבג קטט
 ענה
 ממתת אה לל
 קאכנע קקטנה
 שישל קיא ויתר
 נסק וענה ממתת
 אה וקרטובזק ט
 בעת שמילך שלמה
 קיה כער קטן
 כמו שקדס ועס
 כלזר ענדתס
 אנה בזאר
 קענדק ולזר
 ראוי שתענדוט
 ענדק ויתר

ובען אבא רמא עליבון
 נר תקוף ואנא אוסף
 על ירבון אבא רדא
 יתבון בשרביטין ואנא
 אירדי יתבון במרגנין
 ואתא ירבעם ובר
 עמא לות רחבעם
 בזמא תליתאה במא
 דמליל מלכא למימר
 תובולותי בזמא
 תליתאה וארתיב
 מלכא יתעמא
 פתגמין קשין ושק
 ית מלכא דסביב
 דמלכוהי

ועתה אבי רועמים
 עליכם על כבד ואני
 אוסף על עלכם אני
 יסר אתכם בשוטים
 ואני איסר אתכם
 בעקרבים ויבו ירבעם
 וכל העם אל רחבעם
 ביום השלישי באשר
 דבר המלך לאמר
 שובו אלי ביום ה
 השלישי ויען המלך
 את העם קשה ויעוב
 את עצת הזקנים אשר
 יעצוהו

רדק קעמיוס
 טמן
 מנא כמו
 ויעמוס איש על
 קמורו" נשטים
 ערר עמו
 נשרטמין וכן
 שוטלפוס"
 ועקרבים קשין
 מקס שקס
 שקטן נקוצס
 שלס ויעתן תרגס
 נמורגטן ויבא
 ירבעס
 עעננו וקרי
 עאלף ואחר קוח
 ט חותיות קתוי
 מתחלפות"

קזקה ויתר קזקה
 ט רחכטס קיק
 בן ארבעס ואחת
 שנה במלכו"

נשטים נשטים במקרבים שצמים אשר נכס קוצס שמוקטס ומכאיתס וירצה בזק שקוח יכבד להעמיוס
 פל שלס ויוסף לשרס נמוסר ויתר קהה מן קמוסר שייסרס טו שלמה וקנח טוס קאלשי שטו אלנו קעס נשכס
 וענה להס קשות בעצת קילריס"

רדק

מלכים

רלבג

אלה אף כשמת שלמה קראו עצמם שקם עומדים לפני
שלמה כמו אם היה או נתת עצה נכונה קענה
לרבעים נפן אף אתם טעמים בעצמכם לתת עצה
איש נאחיו

נפיות חי רל שקין עומדים את פט קמנד שלמה
לפני חשי עצה כל ימי קינת חי ולזה היה רחוי
שילך אחר עצתם או רוע עטמו קיה סנה לעזוב
עצת קזקטס קטובה וללכת בעצת קטערים קרעה
למען תתקמלנה לרבעים כמו שיער קסם יתעלה עליך חזיק קשילוט

רדק

וידברו אלנו
לומר אם קיום
תהיה ענין
שתכנה קס
וקעם כרעם
ועתה
כהרעמו
והעמון מילן
טען ותמלל
עמקון פהנעין
תקטן וכן קוח
משמעות ק
קעבר ט טעם
ועתה דנק עס
דברים טוטים

ומלילו עמיה למימר אם
יומא רין תתעלב לעמ
הרין ותפלחינו ותענון מלון
טבן ותמליל עמרון פתגמן
תקנו ויהו לך עברין כר
יומא ושבקית מלכא ד
דסביא דמלכוהי ואתמלך
בנקיא דרבא עמיה ד
דמשמשין קדמוהי נאמר
להזנמה אתון מתמלכין
ונתיב פתגמא ית עמא הרין
דמלילו עמי דמימרא קילמן
נרא דיהב אבך עלנא
ומלילו עמיה ינקיא דרבא
עמיה למימר כדנך תימר
לעמא הרין דמלילו עמך
למימר אבך אתקוף ירתי
נרא ואת אקיל מיננא
כדנן תמליל להזן הלשותי
תקיפא מעלימותיה דאבאי

וידבר אליו לאמר אם היום
תהיה עבר לעם הזה ועברתם
ועציתם ודברת אליהם טובים ובלים
והיו לך עבדים כל הימים ויעזוב
את עצת הזקנים אשר יעצוהו
וייעץ את הילדים אשר נדלו
אתו אשר העמרים לפניו ויאמר
אלהם מה אתם נועשים להשיב
דבר את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן העל אשר
נתן אבך עלינו וידברו אליו
הילדים אשר נדלו אתו לאמר
כה תאמר לעם הזה אשר
דברו אליך לאמר אבך
הכבד את עלנו ואתה הקל מ
מעלינו כה תדבר אליהם
קטני עבה מפתני אבי

ויעזב

את עצת קזקטס שלם יארק עצתם עלנו בעשנו" חזר קעמרים לפני פרוש אשר קס קעמרים לפני
כלומר עצת קעמרים לפני חזנו עזב ולקח עצת קעמרים לפני" וידברו אלנו קילדים
אשר גדלו חתו ועמי קטט ענה" דאזנר דקמון שט ענה

מלכים

ר"ק את אדרס
של אדרס
אחריקס שיטוב אלו
ויקבל אונת למלך ע
על קס ורנמוקו וכוון

רלב"ז אז שלם לקס קמלך רחבעם את אדרס אשר על קמס לקסיס ולרבר
אנקס דכריו וקס ירנמו אבן וימנות וקמלך רחבעם קונכך לתחזק
לעלות במרכבה תכף לפס לרוסלס כדי של ימיתקו" וולת שנת יקודק לבנו
לריטי שנת יקודק תחס אל שנת נטימין לא חשנשנטימין מערק שפולר
שנת נטימין קיתה תך נולת נטי יקודק"

שירע רחבעם ע
רנמוקו ידע ש
שקקש אמיץ
וקתאמן לרכוב
ולנס ויהי
כשמוע כל ישראל
אחר שקלכו ישראל
לפוקלקס וירבעם
שנלמקומו אשר
קיו שם שת אבנו
ומשפתו מעדו
כל ישראל ולפוככר
נלי זקמקנס ולי
אפשר שחזרו לשפס
מפס זק ננה אונת
לפזית לשתקמלכ
ושלמו וקראו
ירבעם שינן אל
קעדי נמקנס
שנתקבע שס
וקמלכו אונת על
ישראל שנת יקודק
לבנו ככר כתנן
כשנת נטימין ככל

וישלח המלך רחבעם
את אדרס אשר על המס ו
וירנמו כל ישראל בו אבן וימת
והמלך רחבעם התאמץ לעלות
במרכבה לנוס ירושלים ויפשעו
ישראל בבית דוד עד היום
הזה ויהי בשמע כל ישראל כי
שבירבעם וישלחו ויקראו אתו
אל העדה וימליכו אתו על כל
ישראל לא היה אחרי בית דוד
זולתו שבט יהודה לבד וויבאו
רחבעם ירושלים ויקהל את כל
בית יהודה ואת שבט בנימין מ
מאה ושמנים אלף בחור עשה
מלחמה להלחם עם בית ישראל
להשיב את המלוכה לרחבעם
בן שלמה
דבר האלהים אל שמעיה
איש האלהים לאמר

וישלח מלכא רחבעם
ית אדרס דמנא על מסקי
מיסין ורנמו כל ישראל יתיה
באבנא ומית ומלכא רחבעם
איתקף למיסק ברת נפיש
למיפך לירושלם ומרדו י
ישראל בבית דוד עד יומא
הדין ויהיה כד שמעו כל
ישראל ארי תב ירבעם
וישלחו וקרו יתיה לכנישתא
ואמליכו יתיה על כל ישראל
לא הוה בתר בית דוד אלהין
שכטא דבית יהודה
בלחורו היו אתא רחבעם
לירושלם וכנשית כל דבית
יהודה וית שכטא דבית בנימין
מאה ותמנן אלפין גבר גבר
עבדי קרבא לאנחא קרבא
עם בית ישראל לאתבא ית
מלכות לרחבעם בר שלמה
והוה פתגם נבואה מן קד ית
עם שמעיה נבוא דיינ למימרי

שנת יקודק ס ירוסלם טן שפס קיתה ומי שימלך ברוסלס טראי ימלך על שפס ולפי ככל נטימין ככל
קד ית יהודה"

מלכים

ר"ק ולא שמע המלך חלקים לקח
 עלם כאשר אמרו לו וירא
 כל ישראל לא שמע המלך וע
 מה לפי חלק בדוד כמשמע דרך שאלה
 כלומר מה לפי שטו כטון שאין שומע
 וקצתו וקצתו קולטם להם
 רלבג" וקצתו לוי חלק להם בדוד ולא שאלה כטון ישי
 שיחשו להם יסדרו מימנה רוצה לומר מנורש וקצתו
 לנראה שיהך דוד רוצה לומר ראה קצת ששאר
 כך למען ט מה קוצת נאמית לא תמלך ע"י ישראל
 וקצתו קצתו וקצתו קולטם להם

ומליל עמהון במלכה
 דעקיא למימר אבא אתקו
 ית ערכון ואנא אוסיף ע
 נרכון אבא רדא יתבון
 כשרבטין ואנא ארדי יתבון
 במרגנין וילא קביל מלכה
 מן עמא ארי הוה פלוגתא
 מן קדם יו בריל לקיימ
 ית פתגמי הדרמליל יו
 אחיה שילוגא על ירבעם
 בר נבט וחונבל ישראל ארי
 לא קביל מלכא מנהון ואתיבו
 עמא ית מלכא פתגמאי ל
 למימר מה לנו חולק בדוד
 ולא אחסנא בכר ישי נבר
 לקרוך ישראל בעין מלך על
 אינש ביתך דוד ואול ישראל
 לקרוהו יובני ישראל דיתבין
 בקרוי אדבית יהודה
 ומלך עליהון רירבעם

וידבר אליהם בעצת הילדים
 לאמר אבי הכביר את עלכם ו
 ואני אסיף על עלכם אביסר
 אתכם בשוטים ואני איסר א
 אתכם בעקרבים ולא שמע ה
 המלך אל העסבי היתה סבה
 מאת יהוה למען חקים ארת
 דברו אשר דבר יהוה ביר אחיה
 השלני אל ירבעם בן נבט וירא
 כל ישראל כי לא שמע המלך
 אלהם וישבו העם את המלך
 דבר לאמר מה לנו חלק בדוד
 ולא נחלה בבן ישי לאחליך
 ישראל לעתה ראה ביתך דוד ו
 וילך ישראל לאהליו ובני יש
 ישראל הישבנים בערי יהודה
 ומלך עליהם רירבעם

לקצתו וקצתו
 שיכבד עליו
 מקיכרי חלקיות
 לפי חלקו ומה
 שזכר דוד לפי
 שקוצתו קיח החלק
 קמלוגה קורא כן
 כן או כן דוד וכן
 ודוד עבדי נשיח
 להם לשלם וית
 מה כמו לא לית
 לנו חלק בדוד
 ולא חסנא בכר
 ישי ראה שיהך
 דוד ראה מכה
 שאר עמך ועל
 איזה בית המלך
 על על צרי
 ישראל וית מלך
 על אינשי שיהך
 דוד וכדכר ראה
 שיהך דוד ויר
 בית קמקדש

ובני ישראל קיוצתם בערי יהודה ומלך עליהם רירבעם
 וקצתו קצתו וקצתו קולטם להם
 וקצתו קצתו וקצתו קולטם להם

רדק

מלכים

רלבג

ישראל כפאריה כו כון פקס על כל ממש לעלות
לירושלם ג' פעמים בשנה כל ישראל מלבד מקשיטעו
יחידים לזבח שאר ימות השנה אפס שיטת
רחבעם לבני אלו ופסן לדומקס ט קוח לדומקס
מלך בן מלך וכן קוח לשמות לבני אלו ונריך
טוב אלו יעלו לירושלם פאס יעלו יסונו א לדומקס
וקרעט אלו אפקפק שר במלכה ונדרון אמר
במירי דאין ישיבה בעזרה אלו למלכ בית דוד ב

כדרך שקיה ראוי להיות שר מלכה וכן קרעו נאמר
ויבן את פואל לל שאזק בטט ט כבד קיו המקומון
קסם צפויים קודם זה יאס יעלה קעס קזק לל אס
אמח קעס קזק לעלות ולעשות זכאים בבית
ירושלם בגדלים כפי מה שתחייבם קתורה קנר
יסוב לבקעם לדומקס בראותם כבודו בירושלם ואת
כבוד בית יא ט עשר גדול קוריש אלמה לרחבעם

בלבד כון דחון לנה לרחבעם ואלו קח מיכל סבר מעורר צמלכות קוק פאס קיה מלך קיה יושב וקאל לנה
ואולי בתריק ועד בדבריקס צמוצי שמטה מלך ידבעס אמר כתי מקן אבעשטס וגו' תקרא את כל העזרה
קזאת כגד כל ישראל בצומקס אמר אס אט ארצה לקדוץ יאמרו מלך קער יקרא וחס אקרא שט גשוי קוח ל
ואס לו אקרא בזיון קוח ל

ויועץ המלך ויעש
שני עגלי זהב ויאמר
אלהם רב לכם מ
מעלות ירושלם הנה
אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים

רדק ויועץ
וקמלך
אלעזר קיין
יעזר וקסמק
עצמס עזר
קיועצס אונט פ
שיעק שט עגליס

ולמה עגליס פתק אונטס בדברים אמר קלס קלס ידעתס
ט קמלכות עולק ברען ק' לכו פאמל ל אחיק קנטיח
אס כן קחל לא רצה במלכות בית דוד ולא רצה נס
ברושלם שקיח מלכות בית דוד אכ' בעשק מקום אחר
שהבאו ויהצחו סימק ולמה עגל אמר קלס עשרה
אקרו עגל לירושלם אשכנה בו במקום מעשק אלו ק
קיה לפס נס ארס עתה שאין לכס מקום קשכנה שרזוח
ירושלם בעשק עגל במקומו לפשרות שכנתה חלבו לפכך
אמר אלו אלקי ישראל אשר קעלך ממצרים כו פ
שאמרו בעגל קמבר כלל קיתה כוונתם לעז ולמקעשק

ואת מלך מלכה
ועברת ריז עגליהבת
ואמר להון סגארה
לכון ארחה מלמיסך
לירושלם הא איען
דחלתך ישראל
דאכקוד מארעא
דמצרים

רלבג ויועץ
קמלך
ולאלק עזקעל
זה כדרך אלו ת
תסור קמלכה
ממנו ועשק לו
עגל זהב ומשך
לבקעס ואמל קנה

דכל כס כדרך מעלות כלכס בירושלם כשיגכס
לנות רב ולזאת קסנה גכ עשק לפס שט עגליס
כדי אלו יצטרכו כלס ללכה במקום א' ט יכבד
עליקס ולזאת קסנה גכ עשק לפס כקעס מאי
זה שקיה מנהשצמיס לפי שקודס! כטן טרה
קמקדש אחר ארבען מסכן אלה קיתה קעטול
מוותרת בזרים וכאלו קטעה אונטס ואמל שבזק
יוכלו לעשות עתה בזולת בית המקדש ובזר
עברע יותר כדי אלו יקיה כלל קכבוד וקגדולס

מלכים

רלבג" ואת כל שתי יקודק ונתמון ויתר קעס זק לאות שמלך על יקודק ונתמון נס קיה עמו מנצח
קצנים וזקו חמרו ויתר קעס וזחזוב שקו יוצנס טרושס מכל קצנים ואותס נשאר
לרחבעם נס אפשר ט מענט שמעון שזר מעצא נמלכות רחבעם ט נחלת שמעון קיתה מטעזרת תוך
נחלת בט יקודק כעו סזכר נסטר יקועט" שוט חיס לטית ט מיתע נקיה קדבר קזק' מענד שקחונק
עלכוועתקאי ורעמן לן ילמ" ויבן ירבעם את שרס נבר אפרים ללשחוק בטנו וקוסיק על קער כדרך

אמר אל רחבעם בן שלמה מ
מלך יהודה ואל כל בית יהודה
ובנימין ויתר העם לאמר: כה
אמר יהוה לא תעלו ואל
תלחמו עס אחיכם בני ישראל
שבו איש לביתו כי מאת נהיה
הדבר הזה וישמעו את דבר
יהוה וישבו ללכת בדבר יהוה:
ויבן ירבעם את שכם
בהר אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את פנואל ויאמר
ירבעם בלבו עתה תשוב ה
הממלכה לבית דוד: אם יעלה
העם הזה לעשות זבחים בבית
יהוה בירושלם וישב לב העם
הזה אל אדניהם אל רחבעם
מלך יהודה והרגו וישבו אל
רחבעם מלך יהודה:

אימר לרחבעם בר שלמה
מלך שבטא דבית יהודה
ולכל דבית יהודה ושיבט
בנימין ושאר עמא למימר:
ברנן אמר יל לא תסקון ולא
תגחון קרבעס אחוכון בני
ישראל תובו נכר לביתיה
ארימן קרס ממרי יהוה פתנמ
הרין וקבלוית פתנמא ריע
ותכול מיל בפתנמא ריע:
ובנא ירבעם
ית שכם בטרא דבית אפרים
ויתכבה ונפק מתמן ונבא ית
פנואל ויאמר ירבעם בלבי
בען תתוב מלכותא לברת
דוד: אם יסק עמא הרין ל
למעבר נכס תקור שין בבית
מקד שא ריע בירושלם יתפני
לבא דעמא הרין בתר ר
רבונה ונתר רחבעם מלך
שבטא דבית יהודה ויקטלונג
ויתוכון לות רחבעם מלך
שבטא דבית יהודה:

ר"דק ויבן
ירבעם
את שכם לן סוכל
למן סחרנה קיה
מיעת שקחריע
אותה ט לן יתכן
סימחוק קרנה
יותר ממעותס
שקועט ט שס
עקנעט כל ישראל
למינך אר
רחבעס ודאי
ער כויה קיתה
אלן ט ויבן שקחוק
קומ קער נכנה
ט קיכל מעלך וכן
ויבן את פנואל
לן שקיתה קרנה
מעטא עקננדען
מנדל פנואל לן
שחוק בטנו ט
קפא שמא ילמס
עמו רחבעם חוק
אלק נקעריס ט

נכ רחבעם כנה ערי מעדות כעו שזומ כדק" אם יעל קעס קזק כשיעל וכן חס יקיה קסוכל לבט יא

מלכס

רדק ויעש את בית צמות עשה ביתו צמות שס' מקצת קמס כמו
 ומקצה אחיו מן קגדוליס או מן קפחותים ונדברי רזלמן קקזיס
 שבעם אשר לא קיו מצב לוי ש לא רע לעטר עז וכן בעגל אעשו במדבר
 שאמר משה מי לוי אל ויאספו אלנו כלב לוי מודיע אלנו עבדו קס את
 קעגל ויאמרו מעשם לא עבד שצט לוי עז וזקו שאמר קכג ט שמרו

אמר הקדונו יתק
 ויטרו וימא אדל
 יעלו כבט קצמות
 ארת מונח יא
 טרושם ט חס
 אכלו מעט
 מקריטין רזו
 צצמות אכלגס
 יא חן מה שאמרו
 מעשם לא עבד
 שצט לוי עז עד
 זמן שחטאו מלט
 יקודק אכלטון
 שחטאו מלט
 יקודק וקעמידו
 עז צצת יא נכ

מקצת קמס קקריט לעז צצת יא ומצט לוי שקס
 מצב איתמר קיו מקריטס לעז לא מצב צדוק שקס
 מצב זלעזר שקס לא קקריט לעז מעשם כמו
 שמעורא שחזקאל וטון שראק ירבעם שאל רע לעטר צמותו גס
 וקלכו לקס ארץ יקודק כמו שאומר בדה ט עזנו קלוייס את מנרשיקס ואחוזתס וילכו לקודק וליר ואלס ט
 קזמס ירבעם וצמו מצקן לוי ט אמר ירבעם יקחו מעשדותקס ואחוזתס צמלכות וילכו ויעבדו צרושם
 זקו לא יקיה טון שאינס עבדים צצת אלל לא יקיה לקס חקו וצאלו צמלכות וזא קזמס מצקן לוי קר חיקס
 מקקת מעשדותקס וצלתס שקס צקות יא און פז טון שאל רע לקמח מצקן לוי צרושם קזמס ונרסם
 מנרע" ויעש צמד קחנף קחדא קצטע צצמית לקחיק את ישראל עד מקקות

ועבר ית בית במן ועבר
 כומר יא קצתמן עמא
 דלא חון מבג לוי
 ועבר ירבעם חנף
 ברחא תמינאר
 בחמשת עשרה יומא
 לירחא כחנאר בשבט
 יהודה ואסיק על
 איגורא בן עבר בבית
 אל לרבחא לעגליא
 דעבר ואקיס בבית א
 רבבומרי בכתא
 דעבר

רלבג ויעש את צצת
 צמות אחזאנשעמא
 צצת שקיו ט צמות רטות צכס
 מה שקיק צצת קמקדא אלל
 קיתק ט חס צמה אחר צ

דרק

מלכס

רלבג

שמיס כדילן למריח את ישראל שיטחון כלם למקום אחד רב לבס מעלות ירושלים די לבס עד עתה ק קטחון מקוים וחינך מעלות ירושלים וית סגיאק לבון ארחא מלמיסק לירושלים קחינן דחלקך ישראל ונד רב לבס מה עשא קושינך קסתרינן א על התור ויא על מצפה זכו שאמך כ פח קייתס למצפה ורשת פרושא על התור

בזק לשנא לני ומן קייתיה אידך קסטיון ישראל לעצת לעטר על דברי הערק בזק ולקדיב קרבות למון אחר חיסור קצמות ועל ידי זריס ולקחימין בעגל זקב שקס קאלים שקושינן ישראל ממעריס וידמה כ לפן עסקן ישראל בערק איד קיו אוכלס ושותים ושמיחיס כוון שקדס בתחלת מלכו שלמה וזק קיה סבת כסלס כלא קחטאים עם שכבר ראו כמי שלמה שפעשו תועבות

ברושלס מיתועבות קננים אשר נתחתין כסם שלמה ומנוה המקום פרע קחטאים קאלה ככל ישראל וידמה שאמך להם מה לבס לעלות ברושלים וכו אקיס אשר עובדים קננים כוונ שכעטר קאלים שטברו אבותינו שקיה כעשא עי אקרון שקיה כטיח לפיות לשאלה תמורת משה ואמרנו ט אלף חלקיך ישראל אשר קעלך מארץ מצרים

דרק

וישויית חדר בבית אל וית יחר יהב ברין והוה פתומא הרין לחובא ואולו עמא קרם חר ערדין

וישם את האחד בבית אל ואת האחר נתן ברין ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד רין

רלבג וקנ ע עשא קח כטיח לאלה פרסם קעטן שכבר שרתה עם שטנה לעקב וקאחד ענן כדן שקיח כקנ

וישם את קאחד כטיח אל ואת קאחד ענן כדן לפי שאמך להם נס

קמקום הזה כנחר כוון ירושלים כיעקב חטין אמר על זה קמקום יקיה כתי אללים וארע קאחד ענן כדן לפי שקווא סוף גבול ארץ ישראל כוון שכתוב מדן ועד כר שבע

ארץ ישראל ולזה אמך אכבר לדוד מדן ועד כר שבע ויקי קדבר הזה למטרת לל שכבר קיה למחא עעיס אעפ שיטעו וקו לעטר קשי כש שיטעו מקס עז וילכו קעס לסט קאחד עד דין ספר זק בעטר כפותס שרין אדוקיס כלכך כעז עד שקיו כזיס עד קנע קארץ לכת לעטר בעגל אשר כדן

ויחי קדבר הזה למטרת כ מתחלה לפי אמך ידבעס כלסם עטרה זרק עשא אותס אלף לשם קאל ואחר כך שנ קדבר קווא למטרת שקבלו קו עליקס כולני

וממנו יצאו לאלים אחרים ככל קננים לפי אמך ויקי קדבר הזה למטרת עד דין אעפ שקיה כקנ קגבול כחו אלנו מן קקנע כלכך קיו אדוקיס כעז וכקנע קאחד קיה כר שבע כוון שכתוב מדן ועד כר שבע ועל זה אמך קסטיח חיי חלקיך דין וקיי דרך כר שבע כמנאר שבע קיה דרכס לפי דין וקיו כדשן ט

מלכים

רֹדֵק מִזֶּמֶן מִזֶּמֶן מִזֶּמֶן
דָּרַךְ קִקְרִיחַ כִּמוֹ
אֲבָרְקָם אֲבָרְקָם וְקִדְוִמִים
לְפָסִי וְזִכְרוֹ לְמִזֶּמֶן שֶׁנֶּחֱת
אֲלֵמִיזֶמֶן שֶׁכֵּן
קִזְכֵּן כִּנְלִי
יְקוּ קִקְרִי
וְעִצְמוֹת אֲדָסִי
אִיזֵן עִצְמוֹת
אֲדָסִי לִפְנֵי
שֶׁזֶרֶתֶן עַל
קִמְזִמִּי עִצְמוֹת
זַמְיָה כְּעֹלֹת
אֲזִר יַעֲלֵשׁ
אִיזֵן שִׁזְרַע
עִלְזוֹ עִצְמוֹת
אֲדָסִי וְכֵן ע
עִשָּׂה יִקְרִי
כִּמוֹ שֶׁכֵּן
וּיִקַּח אֶת
קִעִצְמוֹת מִן
קִקְרִיִּים ו
וּיִשְׁדֹּף עַל
קִמְזִמִּי וְזִכְרוֹ
עִצְמוֹת יִכְבֵּעַ
דַּבְּרֵי מִי אֵל
שֶׁחָק כִּטֹּר
לְמִלְכֵוֹ וְיַעֲזֵן
אֲלֵי
אֶת מִי אֵל

רַלְבֵּן קִשׁ בֶּן יִנְלֵד לְבֵית דָּוִד קִרְטָן ס יִקְרִי כִנְלִי אֵל קִנְכִּיִּים רִוִּיִּים
קִדְרִיִּים קִעִצְמוֹת כִּלְזֵן קִס קִוִּיִּים אֲלֵי אֵל אֵל וְקִסְלֵם
עַס רִוִּיִּים יִרְבַּע קִסְלֵם קִסְלֵם לְשִׁמּוֹת תַּפְלֵת קִנְכִּיִּים לְרַפְזוֹ וְיִכְרַע עִשָּׂה זֶק
כִּדִּי אִיזֵן בְּתַשׁוּבָה בְּרִחוּתֵי אֵל קִמְזִמִּי וְעִזֵּן לִפְנֵי יִרְבַּע מִדְרָבָה קִרְעֵמוֹ
שֶׁזֶרֶתֶן זֶק
וַיִּקְרָא עַל חֲמוּצֵי בְרֵי יְהוָה ו
וַיֹּאמֶר מִזְבַּח מִזְבַּח כִּהְיֵה יְהוָה
הִנֵּה בֶן נֹלָד לְבֵית דָּוִד יֵאשִׁיָּהוּ שׁ
שִׁמּוֹ וּזְבַח עֲלֶיךָ אֶת כֹּתֵי הַכְּמוֹת
הַמִּקְטִירִים עֲלֶיךָ וְעִצְמוֹת אֲדָסִי
יִשְׁרַפּוּ עֲלֶיךָ וְנִתְּן בַּיּוֹם הַהוּא מִזְבַּח
לְאִמְרוֹת הַמִּזְבַּח אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
חִנֵּה הַמִּזְבַּח נִקְדַּע וְנִשְׁפָּךְ הַדָּשָׁן
אֲשֶׁר עָלָיו וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת
דְּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל
חֲמוּצֵי בְּבֵית אֵל וַיִּשְׁלַח יִרְבָּעִים אֶת
יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבַּח לֵאמֹר תִּפְשֶׁהוּ ו
וְתִכְשִׁיחוּ אֲשֶׁר שָׁלַח עָלָיו וְלֹא
יָכֹל לְהִשִּׁיבָה אֵלָיו וְחֲמוּצֵי נִקְדַּע
וַיִּשְׁפָּךְ הַדָּשָׁן מִן חֲמוּצֵי כְּמוֹת
אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים בְּרֵי יְהוָה
וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵל אֱלֹהִים
חַל נָא אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִפְלַל
בְּעֲרֵיוֹת שִׁבְדֵי אֱלֹהֵינוּ וַיַּחַל אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶת פְּנֵי יְהוָה וַתִּשָּׁב יַד
הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי כְּבָרָא שֶׁנֶּחֱת

וַאֲתֹנִבִי וְקָרָא עַל אֵינוֹרָא
בְּפִתְנוֹמֵי אֵינוֹרָא וְאֵינוֹרָא
מִדְּבַר אֵינוֹרָא אֵינוֹרָא אֵינוֹרָא
מִתְלִיד לְבֵית דָּוִד יֵאשִׁיָּהוּ
שִׁמּוֹת וְנִתְּן עֲלֶיךָ יֵת כִּוְרִי
כְּמִתָּא דֵאֵסִיקוּ כִּוְסִמִּין עֲלֶיךָ
וְנִרְמִי אֵינוֹרָא וְקָרָא עֲלֶיךָ וַיִּתֵּן
בַּיּוֹם הַהוּא אֶת אֵל לְמִי מִרְדָּא
אֶת אֲדָרְתָּרְעוֹן רִשְׁלָחֵי מִי אֵינוֹרָא
מִדְּבַר אֵינוֹרָא וְנִשְׁתַּפָּךְ
קִטְמָא דְעֵלְוֵהוּ וְזִיזְזָה כִּדְ שִׁמְעַ
מִלְכָּא יֵת פִּתְנוֹמֵי דְנִבְיָא דֵינוֹ
דֵאֲתֹנִבִי עַל אֵינוֹרָא בְּבֵית אֵל
וְאֵשִׁיטִירְבָּעִים יֵת יְהוָה מֵעֵלְוֵי
מִדְּבַר אֵינוֹרָא לְמִי מִדְּבַר וַיִּכְשַׁת
יֵת אֵשִׁיטִירְבָּעֵהוּ וְלֹא יָכֹל
לְאֲתִיבָה לֵיהּ וּמִדְּבַר אֵינוֹרָא
וְאֵשִׁיטִירְבָּעֵהוּ קִטְמָא מִן מִדְּבַר
בְּאֵתְרֵי הַכְּנֵבִי דֵינוֹ בְּפִתְנוֹמֵי
דֵינוֹ וְאֵתְרֵי מִלְכָּא וְאֵינוֹרָא לְנִבְיָא
דֵינוֹ עֲלֵי כְּעֵן קִרְסִי מִי אֵלְהֵךְ וְכִעַ
מִן קִרְמוֹהֵי וְהִתְוִכְדִּילִי וְעֲלֵי
נִבְיָא דֵינוֹ קִרְסִי מִי וְתִכְתֵּי יֵדֵא
דֵמִלְכָּא לֵיהּ וְהִתְוִכְתֵּי קִרְסִי מִי

רדק

מלכים

רלבג

ירושלם' או' אס ויקו ישראל שירע לכת צמקסות
צרושם כמו שאומן בדברי קימים קסותמס את
לכנס לנקש אתי' אלפי ישראל צו ירושלם לזמח
עשק קו' חג צמדש קשמיע ט ככר שטו לשתס
קקולמס לירושלם ויקו' שס כשת אל צמ' אש'—
עשה צראיקן מקמלך כן עשה צמ' אש' צקודק
צצטע כן עשק כשת אל צשמיע לזמח קעגלס'
לעגלס אש' עשק וכשת אל עשק אל עגל
אחד אל כמו שעשק כשת אל כן עשק כדן אל
מפס קמעשק שקיק כשת אל קו' ירבעס על
על קמוצמ אש' כשת אל קמיר וצו קכט'—
אלו לפ' אמ' כשת'—

ויעש ירבעס חג צמדש קשמיע' אפסר שעשק זק כדי
אלן יחלקו עלו קרוצס לענד אתי' ט יוכלו לעלת
צרושלם צמדש קצטע לענד אתי' כמו שזכר—
צפסר דק' " כן עשק כשת אל לזמח את קעגלס אש'
עשק' רלכמו שזכר שקלכו קעס לפס קאחד ער דן
ועשק שס כשת צמוות ועשק כקמס מקשת קעס אש'
לן קיו מנכ' לוי ועשק חג צמדש קשמיע כן עשק כשת
אלג' כשת צמוות וקעמיד שס ג' כמ קצמוות אש'
עשק מקשת קעס ולפ' שנית אל קיק לשת יוסף קש
קיק שס ירבעס צמקסו'—

רדק ויעל

על קמוצמ

אש' עשק קעל

עליו עלית וזמ'—

אש' כדן אש'

קוצ' מלט' וכן

ט מלכך אש'

כדקס ומוצ' קס

וכדדול שאור

כדקלס'—

ומחמנתו פ'

מוצ' וית' ערד'—

כרשת' מלט'

ואסיק על איגורא' ד

דעבר בבית אל בחמש'—

עשר' א' זמ' ליר'—

תמינ' אה' בירח' דעד'—

מרעותיה ועבר' חנ' לבנ'

ישראל וסליק ע'—

איגורא' לא קטר'—

והא נביא ד' א'—

משבט יהודה בפ' חנ'—

ד' ל' בית אל וירבע'—

ק' א' על איגורא' ל

לא קטר'—

ויעל על המזבח'

אשר עשה בבית

אל בחמש'—

יום בחדש השמיני

בחדש אשר ברא

מלכך ויעשה חג ל

לבני ישראל ויעל

על המזבח ל

להקטיר'—

בא' מיהודה כד' יהוה אל בית אל

וירבע' עבר' על המזבח להקטיר'—

רלבג וקו'—

כעצמו

קעל עלית ע'—

קמוצמ לקטיר'—

וקנ' זכר זק מפס

מק' שזכר אחריו

מכד' א' ק

קאלים לירבע'—

והנה איש אהים

בא' מיהודה כד' יהוה אל בית אל

וירבע' עבר' על המזבח להקטיר'—

מלכך כד' רל אש' כדן מלכך מלכותו כמו שכתבו למעלה לפ' אמ' ש חג זק כדן מלט' וק' לחריס' וכדדול

א' שנתות וימים שזכר כדן ירבע' מלט' קהל' אש' כדן מלט' מלכך כד' מלכך שנתות י'— ויעל על

קמוצמ ירבע' על קמוצמ לקטיר' וקנ' א' ק' ארז' ערד' קכט' ו' אמת קו' ש צמי ירבע'—

כדן ועלנו כדן כמו שכתב בדברי קימים וצמוות ערד' קמוצ' על ירבע' כן ככ'—

כדן ועלנו כדן כמו שכתב בדברי קימים וצמוות ערד' קמוצ' על ירבע' כן ככ'—

כדן ועלנו כדן כמו שכתב בדברי קימים וצמוות ערד' קמוצ' על ירבע' כן ככ'—

כדן ועלנו כדן כמו שכתב בדברי קימים וצמוות ערד' קמוצ' על ירבע' כן ככ'—

אלהך כלומר שקורא שאלך ויחזק עליך וירא מינינו ויחזק את פטו שיבינו לנו וברוך אלך ולא חלפי ועוד
בחי זק פמס יקרא חיות חלפי וקורא עומד ומקריב לעז ולעט כן ויחזק חיש קאלים ויתחי ככרזשונה שקטח
אותה ברטטן ככעמלה וכדברי רבותינו זל"ס הכעש אתה חויל כמכשח חין היתמושל כלום מעז ככרזשונה
עומד ומקריב לעז אף אחר כן עומד ומקריב לעז

דרק

ומליל מלכא עם
נביאה דין עול עמי
לכתא וסעורו אתן
לך מתנה ואמר
נביאה דין למלכא
אסתתן לי ירד
פלגות ביתך לא
איעול עמך ולגא
איכול לחמא ולא ח
אשתה מינא ב
באתרא חרין ארי
בן פקיריתי כפתומא
דין למימר לא ת
תיכול לחמא ולא
תשתה מינא ולגא
תיתוב באור דהא
דאולתא ואול ב
באורחה אחרן ולא
תב בארחה דאתא
בה לבית אלו

וסעורו עקמן
חטף כי
כזעק
אותי קמלך
שדבר עמי ב
כדבר א' ולמה
מנענו מלחכות
ולשתות ומלשוב
כדרך אשר נא
ט לפי שאמר
לכנס לעשר ע
עטרה זרה
חסלם לשתות
זכס ולמנעם
און לדבר זכס
לשם יא' ולש
שיראוקעם ע
למנעם שם
אללם לומר א
כנחית בדבר

מנענו מלחכות לשתות שם ולש אללם זכס דרך
קטור הקורא ולא יסוג שם עור מנענו מלשוב
כדרך אשר קלך

וכנחית אחר זקן

וידבר המלך אל איש
האלהים באה את
הבית הוסיערה ואתנה
לך מתתו ואמר איש
האלהים אל המלך
אסתתן לואת חצי
ביתך לא אבא עמך
ולא אכל לחם ולא
אשתה מים במקום
הזה כי כן יעוה אתי
כדבר יהוה לאמר לא
תאכל לחם ולא ת
תשתה מים ולא ת
תשוב בדרך אשר
הלכתו וילך בדרך
אחר ולא שב בדרך
אשר בא בה אל בית
אל

רלבב רל
תחכל
לחם ולא תשתה
מים ודמה שטחו
קשי כזק לשער
שאין זכס תועלת
וקנחית כלם
יאבדו בסוף ב
בעבור זק קטח
ועקו של יסוג ב
כדרך אשר נא נה
טת חלם חל
ישר ע דרכו
אשר דרך ערה
ללכת לשתות חל
לומר אלו
קנחית יס א
אשר אמר
שם יסין ע
תועלת ע ל
הועיל ע ש
דכר יו כלום

לעצמך יעצמך ונכחית אחר

ואולם ירבעם לא שמע קול נביא וקנה כעשה כזה קעטן פלג אחר וקרא שקשרה קאי כטרתו לכתיב הקשר ויותר
 כפל מנוק כבר קנעה עקבטוה זקין לפי קנראה ואעפ שאיפשר שיאמר קנטיח אשר מיקנדר זוכט
 קנטיח קזקן קינוי ושתים אל קאלמן ונח דבר יי אל קנטיח קזקן וידמה שזמו שקשרה קאי קשטנה קר
 זלעס זעטור ישראל ונאעפ אלף קיה כטיח חס קוסס כן שסך רוחו עלוה קנטיח קזקן זעטור קטח חיס
 קאלקיס וקיה זק מנה כנגד מנה קוח קאמין כטיח קשקר זמנה אלף קיה לקאמין ונאעפ חס קיה כטיח קמת
 וקונדך לשמוע מנפו דבר יי על דבר ענשו וקטח אשר קמח

ותבעמיהואכל לחמה ב בביתהושת מואוהוהעד דאיען מסחרין על פתורג והיה פיתנסנבואחמן קרם יע עם נביא דאיתביהוואתנב על נביא דיש דאתא משיבט יהודה למימר כרגן אמרין חלף דסריבתא על מימרא דישולא נטרתאיתתפקידתא דפקדן יי אלהך יותבתג ואכלתא לחמא ואשתורגא מוא כאתרא דמליל עמך לא תיכול לחמא ולא תישת מוא לא תיתכניש נבילתך לקיברא דאבהתך	וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישתמים ויהיהם ישבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו ויקרא אל אישה אלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יעזבי מריתפי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה אהיך וותשבותאכל לחסותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחסואל תשתמים לא תבוא נבילתך לקבראנתך	רדק אל קנטיח אשר קשיט זעטור אשר מנה חתט יי כטיח קמת לפי זכר אלנו קנטיח ונאעפ אל כטיח קשקר לערך שוריע לנטיח קמת קמת ועשו ורזל אמרו גדול לעמרה שמקדנה ידת קרקוקי ומחזקת את קרובים

ומערה שטנה על כטיח קנעל ויקרא אל חיס קאלקיס
 כהרעמו וקיתכט על כטיח ק
 כמע שאמר אל חיס קאלקיס ומנה שאמר אל קנטיח אשר קשיט קנטיח קזקן ונדברי רזל אשר קושט לפי נאמר
 אלף אשר קשיט מלמד ש על כטיח קשקר שרתה רוח קקדש
 קבר חבותך אלף יאזב אל ארץ יהודה וימות שס כ בדרך
 ימות ונאמרו כנלך רמע ע כנל תהיה גייתו מושלבת בדרך או כלבזיק מנתה תקרא כנל טן שק
 זממה טן אל זממה ועפ ונאעפ אל חיס ונאעפ נדיק זמו כנלתי יקמון

מלכים

וַיֹּאמֶר רְדִיק מִדְּבַר אֱלֹהִים מִדְּבַר אֱלֹהִים כֹּל דְּבַר אֱלֹהִים וְכֹל דְּבַר אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר כִּי אֵלֶיךָ קָמוּ אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי
עַל כֵּן אֵלֶיךָ קָמוּ אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי
לֹא יִשְׁמַע אֱלֹהִים דְּבַר אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי וְכֹל אֲנִי
יְדַבֵּר נֶשֶׁם יְהוָה

רלב"ג נחל

דאזוי
שיענן ספק חיד
לא כעש זר
קנט אשר קשיט
סאמרנו נשם א
אשר לא טקו
לדבר ונבר
עניני עניני
סקעסקוק חייב
מיתה טדי שמנים
ועד יער ספק
למה כעש קנני
אשר ט מיקודק
וקנה חשנב דבר
יא אלו שינו
כרת אליו חלש

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי לֵךְ אֶתְּהַבְתָּהּ
וְאָכַל לֶחֶם וַיֹּאמֶר לֹא אוֹכַל
לְשׁוֹבְאֲתָךְ וְלִבְּוֹאֲתָךְ וְלֹא
אֶכַּל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתֶּה אֶתְּךָ
מִיִּסְכַּמְקוֹס הוֹהִי כִי דְבַר אֱלֹהִים
בְּדַבְרֵי הוֹהִי לֹא אֶתְּאָכַל לֶחֶם
וְלֹא אֶשְׁתֶּה שֶׁשֶׁם מִיִּסְכַּמְקוֹס
תְּשׁוּבָה לְלִבְתְּבַרְךָ אֲשֶׁר
הִלְכְתָּה וַיֹּאמֶר לוֹגֹס אֲנִי
נִבְיָא כְּמוֹךְ וּמִלְאָךְ דְּבַר אֱלֹהִים
בְּדַבְרֵי הוֹהִי לֹא אֶשְׁתֶּה הַשִּׁיבְתֵּהוּ
אֶתְּךָ אֶל בֵּיתְךָ וַיֹּאמֶר לֶחֶם
וַיִּשֶׁת מִיִּסְכַּמְקוֹס

וַיֹּאמֶר לִיח אֵיתָא עִמִּי לְבִיתָא
וְאֶכֹּל לֶחֶם וַיֹּאמֶר לֹא אֵיכֹל
לְמִיתְבַּעְמָךְ וְלְמִיעַל עִמָּךְ וְלֹא
אֵיכֹל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתֶּה עִמָּךְ
מִיָּא בְּאֶתְרָא הַרְיִן אֲרִינְוִירָא
עַל בְּפִתְגַמְאֲרִי לֹא תִכֹּר
לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתֶּה תִמְן מִיָּא וְלֹא
תִתְּוֹב לְמִזֵּל בְּאֶרְחָא דְּאִזְלַת
בְּחִוְאֵי לִיח אֵתָא אֲנָא נְבִיאָה
כְּוֹתָךְ וּמִלְאָכָא מְלִיל עִמִּי
בְּפִתְגַמְאֲרִי לִיח אֵתְּבִהוּ
עִמָּךְ לְבִיתְךָ וְאֵיכֹל לֶחֶם
וַיִּשֶׁת מִיָּא בְּרִיב לִיח

חס מ כן מצאנו נאברהם שנינו קשי שיעל את נפשו ויאמר נקו שמתשלם ילמדו אל הגער וחולס
קישונה בזה קספק קשע לא תקשא מחד לפי מה שכתבנו אצטן עקידת יצחק וזר ה קשי לא שנ
מעונו קראשון וזה לא יתכן שיקיה ומטע זה קיע ראוי איתן אל לבו קנני אשר מיקודק מ כתיב שקד קוח
ולא יאמין לדבריו ונכחן קוהר זה קספק
בר ובעשותהם הם קשתר קשי פטו מקס ולא עשס על חסדיהם כדרך אצרו ולא חפקוד על בנותכס
מ תזטנו וכו קלן תראק מ לא צננה קשי יקודק וירשס עשס איתר חנפס וקעל עלנו מלך מנרס נשנ
קאמנית למלכו ולא קתדיל לחסוף עד קשנ קר בעיית כנו סוכר נסמר דבר י קימנים

קדיעה ומשפכו וקמור כמו בחמור לחמור ולן יתכן ט לן יתכן קל קדיעה חסרה עם וו קסימוס
 ונא וחמור בלן ידיעה ט כבר כזכר פעמים וכן וישרוף עלנו את שתמלך נאש בלן ידיעה ט כבר כזכר
 טדיעה חרמון בתימלך לן חכל קדיעה את קבלה עד וסגר פוס חריותו חבל קרנן לשעש שמרה את ט
 יי וקנה קרזה לן כזה נמול בשלם קזה לבטל קטח קנדיק ועשו כחמד בשלם קזה לבטל קטח וכן
 נמול קמור בשלם קזה לבטל קטח כנענו ט יא נמול ושש נשאר נא בשלם קזה בטען קחדס כמו

סנהנא בפרוש
 תקלים נממור
 תקלה לרוד

רדק וימקו
 ק
 קמור
 כמו על קמור
 כמו אל קהרים לן
 חכלוואתס רבס
 ויספרו

ויספרו קול וכו'
 ויהי קל
 עמנותו
 קמחו עמנות
 זכר

קעצמות
 נמקוס
 קנא טקס
 מוסדי קנא
 כי
 קיקיקמ
 וכשירט עמנות
 קקנריס

וַיִּשְׂא הַנְּבִיא אֶת־נְבִלָתוֹ
 אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיַּנְחֵהוּ
 אֶל־הַחֲמוֹר וַיִּשְׂבְּהוּ
 וַיָּבֵא אֶל־עֵיר הַנְּבִיא
 הַזֶּקֶן לְסֵפֶר וּלְקִבְרוֹ
 וַיַּנְחֵהוּ אֶת־נְבִלָתוֹ בְּקִבְרוֹ
 וַיִּסְפְּרוּ עָלָיו הוּא אֱחָיו
 וַיְהִי אַחֲרָיו קְבֹרָאוֹ
 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנוֹ לֵאמֹר
 בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אֹתִי
 בְּקִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים
 הַזֶּה אֲשֶׁר אֵלַי
 עֲצַמְתִּי הַנִּחְוֹ אֶרֶץ
 עֲצַמְתִּי כִּי הִיא יְהוּה
 הַרְבֵּךְ אֲשֶׁר קָרָא בְּ
 בְרַךְ יְהוּה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל וְעַל־
 כָּל־בְּתֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר
 בְּעָרֵי שְׁמֶרֹן

וַיִּטַּל נְבִיא שִׁיקְרָא יָת
 נְבִילַת אֲרֻנְבֵי־רֵי
 וַאֲחֵתָהּ עַל חֲמֵרָה
 וַאֲתֵבָהּ וַאֲתָא לְקִרְתָּא
 דְּנְבִיא שִׁיקְרָא סְבָא
 לְמִיסְפֵּר וּלְמִיקְבְּרֵיהּ
 וַאֲחֵיתָתָהּ נְבִילַתָהּ בְּ
 בְּקִבְרֵיהּ וּסְפֵרוּ עָלָיו
 וַיְהִי אַחֲרָיו הוּא אֱחָיו
 וַיִּקְבְּרֵהוּ וַיֹּאמֶר
 לְבְנוֹתָי לְמִימְרֵי בְרַךְ
 אִימֹתֵי וְתִקְבְּרוּן יְרֵי
 בְּקִבְרֵי אֲרֻנְבֵי־רֵי
 קְבֵרְנֵיהּ בְּסֵטֵר
 נְרַמְוֵהּ אַחֲרָיו יְרֵי
 נְרַמְוֵהּ אִיִּתְקִימָא
 יְתִקִּים פְּתֻנְמָא ר
 דְּאִיתְנַבְל בְּפִתְנֵמָא
 דִּמְוֵעַל אִיגוּרָא דְּבֵית
 אֵל וְעַל כָּל בְּתֵיבְמֵתָא
 דִּי בְּקִירוֹי שְׁמֶרֹן

רלבג ויספרו
 עלמ קוי
 חקייתקן
 סספרו עלנו כל
 קשר סידעו מק
 עשא בטת אל
 ואתה דברים אשר
 דבר לרבעס או
 ספרו קטש
 קזקן וכו' עלנו

אנר עמנותו
 קמחו עמנותו
 זר טירע
 שעמורת איש
 קחלוס ימלכו
 אלן ישר פס
 יאשירו ולמאט
 עמנותו עשר
 זק וכן כולו וימלכו
 עמנותו אר

עמנות קטח אשר נצח משמרון

מלבים

רלב"ג וקנה קיה זה סלח גדול שקריה קמיתו ולם שדר
את קמור ולם חכל את קבלת מיא קיה למען
יודע ששנו זה ויקחו מוסר קיודש עם שאלו
קיה זה סנה לשני רבעס מנרכו קרעק ברקותע על
קטא זה כעש קטא זה קעש קטלן

רד"ק ויקנש ל קמור קטא קזקן חש
קמור לטא יא קש קטימן
קדרך ולמן קידיעה חזר קטוי כמו ו
ותר קו את קילר וקדמילי ל וילך וקמור
וקריק יא ס חסר מנמן רד"ק

ויהי אחרי אכלו לחסו אחרי שתורנו
ויהבש לו החמור לנביא אשר השיבו
וילך וימצאו אריה בדרך ומיתחו ה
ותהינבלתו משלכת בדרך והחמור
עמד אצל האריה עמד אצל הנבלה
והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה
משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל
הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא
הזקן ישב בה וישמע הנביא אשר
השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים
הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו
יהוה לאריה וישברוהו ומירתו כ
כדבר יהוה אשר דבר לו וי
ידבר אל בניו לאמר חבשו לי ארתי
החמור ויחבשו וילך וימצא ארתי
נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה
עמרים אצל הנבלה לא אבל האריה
את הנבלה ולא
שבר את החמור

והיה בטר דאכלו לחמור ובטר
דאשתאו וזרו ליה חמרא לנביא
דאתביה ואלו אשכחיה אריא ב
באורחא וקטליה והות נבלתא
רמיא באורחא וחמרא קאים
לקבליה ואריא קאים כסטור א
נבלתא והאנובריא עברין וחזוית
נבלתא רמיא באורחא וירת
אריא קאים כסטור נבלתא ואתו
ומלילו בקרתא דנביא שקרא סבא
יתבבה וישמע נביא שקרא
דאתביה מן אורחא ואמר נביא
דמי הוא דסריב על מימרא דמי
ומסריח מי לאריא ותבריה ה
וקטליה כפתומא דמי דמליק ליה
ומליל עם בנוה למימר זריו
לית חמרא וזריו וואור ואשכח
ית נבלתא חמרא באורחא
וחמרא ואריא קיימן כסטור
נבלתא לא אבל אריא
ית נבלתא ולא
תברית חמרא

מלכים

ר"ד וקשתת לפי שידע שאחיק קים
 שונא אותה לפי שסר מן אחיק
 ויאמר בלם חס ידע אחיק שר-ה
 אשתו לא יתנבל ש חס רע לפי אמר
 לאשתו שתהנה כדי שלא יטרו שקיח אשת
 ירבעם

בעיר נא היא ברע אביה בר
 ירבעם ואמר ירבעם לאיתתה
 קומי בען ותישתני ול-א ירעון
 דאת איתת ירבעם ות-ר זכנ
 לשילו והא תמן אחיה נביא
 הוא מליל עלי למיהוי מלכא
 על עמא הרין ות-סכנ כנדין
 עשרא טולמין דלהים וכסגן
 וזועד דכש ותהכין לותיה הוא
 יחוי ליד מא יהו לרביא ועברת
 כן איתת ירבעם וקבתו אולת
 לשילו ואתת לברת אהניא
 ואחיה לא יכל למיהוי ארי
 קמא ענהו מיסביה

בעתה היא חלה אביה בין ירבעם
 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא
 והשתנית ולא ידעו כי את אשת
 ירבעם והלכת שלה הנה שם
 אחיה הנביא והוא דבר עלי
 למלך על העם הור-י ולקחת
 בידך עשרה לחם ונקדים
 ובקבוקי רבש ובאת אליו הוא יגיד
 לך מה יהיה לנער ותעש כן א
 אשת ירבעם ותקם ותלך שלה
 ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל
 לדאות כי קמו עינו משיבו

ולקחת ומה
 שזמן
 לפשתק עשרה
 לקס ונקדים
 ונקנן דש
 למנה לסתא
 ס כן קירה
 מנכנס כהיו
 נחיס לשאור
 מקנטי רזיו
 מעיזים למנח
 ונקדים ת
 כשמן ונדברי
 דולפת קנח
 ככשמן ורזוא
 פשויה כעס
 יצין כוסמין

אותם בבית המשתה וקטק כל שפזר ויתלוע ומה שאמר לה קוא דבר עלן למלך עלה עס זה כלומר
 סכנתה קוא קימת כמו שדבר על כן קיה ומה שיאמר לך עלה כער קוא קאמת
 בי קמו עמו משיט וכן ועמו קמה וטעם כן לעתה קנה תבש קלות ויקומו יתרי קען
 ותכנס כדורק וכבר פירשנו פירוש אחר במילת ועמו קמה משיטו כמו משיטנו כמו
 וערס לבנות שאול מוטל על שקוא כמו וערתם כהנות ענבים שקוא כמו כהנותם ואמרו כדרש כל
 קמטמיד הלמוד שאינו קטן עמו כמות מנחלן מאחיק וירבעם כן כנש תלמידו קיה

רדק

מלכס

רלבג

עצמותו ימלאו ש קוף איש האלים ועצמותו ימלאו
עצמותו לכבודו וכן כתיב וימלאו עצמותו את עצמות
הכבוד אשר על משמרו

ועל כל עת קצות אשר בערי שמר ון ידמה
שאתם על עשה ירבעם ש חסע עגל זקב
קנה היו זמלכותו עת זמורתו אך זמקום
קעגלים היו קצמות הגדולות קנה לן ככר
שמרון זמני ירבעם ש עמרי כנה אותו וקוף קיק צית המלכות בשוף קעטן וקנה עתכא זקב הכבוד קזקן
שזק המעשה נכ עשה יאשיהו על כל עת קצמו אשר בערי שמרון וכן קיק קעטן זמון סוכר כסו זקב קספר

רדק

לן שנ

בתר פיתגמאה דין לא
תבירבעם מאור היה
בשתא ותבועבר קצת
מן עמא כומר במתא
רדע מקרי בית ק
קורבניה והון כומרין
לבמתא והוה פיתגמא
הרין לחוכי בית ירבעם
ולגמא ולשיצאה
מעל אפי ארעא

ירבעם
אעפ שראק מופת
קמונח שנקרע
ומופתו שישק
ושנה חלוניתה
איש האלים ורזה
מורת הכבוד אשר
מרה אתה יא
ושמע קמופרי
שקאריק שמר

רלבג חזק
קדנריס
קזק רלדנרי
קכטא קזר
שקיקראוי שקיק
ירבעם מוקר
עלקס מפט
ראות מופרי
קמונח שנקרע
ושסך קדסן וידו
שישק ואנר
לקמוניה מפט

אחר הדבר הזה לא
שבירבעם מדרכו
הרעה וישבויעש
מקצות העם כהני
במות החפץ ימלא את
ידו ויהי כהני במות ויהי
בדבר הזה לחטאת
בית ירבעם ולהכחיד
ולחשמיד מער פני
האדמה

תפלת הכבוד והמתתה אריק איש קאליס על אשר
מרה אתה יא לחכול ולשתת זמק ס קהוא וקפלא שקיק
כזה שלן אשר קאריק אתה קמונר ולן חכל את קככל
קחפן ימלאו אתידו רוצה למר לקריב קרבות ויקי
כדבר קזה לחטאת ציתי בעם קנה כזה קחטא קיק
קעגש כפלא ציתי רבעם ולחכיד ולחשמיד מעל פט
קאדמה רלכזה קחטא סכבאלן ישאר לרבעם ט
וככד ועלנו ועל קצדיו קמרה קתרה סן יש ככס אישאו
אשק או משפחה או ונ אשר לבט טוש קיום ונ
כמו שזארט פס

אכל הכבוד ולן חכל הכבוד ולן שבר אתה קמונר
אעפ כלל שזמרדכו קרעה ושכ כנהחל ועשה
מקצת העם כהני צמות כל מי שרוצה לקריב
לצמח לקיות כהן קיק וקגדיל לחטאת יוס ויוס
ופי ויקי כהני צמות ויקי מכהני צמות ויהי
ופי ויקי כדבר קזה לחטאת ציתי רבעם
לעש ציתי רבעם ולחכיד ולחשמיד וכן וראת
תקיק חטאת מעריס ותי כדבר זמקום קח
קידעה או פרושו כמשמע כדבר קזה קיק
קרון אף אי קאל על ציתי רבעם להשמיד מעל
פט קאדמה כן לן שזמרדכו קרעה ככל אשר
ראק

ר"דק משהתן בקיר אמרו רזל אש קלב
שדרכו לפשתן בקיר על קפלה
חית ידע מירע אמר משהתן כמו משית רל
משית בקירות לגט עטר ועזוב אש מהשיקים
עטר ועזוב במקום אש ככר תביתול ר

רלבג וקברית לרבעים משיתן בקיר של יבאר לשום
זכר שיקבר לברו יוכל להיות משיתן בקיר עטר
ועזוב רל שיכרית לעטר ועזוב ער זולתו כחצר יבער
קבל ער תימו יאצרו רזל ש קבל לקשן וקדטן טו טקסן
האוכלת בער קמאכל ער תימו ולפ רעת שקר עין ט

קטר עפות קבלת
אלו חכריתתו כפא
של ישאר מומט
כבר ואח זלפ
עטר על קממון
שקול עטר בלונר
ועזוב קמקפ
שקול עזוב שקדק
כחצר יבער קבל
ער תימו יאצרו
כרות זל גלוק
קאן רוצה למר
כמו שמכער קאן
קמאכל ער תימו
ונקרא קאן גל
לש שדומה לכזן
שישקרא גל

לכח הנו מפיא דעה א
בית ירבעם והברתי
לירבעם משותן בקיר
עצור ועזוב בישראל
ובערת אחרי כירתי
ירבעם כאשר יבער
הגל ער המוהמרת
לירבעם בער יאכלו
חבלים והמתבשרה
יאכלו עוף השמים כי
יהוה רבר ואת קומי
לכי לביחד בבאר
רגליך חעידת המתהילר

בכין האנא בית
בישתא על ברת
ירבעם ואישית ל
לירבעם ידע מדע
אחירו שביק בישראל
ואיפלי בתר ברת
ירבעם כמאר מנדרין
בגלילא ער דמסיפין
דימות לירבעם
בקריתא יפון כלפא
ודמותה קלא יפון
עפא דשמיא גרי
במיטרא דמנדרין
ואת קומי איזילי
לביחד במיעל רגליך
לקריתא ימותר פא

כחצר יבער קרוח
קמוצנגל שיבער
כלמק שי רגש
צמקום שקול סוכב
ועוף משסכן
יבער קשי חקרי
ירבעם ער תימו
כטוק רגלך
בער קול כמו
כטוק רגלך
והרען כח כטוק
רגלך קער חקר
קבער צה וקרא
הרעך תקומי
ותלט לשרך
ותמציאיו קילג
מתוקנב זקאות
חוק על חמיתת

שאימר כר כסן די חכון גלוימ גל טוק מן כבל צות
קאדס וית כפול דמנדרין כבל ער דמסיפין
ואת כטוק רגלך קערק מנאר בעספת קא
כמו כטוק רגלך

קשאר מהכסיה קזיתכ ככר יתחלק עת כטוק
קער כחזרתק ש תוכל לכת צמקוי ותלא
צמיתן או תוכל להעכב דרך ארץ על לבטס
לחמת זקאות שכתוק לתרצה תקום הכף ותלך
לחזונ לבית ער לא ימסך מוק של ימית כח אך ימנות
שאר ומן ששכללכת ט כחיתק מפתנר רגל בעת קמחי

מלכים

רלב

כ קמו שמו מיטו לל שפסק ראות שמו מרוז שיטע
מכל אשר קיו למטך זה לאות כ לא חטא שלמה כ חס ער
מנשותו שטעו אלפים חזרים כ חס עשה שלמה זה לא יעדק מה שאמר
ואות קאלכת אחרי גיך רוצה למען שהלכת לאחוריד לבנת פמת
וקברת לנרבעט

קנתי ישיקו בזק קמקיס
אלרבר מינעוטי

ר"ק

וה אמרו
כז וכו
קנריו שאמר
ל"ויהי

מתכרך קסך
קקכק" קק
חזות קק
וכעקו ומככל
כריק קק
כריק

והרע וקוית
קאלכת

אחרי גך של
פמת חלל
קך ולכך
כחס קמשך
דבר אחרינו
של יפח חלו
וה ופחמ
ריקח מקבל שטך

ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת
ירבעם באה לדרש דבר מעמך
אל בנה כי חל הוא כזה וכוה
תרבר אליה ויהי כבאה ורוא
מתנברה ויהי כשמע אחיהו את
קול רגליה באה בפתחו ואמר
כאי אשת ירבעם למה זה את
מתנברה ואנכי שלוח אליך ק
קשה לבי אמרי לירבעם כה
אמר יהוה אלהי ישראל יען
אשר הרמתך מתוך העם
ואתנך נגיד על עמי ישראל
ואקרע את הממלכה מבית דוד
ואתנה לך ולא היית כעברי דוד
אשר שמר מצותי ואשר הלך
אחרי בכל לבבו לעשות רק
הישר בעיניו ותרע לעשות ככל
אשר היו לפנך ותלך ותעשה
לך אלהים אחרים ומסורת
להנעיסני ואתי השלכת אחרינו

ויל אמר לאחיה האיתר
ירבעם אתיא למיתבעתנמא
מינד על ברה ארי ממרעהו
כדין וכדין תמליל עימה ויהי
כמיעלה והיא משתנא והוה
כר שמע אחיה ית קל רגלה
עלא כתרעא ואמר עלי אתת
ירבעם למא דנן את משתנא
ואנא שליח לאיתנבאה עלך
פתנמין קשין איולי אימרי
לירבעם כידנן אמר לו אלה
דישר חלק דאפרישתך מנו
עמא ומנתך למהוי מלכא על
עמי ישראל ואתית יר
מלכותא מבית דוד ויהכתה
לך ולא תהיית כעברי דוד נמר
פיקורי ויהליך בתר פולחני
בכל ליבחה למיעבר לחור
דכשר קדמי ואבאי שת
למעבר מכל דהו קדמ
ואלתועברת לך טעורת
עממיא ומתכתאלארנו אקדמי
ופלחני ארהקתא מקבל עינך

דרק

כלבים

רלבג

אפי נשעת קלן קמאיל שנה צמיס שקוא אינו עבר
מנאקומו' וזרס מעבר קנר יזר ויפז אותס' מעבר
לבר זמו נלית ראונש שקנלס מלך אשור ויפס נלן
ונמסר וית' מעבר לבר מעברא לפרית'

בכלנו ויקי קומוס ערל אדניתס קלנא מנאד
כקוס קקנע צמיס שיכוד צמעט מן הסגית כן
המדרס סנה קלנא ער שנסוק רזע טן יעקוד
קאי ישראל מעל אדמתס ויפזס מעבר לבר
קוא לפימה שאחשנזה קיק ע' מלך אשור בצ

פעמיס במעס ראונש קנלס מעה שקיק מוקס לעבר קידן כונו שנתצור נסכר דק וקס שט קצמיס וקצ
קצנו וקאיר קנלס סנס צמי קוצע נן אסק'

דרק ויתן
את
ישראל מקרא
קנר לל ויתנ
לן
ולאממק'
ותקם

ויתן ארץ ישראל בגלל
חטאות ירבעם אשר ח
חטאו אשר החמיא את
ישראל וותקם אשר
ירבעם ותלך ותבא ת
תרצתה היא באה בסף
הבית והנער מתו וקברו
אתו ויספרו לו כל ישראל
בדבר יהוה אשר דבר
ביד עבדו אחיה הנביא
ויתר דברי ירבעם אשר
נלחם ואשר מלך הגם
כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל

וימסר ית ישראל
בריל חוב ירבעם
דחב ודחייב ית ישראל
וקמת איתת ירבעם
ואלתואתת לתרצת
היא עלת בסופא
דביתא ורביא מירני
וקברו ירציה וספרו
עלוהי כל ישראל
כפיתומא דמי דמליל
ביד עבדו אחיה
נביא וישאר פיר נמי
ירבעם דאניח קרבא
ודימלך הלוא אינו כתיבין על כפר
פיתומי ומיא למלכי ישראל

הרעש אל תרצת סס קיק קנער שוכנולש וקיא ער מערי ישראל כונו שצמיר צמילכ כמען מלך הרעש
איר' נסף קטת וקיק אינו לך נצוק רנליך קעדרק ומת קילר כון סענע קעדר נלש ולש יצארת
שמית ער נצוק נסף קטת אשר קיק שוכנ ט'

סא נ

מלכים

ד"ק

דבר טוב לא נלם קבע מנה דבר טוב נמצא ט ורז אמרו שנתל מדקאות שקושיב אצו
בדרכים למנועי ישראל שלא יעלו לרגל" והקים זקנים קיום

שיקום אותה קמלך" ומנה נס עתה מנה נדקו נס עתה כלו נלם קיח נדרה זו טויהר ויהי
שיבאו נרות לאשר לוקח יי את ישראל וגו' ויתכן וישע"י וי' עת ירבעם מן דקיים יומא דין נאף דאיתלנד
מנכח ושלש" והכה כאשר ימר קקנפ נמיס אמרו דקתת זל אפעל

וספרו לו כל ישראל וקברו
אתוכי זה לכו יבא לירבעם
אל קבר ישן נמצא בו דבר
טוב אל יהוה אלהי ישראל
בבית ירבעם והקים יהוה לו
מלך על ישראל אשר יכרית
את בית ירבעם זה היום ומה
גם עתה והכה יהוה את ישראל
כאשר ינוד חקנה במים ונתש
את ישראל מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן
לאבותיהם וחרס מעבר לנהר
ועתה אשר עשו את אשריהם
מבעינים את יהוה

ויספרו עליו כל ישראל
ויקברו יתיה ארי רין ה
בלחורוהי יתבנש לירבעם
לקברא חלף ראישת כח ביה
פיתגם דתקין קדם יע אלהא
דישראל בבית ירבעם יהוה
ירבעם אבוהי מותיכ על
פריס דיאתא למיקטל כל מן
דבעי למיזל ברושלים ו
ומדק שישא אביה ברירה
בטלינהי ופתח אורה רתא
למיתן רשותא לכל מן דבעי
למיזל ויקים יי קדבורהי
מלכא על ישראל רישיעי ית
בית ירבעם מן דקים ויבא רין
ואף דיתליד מבבין ולהלא
וימחי יי ית ישראל אל במא

רלב"י יען נמצא
ט דבר
טוב אל יי אפי
ישראל ללש אהין
בבית ירבעם
שימצא ט דבר טוב
לוי זולת זה ולזה
דנה מקשי לעשות
ע טובקנת וקוצ
שיצא אל קבר
וספרו לו כל ישראל
אך מקשאר לוי יצא
אחד אל קבר וקש
לא פ"י זק דבר
טוב נמצא ט לוי
וראוי שרבעם

שמצאו ט דברים
רעים רבים שלש
זה לא קיה זה העמול
לבר ראוני לאך קיה

ראוי שימלך אחרי אצו ומנה שדמנה לזה מנהטות
שקמלך קהנא יכרית את זרע ירבעם זה הנמצא ל קיום של תחשט שיאריך ל קשי קרעו עד ענפי קדור
הנמצא ל בבית ומנה נס עתה רוצה לומר וכרית לונס כן. מנה שיוגד לו עד מקבמס נס עתה"
וקבוי את ישראל וגו' ט בעטרקמח ירבעם אשר קמח ואשר קמח את ישראל יעש ישראל כלל

מלכים

רֹדֶק וְגַם קִדְשֵׁי קִיּוֹם עִמָּנוּ
כַּמֵּזְמֵר וַיִּתְּפַקְדֵהוּ
בְּרֹא וּכְוִי הַרְגָם וַיַּעֲבֵד אֶת
קִדְשֵׁי יְהוָה וַיִּתְּפַקְדֵהוּ כְּכֹל
קִדְשֵׁי קִיּוֹם וַיִּתְּפַקְדֵהוּ

רֹבֵב וְגַם קִדְשֵׁי זֶרֶק אֲחַזְנֵת קִדְשֵׁי קִיּוֹם קִיּוֹם
לְמַעַן כִּזְכּוֹר וְלִזְכּוֹר עָשׂוּ כְּכֹל תַּעֲטִיתִי קִדְשֵׁי קִיּוֹם
מִפֶּנֶם בְּטַרְחָל וְקִדְשֵׁי אֶלְתָּן קִדְשֵׁי קִיּוֹם
עֲלֵה מִנְּעֵל פִּרְמֵנִי בְּלִעָזָה וְקִדְשֵׁי מִנְּעֵל אֶס כְּדֵי אֶיֶר זֵיכְרִי
וַיִּתֵּר נְשִׂאֵי

קִדְשֵׁי עַם
סְמִיכוֹת כִּיּוֹן עַל
קִיּוֹם שִׁתְּלֵל
וְכִדְשֵׁי אֶס
שְׁתֵּנֵי נְשִׂאֵי
מִנְּעֵל

וְגַם קִדְשֵׁי הַיָּה בְּאֶרֶץ עֵשׂוֹ כְּכֹל
הַתּוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר רֹדֵי שׁ
יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְמֶלֶךְ
רַחֲבֵעַם עָלֶיהָ שׁוֹשֶׁק מֶלֶךְ מִ
מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהֵל אֶת
אֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה וְאֶת אֲצֵרוֹת
בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת הַכֹּל לְקַח וַיִּקְהֵל
אֶת כָּל מִנְּעֵל הַיָּה אֲשֶׁר עָשָׂה
שְׁלֵמָה וַיַּעֲשֶׂה מֶלֶךְ רַחֲבֵעַם
תַּחֲתֵם מִנְּעֵל שְׁתֵּי הַפְּקִידִים עַל
יְדֵי שְׂרֵי הָרִצִים הַשְּׂמֵרִים פֶּתַח
בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מִרִיב אֶת הַמֶּלֶךְ
בֵּית יְהוָה יִשְׂאוֹם הָרִצִים
וְהַשִּׁיבוֹם אֶל תֵּא הָרִצִים
וַיִּתֵּר דְּבַר רַחֲבֵעַם וְכָל אֲשֶׁר
עָשָׂה הֵלֵא דְמָה כְּתוּבִים עַל
סֵפֶר דְּבַר חִימִי לְמַלְכֵי יְהוּדָה

וְאֶת נְפֻקְתֵּי הַיָּה הוּא בְּאֶרֶץ
עֵשׂוֹ כְּכֹל תּוֹעֲבֹת עַמֵּיהֶם
דְּתִרְדֵּי יֵע מִן קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהוּא בְּשִׁתְּלֵל חֲמִישִׁית
לְמַלְכֵי רַחֲבֵעַם סְלִיק שִׁישֶׁק
מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלַם
וְגַם בֵּית אֲצֵרוֹת בֵּית מֶלֶךְ שֵׁא
רִישׁ וְיֵת אֲצֵרוֹת בֵּית מֶלֶךְ וַיִּתֵּר
כֹּל אֲנִיבֵי וְגַם יֵת כָּל מִנְּעֵל
דְּהַב אֲרַעְבֵד שְׁלֵמָה וְעַבְדֵּי
מֶלֶךְ רַחֲבֵעַם חִיל וּפִיּוֹן מִנְּעֵל
נְחִישָׁא וּמִנְּעֵל יֵד רַבֵּי דְהַטִּיָּא
דְּנִטְרִין תְּרַעַבֵי מֶלֶךְ וְהוּי
בְּגִמְן דְּעֵלִיל מֶלֶךְ לְבֵית
מֶלֶךְ שֵׁא דִישׁ וְגַם לְרוֹן
דְּהַטִּיָּא וּמִתִּיבֵן לְרוֹן לְדִבְרֵי
דְּהַטִּיָּא וְשֵׁא רִישׁ פִּיתוּמֵי רַחֲבֵעַם
וְכָל דְּעַבְדֵי הֵלֵא אֵינֻן כְּתִיבֵן עַל
סֵפֶר פִּיתוּמֵי יוֹמִיא לְמַלְכֵי
רַבֵּי יְהוּדָה

וְקִפְקִיד מִנְּעֵל
אֲנִיבֵי עַלֵד שֵׁא
קִדְשֵׁי רִישׁ
קִיּוֹם נְעֵל שֵׁת
וְיֵת וְאֶת יֵשׁוּעַ
קִדְשֵׁי וַיְהִי
אֶתֵלֵל

קִדְשֵׁי טַחֵס קִיּוֹם
מִנְּעֵל קִיּוֹם
וְדִבְרֵי אֲנִיבֵי
יֵת מִנְּעֵל אֶס
קִדְשֵׁי עֵשׂוֹ וְכֹל
לְגִדְלוֹ וְהַפְּקִידִים
וְיֵת הֵלֵא קִדְשֵׁי
וַיִּתֵּר הַרְגָם לְרוֹן
וּמִנְּעֵל אֶס
מִנְּעֵל טִרְחָל
אֲחַזְנֵת טִרְחָל

קא נ

וַיִּקְדֵּשׁ עַמֵּיהֶם אֶתֵלֵל כְּמִנְּעֵל דְּבַר חִימִי וְאֶתֵלֵל אֶס וְגַם טִרְחָל קִיּוֹם דְּבַר חִימִי

מלכים

ר"דק ורחבעם בן שלמה ונב"ש אמו
כעמק העמומת קסטר קזר
לפודיען טקך אחרי מעשא
אמו ועבר עסקה זרק אחרי שטס שלם
כמו שאומר בדברי יקמים

רלב"ג ונב"ש אמו כעמק העמומת כהב
רחבעם שט סעמיס לבודיע ס קיות אמו עמומת
קיק סנת חסאו טגדל על מפויגה וקיא קיתר
ענדת עבדק זרק לעת זקנת שלמה כמו שקדס כפוף סטר
דברי יקמים ויקטלו אותה רוצה למר וכעסו אותה
כענדס ע

ויומיא דמלך ירבעם
עשרין ותרתין שנין ושביב
עם אבהתוהו ומלך נב"ג
כריה תחותיה
ורחבעם בר שלמה מלך
על דבת יהודה בר ארבעין
ותרא שנין רחבעם בר מלך
ושבע עשרה שנין מלך
בירושלם קרתא דאתרע
לא לאשראה שכונתיה ת
תמן מכל שבטיא דישראל
ישום אמיה מעמרה דמבני
עמון ועברו דבת יהודה
דבש קדם יי וארצו
קדמוהי מכל דעברו
אברהתוון בחוברהון דחבו
וכנו אף אינון להון במן
וקמו ואשדיון על כל דמא
מוטלא ותחות כל אילן
עבוקי

והימים אשר מלך ירבעם
עשרים ושנים שנה וישבב
עם אבתיו ומלך נב"ג ת
תחתיו ורחבעם
בן שלמה מלך ביהודה בן
ארבעים ואחת שנה רחבעם
במלכו וישבע עשרה שנה
מלך בירושלם העיר אשר
בחר יהוה לשום שמו שם
מכל שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העממרת ויעש יהודה
הרעבעיני יהוה ויקנאו ארצו
מכל אשר עשו אברהם ב
בחמאתם אשר חטאו ויבנו
גסהמה להם בכמות ומצבורת
ואשרים על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן

ענדק זרק
ויכונס קמה
לקס כמות ק
קנה אמר זק
טכנר כזקרו
כמות מעת
סכנכטרה
קמקדס ולק
חסאו כורה
אעפ סזכנו
זק ליה
וימנות קנה
קזקירה
קתורקנס כן
שלם לקיס
מענה אפול
לעס יתעל
סנאמר ולס
תקיס לך מ
מענה
ואשרים קש
דבר קאזק

ידוע ודמה ט אשרים קס אלניס כעלי אשדק וקש עשו קצמות על כל גבעה גבהה לכתב כמות קמים אשר
קזריס יי מעט כט ישראל וקאשרים קמיו תחת כל עץ שש אשדק מהעץ קמאי ונש קדס קיס כזרן

מלכים

דרק

ט למען דוד
ענין אלף
לן ער
טרואלס

רלב

ער קיח קארץ קטענדת זאוסן שיתפוקצמחיס אשר
נה פריס ובזק יאמר ט לאל דוד לן קיח קאס יתעלה
בוקן לן טרואלס זרע סימאולטו להעמיד את ירושלים
וקולו אסא

כשע יא ונא רק כדבר אוריק קחת זק ממק שיטד ט נשאר דבר יו
בכלס עסק דוד

כבר שראש אדוה למעלה

קיסר כשע יא
ומלממק
קיתק טן
רמכעס וטן
ירכעס כל ימי
קיוו רוצה למען
כל ימי קיו ירכעס
ואטפ סמיתקל
מכעס קטעט
לקחס לקחי ק
קמלעק אר
רמכעס אחר זק
קיק טכרס
מלממות ומלממ
קיתק טן ארס
וטן ירכעס ככר
זכר כדכר י
קימיע מלממק
קזקק שקיתר
טטקס סמיתקל

ואל בכל חוב אכור
דעבר קדמוה ולא הורה
לכה שלים כרחלתא דיע
אלהיה כלב אדרוד אבוה
ארי בריל רוד קיים יע
אלהיה ליה מלכו בירושלם
לאקמא ית כריה בתרוה
ולקיימא ית ירושלים דעבר
רוד רכשר קדם יע ולא
סטא מכל דפקדיה כל יומי
חיוהי לחור בפתגם אוריה
חתאה וקרבא הות בין ר
רמכעס ובין ירכעס כל יומי
חיוהי וישאר פתגמי אביס
וכל דעבר הלא איען כ
כתבין על ספר פרנמי י
יזמיאל מלכ דבית יהודה
וקרבא הות בין אביס ובין
ירבעם

וילך בכל חטאות אביו אשר
עשה לפניו ולא היה לבנו שלם
עם יהוה אלהיו כל לב
אביו כי למען דוד נרתן יהוה
אלהיו לומר בירושלם להקים
את בנו אחריו ולהעמיד את
ירושלם אשר עשה דוד את
הישר בעיני יהוה ולא סר מכל
אשר צוהו כל ימי חיו רק כ
כדבר אוריה החתי ומלחמה ה
היתה בין רמכעס ובין ירכעס
כל ימי חיו ויתר דברי אביס
וכל אשר עשה הלוא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ומלחמה היתה
בין אביס ובין ירכעס

קמא ממות קלס מישראל וס זכר טרמכעס קיק כער ורך כאשר מרדו ט ישראל וזק ממק שיתבאר
ממקן שרס קוב ומלכו רכעס ממק שקיק רמכעס נמלכו וקנה למר ורך טלרונקסלוק שקיתק טימי
סלמק קיק מעשכ מוקלן געמיוס קמממק קך ארס רוק מלממות טן ירכעס וטן ארס

מלכים

רלב"ג ואם חמו מעכה נתחשלים קרה
נאמר רק זכר שמה מיטקו נתאוריא
מגבעה וקבל אחד עד זכר שם שמה מעכה נת
אנשים ואחצן שקוא אנשים בן דוד שם זכר
לרחבעם שלששים קאחד נת בן דוד וקאמת

ר"דק ומלחמה קיתה אטפ שמכש שמעיה קטבא
מלחמה טראחל ושמע אלו זרז נתחלת
מלכותו שקאב רחבעם לפי קמלכה אלו ובפעם
קקוא מכש כון שמע ש מיה קיתה אכל אחד כן קיו
מלחמות טטקס" ונשתמוש עארק לן ידעו למת

נה בן ישי
וקאשית מעכה
נת אנשים
וידמק זכר
אל קשים
מפט קיותם
ממאמת
ולא זכר
נאנשים
סיקיר בן
דוד שלושב
עמו מעכ
בן ואולס
שאר קשים
שרקק
ותלשו לן
זכר שמש
אך זכר אל
לנד ליותם

ומלחמה הירצה בין
רחבעם ובין ירבעם כל
הימים וישכבר רחבעם
עם אבתו ויקבר עם
אבתו בעיר דוד ושם
אמו נעמה העמורת
וימלך אבים בנו ת
תחתיו ובשנת
שמנה עשרה למלך
ירבעם בן נבט מלך
אבים על יהודה ויהו
שלש שנים מלך
בירושלם ושם אמו
מעכה בת אבישלוס

ויקרב אחור בין
רחבעם ובין ירבעם
כל יומיו ושכב
רחבעם עם אבתו ו
ואית קבר עם א
אבתו הו בקרת
דוד ושום איה
נעמה רמבע עמו ו
ומלך אבים ביה
תחותיו ובשנת
תמע עשרי למלכא
ירבעם בר נבט מלך
אבים על רבית יהודה
תלת שנים מלך ב
בירושלם ושום איה
מעכה בת אבישלוס

נדעכ שנה
אחת מלמלך
שקרי רחבעם
לן מלך אלן
שבע עשרה שנה
ורחבעם
וירבעם תחלה
מלכותם קיה
שנה אחת ויתכן
לפרש רחבעם
כנס שנה
שמונה עשרה ולן
מנה איותם לנש
אלן קאלמרת
ומנה איותם
לירבעם כמאפטי

שלש שנים

ואם חמו מעכה נתחשלים להודיעם אשא
רעה קיתה כמו שאמר למטק אשר עשתה
ממלתה אשר קובנה קלך בדרמק

ממאמת כמו שזכרין וקנה זכר שם אהמו
לרעה ש קיתה מותקא לתלמק שקיק אישר עמלך
ולזק תמנאבס כן שזכר ש קיא עשתה ממלכה
קיתה ממטא חתה בן ממלכה

לפארה וכלו נאר שקאנה נמורה אהמק עשארע נשע יא קיתה ממטא חתה בן ממלכה

רדק

מלכס

רלבג

ויסירק מונצרק כלומ קסירק מקיות גצרק
בטור שעתק מפלצת לשרק' ופי מפלצת
עז קרזק מפלצת שקוא לשון אימק ורעדק
כמו פלצת בעתהט לפי שאימק מוטלת
על שבדיק' וישרוף בעל קדרון שרף
קמפלצת וקאלך קאפר בעל קדרון ט עז
אסורק בעלזק"

ויסירק מונצרק קסירק מקיות גצרק כדי שאל תצא
קעס לעז' מפלצת לשרק קוא בטן עשתק לכבוד קעז'
וקרזק מפלצת לפי שקוא מנח פלצת ונדות רצור
לשבדין' ויכרות אסח את מפלצת קנפ שרק אונת לפי
שעז' אסורק בעלזק ולזק קאלך עפרק בעל קדרון שאל
יקטן ממעק"

רדק וקדאי נ
טה
יה' ולקדאי ע
עצמו וקאר ק
קנמך כמו וסכול
ולא מיין וכן קוא
בדברי קימיס
וקדאי וכן ת
וקדאי לשר
מקדאי דיה' ו
ונקצת קספריס
עז וקדאו וקרי
קדאי"

ובמזות לא סרו רק
לבב אסא היה שלם
עם יהוה כל ימיו
ויבא את קדשי אביו
וקדשו בית יהוה
בסף וזהב וכלים
ומלחמה היתה בין
אסא ובין בעשא
מלך ישראל כל
ימיהם ויעל בעשא
מלך ישראל על
יהודה ובין ארת
הרמה לביתו תרת
ויצא ובאל אסא מלך יהודה

ובמזות לא עטרי
לחוד לבא דאסא הוה
שלים בדהלתא דיי
כל יומיה ויאיתו ירת
קודשי אבוי א
וקודשוהי לכיירת
מקדשי דיי בספא
והבא ומעא וקרבא
הוה בין אסא ובין
בעשא מלכא ד
דישראל כל ימיהו
וסליק בעשא מלכא
דישראל על דבית
יהודה ובנאית רמתא
בדילדלא למשבק
נפיק ועל לאסא מלך
שבטא דבית יהודה

רלבג וקדאי
לוא סרו
ידמק שאל
קצמות רזו
מנמקיס צוס
לס יתעלה כמו
שקו עשין קודס
בטן צר ק
קמקדשו וצור
קו קוטאיס
קעס אך קצמו
שקו שבדיס
צקס ענדק זרק
קרו כמו ש
שנהצור נספר
דברי קימיס"

וינח את קדאי
אצו וקדאי צית

יה' וזען בו שכבר קצח צית יה' קדאי אצו וקדאי עצמו ולזק קיה קרי וקדאי וכן מעב בדברי קימיס
ועל בעשא מלך ישראל ויבן את קדש יה' וספק צמק שבעב בזק נספר דברי קימיס שס מעב שזק קיה
בשנת שלשים ושש למלכות אסח מלך בעשא ולפ מלך בעשא חס ארבע ועשרים שנה ואיך יתכן עס
זק שתביק זאת קמלמק בשנת שלשים ושש למלכות אסח ואולם קיתר זק קספק

בלבם

וַיִּדְרֹק וַיִּשְׁתַּעֲשְׂרוּ לְרַב־עַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ אֲסַח מֶלֶךְ יְהוּדָה מִקְצַת שִׁמּוֹנָה
עֶשְׂרֵה אֲמֵלֶךְ רַחֲבֵעַם כְּמוֹ שְׂכַתְנָו וְלֹא מִנֶּשֶׁ
אֹתָהּ לְרַחֲבֵעַם וּמִנֶּשֶׁ אֹתָהּ לְרַחֲבֵעַם וְיִשְׁע
עֶשְׂרֵה וּקְצַת שְׁתַּעֲשְׂרוּ קַרְיַת אֲשַׁלְטַן לְרַחֲבֵעַם
וְאַרְבַּעִים

וַאֲסֵי אִמּוֹ מִעֲבַר עַתְרַת אֲשַׁלְטַן יִדְמָה אֲסֵי אִמּוֹ
גְּדֹלָה אֹתָהּ וְזָכַר זֶה טַעַם כְּלֹא לֹא לְמַד אֲסֵי
מִמַּעֲשֵׂי וְעַשָּׂה קִיָּסָר בְּעֵט יָד כְּדוֹד אִתּוֹ
וַיַּעֲבֹר קַדְשֵׁי מִן הַאֲרֶץ קֵס כִּי מִוֹכַח־
לְמַעַבְרָתוֹ

וַיִּשְׁכַּב אֲבִים עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ
אֹתָם בְּעִיר דָּוִד וּמֶלֶךְ אֲסַח בְּנוֹ
תַּחְתָּיו וּבְשָׁנֹת עֶשְׂרִים
לִירְבֵּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲסַח
עַל יְהוּדָה וְאַרְבַּעִים וְאַחַת שָׁנָה
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה
בַּת אֲבִי שְׁלוֹם וַיַּעֲשֵׂה אֲסַח ה
חֵישָׁר בְּעֵינֵי הוּוֹה כְּדוֹד אֲבִיו
וַיַּעֲבֹר הַקְּדָשִׁים מִן הָאָרֶץ
וַיִּסַּר אֶת כָּל הַגְּלִילִים אֲשֶׁר
עָשׂוּ אֲבֹתָיו וְגַם אֶת מַעֲכָה אִמּוֹ
וַיִּסַּר הַמְּבִירָה אֲשֶׁר עָשְׂתָה
מִפְּלִצְתַל אֲשֶׁרָה וַיִּכְרַת אֲסַח
אֶת מַפְלִצְתָהּ וַיִּשְׂרַף בְּנַחֲלֵם
קַדְרוֹן

וַיִּשְׁכַּב אֲבִים עִם אֲבֹתָיו הוּוֹ
וַיִּקְבְּרוּ יָתֵהּ בְּקִרְיַת דָּוִד
וּמֶלֶךְ אֲסַח בְּרִיחַ תַּחְתָּיו הוּוֹ
וּבְשָׁנֹת עֶשְׂרִים לִירְבֵּעַם
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲסַח
עַל שִׁבְטֵי דְבַת יְהוּדָה
וְאַרְבַּעִים וְחֹדֶשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה
בַּת אֲבִי שְׁלוֹם וַיַּעֲבֹר אֲסַח
דְּבַשׁ קִדְשֵׁי כְּדוֹד אֲבִיו
וּפְלִי נִפְקַת בְּרֵא מִן אֲרֶעֶז
וְאֶעֱדִי יֵת כָּל טַעֲוֹתָ דְּעַבְדֵּי
אֲבֹתָיו הוּוֹ וְאֶף יֵת מַעֲכָה
אִמּוֹ אֶעֱדִי מִמְּלִכּוּתָהּ
דְּעַבְדֵּי טַעֲוֹתָ לְאִשְׁרֵי תָא
וְקִי אֲסַח יֵת טַעֲוֹתָ וְאֶקִּיד
בְּנַחֲלֵי דְקַדְרוֹן

וַאֲסֵי אִמּוֹ
מִעֲבַר לֹא
קִיָּסָה אֲסֵי
אֲסַח אֲלֹו
אֲסֵי אֲתָה
אִתּוֹ כְּמוֹ
שְׂכַתְנָו
לְמַעַלְוֹת וְאֲסֵי
אִתּוֹ קִרְיַת
אֹתָהּ אִמּוֹ
כְּמוֹ וְהַנְּחָן
אֲלֵרְשָׁאן
אֲתָה וְזָכַר
לְאֲסַח אֲסֵי
אֲתָה וְזָכַר
שְׂכַתְנָו
עַבְדֵּי זָרָה
כְּמוֹ אֲלֵמַד

אֲשֶׁר עֶשְׂרֵה מִנְּכַלְתָּ לְאֲשַׁרְקָה וְעַתָּה עֶשְׂרֵה אֲשַׁלְטַן קִיָּסָר וְלֹא מִנֶּשֶׁ
וְגַם וְגַם אֲשֶׁר מִעֲבַר אֲשֶׁר מִעֲבַר כִּי מִוֹכַח־
אֲתָה מִעֲבַר אִמּוֹ כִּי אֲשַׁרְקָה וְאֲשַׁרְקָה עַד קִיָּסָר אֹתָהּ

מלכים

ד"ק

אבל שת מעשה קול אכל מיס קנזכר בדברי קימיס ואת כל כנרות קטן ככרת וזקוק
צפוד וקיא ארץ שמעך מלך וזל קסלע נפטר שמו שרומיק וקטן ללשון
מקומות מוזקקים וכלם קיו שמעס על כל ארץ כפתל כמו פס וכו' וכו' קחשים על קשים וכן כדק ואת
כל מקצות ערי כפתל ויהי וישג נהרע ללשון בשדו פס מלך כמו שכתו למקול יצא לשלם
שד פס מלך יקודקס צפוק ימיו קיתה מלמעה זאת ויתג נהרענא הרגם נהרע מן עפוק

ודען כלומר ישב
לעקד ודען מן
מסע מלך קרסי
והמלך

אסא קשמיע וגו'
אין נקי אטלו
קתן שצמיר
נקי יקין לטת
שש אחת

ויתר

כ

דברי אסא וכל
גטרות נעלמות
קטשים חלם
ארץ רגלו
מרגלו וקקס
יטאו את קשר
וקדו אסא
וכדברי דמית
ולאין נקי שפוק

וישמע בן הרד אל המלך אסא
וישלח את שרי החילים אשר
לו על ערי ישראל ויך את עיון
ואת דן ואת אבל בית מעכה א
ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתליו ויהי בשמע בעשא ויחל
מבנות את הרמה וישב ב
בתרעה ויהמלך אסא השמיע
את כל יהודה אין נקי וישאו את
אבנ הרמה ואת עציה אשר
בנה בעשא ויבן בס המלך
אסא את נבע בנימן ואת ה
המצפה ויתר כל דברי אסא
וכל גבורתו וכל אשר עשה
והערים אשר בנה הלא חמה כ
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה רק לעת זקנתו
חלה את רגליו

וקבל ברהרמן מלכא
אסא ושר יתרבני ח
חילו את אדיליה על קרוי
ישראל ומחא ית עון וית
הן וית אבל בית מעכה וית
כל גנוסר על כל ארע שבט
נפתליו ויהוה בך שמע בעשא
ואת מנע מלמכו ית רמתא
וית כבתרעה ומלכא אסא
בנש כל רבית יהודה לית
הנקיו ונטלו ית אבני רמתא
וית אעה ארבנא בעשא
וכנא בהון מלכא אסא
ית נבעת ארבת בנימן וית
מצפא וישאר כל פתגמי
אסא וכל גבורתו וכל
דעבר וקרויא רבנא הלא
אינן בתבין על ספר
פתגמי יומיא למלכא רבית
יהודה לחור לעבן סבתיה
מבעבר יגלוהו

איכנר יא נהלמידי קמיס ומסמ זק כעש וחלף ארתגלו מסמ שהעמד הלמידי קמיס נענודו וי

ואולם היתר זה הספק קורא לפי מה שאומר וקורא שכבר שקטה הארץ מכל מלחמה אשר שנים שמי אסא רבו
 שבע בשטר דברי הימים ואחרי היתה מלחמות רכושיים עם אסא וקנני מלח אסא במלחמה קהיר רבו
 שבע בשטר דק וכריות ישראל הנלחם נקבעו לנו רבים מישראל נחמשה אשר שנה נמלכות אולם עם
 ישראל נקנניו סלל רבו שבעו סס ושם כעו ומלחמה לא היתה עד שלשים וחמש שנה למלכות אסא והרעו
 בו שלא היתה לו מלחמה עם ישראל קודם זה לא שקטה הארץ שמינוי אס אשר שנים וכאשר יתעב זה
 קורא מנחם שמה שאמר עד שלשים וחמש שנה למלכות אסא היא שנת חמש עשרה למלכות אסא אן היתה
 לו מלחמה עם ישראל ואמנם מה שלשים וחמש שנה מעת התחלק המלכות ככר היו עשרים שנה לרחבעם
 ולמסא חמש עשרה וקנה נשנת עשרה למסא כנה בעשר את הרמה ואחשונ מנה מעת התחלק המלכות
 שמה שעשה אסא על דבר בניית הרמה סכך גר קחלק המלכות לשונ לו קודם לזה רבו אולם ובעבור זה
 קחמא נשאר המלכות נחלק רבו כר חשונה

רלבג וקנה
 זה קחמא
 קיה ששם נשי
 זרוע נמה ששן
 אלבן קנד מלך
 ארס ולא נמו
 נשי אשר קפרי
 מנחם קכושיים
 לפטו ואחשנל
 זאת קנה חלה את
 רגלו לעת זקנה
 כי קורא שחזק אל
 בן קנד כאלו
 קיוו רגלים לכת
 נמלחמה ונחשב
 קסס יתברך שחל
 כח רגלו לעת זקנה

ויקח אסא את כל
 הכסף והזהב ה
 הנותרים באצרות
 בית יהוה ואת
 אוצרות בית המלך
 ויתנם ביד עבדיו
 וישלח המלך אסא
 אל בן הדר בן ט
 טבר מן בן חזיון
 מלך ארם הישב
 ברמשק לאמר ברית
 ביני וביןך בין אבין
 אבין הנה שלחתי לך שחר כסף וזהב לך הפרה ארת
 בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי

ונסיב אסא יתכל
 בספא ורהביא ר
 דאישתארו באוצרי
 בית מקדש שר ריו
 ובאוצרי בית מלכא
 ומנינו ביד אדעברוהי
 ושרדיו מלכא אסא
 לתבר הדר בר
 טבר מן בר חזיון מלכא דארם דיתב
 ברמשק למימר קים בניא ובין ובן אבא
 ובין אבך הא שדרית לך שחר אכספא
 ודהבא אייל אשני יתקימך עם בעשא
 מלכא דישראל ויסתלק מיני
 אבין הנה שלחתי לך שחר כסף וזהב לך הפרה ארת
 בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי

ראוי לפק איד נחשלו זה לשון וקנה קיה דבר יי טד אחיק קכחא סימיק לזריה ירבעס בן וקנח מנחאן
 שפאכנו זה לשון נמה שאמר אחר זה על כל קרעה אשר עשה בעמ יי להכעיסו נמעסא ידיו להיות בבית
 ירבעס ועל אשר קרה אותה וזיפער שפאמר שבעש על זה מפת שבער קרקה אלן עסק זה בעטר קמאד
 ירבעס ש גס קווא קלך בדרם ירבעס ולן עסק זה גכ למלך דבר יי כמו שעסק יקווא חבל עסק זה ררוע
 לבטו בעטר סימיק ולן ימנחמי סיחוק עמו על קמלכות לתתה לזתי רבעס ונעש גכ בעטר שקרנ
 בעת שקיק בלחם מלחמות יי עם מלשתיס ט כדר קיו חזרתיס על גבתן אשר לפלשתיס ואונסי יררוע ולן
 כעש על מלכותו טת אחאנב כדר עסק זה נמעט ככחא קמס וכער גכ מרנה מן קתענות שעסק אחאנב

על הו' ירבעס דהכורחייב
 ית ישראל בארנותיה דארנו
 קדם מ' אלהא ד' ישראל
 ושאר פיתגמי נדב וכל
 דעבר הלא אינן בתיבין על
 ספר פיתגמי יומיא למלכא
 ד' ישראל ויקרבא הור הבין
 אסא ובין בעשא מלכא
 ד' ישראל כל יומיהוין
 בשנת תלרת לאסא מלך
 שיכמאר בית יהודיה מלך
 בעשא בר אחיה על כל
 ישראל בתרעא עשרין
 וארבע שגין

על חטאות ירבעס אשר חטא
 ואשר החטיא ארץ ישראל
 בבעסו אשר הבעים את יהוח
 אלהי ישראל ויהרדברי נדב
 וכל אשר עשה הלא הם
 בתובים על ספר דברי הימים
 למלכי ישראל ומלחמה היתה
 בין אסא ובין בעשה מלך י
 ישראל כל יומיהם בשנת
 שלש לאסא מלך יהודה מלך
 בעשא בן אחיה על כל ישראל
 בתרעא עשרים וארבע שנה

ר"ק שנת
 שא
 לפסא מלך כעשא
 קייד קיק זה קולן
 מלחמקו סלחס
 כעשא עם חבו
 ובנ חת קנמק
 קיתק בשנת שלשים
 ושא למלכות קסא
 כמש נמער דק
 וכעשא לפ מלך
 אלן עשרים
 וארבע שנה ואס
 בשנת שלש לפסא
 מלך כעשא קנש

מית כעשא בשנת שבע ועשרים לפסא ואיד חמנד ט כנפ חת קרמק בשנת שלשים ושא לפסא חלופי בשנת שלש
 שקחל קסא לפסא עם מלך ישראל ולסלחס תחש עם כדנבן ירבעס ולשנא שמיס מלך כעשא ולסלחס עם קמאד
 כמש ומלחמק קיתק בן חסא וכן כעשא כל ימיקס ומלחמקו שטלפ כעשא וכנפ חת קרמק קיתק בשנת
 עשרים ושא למלכות כעשא שקיא בשנת שלשים ושא לתחלת מלכות חסא וקיא שנת עשרים וקמאד חזו עשרים
 ושא למלכות חסא ט שש שמיס של כדנבן ירבעס מונק אותס גכ לבעשא ט לפ אלמק לקמנע ועשר שמיס
 ששקמק לקרן עתות מלכות חסא כמש כדק לפ מנח אותס לכדנבן

מלכים

ר"דק ויקי כמלכו נקף רלב"ג שנתשנים למסא מלך יקודק ידועים מתי ידעם שנת
שנים למסא ט עשרים ושותים שנה מלך וכבר מלכו עשרים שנה
דחכעם ויחטי' ולא קאלים קשנה וכחזנה קשנה קהיא
לולמדננו ולא קאלים סדנ קשנה קשנאית למסא וכחזנה קשנה קהיא לולמדננו וקמר סכבר מלך
סדנ שנתים ויחזר מלך בעשאר עשרים וארבעה שנה ולזק שאלנו שנת עשרים ופא למסא ויחזר קאלים

קשנה וכחזנה
לולמדננו וקמר
שנת עשרים
ואזנע למסא
ולא קאלים
קשנה וכחזנה
לקשנה קהיא
לולמדננו
ואחר מלך
עמרי שנים
עשרה שנה
ולזק שאלנו
שנת שלשים
ואמונש למסא
ונזק קותרו ס
ספקות רבות
יכלו נמונ
אלו קשטס
שחשט לבין
ולבין
ויקי
כמלכו קש
אחזר מלך
ידעם קאו

וישכב אסא עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד אביו ו
וימלך יהושפט בנו תחתיו
ונרב בן ירבעם מלך
על ישראל בשנת שתים לאסא
מלך יהודה וימלך על ישראל
שנתים ויעש הרע בעני יהוח
וילך בדרך אביו ובחטאתו א
אשר החטיא את ישראל
ויקשר עליו בעשא בן אחיה
לבת יששכר ויכהו בעשא
בנבתון אשר לפלשתים ונרב
וכל ישראל צרים על נבתון
וימתהו בעשא בשנת שלש
לאסא מלך יהודה וימלך ת
תחתיו ויהי כמלכו הכה ארת
כל בית ירבעם לא השאיר כל
נשמה לירבעם עד השמידו
בדבר יהוח אשר דבר בן
עפתי אהיה שלמי

וישכב אסא עם אבתורו
ואתקבר עם אבתורו בקרת
דוד אבותיו מלך יהושפט
בריה תחתיו ונרב
בר ירבעם מלך על ישראל
בשנת תרתין לאסא מלך
שכטא רבת יהודה ומלך על
ישראל תרתן שני ויעבר
דבי שקדם ויזאל באורח
אביו ובחובה ורחיב ירת
ישראל ומדר עלוהי בעשא
בר אחיה משכטא רבת
יששכר ומחיה בעשא ב
בנבתון דלפלישתאי ונרב
וכל ישראל צרין על נבתון
וקטליה בעשא בשנת תלת
לאסא מלך שכטא דכור
יהודה ומלך תחתיו ויהוה
כממלכה קטלית כל בית
ירבעם לא השאר כל נשמה
לירבעם עד דשיחיה כפתנמא
דיו דמליל ביר עכריה
אהיה שלמי

מלכים

דוד ונס מד יקוא לט שאמ
וימלך אלפנ תחזו
אמז ט לא קיתק מלכות
אלמנה ט לא מלך אלפ שנתם
ואותם שנתם קיו מקאשעת שקרי

רלבנ ונס מד יקוא כן קנט לט מיקדבר וי עלינו קר
בעשאו אל טיתו שקיו כשת ירבעם ועל אשר קנ
אותו וזה ממנה שקנסיק בזאת קנטוקה קשמת ועל זר
קתשנד לקרוב אדומו ולזה לא כעש על קריתם אך כעש על לט
במקאת ירבעם ועל קמיון את ישראל

מלך שנת עשרים
והאלפא וזמרי
קמתו שנת ל
והאלפא קנ ל
מלך אלפ שנת אחת
ומש שנתם מקנה
שנתם ונס שאמר
קוא על טר
ירבעם כמון סכנא
אחיק קשילוט על
ירבעם ועל טית
אלפ תקום מלכות
וכן קיק לט נדב
כאל מלך אלפ
שנתם וריו
מקאשעת שקרי
כשנ אלפא מלך
כעש שקמיתו
קנז ט לא מלך אל
שנה אחת ומש

ויהר דברי בעשא ואשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ה
ישראל וישכב בעשא עם
אבתיו ויקבר בתרצה ומלך א
אלה בנו החתיו ונס כיר יהוא
בן חנני הנביא דבר יהוה היר
אל בעשא ואל ביתו ועל כל
הרעה אשר עשה בעני יהוה
להבעיסו במעשה ידיו להיות
בבית ירבעם ועל אשר הכה א
אתו
עשרים וישש שנה לאסא מלך
יהודה מלך אלהבן בעשא על
ישראל בתרצה שנתים

וישאר פתגמי בעשא
ודעבר וגבורתו הלא אינו
בתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכי ישראל וישכב
בעשא עם אבתו וי
ואתקבר בתרצה ומלך
אלה כריה תחותו ויאף
בירא דיהוא בר חנני נביא
פתנס נבואה מן קרם יהוה
על בעשא ועל ביתו ועל
כל בשתא דעבר קרם י
לארנא קרמוהי בעברי
ירוה למתו בבית ירבעם
ועל דקטל יתו בשנת
עשרין ושית שנין לאסא
מלך שבט דבית יהודה מלך
אלה בר בעשא על ישראל
בתרצה תרתין שנין

שנתם מקבת שנתם קיק לנס כן לבעשא כן מלך כן אלפ שנה וכפסקה מלכות כמון סכנא עלו יקוא כן
קנט ועל אשר קנז אית ט כעש בעשא על דמי נדב כון שקל בדרכו וקיק רשע כמון סכנא
על אריתו ופברגס קיא וכן קוא אמר נס כן כשת יקוא ופקדית את דמי ירעאל על טית יקוא וקמרי
אותו אטפ אלפ זכר נדב קנז זכר את טית ירבעם ויקשור עלנו עברו זמרי

ירבעם ואת נשים מקום קיוני מיירבעם ואמנה קשטם למלך נדב על ישראל ואם מלך לא חזקה מלכותו
 ולא מנה אותם לו ובשנה השתתף אחר קעשר שטם מלך נדב מלכות שלמה וכלם עם אסא וזקו שאמז וכדב בן
 ירבעם מלך על ישראל בשנת שנים לאסא כלומר בשנת שנים למלכותו ונשתנה למלכותו קהחיל מלכותו
 וכל הקשטות שמנה בשפר הזה לאסא חיים לתחלת מלכותו ולא לתחלת מלכותו וקשטות שאומר
 בדברי קיימים קש לתחלת מלכותו וראיה לדברי כן נחשבות דברי קיימים אומז למלכות אסא ונחשבות
 קשפר הזה אומז לאסא ונשדר עשם אומז ש קמלמנה קזרת שנה בעשא ארתהרמה קיתה בשנת שא עשרה
 לאסא שנה אחת אחר מלכות הוסיים ומען שלשים ושש אומז בדברי קיימים קיא למייתת שלמה ש בשש
 שלמה ארת בת פרעה בשנת ארבע למלכותו כנזרה גזירה שתחלק מלכות בת דוד שלשים ושש שנה כנגד ש
 שלשים ושש שנה שקיה שלמה חוהן פרעה וקיתה עתה מלכות בת דוד לחזור בשנת שא עשרה לאסא
 שאמז שלשים ושש שנה לשלמה ומעט שקלן אסא במלכותו בעשא ושען על מלך ארם ושלם לו ארזות
 שתי וכל נשען עלי לא חזקה מלכות בת דוד וקיתה חלקה שקיתה ולדברי בעל סדר עשם יקשה
 קפסוק שאומר בדברי קיימים ומלמנה לא קיתה עד שנת שלשים וקמה למלכות אסא וקשה מלכות אסא
 קודם שלשים וקמה שנה קיה לדברי

ר"ד קנט	ועבד רביש קדם	ועשה הרע בעיני יהוה	רלבן קמת ל
מנעש	מאול באורח	וילך בדרך ירבעם	לנעש
מן וכערה	ירבעם ובחובה	ובחטאתו אשר החטיא	נעש יאכזר ק
קדע	רחיב ירד א	את ישראל	קבלים ללשון
	ישראל	ויהי דבר יהוה אל יהוא	על אחר מקום
	והוה פתנס נבואה	בן דע על בעשא ל	אלקבר
	מן קדם מעם יהוא בר חנניעל	לאמר יען אשר ח	
	בעשא למימר חלק דאפרישתך	הריכתך מן העפר ואתוך נגד על עמי	
	מן עפרא ומניתך מלכא על	ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא	
	עמי ישראל ואולתא באורח	את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם	
	ירבעם וחייבתאית עמי ישראל	הנני מכעיר אחרי בעשא ואחרי ברתו	
	לארנא קדמי בחובה ויהא אנא מפלי	ונתתי את ביתך בבית ירבעם בן נבט	
	בתר בעשא ובתר ביתה ואת ירת	המתלבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת	
	ביתח בבית ירבעם בר נבט דימות	לו בשדה יאכלו עוף השמים	
	לבעשא בקרת יכלון כלביא ודימות		
	ליה בחקלא יכלון עופא רשמיא		

מלכים

ר"דק שר מנחת קרבן
כתרגו חד מיתרין
כנע רתעט"ח שותה שכור
שותה ושכור כלומר שנה
עד שכור שית ארצאס

רלבג שר מנחת קרבן שרי קרבנאס וזמרי קיק חקד מנחם
וקנה שלם קאס לנפשא מנה כנגד מנה קוץ קרג טר
ירכעס בעת קיותם כרים לבנתון אחר לפשתים וקוץ נכעת שקת ישראל
חומס עלגנתון אחר לפשתים קרג זמרי חת כלבת בעפאד ומשפחות
נשתעפריס ופנעפנא לפאס ורענא

ארס קיק פקיד
עלה וקוץ שאמר
אשר על קצתי
ויועקו תרגם טת
ארצו טעותא
די בעתה נ
נהרע
ויהי זמלכו
כטת
שנעו כקל לן
קאירל נכל
זעש משרתין
נקיר וקרה
נס גאולו
וקס קרונו
נס קרה
רערו וקס
אזורטו ו
ורערו כנו
רעו וכן נ
נרזבולו
כער רערו
מנן נטיררו
כמו נמרינו
נשתעפריס

ומרד עלוהי עבדיה זמרי
חד מתרין רבני רתבא הוא
בתרעה שתירו כת א
ארצא טעותא די כבתא
בתרעה ואתא זמרי ומחיה
וקטליה בשנת עשרין ח
ושבע לאסא מלך שבטא
דבת יהודה ומלך ת
תחותיה ויהוה כממלכה
כמתביה על כורסוהי קטל
ית כל בית בעשא לא
אשאר ליה ירעמרע ה
וקריבוהי וחברוהי ושיעי
זמרי ית כל בית בעשא
כפתנמא דיש דמליל עם
בעשא כיד יהוא נביא על
כל הוב בעשא והוב אלה
כריהו חבורה יכו ית
ישראל לארנא קדם ית
אלהא די ישראל לבטעותהו
ושאר פתנמי אלה וכל
רעבר הלא אינן פתנמי
על ספר פתנמי ופניא
למלכי ישראל

ויקשר עליו עברו זמרי שר
מחצית הרבב והוא בתרעה ש
שתה שכור בית ארצא אשר
על הבית בתרעה ויבא זמרי
ויבהו וימיתו בשנת עשרים
ושבע לאסא מלך יהודה ומלך
תחתיו ויהי במלכו כשבתו על
כסאו הבה את כל בית בעשא
לא השאיר לו משתין בקיר
ונאליו ורעהו וישמר זמרי את
כל בית בעשא כדבר יהוה א
אשר דבר אל בעשא כיד יהוא
הנביא אל כל חטאות בעשא
וחטאות אלה בנו אשר חטאו
ואשר חטאו ארץ ישראל
להבעים את יהוה אלהי
ישראל כהכליח סויתר דברי
אלה וכל אשר עשה הלוא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל

רדק

קדר שומרון כמו קדם ישראל ויונתן הרנס
קדר כרעו כראק מדבריו סכרד קיק סס
מיתחל אלם שעמרי חזק קבטן וקרא סס
קעד שומרון על סס שמר אדוט קדר

מלכס

רלבג

ויקן את קדר שומרון רוצה לומר קדר שנתה ט עיר
שומרון ולש שקיק סס אדוט קדר שמר קרן ססקעיר
שומרון וזק לאת ס קיק סס עיר סימא שומרון
קודס זק אך ענה כנאק עמרי

ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה
וירע מכל אשר לפגוע וילך ב
בכל דרך ירבעם בן נבט
ובחטאתו אשר החטיא ארץ
ישראל להכעיס את יהוה
אלהי ישראל בהכליהם ויתר
דברי עמרי אשר עשה ונבדחתו
אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישבב עמרי עם
אבתיו ויקבר בשומרון וימלך
אחאב בנו תחתיו

ואחאב בן עמרי מלך על
ישראל בשנת שלשים ושמונה
שנה לאסא מלך יהודה וימלך
אחאב בן עמרי על ישראל ב
בשומרון עשרים ושנים שנה
ויעש אחאב בן עמרי הרע
בעיני יהוה מכל אשר לפגוע

ועבד עמרי דבש קדם
יו ואכאיש מכל דקר מוהי
ואול בכל אורה ירבעם
בר נבט ובחובה רחייב ית
ישראל לארנא קדם יו
אלהא דישראל בטעותהוין
ושאר פתגמי עמרי רעבר
ונברוותיה רעבר הלא
אינון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכי ישראל וישבב
עמרי עם אבהו מוהי
ואתקבר בשומרון ומלך
אחאב בריה תחותיהו

ואחאב
בר עמרי מלך על ישראל
בשנת תלתין ותמני שנים ל
לאסא מלך שבטא דבית
יהודה ומלך אחאב בר
עמרי על ישראל בשומרון
עשרין ותרתן שנים ועבר
אחאב בר עמרי דבש קדם
יו מכל דקר מוהי

רלבג

וירע מכל אשר
לפגוע וילך
בכל דרך ירבעם
בן נבט ובחטאתו
אשר החטיא ארץ
ישראל להכעיס
את יהוה אלהי
ישראל בהכליהם
ויתר דברי עמרי
אשר עשה ונבדחתו
אשר עשה הלא
הם כתובים על
ספר דברי הימים
למלכי ישראל
וישבב עמרי עם
אבתיו ויקבר
בשומרון וימלך
אחאב בנו תחתיו

קדר שומרון כמו קדם ישראל ויונתן הרנס
קדר כרעו כראק מדבריו סכרד קיק סס
מיתחל אלם שעמרי חזק קבטן וקרא סס
קעד שומרון על סס שמר אדוט קדר

רדק

מלכס

רלבג

קיקו ואיך נתן ראות לנפוחה ומנעו שיהו שמי חיאל
ויקושפס מן כמיין אלן סימולגלן זכות ש' זכאי
וקונש ש' חייבו אמר שבעתה לן נאסרה ישעיה
ס קארס קיה אלן הנכח כמו שער קנרחת וקטנ
אותה שער נחרס וקול כעש כזאר דבר יקושע
וית' בתה אלן בת מומי כלומר שער קאלר
שקשע יקושע ומס זה נקרא בת קלי לן שקיה

כמעו כנה חיאל בתה אלן את יריקה' רלכ' כמיין
כנה חיאל שקיה מעבת אלן את יריקה ונתחמת מע
שקלל יקושע אשר יכנה את יריקה כ' כזאר יסדה מעת
אזרס כבורו ומת' כלבטו עד שמת כשירו כזאר
הצד לנתק ואעפ' שזמיע אחזק לן קתעשר
לרא' אתי' אך שקד על מחאתנו

מעבת אלן ובדברי רז' נקרא בתה אלן שער על ארס יקושע ארור קאי' את יריקה' עת' נקרא
וקרי טאו' כמו אלה וקדומים לן' באזרס כבורו יסדה ומת' וכן מעת כלבטו ובעת שקצב לתת קיר
עד יין שגב כשירו חומת' וית' קטיל אזרס כזריק בדשריק' לשכלותה ושגב וקטיל שגב כשירו ור' י
כדקאיס דקאיס זשגב כע' כול' וקרי טאו' כמו פש פש עלן עלן כ' חותיות קאו' מעתל פת'

רדק ויאמר

ויאמר אליהו התשב
מתשבי גלעד אל אחאב חי
יהוה אלהי ישראל אשר עמדתני
לפניו אם יהיה השנים האלה ט
טל ומטר כי אם לפי דברי

ויאמר אליהו דמתו שב
מתות בני גלעד לאחאבקים
הוא יא אלהא דישראל
דמשמשנא קרנוחי אם
יהי שניא האלן טל
ומטרא אלהין בר יאמר

אלקו
מתש' מעתש
גלעד מעש'
שזמק תשכ קיק
ואח' ישג בגלעד
וכן י' אלקו דמון

תשכ קיק מעתש בגלעד ונתקן רז' מאי זה שגב מעקס קיק מעקס אמרו מעשגב קיק ומקס אמרו מעשגב
כמיין ומקס אמרו ששכס זה אלקו וכל אחד מעקס סומך דבריו אלן כפסוקיס בדברים דקוקיס ואחזקן אלן
ידען קאמית וקבגזר אלקו על קמסר דקאמית ל' על עבדס עז' ככתוב בעזרת מעקס וסרתס ועבדתס
אלקיס אחרים וקרק אף י' ככס ועבר את השמים ולן יקיק מעסר ונמח צלן שיקייס דברו עלנו וכוזא' ס
נאמר ותגזר אומר ויקס לך' כמו שאמנ שמואל קנצ' אקרא אל י' ויהן קולת ומעסר' ובטור ס אחאב קרע
מכל אשר למטו גזר אלקו ואמנ ל' אס יקיק טל ומטר' קול יחזור ס' והאל ארך אפס קאריך אפול כזאר
קאריך לאשר למטו' ומקס שאמנ ס' אס לפד דברי עד שיראק שיחזרו מעטור עז' כלס אן מעקצס ובדרס וס
מקס עטן זמ אכל זק אלן כשמתו כמ חיאל כלס קלבו אלקו ואחאב לנחס חיאל ואמנ אלקו ס' בשן שבע
יריקה מעתו כמ כדבר י' אשר קיק אל יקושע בן סן אמנ ל' אחזבני גדול מעקס אן יקושע אמנ ל' מעקס
שקיה רטו' אמנ ל' דברי קרב ל' נתקיימו ודברי קתלמיד נתקיימו' ואלן אמר מעקס וסרתס ועבדתס אלקיס
אחרים וקשתחויתס ל'ס וקרק אף י' ככס ועבר את השמים וקלן כל ישראל שבעדי עבדק זרקס ואין

מלכים

רלבב ויהי קול לבת צחמאת ירבעם ללכמאת ירבעם קיו קלס ונקלס בעשו אך קוסוף עלהמאף
קאלו ולקח לפשה את חזבלה קיהתה בתהבעל מלך דנוטס ותקיה מלת צת מושכת עמרה
ואחרת עמיה ללשמה צהיותה בת אתבעל והוא אהי דנוט וקרטן טאלו נתגירק וכמו קימרו ובעל צת
אכבר ולו די בזה אכלם קוא קלך ועכד אתבעל שקיהתה עבדתו לויזבלה שתחוק לו ולחרי זק בנפ מעונו
לבעל צת הבטל אשר בנפ צמרון ועשה עוד אשרק לבעל עוד קוסוף אחזבל עשותלכעס אהתי
אלפי ישראל

ויהי הנקל לכתו מכר מלט
בחמאת ירבעם בן ישראל אשר
נבט ויקח אשה ארת קיו לפטו
אזבל בת אתבעל מלך צירנים וילך
ויעבר אתהבעל וישתחול לו ויקם
מזבח לבעל ביתהבעל אשר בנה
בשמרון ויעש אחאב אתה אשרה
ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה
אלהי ישראל מכל מלכי ישראל א
אשר היו לפניו כימיו בנה חיאל בית
האלי את יריחה באברס בכרו יסרה
ובשגב צעירו הציבר לתיה כדבר
יהוה אשר דבר בך יהושע בן נון

והיה שיש בענור
למזל בחוב ירבעם
בר נבט ונס יבאתה
ית אזבל בת אתבעל
מלבא ד צירנאי ואול
ופלח ית בעלא וסגיד
ליה ואקיס אינורי
לבעלא בית בעלא
דבנא בשמרון ועבר
אחאב ית אשרתא
ואוסף אחאב למעבר
לארנא קדם מואהא
דישראל מכל מלכי
ישראל דהו קדמוהי
ביומוהי בנה חיאל בית
מומי ית יריחו קטל
אברס בוכר יחבר

רדק קקל
לבת חסקיה
קל בשטו לכת
צחמאת ירבעם וקס
קעגלס ט קרה
צמעשו טנקלס קיו
בשמו חותם חמון
ולקח אשרה מעמי
קארעית לחסוא עוד
ולעטר קבעל שקיו
סס עבדים וזא וילך
ויעט קלך סס לצדון
ועכד קבעל שקיו
עבדיו סס וקשתחוק
לו סלמ שקבלו עלנו
כאלק ועשה כמקו
צמרון ובעל עתת
קבעל שתקבעל
חסר טת קשימוס

שרי לשכללותה ושגוב ועיר בנוהי בך אקיס דשהא בפר גמא דשל
דמליל בירא דיהושע בר עין

וכן קנמצו טתי וזולתו ויעש אחזבל קוסוף עוד לחסוא ונמע אשרה לבעל זולת קבעל שעה וכדל מאי ויעש
אחזב אתה אשרה אך יוחסן שכהבד לתת שמרון אחזבסר צלפי ישראל לפ לא יקח לו חק צלפי ישראל
חיאל שתקחל מעשת אל קיה כמו שתקחמי מעשת חס שתקשמשי שתשמע ותחת ממעלת אחזב קיה ועשה
דבר זה ולפ מיחה שרו אחזבל כך קרשיע לעשות ועוד צמיו לפ קיה אדם שעל בלט לנפתי ריחה מוסט
קסומה שקשטע יהושע וזמן ארוך אשר יקיס ובעל אתה עוד ותמה קוא ט למלך יקודק קיה ט משצב צמיון

אחד משנינו שתי זריות וכו' אמר שקול מיתושך ג' ער כ' שם מיתושך מים קה"ש וקנה ק"ק דרך פנח
 סיקה טעם זמן ארוך מהאנשים ואח"כ ק"ק כ' אה כ' מן שיראק ממך שזכרנו בספר שופטים קס
 יק"ק השם ק"ק טל ומטר כ' קס לפי דברי קנה ממנו דנת קטל עקופות ק"ק כ' ממנו דנת קמטר עקופות
 קנה כ' כ' ממנו שקמטר עתה עקופה ק"ק וק"ק כ' קעטן כ' ולזה ק"ק יורד' אכל סוף ק"ק השם מהלך
 וקמט' אלהו בשליח ק"ק למטעמקס טל ומטר בכלות כל השם ק"ק קס לא בעת שיאמר אלהו בשליחות
 ק"ק כ' קמט' יעזר א"ש עם הונש"

ר"ק ונסתרת
 אלא ידעך
 אדם ש"והיה
 מקמח
 תשתה וק"ק ק"ק
 זק כ' מקמח תשתה
 וקערתים יכלתך
 ואת קערתים ציית
 ערבים ממך ק"ק
 קעפות ק"ק
 וטעם ציית שמתה
 כלם להחילך ק"ק
 ונש את פעמים
 טוס ויזין לשון
 מוזין ק"ק מוזין ע'
 כ' נאמת ממקום
 כשר ק"ק מוזין ע'
 אחר שברען ק"ק

ויהי רב ר' יהוה אליו
 לאמר לך מזה ופנית
 לך קרמה ונסתרת
 בנחל כרית אשר על
 פני הירדן ויהיה מהנחל
 תשתה ואת הערבים
 ציית לבלבלך שם
 וילך ויעש כרית יהוה
 וילך וישב בנחל כרית
 אשר על פני הירדן
 והערבים מביאים לו
 לחם ובשר בבקר
 ולחם ובשר בערב
 ומן הנחל ישתהו

והיה פיתום נבואה
 מן קדם יעמיה
 למימר אייל מיבא
 ותיתפני לך לקרומא
 ותטמר בנחל
 דכרית דעל אפי
 ירדנא ויהי מנחלא
 תישת וירד ערביא
 פקדית לס' ברותך
 תמן יואל ועבר
 בפיתומא דעו ואל
 ויתב בנחלא דכרית
 דעל אפי ירדנא
 וערביא מיתן ליה
 לחמא ובשרא ב
 בעפרא ורחמא
 ובשרא ברמשא
 ומן נחלא ישתהו

רלב

ונסתרת כמל
 כרית קנה זק
 ערות כ' ק"ק
 יתנך יעק
 מה שיפנה
 כסות הנאות
 ולא יקד דבר
 כנגד ד' קמט
 קס לא בער
 קעך ולזר
 ר' ק"ק
 יר' כ' ר'
 סיקתר קס
 מפת אחר

ק"ק מוזין ע' וקנה כשרים ק"ק שדאל כמט' וק"ק ארת
 שדאל שבעת אלפים כל קברתם אחר לא כרע לבעלותו וכדברי ר' י' אומרי שק"ק מוזין ע' מוזין טנח
 ר' אחר ויש אומרים מוזין טנח דיקושט' ויש מפרשים קערתים סוקרים כ' ער' קערכך וקנה קעטב
 אומר ונסתרת אלא ידעך אדם שם שקרי ראי' אחרת ק"ק מוזין אחריו כ' אחר אחר י' ג'
 ומעלכה ואלו קוקרים ק"ק ק"ק מוזין אחריו

דרך

מלכים

רלבג

קאמיס טעכדין קפץ אליהו ונשבעתי יהי אם יקום
 סלומימר ט אם לפי דברי אשר פמדת לפטו אצח
 רגל לפמוד לפטו נהפלה וכן אל המקום אשר
 עמד סם ואם פנחס קיה אליהו מפרש אצ אשר
 עמדת לפטו מויעמוד פנחס ויפל לפעל עכר
 טמי מרעה עמד וקתפלל ותעזר קימנפה מעל
 בט ישראל נזא אשר עמדת לפטו ט אם לפי דברי
 כהנמינו אליהו כד אימר ט לא נא קממר לפ
 דברו ט קאל אימר לע תחלה לך קראק אל אצא
 ואתה ממר אכ לפי דברי רלעד שאומן נעונית קא

ויאמר אליהו קתשט מתעשט גלעד קנה זכר זר
 לעצם קפלת חמא אחרנא אצח קיום מר
 סיעד קכח לע מן קרע על חמיתו לא אב מנפ ט
 ליה וראוי שתדע שכבר קסטמו קצת רזל ט פנחס
 קוץ אליהו מנפט מנה שמצאו טעקס מן קקרת חסות
 וקנה כזכר בעורק קאשי עקן לע אית בריתו שלם ואמר
 קכח בריתו קיתה אית קחיים וקאלם ולזה ידמה
 שכבר עקן קשי לפנחס אורך ימים נפלא וקנה מצאן
 קקיה כקן טמי פלגא בבבפה וטמי דוד מצאן כהן
 ופנחס בן אלעזר כגד קיה עלקס לפטס יהי עמו
 וכבר ט ארין נספר אופטיס ט קוץ מלך יהי אכראק אלגדען וא

יפתח וקיה נשא אותו רוח יהי כעו מלך יהי כעו שמצאן גב אליהו ולזה אימר ותעק יבקשו מטיבו ט מלך
 יהי נצוית קוץ ולזה אית קסבה אימר לפטס יהי עמו וקנה מצאן אליהו שאמר קשי קח נא אית נפשי ממנח ט לא
 מונחם מנחותי רל שאין לע נחיות תמיד כזה קעלם אכל ימות כדרך כל קארץ ט לא מונח קוץ מנחותי
 ומצאן גב שלם מת בעת אשר לקח מעל ראש אלשע זה ט אחר זה נא ונכתב אליהו אליקורס בן יקושפס
 כעו שכבר נספר דק " וקנה יתבאר ט זה קיה אחר זה לפי אלשע לפי קיה ככח ט אם אחר שלקח
 אליהו מנחתו כאמרנו נזה רוח אליהו על אלשע וקנה מצאן ט אלשע כנא טמי יקושפס נאמרן קי יהי אשר
 עמדת לפטו ט ללא סט יקושפס אצ כושא ונמר וזה לפות ט אליהו קיה קי אחר זה ואם אימר אומר ט כבר
 נהבה אליהו קודם מותו ונא קימנב לורס אחר מות אליהו אימרן לע בלת איפשר קוץ זה ט כבר טכלל
 בדברים קקס עטמס לא יתכן שיאמרס קכח קודם קיותס וקוץ מנה אגבו על שלם קלך כדרר אצטיתו
 קמוטס וקלך כדרר מלש ישראל וקרב אית חיון טת אצטו קמוטס מימאן ויעד אותו שישיבו ענש נפלא
 על זה כעו שכבר סם וזה לא יתכן שיעד ט קכח קודם קעשות קחמאס ט אעפ שיראק קכח נאיש אחר
 שכבר יחסא חמא מנה קנה קאיש קקוץ וכל לפשמר שלם יחסא ט קשי לא יכריח קודם שיחסא ושמקו בעל
 קצירק כדי שימלא מאלו קרעות קנפשות וקנפיות כעו אצארכו נאשי מיני' וקנה אם לא קירק
 יכול למלא מנה לא קיה ראוי שינש עלו ט קוץ אבס בעשיית קחמא קקוץ וזה מנחא מנח וזה קוץ
 מנחא ט לא מת חז אליהו ולא כעשת נקשת נמה שאמר קח נא אית נפשי ולזה תמצא שאמר מנחא קנר
 אכס שולח נכס אית אליה קכח אעס קי קידיעה' ולפי שמצאן זה קאורך קנפלא מן קחיים לפליהו

וקנה מצאן גב לפנחס כעו שכבר קנה מן קראוי שנאמר
 אפנחס זה אליהו יתה ראוי שיונח זרות אחר

מלכים

ר"דק חס יאל
מעט

כל דבר שבבן שן
במרוק גדולה או
קטנה ש חס מלא
כה קמח שאין
שב עדיין ומלא
כה הדגמו מלא
פסידא ומתו
אחר שנכלו נ
פנות ש אין לן
מה נכל עג
עשי כדכך
שהעשי אות מלא
כד קמח ועשיל
ממנו שב קטנה
ש יספק ל ולך
ומה שאמר
בראשונה ש רענ
קיה של חבל נ
באות קדך ויש
דראש שקיקהן
שעצאלה מן
קעסקתלה לן
הכלה ככתוב
ומקודו כבעל קאל

רלבג חס יאל מעט קוח מעטן שבה זאמרה ש אין לה שנס דבר שבה אך יש לה
מעט קמח בכד ומעט שמן בצפת וכלפון ומתו לל שאחר זה ימות
ש אין לה מה לכל ממט חוזק קרעב אך עשיל מעט שבה קטנה בראשונה
קצה עקלה חלקו זה ש ממט כלכל אותה כח ח חס יתברך קנרעה נקמח קחול
ונשמך וחס העסק לה ולבנה תחלה יכלה קמח וקמח ט

והאמר חי יהוה אלהיך אם יש
לי מעונ כי אם מלא כף קמח ב
בכד ומעט שמן בצפת והנני
מקיש שתשנים עמים ובארתי
ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו
ומתנו ויאמר אליה אליהו אל
תראי באי עשי כדברך אך
עשילי משם עגה קטנה ב
בראשונה והוצאת לי ולבניך
תעשילי באחרונה כיכה אמר
יהוה אלהי ישראל כה הקמח
לא תכלה וצפתת השמן לא
תחסר עד יום תתן יהוה גשם
על פני האדמה ויהלך ותעשר
בדבר אליהו ותאכל הוא והיא
וביתה ימים

ואמרת קיים הוא מן אלהך
אם אית לי מדעם אלהין
מלי פסת ידא קמחא במנא
וועיר משחא בעלוחיתא
והא אנא מגבכה תרין אעין
ואיהך ואעברינה לי ולבני
ונכלינה ונמות ואמר לה
אלהי לא תרחלין עולי ע
עבדי כפתנמיכי ברכם
עבדי לי מתמן חרמא
ועירא כקדמיתא ותפקנן לי
ולך ולבניך תעבדין ב
בכתרייתא ארי כדנן אמר
מן אלהא דיש מנא דקמחא
לא יגמר ויצלוחית דמשחא
לא תחסר עד יומא דיתן מן
מטרא על אפי ארעא וואולת
ועברת כפתנמא דאיהו אכית
היא והוא ואניש ביתח יומין

ועמט לשון כלון וקארון כבעל קאל • עד יום תתן יי • כעב נפון פנו לתתן חס ונקרא כלל קמח ושעסק
ככומס וכבר כתבו דעתו כעט וקרי ש בנלות שנתשו קמחאות וקיו מונחיס נוסחא אחת כך ונפוסחא
אחרת כך ולא עמדו על ברורם וכתבו קחת במטס וקחת נחון • ותלך • ותכל קואר
וקיא • כעב קוחר עתלה וקננה נאדונה וקרי • נהוס

וכבדקשי פינעלען שס מעזונן עליד קעשרטס וקס עשפות ממזאיס כדי שלן ידעמו אדם שס ואין לשאול אידן
קייק יודעו אלקוט קנשר קקור כשרקט קשי רנב שיאלמק שיבאלעו קעשרטס פס שכנר קייק איפער
שסבדקשי לקטלע עי קעשרטס דבר מקור וכשר ואין שקייק קנב לא קייק בזק קמאס לפי שעה ירדכן
לעטר על קצת קמטית בלוינעשית קטנאק כמו שנתעאר

רדק נדפתה
אשר
לנדון לפי שיש
נדפתה אחר וקורא
שנאמ עליו אשר
כטעמים עד
נדפתה זק נפרת
שאמר קנב
לא לקו שילך שס
קורא סמוך
לנדון וקיר
לשראן קנב
עית שס אשק
אלמנע לכלכך
אס נאמר שנתן
על קאלמנע
לכלכלו לא קייק
זקט לא קייק אש
צמק שתיק
קייק אלף עי נב

והוה מסוף יומין ויבייש
נחלא ארי לא חורה
מיטרא בארעא והוה
פיתגם נבואה מן קדם
עו עימיה למימר יקום
אזיל לצרפדל לצירונאי
ותיתבתמן האפקרית
תמן אתתא ארמלתא
לסוברותך יוקם ואזיל
לצרפת ואתא לתרע
קרתא והאתמן אתתא
ארמלתא מנבכיא
אעין וקרא ליה ואמר
סבי בען לי ועוד מינא
במנא ואישתי ואזלת
למיסבוקרא לה ואמר
סבי בען לי פיתא ד
דלחמא בדידי

ויהי מקץ ימים ויבש
הנחל כי לא היה גשם
בארץ ויהי דבר
יהוה אליו לאמר יקום
לך צרפתה אשר לצירון
וישבת שם הנה צויתי
שם אשה אלמנה
לכלכלך ויקם וילך צ
צרפתה ויבא אל פתח
העיר והנה שם אשה
אלמנה מקשת עצים
ויקרא איהו ואמר קחי
נא לי מעט מים בכלי
ואשתה וותלך לקחרת
ויקרא איהו ואמר לקחי
נא לי פת לחם בידך
אלקו לקחת קמניס וקלנס מיד רהצר מנעתי

רלבג קוס
לך
נדפתה אשר
לנדון לפי שקייק
שס נדפתה אחרת
כאמרו וגלר
קאלר זק אשר
לנב ישראלונ
אמר נדפתה
אשר לנדון קנב
עית שס אשק
אלמנע לכלכך
לנע מופת ס
לא קייק דבר
הכלכלו ס כמו
שנתעאר אחר זק
ולפי שאמר על
קשי שר קייק
הכלכלו רנב

אבל אלקוט קנב מרדברי קאל כן כנש לעב ואת
קעשרטס עית וטון שראק אלקוט ס לא קייק לא למנע צמק תמיה את עצמק כלשכן שתכלכלו ידע סמיר
שאמר על קאל עית שס עי נב קורא שיטק דברו ונדכדכו בטיה קאלמנע שתוכל לכלכלו לפי אמר לה כנב אמר
יה אלהי ישראל כד קממח לא תכל ונפתת קממן לא תחסר ואמרו כדראס זאתה קאלמנע אמרו אל יוער
קטחי ותרך לקחי נא לי מעט מים בכלכלי

אלקו לקחת קמניס וקלנס מיד רהצר מנעתי
קנב רנב קייק אש צמק שתיק קייק אלף עי נב קייק אלקוט קנשר קקור כשרקט קשי רנב שיאלמק שיבאלעו קעשרטס פס שכנר קייק איפער

ואיפשי שאמר זה מעט שאיש האם ידקדק עמו קאס יתברך מאלד ויעמקו יותר על חמיו ממנו
שיעש איש אחר כמו שזכרנו בדבר קצתו קזקן אפר בעת אלול זה יתכן שאם לא קים אס חלקו יקום
קאס יתברך מעלים שמו מחמיו אף מעט קינתו אס ידקדק קאס יתברך בכל קיעשק בעת אשר קול
אס ויקים זה אנה להגא עליה קשש

ר"ק קנס על
קאמנה כלומן אפי
על קאלמנה פקדת
קשון כמו שחתה
פוקד קיום שש
לשראל בעצרת
קבאמיס ואפי על
זרתה קלמנה פקדת
את שנה למית
את בנה לזיתויקו
כוכו שחמיהגל
עמק וית ברס על
ארמנתו ונמן וזק
סיוע למנה שאמרנו
אלן מית לנמרי

ויאמר אליה תגלי
את בנך ויקחהו מ
מחיקה ויעלהו אל
העליה אשר הוא
ישב שם וישביבהו
על מטתו ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה א
אלהי הגם על
האלמנה אשר אני
מתגורר עמה הרעות
להמית את בנה ו
יתמורד על הילד
שליש פעמים ויקרא
אל יהוה ויאמר יהוה
אלהי תשב נא נפש
הילד הזה על קרבו

מבטן קהפעל ויתמודד
מטטן מנה וקול
מבטן קהפעל כלומן אס עמנו כמרת קילר כששתמק עלנו
כעמין אן בלשע וישס פיו על פיו ונן וקעמין קזק שתקיק
הפלתו ככוונה יותר על קילר כשיאמנו ויתמודד עלנו ועל
קדרך קזק ויעהר יצחק ונן כלו שקיתו לנגדו בעת הפלתו כדי שיכין הפלתו עליהם שקדק קיא אלא ספמיס
ולא קוזכך יותר כ ספעס קנ בעש ובכל ספעס וספעס מנפת קיק קורח יא אלהי ישר ונמן ועמין תאזנת קנפע
על קרבו תאזנת נשימתו וקרגשותו שבעו וכן ויאכל ותשב רוחו חלו וקדומיס לן ועל קרבו כמו אל קרבו וכן
ותהפלו על יא ונמן קרבו לפי שכל הנוי קינת קרבו וקול בקרבו קרבו וינתן הרגס למעקיי

ואמר להב לי ית
ברוך ונסביה מחינה
ואסקיה לעליתא
דהוא יתיבתמן ב
ואשבביה על ערסיהו
ועלי קרם יא ואמר
על אלהי ברס על
ארמלתא דאנא דאר
עמה לא אתבא שלה
ולא ימות בר הו
ואתמקק על רביא
תלת זמנין ועלי קרם
יא ואמר יא אלהי תתב
בען נפשא דרביא
הדין למעוהו

רלבג
מתגורר
מעטן גר לל
דר ויתמודד על
קילר אלא ספעמי
לל ששתמק חלו
ועשק עמנו מנה
לעשס שמו
אנלשמו ושוא
פיו וכטו אר
כטו וכן כזק
קדרך כמו א
שעשק אלשע
בנן קאונמית
כאלו ירצה כזק
שתנן קרוח
מאיברי קנציא אל איברי קילר תשננא כפע
קילר קזק אל קרבו לפי שזאיברי ספמיס
כמו קלב וקכנד וקאצו ומכא כראק כז קנפע
יותר קהפעלל שתשונ קנפע אס ובייחוד אר
קלכ כ מעס תהפעט לכל קננף

מבטן קהפעל כלומן אס עמנו כמרת קילר כששתמק עלנו
כעמין אן בלשע וישס פיו על פיו ונן וקעמין קזק שתקיק
הפלתו ככוונה יותר על קילר כשיאמנו ויתמודד עלנו ועל
קדרך קזק ויעהר יצחק ונן כלו שקיתו לנגדו בעת הפלתו כדי שיכין הפלתו עליהם שקדק קיא אלא ספמיס
ולא קוזכך יותר כ ספעס קנ בעש ובכל ספעס וספעס מנפת קיק קורח יא אלהי ישר ונמן ועמין תאזנת קנפע
על קרבו תאזנת נשימתו וקרגשותו שבעו וכן ויאכל ותשב רוחו חלו וקדומיס לן ועל קרבו כמו אל קרבו וכן
ותהפלו על יא ונמן קרבו לפי שכל הנוי קינת קרבו וקול בקרבו קרבו וינתן הרגס למעקיי

רדק

מלכס

רלבג

ושמקס טטן אחד ט שמקס אכלו חבל מערב קלסון
כשיזכר זכר ונקנה בחד יפול קלסון על קודס
אס זכר אס נקנה וקראסון קווא קעקד לפכך
כזכר בראשונה כמנו והדבר מניס וחקרן ותבעב
אסתר קמלכ ומרדס קיקודי קייס עלקס מרדס
קיקודי ואסתר קמלכ וכן ותכל קווא וקיא ט

ותכל קווא וקיא וכתב ימיס קקדיס קווא תכל כמנו
שאמל לך אלקו וזכר ששנה אחת אכלו מעד וכלו כלה
כד קקמנו ונפתת קסמן לך חסר וקנה קיה זה קמופת
בששתנה קאויר אשר ככד לקמנו וקאויר אסר
בנפתת לשמן כמנו קעטן כהקפך קמטק לנשא

קווא קעקד ואעפ שפ אלקו באל קנב וברדס קווא וקיא ט כזכר אלקו אכלו וכתב כמנו ואחריס
כמ טתה אכלו למעלה לך אמר ק אלף לולכט ט לך קיה ממשק אלף לשמקס לכד וקס קודמיס לשאר כמ
קבתי

רדק ונפת

קסמן לך

קסר לגזרת פעל

כנדי כמנו כחפן

כנתי יעקב ואמ

קסר לשון זכר ט

קעמנו אל קסמן

ולמעלה אמר לך

תקסר לשון קנה

קעמנו אל קנפת

וקעטן א וכמנ

למעלה קווא מענה

קלסון כדוב להיות

קעס קפעל אל

קדנך וכמעט ת

מנא דקמחא לא גמר

ויגלוחיתא דמשחא

לא חסרת כפתונמא

די דמליל בדרא

דאליה וחה

בתר פתונמא האלן

מרעבר אתתא מרת

ביתא וחה מרעה

תקין לחרא עד דלא

אשתארת ביה ה

נשמת ואמרת לאיה

מה לילך נביא די

אתתא לותי לארבר

חוביל מקטלית בר

תקין קעס קפעל אל קדנך כמנו ט קיתר

כד הקמח לא בלחה

ועפתת השמן לא

חסר כדבר יהוה אשר

דבר בר אליהו

ויהי אחר הדברים

האלה הלח בן האשה

בעלת הבית ויהי חליו

הזקמאד עד אשר

לא נותרה בו נשמה

ותאמר אליהו מה

ליו לך איש האלהים

באת אלי להזכיר את

עוני ולהמית את בני

רלבג וקיא ק

חלנו חזק

מאד עד שלם ס

כותרק לעשמה לל

שקצינו קמנות

מפס קחול לחזקו

באת אל לחזכר

את שט ולקמיות

את כט אמר ק

זה ט מפס קיות

אלקו נקי מן

קחמאיס קט

נמיות עמנו יזכר

שנה לפ שאינה

כדקת כמנו וזו

ואפשר

חלנו סמ קמלחמנא קול סגדיס כחכנו קסת גטריס חתים עד אשר לך כותרק ט נשמה לך מנת
מכלכל אלף חלנו חזק מאד עד שבעדק ט נשימות ולך קיו מערריס מעמנו שום סימן קיות לך נשימנו ולח בדפן
קנדיס עד ששנה חמוס מנת קווא וכן קווא כדמחל נשמה לך כותרק ט אכל איה קווא עד קסלג קו מנת
מיתנה ומורק כמנו ססודרין כמ קעלס ותאמר לשאר את שט כעלומק לך ט עלידך כזכר שט קמנו
לך עבדתי לפטך כראוי ועלכן קזכר לך קאלשן שיס על וקעמנמ ככט שקמיות

מלכים

דרק

ירא אתיה מלך וענה אומן קיחך ירא אתיה מלך כס נפשו ככח לכתובתיו ואלהיותו ואלהיותו
שבדיק ככתבן שהחטא חמשים איש צמערק אחרת כמו שאומר למעק חמשים איש צמערק

דרק

וכלכלם לקס ומים
וקין וקרים נשע
קדעכו ואמר
ורא
ככרית מקצמק
מן כענ וקרי
מקצמק ואחר ק
קול ופרושן לן
ככרית שרין
מקצמק

ויהי בה כרית איזבל
אתנביאי יהוה
ויקה עבדיהומאה
נביאים ויחביאם
חמשים איש ב
במטרה וכלכלם
לחסומים ויאמר
אחאב לעבדיהו
לך בארץ אל כל
מעני המים ואל
כל הנחלים אולי
נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא
נכריתמן הבהמה ויחלקו להם את
הארץ לעבר בה אחאב הלך
כדרך אחר לברו ועבדיהו הלך
כדרך אחר לברו ויהי עבדיהו
כדרך והנה אליהו לקראתו ויברחו
ויפל על פניו ויאמר האתה זה ארני
אליהו ויאמר לו אנני
לארניך הנה אליהו ויאמר מה
חטאתי כי אתה נתן את עבדך
בד אחאב להמיתני

והיה כר קטילת איזבל
יתנביארינו ודבר
עבדיהומאה נביאין
ואטמרינו חמשין חמשין
נברא במערת
וסברינו כלחמאובמיא
ואמר אחאב לעבדיה
הלך בארעא עלכל
מבועימיא ועל כל ה
נחליא מאים נשבר
עשתי ונקיים סוסון ו
וכדנוון ולג נפסוק
מבערא ופלגינולחון ית
ארעא למעבר בה
אחאב הלך באורחא
הרא כלחורוהי ועבדיה
הלך באורחא הרא
כלחורוהי והיה עבדיה
אזיל באורחא ורא
אליה לקדמותיה ה
ואשתמודעה ונפל על
אפיה ויאמר ראה את
דין רבונא אליה ויאמר ליה אנא אזיל אימר
לרבונך הא אליה ויאמר מה חבית אריאת
מסרית עבדך כירא דאחאב למקטלני

רלבג ויחטאס
קמשים
קמשים קיס
צמערק לל ס
לכריתו שתמנאס
איזבל לקס לשע
מחכות ולקס
קמשים צמערק
לחת וקמשים
צמערק אחרת
קצר עשן לקטל
קצמות ורא
ככרית מקצמק
לשאל ככרית
עצמן מקצמק
שאל תשאר מעמק
לוקנת

מלכים

רלבג עתה זה ידעת ש איש אלשים אלה ודבר יהי כפך אמנת ידמה שחשנ
אונע בדבר כד קממח ונפחת קממח שמעמח אלקו מנכח אחר כך קנח
למקיה נכח אחר כחאר ראתה שמקיה את קמנת אז נכברר לשט קנח
כעצמו קנח איש אלשים ואמנת קנח דבר יהי כפכו נשנ קאלסית רונע לומר
נשנ קאלסית לעצרת קמל וקממכר

ר"דק ודבר יהי
כפך אמנת
פרוש ונעוד שדבר
יהי כפך אמנת
כלומר עתה ידעת
ש איש אלשים
אתה נחזיקך
כט שקיה מר
ועד ידעת זמ
כראותי טדבר
יהי כפך אמנת
שאמרת כד קממח
לן תכלן ונפחת
קממח לן תחאר
וכן קיה אז פרושו
שכשאמר לן תמ
לית נכך על מענת
לחיות אמנת לן
וכמו שאמר לן כן
קיה ומק שאמר
לענת ידעת ש
על קממח ועד
קממח אמנת
כרנת אלשים
כזכות קממח וזק
קדבר קנח על נכך
ישלן יהי אחר את
קברכה נלסמנד
אבל לחיות מנתה לן נכח
קרענשנ רכס נכח וקממח

א

וישמעיהוה בקול אליהו ותשב
נפש הילד על קרבו ויהיו יקח
אליהו את הילד וירדהו מן ח
העליה הכירה ויתנהו לאמו
ויאמר אליהו ראי חי בנך
ותאמר האשה אל אליהו עתה
זה ידעתני כי איש אלהים אתה
ודבר יהוה בפך אמנת ויהי
ימים רבים ודבר יהוה היה אל
אליהו בשנה השלישית
לאמר לך הראה אל אחאב ו
ואתנה מטר על פני האדמה
ולך אליהו להראות אל
אחאב והרעב חזק בשמרון
ויקרא אחאב אל עובדיהו א
אשר על הכירה הממנא על בתא
ידא את יהוה מאד

וקבל לן גלות אר אליה ותבת
נפש אדרבנא למעוה וחיאי
ונסיב אליה יתרבנא ואחתה
מן עליתא לבירנא ויהב
לאימיה ואמר איה חוא רחיא
ברך ואמרת אתתא לאליה
כען רין ירענא ארי נביא רין
את ופיתנא רש בפומך
אינן קשוי והור
ליזמן יזמן סגאין ופיתנא
נבואה מן קדם לן חוהעם
אליה בשתא תליתתה
למימר אינל איתחזי לאחאב
ואתן מיטרא על אפי ארעאי
ואול אליה לאיתחזיה
לאחאב וכפנא תקיף ה
כשמרון ויקרא אחאב
לעבדיה הממנא על בתא
ועבדיה בנה דחיל מן קדם לן
להראי

נשנ קאלסית לעצרת קממח וקממכר
דרכס ועוד קממח נשנ קאלסית לעצרת קממח וקממכר
והוי נשנ קאלסית לעצרת קממח וקממכר
דרכס ועוד קממח נשנ קאלסית לעצרת קממח וקממכר

מלכים

רדק אוכל סלון איזבל על כתיב חי קבעל נכתיב חי קשרק אומר או על כתיב חי קשרק לבר וקוח קככון
לפי לא קמחה אונתם איזבל לכת לכת עם אלקו וקראת שומר אלקו ואת ביתרתי כתיב אמי לברי
וכתיב חי קבעל ארבע מלכות וממשיס אישולו זכר כתיב חי קשרק כראק שלם קינו סס וישלח ויקטן את
קכתיב חיס ולפי את ישראל ישראל נקבע מעצמן ברעון כנשמע ש אלנקו קיק רוצה לעשות
מעשה קנחיה אכל קכתיב חיס לפי נקבע אלפי נככר חח אכנת שקר קיק נככר אכל קכתיב חי קשרק לפי וכל
אחזבל כריקס לכת סס מעט איזבל לפי שקי אוכל שלם לפי רעה שיר טס

וכען את אמר איזל אימר לריבונך
הא אליה ויקטליני ואמר
איה קים הוא יע עבאות דמ שמ שניא
קדמוהי ארי ומאדין איר נחוי ליהו
ואזל עבריא לקדמות אחאב וחוי
ליה ואזל אחאב לקדמות אליה ויהוה
בר הוא אחאב ית איה ואמר אחאב
ליה האתדין עבריה ישראל ואמר
לא עבריתית ישראל אלהין אתובית
אכוד בדי שבקתון ית פיקודי אריע
ואלתון בתר בעליא וכען שלח
בגוש לותי ית כל ישראל לטור
ברמלא ויתנבי בעלא ארבע מאה
וחמשין ונבי אשירתא ארבע מאה
אכלי פתורא דאויכליו שלח אחאב
ככל בני ישראל וכנש ית נבי שקרא
לטור ברמלא וקריב אליה לות כל
עמא ואמר עד אימתי אתון פריעין
לתרתין פולנון הלא יע הוא אלים
פלו קדמוהי בלחורוהי ולמא אתון
טען בתר בעלא דלית בית צרוך ולא
אתיכו עמא יתיה פתגם

ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה
אליהו והרגני ואמר אליהו היות ע
עבאות אשר עמדתני לפניו כיהיום אראה
אליו וילך עבריהו לקראת אחאב ויער
לו וילך אחאב לקראת אליהו והי
בראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב
אליו האתה זה עברי ישראל ויאמר לא
עברתי את ישראל כי אסאתה וביר
אכוד בעזבכם את מעורתי הוה ותלך
אחרי הבעלים ועתה שלח קמני אלי את
כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי
הבעל ארבע מאות חמשים ונביאי ה
האשרה ארבע מאות אכלי שלחן
אויכליו שלח אחאב בכל בני ישראל
ויקמן את הנבאים אל הר הכרמל וינש
אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם
פסחים על שתי הסעיפים אם יהוה
האלהים לכו אחרי וואם הבעל לכו
אחרי וולא ענו העם אתו דברו

מלכים

רלבג' חס ישי וממלכה אשר לא שלח אדום שם לבקש קנה חטפ' שלח קים אחז מונך עליהם קיר-
חוקר עמקם חס ברח שם חלקו וס קים מעט עבדני וממלכה בלתי קים שיאמרו לו קאמת כנו
שנוג שיטע האדם חטרו בנה שאל ממנו שינד לו קאמת אך לא מלך אחז בכל קעלס קים ק-
מאד ולא קים ראו שייטיב לו קשי זאת קטובה קלח תראק טכשאל בן קדד חנו כספך וזכך ל קוא שלח לו
כדברך אדום קמלך ורוח יי' ישאך על אשר לא אדע קנה חלקו מורג לבכך ט כזאד קים כעקום אחר קים
רוח יי' קשאחל

מקום אחר כנו
שזכרנו ולקירא
עבדיק מעור-

חיי הוה אלהיך אם
ישגוי ומלכה אשר
לא שלח ארע שם

קיים הוא מן אלהך
אם אית עם ומלכו
דלא שלח ריבונ
לתמול מבטך ואמרו
לא הוה בא ואומיית
מלכותא וית עמא
ארי לא משבח לך
וכען את אמר אייל
אימר לריבונך הא
אליה ויהי ער דאנא
אייל מלונתך ורוחא
מן קדם מן יטליע
לא תר דלא ידע
ואיהך לחואה ל
לאחאבולא ישבחונ
ויקטלונג ועברך
דחיל מן קדם מן
מזעריה לא אתחווה
לריבונג ית דעברית

רדק חס ישי
וממלכה
כטבארן ישראל
כדברי קחומי
שמלך בטפה וקנה
בארן ישראל לא
מלך חזן מלך בכל
קשם וקנה קזו
מלחמות ומלך ארס
לקח ערי ממנו שם
לחוט כשמרו ומע
וקשט עת ונמ
דרך חקנה ונקסק
לא דל ירל וסדרק
או קסוקלי קנאים
מכל גי וממלכה
לארן ישראל קים
מעט עאותם חס
ראו חוקך כזרע
סלח ימנע
טעמו דנקעס

לבקשך ואמרו אין
והשביע את הממלכה ואת חגוי כן לא
ימצאכה ועתה אתה אמר לך אמר
לארעך הנה אליה ויהי את אלך
מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא
ארע ובאתי להגיד לאחאבולא
ימצאך והרגני ועברך ירא ארתי הוח
מזעריה לא הגיד לארע ארתי אשר
עשיתי בהרג איז כל ארתי נביאי יהוה
ואחבא מנביאי יהוה מאה איש ח
חמשים חמשים איש במערה
ואכלכלם לחסומים

בד קטולת איזבל ית נביא דיי ואטמרית מנביא דיש מאה וברא דמשין
חמשין גברא במערתא וסו ברתניון בלחמא ובמאי

לבקש כלני כעטר שלח מנח חוקך בארן ישראל שלח לבקש בארן קנים ויש לתמוק קיחך לא מנח חוקך וקוא
קים ככרפת קסמוך לעדן שקיח בארן ישראל חול קחמע קסיתרק חוקך ולא גלתה חוקך לבט ערק חו כט
ערק גכ קסיתרוקו לשלחי אחז בשאלו לבקשו ורוח יי' ישאך קזו קשט' כשלח קזו מונחי חוקך ט רוח יי'
שאלו על אחר קברי כמא' כט קנכ חיס לא לשע פן שאלו רוח וישלכוו באחר קברים ועבדך ירא חתי
לש יאך לחמו לעל שלח תשחט לדי מיתק

ד"ק

אשר נתן להם על נתן להם בדברו שאמרו להם נצטוו להם קסר קסר ועשו ראשונה אופי
אשר נתן להם אשר נתן להם אחר כמש ויתפלאו שמים פדים ונתנו להם אחר ויש בדברי אגל
דברים דחוקים מן השכלם כשנצטוו קסר קסר ונצטוו לקחת אותם לזו אותם מעקומנו עד שאמרו אל קס
לך עמקם אמר קסר לקחו את ויחברי יצאן מעמקן א' וגדלן בצמח א' קול עלה לחק קול קול יתקדש עלו
ואז עלית לחק קבעל להשם את בראי אל לחקו לך עמקם כשם שצונו אל הקנה מתקדש עלו כד מתקדש
עלך אמר ל

וכך חתה
יועזב אימו
מכאן עד ש
סאתה ת
תמסר מטל
קול אשר
נתן להם
ויפסחונו
ת' ומשתתן
על אינרא
דעברו ו
ופסחו כ
כפסחיסעו
עצמם כ
כפסחיס
וכאזכר
קול וסע
על קמוצו
ופי אשר
פסק דק
כל כפו א
אשר פשו כ
כאמר אשר
פסקי קרא

ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי
נביא ליהוה לברי ונביאי הבעל
ארבע מאות וחמשים איש ויתנו
לנו שנים פדים ויבחרו להם הפר ה
האחד וינתחחו וישימו על העצים
ואש לא תשימו ואני אעשה את
הפר האחד ונתתי על העצים ואש
לא אשים וקראתם בשם אלהיכם
ואני אקרא בשם יהוה והירה ה
האלהים אשר יענה באש הוא
האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב
הדבר ויאמר אליהו לנביאי הבעל
בחרו לכם הפר האחד ועשו ר
ראשנה כי אתם הרבים וקראו
בשם אלהיכם ואש לא תשימו
ויקחו את הפר אשר נתן להם ו
ועשו ויקראו בשם הבעל
מהבקר ועד הצהרים לאמר ה
הבעל ענו ואין קול ואין ענה
ויפסחו על המזבח אשר עשהו

ואמר אליה לעבא אנני
אשת ארית נביא קדם יי
בלחור יונבי בעלא ארבע
מאה וחמשים גברא ויתיהבון
לנא תרין תורין ויבחרון להון
תורא חד ויהדמוניה וישוון על
אעיא ואישתא לא ישוון ואנא
אעבר ית תורא חד ואתן על
אעיא ואישתא לא אשוו ו
ותקרון בשום טעותכון ולית
תתענון מן קדם דלית בהון י
ערוך ברם אנא אעלי בשבא
דני וישלח ממריה ויהות אישת
ארי יי הוא אלהים ואתיב כל
עמא ואמרו תקן פתגמא ואמר
אליה לנביי בעלא בחרו לכו
תורא חד ועברו קדמותא ארי
אתון סגיא וקרו בשום טעותכון
ואשתא לא תשוון ונסיבו ית
תורא דיהבלהון ועברו וקרו
בשום בעלא מצפרא עד ערב
טיהרא למימר בעלי ענוא ודית
קול ולית דע ומשתתן על
אינרא דעברו

פוסקים כמנו פסח שתי רגליו מי שקורא פסח רגל
 אחת בטה על הרגל האחרת ומי שקורא פסח שתי
 רגליו איסור יודע גזאי זה רגל יעמוד כן איתת
 פוסקים על שתי קטשפים וקם המזחנות לפי
 אמר לשון נקבות לפי שפירא ששפים מזחנות
 שאין איתת יודעם לברור בדעתהם מי קורא
 האלהים אם האלהים אם קבעל ואם תאמר והלא קם
 קין כוונים אחר קבעלם ולא קין כוונים אחרי ואמר
 ש כחשר ראו כעצרו קבשמים בדבר אלקו שקיה
 כתיב וי וכו אחרי וי אלא שכתבתי קבעל קין
 מתעשים איתת ואומרים להם אלא יטחו עטרת
 קבעלם היא תביא להם ומסת זה קין פוסקים על
 שתי קטשפים וית' עד אימתי איתן פלגין לתרתין
 פלגין קורא וי איתת פלגין קדמוני בלמודו קי
 ולמה איתן חולין עבר בעלמא דלית צדון כד
 וקביון קזה שעשה אלקו איפשר ש עשה איתת
 מילתו ונבא באל אלא יאיכנוריקם ושיקדיש אמו
 ברבים ומה שאמר ובדברך עשית כלומר אם
 העגב ידע קטם קזה באל מילת אית עשה מה
 שאת עשה אלא בדברך ומצותך ומה שאת אומר
 איתת מקיסאנו איפא שקא "אל חטפ שקבעל לן ספ'
 וזה שאמר ובדברך עשית חבל קרא און קרוב
 שם קאל אמר לו למה קיה כריך לתפלה ויאמר
 ש קבריכו קאל לתפלה חטפ שאמר לו כמון בדבר
 קמטר שאמר לו קאל ואתה מטר ואעפ"כ קוצרך
 לתפלה וקטע כדי שידע ישראל כי כתיב איתת
 קורא וקאל אומע תפלתו ואם קיה בל אלא בתפלתו
 קין אומרים מקרה קורא ובדבר קא שאמרנו על
 ידי כשפים ולא עפו איתת דבר לן רע למר לן קן
 ולא לן לפ שקין מסתקים בדבר חבל כשאמע
 קנחיה עפו ואמרנו סוג קדבר"

עד מתי איתת פוסקים ונמר קנה הפסח יטה פעם
 אל רגלו האחד ופעם אל רגלו השני וכן קין ישראל
 כוונים על שתי קמחנות פעם יאמינו ש וי קורא
 לבדו האלהים ופעם יאמינו ש קבעל קורא האלהים
 וקנה עמן קבעל קיה לפי מה שאמר שקין עשים
 ערה יורידו בל לפי מזחנותם כח קמשרית קעלון
 קאלט על קאומה קהיא ועל קאלים קאור וי
 כתיב קבעל עשים מיטם מהפעולות יבע עקם להם
 מין מה מהקסם תשפע להם קאודעה לפי מזחנותם
 מהקלט קאור אשר ירדו כחיתו נשנת קבעל אשר
 עשו לפי מזחנותם וכנה קין כתיב קאשר קושבים
 שיספע קחנות קקם צילין קאשרה אשר נטעו
 בעתמוגבל קין מנעשים להם מין מהקסם מאותן
 קפעולות קמנעות וכבר ש ארם קאשרין קמנע
 קאודעת קקם צשע מימי" וקנה ספר סכתא די
 קאשרה קין אובל שולחן איזבל וקנה לן צו סם כחשר
 קר אלהם אחרים שמעו ש לבחון כח קאשרה
 נקראו וקם בעצמם ידעו ש שקר נכח הכר ואין
 מושלבים ומלמך איתת איזבל אלא קוכרו לכתשם
 צמעות קמלך" ולא עפו קטם איתת דבר יתכן שכבר
 קין סכוסם בזק ולא קין יודעם לני זה כד יתפן כ מסט
 קראו סכערה סל ומטר מהם נשנת קרעות ששאו
 לכת אחרי אלהים אחרים קיתה כטה מזחנותם ש
 וי קורא האלהים ולרוב קשיות כתיב קבעל וקאשרה
 קיתה מזחנותם כטה ש קבעל קורא האלהים וידמה
 ש קיה קבעל לפי אמונתם מאדים צמול מלה שקורא
 שיתו וקורא מינעות קאש ולזה רצה לבחון זה במה שקם
 אומרים שקורא מינחם אל קבעל וקורא קאש ומפט זה
 עהרע כו קטם וכתיב קבעל ומנמך שורה שקם קשט
 שיקוק קבעל מאדים קתגדרם במשפטם עד ספר
 דם עליהם ש שכתה קדם קיא מקדברים קמיוקו למאדים

בלבים

רלבג

עד שנברא השפה קשמינית מ' אז תשובה מממשלה לו עס שהיא מנהתה גם כן צממאש נשאר השערה
ויאפשר שג' מ' קנחית לא קיתת נאש מפמ קיותו משמט קבעל כמון שהנחיו אכל רצה לבחון מי קול קאלים
כדברים קיוצאים מקטבעט' מממה אלא יוכלולת קשם יתברך לבדו'

ר"ק

ויתגדרו
כמו לא תתגדרו
עמקרימק כנשך
כמשפס כן קיק
משפס לפתס
לפריותלעס מ' אז
יענף אונתס ויקבל
הסלפס אז קיק
קגדיק מיממפמי
קטנדק ויהי'
ויתכנאו
כדורכרי קתלס

ויקראו בקול גדול ו
ויתגדרו כמשפס
בחרבות ברמחים עד
שפך דם עליהם ויהי
בעבר חצהרים ויתנבאו
עד לעלות המנחה ואין
קול ואין עונה ואין
קשבו ואמר איהו לכל
העם גשו אליו וגשו כל
העם אליו וירפא את
מזבח יהוה ההרוס

ויקראו בקול רב ו
ואיתהמו בנימוס הון
בסיפין וברומחין עד
ראש פיך דמא עלהוין
והוה במעיבר מיהרא
ואישתמיאו עד
למיסק מנחתא ולית
קלולית דענולית
דמיצת ואמר אליה
לכל עמא איתקרבו
לותי וקריבו כל עמא
לותי וכןאית מרברא
ביערהוה מפגרי

רלבג ויתגדרו
רוצק למי
קתנו נשרס
נדרטת נרמקי
עד שיסכך קדס
טליקס ויתכנאו
עד לעלת קממח
רוצק למי וידברו
אלו קדברים
ודומיקס ואין
קול ואין ענה ואין
קש רלאל נא
שנס קול מקבעל
ולא ענף אונתס

שקיק מנכנס לאמר לסמ קבעלותי ואישתתאו עד לעלת
קממח עד שמשקרבן מנחת קער כ' ואין קשכשאים קיה
לס מקשיב קיה ענה אונתס קשככו קשככש
וירפא וירפא כדרך קשאלה אמלסון רפואה לבן
קריסות קבטן וכן טלפה ארוכה וכן
ויואציקה אית שאר קער' אית מעונן ויא קהרוס אמרו
מ' מעונן קיה שס מנכנס שסכנפ לשס ויאמרו כד' ש
מ' מעונן כנה אית שחול קול ממק שאמר וקנה מענב
עיר וקיק זק מעונן קהרוס מ' קרסו ענדי קבעלכל
קמעונות שסכנפ לשס ויא נשעת קיתר קבנות עתה משעת

כזולת קול לעשות נקשתס ולא שפע מיממ דבר
יתברר מיממ שיס שס מקשיב לקולס וירפא
כדרך קשאלה אית מעונן ויא קהרוס כל שכה
קפעל קעלש רפואה אל מעונן קהרוס בשראל
עד אלא קיווצמים לית שס לעז' אז איפשר
שקיק שס מעונן כפי ליה כהיותו צמתיחד וקרוסו
אונת בענדס עז' ואז קרסו כל מעוננות שקיו
שס לשס ית באמרו אית מעוננותך קרסו'

שמשקירבעס קענלס מנכמ מקריב צמק'ס אחר אלא כניתא אז כדן וקרוסו קמעונות כמון שאמרו אר' כ
מעוננותך קרסו וכנה אלקו מעונן וקריב עלנו נשעת איסור קבנות לטרך שעה וימ' וירפא אית מעונן ויא
קהרוס מ' כנה קעמק עליו שנו כמ' ישראל בתשובה ונכנו זמ' מעונן ויא שקיק קרוס ונכמע מקס'

מלבים

ר"ק ויהתלוצצו כמזמנו
וקשאר ר' פניס ועטס
כיהתלוצצו ויאמר להם דרך לצור
קראו בקול גדול שיחודברים יש
לעם אחריים ואיכפונה אלכס'
וט' ש"ג לעשרו

רל"ב ולזה אמר להם דרך קדושה שיקראו בקול גדול אלפים קורא
מני שוריד כמו עלזה קבעו וקורא קמשרת קעלען ולזה קורא
רחוק מאד מכס ועוד סג' אחרת תכבשאלו יסמעת חתכס וקורא ט
שיחוד ש"ג וקנה שיח שרשו שיח כמעו שיח שרשו כפח וקדען ט ט
טעק כמו מעטן ונפחתס מעלפט הארמנה ט קסמך ור' ע"ג

יפתע מעד
כבודית קתענ
אזר קס נכס
וקנה עקירתכמו
תקירי נקיות
כתימלקמיתו כו
כתימסולאו מנה
סידמנה כזה" או
ירצה נשיח עקירית
קתפועה וקורא

ויהי בצחרים ויהתל
בהם איהו ויאמר קראו
בקול גדול כי אלהים
הוא כי שיח וכי שיגלו
וכי דרך לו אולי ישן
הוא ויקין

והיה בעדן ט' הר"א
וחייד בתון אליה
ואמר קרו בקל רב
ארי אתון אמרין ד
דחלא הוא דילכא
שוע' ליה או א
אשתרפא אשתרדיף
או אורח הות ליה או
דילכא ד' ר' הו' ויהתערי

שנמן קאג תשיג
ומשקלן חס יעלם
לשמי' ש"או שרשו
ש"אוכן ש"ג שרשו
שעטמא חו"ש לע
אויכס ור' ונדק
אחריקס לפינס
וית' או אישתרפא
אישתרדיף וט' דרך
לע' או קל' לע' דרך

שמעו בן קיושר וקמזרותו ש"ג שרשו נכס נסמך וקורא
מעטן כזירותכ' או יחלש כמו לתפועע צושר ור' ט
שיט ט חלו קסוייס בתפועע חול' ישן קורא עתה ש"ג לע
כ וייקן עס מנה שתערו כמו שתקראו לע בקול גדול
או ירצה כזה" שיח לע וקורא קדיבור עס זולתו וזה משל
למצבים אשר יקו ממנו למשרתים ואז יתערבבו בכח"ט וט' ש"ג וקורא קצבת משרת אחר בדרך שידבקו
יחד ויהן קאחד קכ' לשט' וט' דרך לע רל' שיכרד מקנמט או מקדטוק או מנתע או מנתכטדו או אלשוע
או זולתה ממנה שידמנה לע חול' ישן קורא עתה ש"ג לע כח מפט קיות סופל וייקן חס תקראו בקול גדול ולזה
קאמיכו לע כתיאי קבעו וקראו בקול גדול כן קיו דרכ' לע קסות אשר נתן להם ש"ג וזה קיה עתכלת קשגען
וקצמות קנה וקו קב' אור קב' מ' אד קראו בקול גדול אחר שקורא אלפים לפי מחשבתכס ויש לע שיח ותפל' וט'
שיג' וט' דרך לע רל' שיש לע קצבת רב' מעקש' לע דרך יתפועעו לפשיג' ונפיות קעטן כן חול' עתה ישן קורא רל'
אחר שיש לע פעולת קתפועה שמאיש' לע נכ' פעולת קשינה אחר מרחו וייקן חס תקראו בקול גדול וזה
אמר להם עלגד קלעו ויאמנס קס קראו בקול לפיות זה מנכנס כשיבקשו דבר מקבעל וכדי שתלס קבזינ
נתן להם קבזירק שיכרוו קפר קאחד וקנה אחר שזכרו וקו עכס להם שיעתרו ויש' מו על קמוצו ויש' לא יש' מו
וירמנה שדיה קיוס מ' אד' ולזה רצה שיעשו זה כבקר ט נשעה קראשונ' קורא מעל' ויהר' ולזה קמשיכו זה עז

לעסק מעסקיו חול' ישן קורא חו' שמא' ישן קורא
ואיכס ומעט א"כ חס תקראו בקול גדול יקן או חס
קורא בדרך ישמע' חתכס שתקראו בקול גדול ויקן
טוד איתן לבד ויוד' קשר סטלמית'

למצבים אשר יקו ממנו למשרתים ואז יתערבבו בכח"ט וט' ש"ג וקורא קצבת משרת אחר בדרך שידבקו
יחד ויהן קאחד קכ' לשט' וט' דרך לע רל' שיכרד מקנמט או מקדטוק או מנתע או מנתכטדו או אלשוע
או זולתה ממנה שידמנה לע חול' ישן קורא עתה ש"ג לע כח מפט קיות סופל וייקן חס תקראו בקול גדול ולזה
קאמיכו לע כתיאי קבעו וקראו בקול גדול כן קיו דרכ' לע קסות אשר נתן להם ש"ג וזה קיה עתכלת קשגען
וקצמות קנה וקו קב' אור קב' מ' אד קראו בקול גדול אחר שקורא אלפים לפי מחשבתכס ויש לע שיח ותפל' וט'
שיג' וט' דרך לע רל' שיש לע קצבת רב' מעקש' לע דרך יתפועעו לפשיג' ונפיות קעטן כן חול' עתה ישן קורא רל'
אחר שיש לע פעולת קתפועה שמאיש' לע נכ' פעולת קשינה אחר מרחו וייקן חס תקראו בקול גדול וזה
אמר להם עלגד קלעו ויאמנס קס קראו בקול לפיות זה מנכנס כשיבקשו דבר מקבעל וכדי שתלס קבזינ
נתן להם קבזירק שיכרוו קפר קאחד וקנה אחר שזכרו וקו עכס להם שיעתרו ויש' מו על קמוצו ויש' לא יש' מו
וירמנה שדיה קיוס מ' אד' ולזה רצה שיעשו זה כבקר ט נשעה קראשונ' קורא מעל' ויהר' ולזה קמשיכו זה עז

מלכים

ר"ק וילכו קמים סבב למנוח קמים שפכו על קעלש ועל קעצים קלכו על קמונח סבבב צאמנע קמונח קמו קעצים וקעלש מלח מים עיר אלקא למלכות מים ארז בעצמו מלח חותק וקמים קאלס לבד מן קעצים ער כדים ויהי בעלתה מעו

רלבג ונדברך עשית את כל הדברים קאלס לנשאלקותך ונעטתך כי ידמה שטקו על זה כמו שזכרנו וקט"ו שטח שלטו על זה קנה יתכן שיאמר כי בדברו עשה זה מוטע שאמר לו שיראה אל אחיב ויהן מנמר על סט קאלס מר וקירי עתה סכנו

בביתו נשע

מנחמקטרי

ונדברך עש

טול וקרי כל

יול וקטן אר

אלו שזק יחידות

רבים ומע

ונדברך עשית

שלם יאמרו מלכ

אמ עשה עשית

כל מה שעשית

ומה שאת עשה

בכל זמן מדברי

קמים קס דברי

כשעם און קוסמי

ואס יענט

נא שברד מן

קמים דעש

מה שאת עשה

ברעך ונעמקוט

כך אמ עשה וידע

שקס עובדים ונדבר

יאמרו אלכו מקרי

ונדברך עשית

שקיו נשבת קבע

יטל שקיק מנע

וילכו רמים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים ויהי בעלות חמנה ויש אליו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך וברכך עשית את כל הדברים האלה עני יהור עני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה חסבת את לבם אחר ערתי

ואלו מלאס חור סחור למד בחא ואף ית מ מויקתא מלא מיני נהוה במסק כנרתא וקריב איה נביא ואמר יי אלהיה דאברהם יצחק וישראל מארין יתירע אריתא ד דשכנתך שרית בישראל ואנא עבדך וכפיתגמד עבריתית כל פיתגמית האילין קביל צרותי ויבאישת קביל צלותי בכמא וידעון עמא רדין ב כמעבדך להוציא אריתא ואלהים ואת

ברחמתך יהוה מישתאל להון במימרך לאתבותהון לרחלתך ואיען יהבו ית ליבהון פלג

קאלס מנמר על סט קאלס ערס מן זיקים ברעיהם יסו מנעצרת קממור קתעלת אשר בעטרו קיק וקנח כדי שישנו מדרכס קרעה חבל אס קיק קעטן כן יאמרו ט מקרא קיק זה לם נשנת חמאס קנה מן קקכרן קירי שיעשק תחל מנה שיקיק סנה לחזול למוטכ לפי מרר שאיפא וחו יכרו ט עונותיהם קסו רבר ענדית גשמיס וידע קפס קזקט

אתה יי קאלים לבד ומה שזכרתי לך לפעמים שיעם קבע לבד נקדש קנה זה לך קיק מן קבעל חבל חותק ששולת ברו מרחקך וכחל קסטת חת לבס חוררת גשמיס חותק ששולת מרחקך כי קס קשט שקיו נשבת קבעל וקמסל קנה קיתא חמונתס כי בענדס קבעל תתן קארץ יטל קנה נעת קארץ יטל שקיק מנע מקסס ית קתחוקן לה חמין כבעל חמס כי מרת עיק זה ס ס

מִיָּבֵי

רִדְקַבְיָהוּ
שְׁנֵי בָנָיו
יַעֲקֹב כְּלֹמֶר
שִׁעְשִׁיר זְכוֹת
הַשְּׂמֵימָה צִמְקֵי
קֹזֶה וַיַּעֲבֹד קִסֵּם
וַתִּפְלֹט אֶזְרוֹ
לְפָרְאוֹתַי שֶׁעַד
שְׁנֵי בָנָיו יַעֲקֹב
לְבָיִת מִמְּדָבָר
וַתִּקְוֶה לְפָלֵט
צִמְצֻמֵי אֶרֶץ
כִּי שָׁקֵץ עָשִׂים
עַתָּה צִמְצֻמֵי
קִיּוּ מֵעַלְמֵי עוֹלָם
צִמְצֻמֵי וְהַשָּׂר
צִמְצֻמֵי קִבְלֵנוּ
בְּנֵי לְשִׁמְיָה
קִמְצֻמֵי מִשְׁתֵּי

וַיִּסְיֵב אֱלֹהֵי תְרֵתָא עֵישָׁרִי
אֲבָנִיָּא כַּמְנִין שְׁבַטֵי בְנֵי יַעֲקֹב
דְּהוּהִי פִיתְנָמָא דִּישׁ עֵימִיָּה ל
לְמִיָּר יִשְׂרָאֵלִיָּה שְׁמַךְ יוֹבְנָא
יְתֵ אֲבָנִיָּא מִדְּכַחָא בְּשִׁמְאֵרֵשׁ
וַעֲבָד מִזִּיקַת אֲכִיבִית סְרָתָן
וְרַעָא סְחֹר סְחֹר לְמִדְּכַחָא
וְסִדְרֵ יְתֵ אֵעִיָּא וְהָרִים יִרְתֵ
תוֹרָא וְשׁוֹי עַל אֵעִיָּא וְאֲנָר
מְלוֹ אַרְבַּעָה בְּרִין מִיָּא וְאֲרִיקוּ
עַל עַלְתָּא וְעַל אֵעִיָּא וְאֲמַר
תְּנוּ וְתָנוּ וְאֲמַר תְּלִיתוּ וְתִלִּיתוּ

רַלְבָּ וַיַּעֲשֶׂה תֵּלָהּ קִיָּא חֲפֵרָה וַיַּעֲשֶׂה חֲוֵתָהּ כְּבֵת סִחְתֵּי זְרַעְמֵי סִקִּי קַעֲמָן
צִמְצֻמֵי קִמְצֻמֵי סִקִּי כִּיּוּ בֵּית סִחְתֵּי זְרַעְמֵי אֲפִלְיָה מִוִּפְתְּרֵי אֵיבָן סִירְטָה
סִם קִמְצֻמֵי עַל קַעֲמָה וְעַל קַעֲמָה וְקַעֲמָה זֶה אֲלֵיָּה מִעֲצֻמֵי לְצִמְצֻמֵי סִקִּי
יַעֲקֹב קִמְצֻמֵי עַל דִּוּ כִּיּוּ שְׁעָה מִכֵּן צְרִפְתֵּי כְּאִמְרוּ מִקִּים דְּבַר עַבְדוֹ וְעַתָּה מִלְּפָנֵינוּ
יִשְׁלַם אֲנִי אֲנִי עֲבָד קִיָּא עַל זֶה לְפָנֵינוּ יִשְׂרָאֵל מִקְחָא קַדְדוֹל אֲפִר קִיּוּ טָ

וַיִּקַּח אֱלֹהֵי שְׁתֵּי עֵשְׂרֵה
אֲבָנִים כַּמְסַפֵּר שְׁבַטֵי בְנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלָיו
לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִךְ וַיִּבְנֶה
אֶת־הָאֲבָנִים מִזִּבְחַת בְּשֵׁם יְהוָה
וַיַּעֲשֶׂה תֵּלָהּ כְּבֵית כְּאֵתִים זֶרַע
סְבִיב לְמִזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים
וַיִּנְתַּח אֶת־הַפֶּרֶךְ וַיִּשָּׂם עַל
הָעֵצִים וַיֹּאמֶר מִלֹּא אַרְבַּעָה
כְּדִים מִיָּם וַיַּעֲקֹב עַל הָעֵלָה וְעַל
הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר
שְׁלֹשׁ וַיִּשְׁלֹשׁוּ

עֲשֶׂה אֲבָנִים וְעַתָּה אֲפִר קִיָּא דְּבַר יְהוָה אֵלָנוּ לְאִמְרֵי יִשְׂרָאֵל
יִקַּח אֶת־כָּל כְּבֵית אֵל שְׁנֵי סִם יַעֲקֹב צִמְצֻמֵי מִצִּמְצֻמֵי

צִמְצֻמֵי לֹא סִם יִשְׂרָאֵל יִקַּח אֶת־כָּל כְּבֵית אֵל שְׁנֵי סִם יַעֲקֹב צִמְצֻמֵי מִצִּמְצֻמֵי
אֲבָנִים וְעַתָּה אֲפִר קִיָּא דְּבַר יְהוָה אֵלָנוּ לְאִמְרֵי יִשְׂרָאֵל
יִקַּח אֶת־כָּל כְּבֵית אֵל שְׁנֵי סִם יַעֲקֹב צִמְצֻמֵי מִצִּמְצֻמֵי
וְקִרְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם אֵלֵינוּ וְקִרְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם אֵלֵינוּ
עַלֵנוּ בְּשִׁעְשִׁיר זְכוֹת וְעַלֵנוּ בְּשִׁעְשִׁיר זְכוֹת וְעַלֵנוּ בְּשִׁעְשִׁיר זְכוֹת
קִמְצֻמֵי כְּשִׁיעוֹר מִקִּים זְרִיעַת סִחְתֵּי וְשִׁיעוֹר חֲכֵמֵי זְרִיעַת עַלֵנוּ חֲכֵמֵי
לְפָנֵינוּ אֲפִר קִיָּא דְּבַר יְהוָה אֵלָנוּ לְאִמְרֵי יִשְׂרָאֵל
סִמְיָה בְּנֵי יַעֲקֹב וּמִקַּח אֶת־כָּל כְּבֵית אֵל שְׁנֵי סִם יַעֲקֹב צִמְצֻמֵי
וַיִּמְרֹךְ אֶת־כָּל כְּבֵית אֵל שְׁנֵי סִם יַעֲקֹב צִמְצֻמֵי מִצִּמְצֻמֵי
יַעֲקֹב מִיָּדֵינוּ אֲפִר קִיָּא דְּבַר יְהוָה אֵלָנוּ לְאִמְרֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲקֹב קִדְקֵדָה קִיָּא דְּבַר יְהוָה אֵלָנוּ לְאִמְרֵי יִשְׂרָאֵל

דרך

מלכים

רלבג

על אכול ושתה וראק ש קיה מנתענ לעצרת בשמים
ואמר לו שיאכל וישתה ש עתה ירבו בשמים ומק שאמר
לו על ש על אן קמר כנה ש דרך מקר קכרמכ
לוצר פאירידק לא עלה כמו שאמר אסור ורד וכן אמר
קכנו צמיל וזרע אל כראק ש מקום עמוק קול אלא
פירוש על קמר כנה או פירוש שיעל מן קמל שקינט
שאסו שם כטי קי קשק וואמר שיעל מן קמל וילך אל אלו אשר נטה לו שם וילך ויאכל וישתה לאו שילך עדיין
יזרע אל ש קול קמון בגשם ש צמח שיהן כמו שאמר לו ואתנה מקמך על פט קארמק ועוד ש קרנ עבדי
קבעלונער קעטרה זכר

על אכול ושתה ש קול קמון בגשם רל שקודם
קשלימך לכול ולשתה תשמע קול קמון וקנר
אמר לו שיעל לפי שהער קהיא קמוכ קר
קכרמל קול יותר גסה מן קמקום שקינט אלקו
ויזרע אל קמל צמח אלקו נשי שיעשק זה או ידע
בכטוק

ויעל אחאב לאכל

ולשתות ואלוהו עליה
אדאשה כרמל ויגור
ארצה וישם פנו בין
ברכיו ויאמר אל נערו
עלה נאהבט דרך ים
ויעל ויבט ויאמר אין
מאמר ויאמר שב
שבע פעמים

וסליק אחאב למיכל
ולמישתו ואלוה סליק
לריש טורא ברמלא
ונהין לארעה וישו
אפוהי בין בר כוהי
ואמר לעלמיה סק
בעקסכי לאורח מערב
וסליק וסבא ואמר
לית מירעם ואמר תוב
שבע ויבנין

שהיק הפלתו יותר נשמעת מהמקום קהיא ש
לכות קהיא יקום מקום יותר מוכן אכ
שידבק ש קשט קהיא ויגור ארצ רל שכסף
ראשו למקו בדרך ששם פמו שן ברשו וקיה
מתפלל לשת עס זה קככט ור זממער כרי
שהיק הפלתו נשמעת יותר ש ימקד קשי לכזן
קממך לשגחע על קככט אלן שקוד כזה קכער

אל קהיא לכול ולשתה ואלוהו עליה
ויגור ארצה כהרעמו ונבין שקתפל לפט יי להפלל
על קממך למקד לתע בשד אחאב שם ויש פמו שן
ברשו ויחר שאמר ויגור ארצה מתחלם אהכמ
ואשתח ארצה וקהפל ואל חכ יסנו ויש פמו שן
ברשו ולא רצה לקום עדין מתחעע עד שידע אס יש
סימן ממך לפי אמר לבערו דרך ים בשד שקיה קורא
בהפלגו או פירוש ויש פמו ש ויגור כלו אלן קתפל בפשוטי ידים ורגלים לא שקיה כלת קארץ ושם פמו שן
ברשו וקהפל עלה נא אול לא עלה עמו כערו אל ראש קהר במקום גסה יותר מאותה מקום שקיה ט אלקו
ואמר לו קנז דרך ים וקול קמערב כהרעמו או פי ים ממא ש קר קכרמל קדו גלים מן קיס יעלו קעכמס
לפי אמר קנז דרך ים שונאכע פעמים אמר לו שונכ לא קיה רואק בכל פעם שום סימן עד הפעם השבעת

הכלל לחוק כמו שהיא בכל מקו שחוקו טעם אחר וכן אלקים וא אלקים וא וכן דרך קמתפל לשית דבר
 וית קבל בעשותי וי בישתא במסרח כלום טען המסר כלל בהפלתו שקיה עתה להפלתו טו בוסי וית
 אמרו טעם נא טעם אלף יאמרו מושק כשנים קס ועוד בדבריקס טעם בזכותי טעם בזכותי למידי יודע
 ט חתה וי קאלקיס וכשתלחמ לבשרם לעתה לבן יאמיט ט חס קיוס העטט וחתה קסיטת חת לבס
 אחורטת פרה קבזון רב פעה זלגס שקיה אחורטת טוב חותה חתך עתה חס העטט וימ תפוג לבס
 אחורטת מאמונתה בעל יודעם שקר נסכו ויל חס העטט ידע ט חתה חלפי לבדך וחתה אלף קר חית לבס
 עד עתה מופת גלי שיטרו ט חתה חלפיס ידמה שחתה קסיטת חת לבס אחורטת וכדרא חס אלף העטט
 ח חת חתה כסר וחומן שחתה קסיטת חת לבס אחורטת וכן חת ממש חס כמות כל קאדס ימיותן חתה אלף
 וי שחמ וכן חמר מיכה חס אוב תשוב בשום אל דבר וי ט ועוד דראו וחתה קסיטת חת לבס ט קיה לך
 לשחן חת לבס לפונה וחין למנוך עלזה קפ ט קבזיקה נתן טד קאדס כמו שחמ קנה עתה לפטך קיוס
 חתה קייס וחתה קטוב חת קמות וחתה קרע ורז לחמרו קכל טדי שמיס חון מיר חת שמיס וקרימט זל
 פראו כמו שמע מבעת מקס קתשונה לרוב פשעם כדי שיקבלו עשס עד ויחוק וי חת לב פרה וכן ט
 קקס וי חלפיך חת רוחו וחמן חת לבט וית חת לבט וידען עמח קדין במענדך לפון טס חונ

רלבג ויורידס חלקונג יתכ טעק קעס לשקוט חותס ואפסד שקוח בעצמו חקט חותס בקנחת לשי כמו שקרב שמואל חת חנג טדו ופנחס חת זמרי וכזט טדו בקנחת לשי וזקוקיות טות	ונפלת אשתא מן קרס שואכלתית עלתה וית אעיא וית אבנא וית עפרא וית מינא דבמויקתא לחיבתו וחזו כל עמא ונפלו על אפיהון ואמרו יטרווא אלהים יי הוא אלהים ואמר אליהו להון א איהודי ית נביאי בעלא אינש לא ישתויב מנהון ואחרטון ואחרטון אליהו לנחלא דקישון ונכסין תמן ואמר א אליהו דאחאב סק אכול ואשת אריקל אתרנושת ממראי	ותפל אשיהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר ב בתעלה לחכה ויראכל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא ה האלהים יהוה הוא האלהים ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי חבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויורידם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם ויאמר אליהו אל אחאב עלה אכל ושתה בי קול חמון הנשים	רדק לחיכה יפס חותס עד אלף נשאר בעתלשוס לחות וי קוח קאלקיס ונג קסמל לחוק קמונט כלגס חמרווטס וי קוח קאלקיס וישחטם טר לשחטם ידכל קעס קיתה עמו כשראו קמוטת קנדול על חכל

רדק

מלכס

רלבג

בזכר אהרן ושמעון קהן כסגד יודע מקומו
וידע קיתתה גאיקו רלכ ככר נא גיו רבר יא שיעשק
זק רלשנפ מרתמו ולרוז לפט אחזב עד שנא אחזב
לזרעל וקנע שפס מרתמו קווא שחגר מרתמו בדל שיתקול לרוז בזולת כזק נא יבריו קפנמיי מעט חוזק קתמע

רדק נהי
ישון
אלים וגו' כפונע
יעשק ל אלים וכה
יוסף ואמר
בלשון רבים
דעתה אל קאלים
שקיא שבנדתה בעל
ואהרן ומן קתמע
מק שית כדן
יעבדון דקלתא וגו'
ונפסחא מונע
מצאתי כדן יעבדו
דקלתי וזקו קאמת
וירא ויקס דאר
עצמו בכנה וקלך
ונמלא אל כפשו

וידע אחאבל איזבל את
כל אשר עשה אליהו
ואת כל אשר הרג את
כל הנביאים כחרב
ותשלח איזבל מלאך
אל אליהו לאמר כח
יעשון אלהים וכה
יוספין כי בעת מחל
אשים את נפשך כ
כנפש אחד מהם וירא
ויקם וילך אל נפשו
ויבא באר שבע אשר
ליחודה וינח את נערו
שם

וקמפרשים וירא כפון וירא לן ידעת למק ועוד ש לן
יתכן מדרכ קדקדוק וגם תי וזוא וגו' " ויבא באר שבע
אשר לקודק' אמר אשר לקודק בעטור נאר שבע שנמצא
בעלת שמעון ש קווא ארית קתענב בנות בע יקודק
וכבר פירשן ש שתקן ל ולפי שנות בע שמעון נתק
נות בע יקודק מנה ארית עם יקודק מנה ארית עם
שמעון אלן אמר לקודק כלומי נא ל מיתחת ראות אחזב
ומארע וקלך ל אל ירד יקודק מפחדו מתיזבל "

וחוי אחאבל לאיזבל ית
כל דעבר אליה וית
כל דקטל ית כל א
נבואי שקרא אבחרבא
ושלחת איזבל אונדא
לות אליה למימר
כדין יעבדון דחלת
וכדין יוספין אילהין
בעדנא דדין מחר
אישוי ית נפשך כ
כנפש אחד מנהון
והוא וקסואול לשיבא
נפשיה ואתא לבאר
שבע דלשבט יהודה
ושבקי ית עולמיה תמו

רלבג את כל
אשר עשק חלמא
קווא מק שיעשק
לפוריד קאש על
קשלה כדך
שחלה קשש
וקעטס וקחבט
וקמיס אשר
בעטלה לחל לבזון
ש יא קווא קאלוי
ומק שיעל מקנחת
קמער וית כל
אשר קרב
קנתיס נחב
ידמה שקודיעלש
שקווא עק לתפס

כלס ולפורידס לנחל קישון ואחטס שס כאלו רצק
בזק שלן יטמא דמס חתקארץ ולזק נשפך גא קנחל
שילנכוו למקו רחוק וירא ויקס' רלשכא שררה
קסכנה שקווא נא לן רצק למיוד על קנב חבל קס
הכף וקלך למנא כפשו ויבא נאר שבע אשר לקוד
רלשכבר קיק למלך ולזק נא שס למנא מתיזבל
ואעפ שנא למלת בע שמעון קנה ידמה כ מסמ
קויתת יתך ערי יקודק קיו בע קשיר קקיא תחת
מלך יקוד' לו חול במלחמו שכלחמו מלכ יקודק
עם מלכ ישראל לקחו מלכ יקודק קשיר קזרת

על נל קצו דרך ים ידמה אל על עמו סערו וקרלו שילם סל לטט דרך ים כיראק דבר מורה על
 ירדת המצור לל היה מסכס חלקו לקסיר עצמו מהמצב קנח המכער חות עד יראק סימן שזמנע קס
 הפלע על נל לל חלקו בעצמו יכול לטט זה וקנה היה מתפלל גיקו כחיתו בזק המכב וכאזר היה משלם
 התפל היה קורח לטערו שיטט דרך ים חס יראק שום עפן וקיה חומר לו חין מחומק עד קפעס קשטעת
 שאמר לו שכבר ראה ענקמנה ככה איש עלה מים" וקנה היה צריך חלקו בכל זה לפי שאלו היו ישרא
 ראוים מצד עצמם כשינעלם קשי זה מונע לדרך קמופת ולול רוב הפלת חלקו וקצטערו בזק האוסן לל
 קיה מונעלם מסר בזק קדרך חל ינל לם כמנפנה קטע בששור עצרת המטר שקטצ קשית לם
 ואמנס רנה חלקו שינעלם המטר הקף שיסנו חלי

ויהי בשבעות ויאמר רלבב חסור
 הנה עבקטנה ככה א ודרואל
 איש עלה מים ויאמר יעצרה קגס
 עלה אמר אל אחאב לל חס הרנה
 אסר ודר ולא יעצרה סל יעצרך
 הנשים ויהי ערבה קגס פה לרנו
 וערבה והשמים חסור המרכנה
 התקדרו עבים ורוח הקף ורד
 ויהי גשם גדול וירכב לזרעאל קודס
 אחאב וילך יזרעאלהו נל קגס
 ויד יהוה היתה לו וירכב חסור
 אליהו וישגם כרנו וירכב חסור
 וירץ לפני אחאב ער גדול קודס טאו
 באכה יזרעאלהו יזרעאל

והיה כומונא שכיעתא ואמר הא ענא וערא
 כפיסת יד נבר סליק ממערבא ואמר סק
 אימר לאחאב איזרו וחות ולא יעבבנה
 מיטרא והיה ער ד רמיזרו ונחתו שמיא
 איתחפאו עננו ורוחא והיה מטר סגור בני
 אחאב ואול ליזרעאל ורוח גבורא מן קרסנו
 הות עם אליה וזרנו ית חריצה ורהט קרם
 אחאב ער דאתא ליזרעאל

רדק על חסור חל
 אחאב חל המקס שיטט ט חסור
 לכול ולשתתקיה מקוס גטק צר
 חסור ורד ט חסור מרכנתך ורד
 לכת יזרעאל סיקר של יעצרך
 קגס מים כל כך יקיה קגס גדול
 של תוכל לכת כדרך יעצרה
 צח כמו לזות על ידך קצטע

עמכה ולל יפוכה וקדומים לם" ויהי עד כה ועד כה טן כך וטן כך בעד שקיה חוסר מרכנתו וירד
 מהמקום שחללם וית כך וקנה עד דמוזרו ונחית" התקדרו עטם ורוח חסו מפט קטטם וקיה קרוח
 וקרוח סימן למטר ותרגמו חיתחטאו עטטם ורוחא" ויד יל קיתה חל חלקו נע והרעמו ורוח גבורה מן
 קדם יל קות חל חלקו וזריו חרטה טכונג טרק כוסחלו שקרי אחאב ככר רכב והוא קלך חסורו רנ
 וקשיג ורץ למטו עד יזרעאל וישגו ויחגר ולמדו רזל מוק לעלם תקח אימת מלכות עונך שקרי חלקו
 שם מיתמו ורץ למט אחאב" עכזה כן דרך המקרא לזרות המקום כמו בזכה מטת

מלכים

ד"ק וקולקך נמדבר אפי' נדרן יקודה לן נסחט ירא שמא תשנן
 איזבל לפרע סם ויצא מן קייסוב וקלך לנמדבר נמקום שלן
 ימצא מחיק וימוות ט נמר מוות מחיין או יראה אלנו דבר יי' מר
 יעשק תחת רותם אחת כתי' וקרי אחד ט יאמר בלשון זכר ובלשון
 נקבה אבל לשון זכר נראה יותר ורותם אחד מן נחל רותמים כמו נקד
 נקרים וקולק עץ
 סגולת קמה
 מאל ויאמר רב
 כלו רבנו בשלם
 קזה שאמנו נ
 נכנס כל יום
 ויתן אמר סגול
 ל ארבעונו " ט
 לן סובאכט מ
 מאנותי נראה
 ט ארבו ימיו
 יותר מימי א
 אבותינו וזה ראי
 לאומר ט שנקם
 זק אלנו" תחת
 רותם אחר
 ונאמר פפס

והוא הלך במדבר הרך יוסויבא
 וישבת תחת רתם אחת וישא את
 נפשו למות ויאמר רבעה יהוה
 קח נפשי כי לא טוב אנכי מ
 מאבותי וישכב וישן תחת רתם
 אחד והנה זחמלאך נגעבו
 ויאמר לו קום אכול ויבט והנה
 מראשתיו ענת רעפים וצפחרת
 מים ויאכל וישת וישב וישכבו
 וישכמלאך יהוה שמתוונע בו
 ויאמר קום אכל כי רב ממך
 חדרך

והוא הלך במדברא מהלך
 חרא ואתא ויתב תחורת
 ריתמא חר ושאל ית נפשיה
 למי מתאמר סגול יארבא עד
 אימתי אנא מטריף ברין בען
 יו סב נפשי ארי לא טוב אנא
 מאבותי וישכבו רתם תחות
 ריתמא חר והא דין מלאבא
 קריב ביה ואמר ליה קום
 אכול ויאסתב והא איסרוהי
 חדרא מעפא וצלוחיתא
 דמיא ואכל ושתו ותבושכבו
 ותבמלאבא דיי תנינות וקרב
 ביה ואמר קום אכול ארי סג
 מינך ארחאי

שתי תחת רותם
 אחר ולן לאמר תחת קרותם לודיע ט קרותם קיק יחיד ולן מצא נאות מדבר מוסק אחר שיכנס אלן
 אותה רותם לבדו ובדוחק קיק יכול לחסות תחתנו וקנה זה מלאך אינו לאמר על קודעת המליך אלן יטא על
 הזמנת קעת כמו קנה זה שומר וכן קול דודי קנה זה באוקים עשפיק באחד אלן יטא שמש למקורו
 קעמן כלומר תקף שיאן נא אלנו קמלאך ונגע בו וקענדו מעשעו ואינן לן קום אכול ויבט
 שנת רצפים ענה אפיק בגלים ויאכל וישת לן אכל כל קעבה ולן שתה כל קמים
 שמה אינן לן שיאכל לן ראיין שקיק סם ענה אחרת ולן מים אקרים

שתי תחת רותם
 אחר ולן לאמר תחת קרותם לודיע ט קרותם קיק יחיד ולן מצא נאות מדבר מוסק אחר שיכנס אלן
 אותה רותם לבדו ובדוחק קיק יכול לחסות תחתנו וקנה זה מלאך אינו לאמר על קודעת המליך אלן יטא על
 הזמנת קעת כמו קנה זה שומר וכן קול דודי קנה זה באוקים עשפיק באחד אלן יטא שמש למקורו
 קעמן כלומר תקף שיאן נא אלנו קמלאך ונגע בו וקענדו מעשעו ואינן לן קום אכול ויבט
 שנת רצפים ענה אפיק בגלים ויאכל וישת לן אכל כל קעבה ולן שתה כל קמים
 שמה אינן לן שיאכל לן ראיין שקיק סם ענה אחרת ולן מים אקרים

מלכים

ר"ק קנא קנאתי וקנאתי כתיב וקנאתי כתיב וקנאתי כתיב
 על שמו ברייתך שכתת עם כלבטי ישראל נברסית
 וכדכא ברייתך שכתת מקס בריית מילת חותה קנאתה נברסית
 לצאת מן קנאתו לברוח ינפט חיזבלולבא פה"ת מן חותך קרסו
 כמא' למעלה את מן חותך ואת כתיבך קרע נברסית
 למעלה נברסית

ויאמר קנא קנאתי
 ליהוה אלהי עבאית
 כי עזבו ברייתך בע
 ישראל את מן חותך
 הרסו ואת נביאיך
 הרגו כחרב ואת
 אנל לברי ויבקשו א
 את נפשי לקחתהו
 ויאמר צא ועמדת
 בהר לפע יהוה והנה
 יהוה עבר ורוח
 גדולה וחזק מפרק
 הרים ומשברס לעם
 לפע יהוה לאברוח
 יהוה ואחר הרוח
 רעשלא ברעש
 יהוה

מעתה קס ט קיק
 רעין מקס' לשחך
 לשם חפכדי ש
 שישוט חוט ולוח
 קרחה לע קדכריס
 קמסאיתס כמ
 קרוח קנדולס ו
 וחוק מן כקקריס
 ומשבר סלעס
 ולס קיקנתח וי
 ט חין מן כקקריס
 לשחך קרשת חס
 לס לתכלית שיע
 מקס טונ ולס
 שעתה לש' של
 יקו מקבלס
 ועשות לס רע
 לעפס על חל
 קמסאיתס לש מן
 שר חו' חבל קמנתח
 לשם לראות חס
 ישוט מן כרס קרעו וקנה קיק חחר קרוח רעש
 וקול מעיק ס קול כלל פכות קרעו וזכר גכסל
 ברעש וי רעש שזכרס
 קול רמיקה דקק וקטן חלקו ט חו עבר קכטר כשיע קול רמיקה דקק

ואמר קנאה קנאתי קרס
 יי אלהי עבאות אלו
 שבקו קימד בע ישראל
 ית מרבחך פירו וית נבך
 קטלו בחרב ואשת ארית
 אנא כל חורי וכעו יר
 נפשי למקטלה ואמר
 פוק ותקום בטורא קרס
 יי והא יקרא דיי מתגלי
 וקדמוהי משרית מלאכי
 רוחא מפרקין טוריא
 ומתברין בפני קרס יי
 לא כמשרית מלאכרוח
 שבנתא דיי ובת מלאוח
 מלאכי זיעאלא במשרית
 מלאכי זיעאלא שבנתא דיי

עבר פ' כטר
 וי עבר לסמו כמא' כמסא ויעברו על פמו ועבר
 לכמו תחל רוח גדולה וחזק וקיה חו' על קולל
 כרוח וי כלו ככטר קהו' לשעתו ומא' מן כרס
 ומשבר סלע' דרך קטלגה ואל קולל ככטר קרוח
 לא קיק עבר ככטר וי חרי עטר קרוח קיק רעש
 שרעש קהר ואל קולל ככטר חו' עבר עדין ו
 וי חר עטר קהר עבר ככטר עם קול רמיקה דקק וקטן חלקו ט חו עבר קכטר כשיע קול רמיקה דקק

מלכס

ר"ק תמסח לכת איתחשך כגון
 שארנה רוצה לשתלן מן
 קעלם שחמך שאמרתי רב עתה ה' קח
 את בפיניך שהמחכת איתחשך ויתמנן
 את אלשע בן שפט ותלמדו ונדרש
 אף ככס אוקר מן
 מחר שאתה מן
 מלמד סטגראעל
 בנ"י ימית יקוץ
 סקרגל עבדי
 קבעלנכל בית
 אקאנשקו ע
 עבדי עז ימית
 גישעט נהקירו
 אותם ולקינו פ
 שומע אלנולו קיו
 שט מדרכס קרע
 קאזיט ינאוטעלע
 ויקרעס וכאלקוץ
 קיק ממית אוקרס
 ש יותר קיו עפאז
 כשיקא קרס

רלב"ג ושימסח יקוץ בן נמשי למלך על ישראל ולזה קיר
 כאלו ימסחם אלקו או יקיק קרען ש מפט רען אלקו
 כעגש ישראל לפי מה שזרק מה שלמד עלקס חונה לפט קשי
 קנה קוץ סנת המסח חזאל למלך על ארס ומסח יקוץ למלך
 על ישראל המסח אלשע לכבדו תחתו ולזה אמר ע קס ית

ככל אל קדברים
 ומסחת ש קוץ
 סנ המסח כנו
 סזכרין וקנ
 ימית חזאל רביס
 ש קוץ קשמיר
 כלבת אחר
 וקרנ כל עבדי
 קבעל ונכחיו
 וכקנו וקרנ
 אינכל ארעלעק
 אמר אלקו קנת
 אל קדברים לפי
 ומש כל קנעל
 מחרב חזאל ימית
 יקוץ אך קרען
 טו שיקרס קרע

וית יהוא בר נמשי ת
 תמשח למרוי מלכא
 על ישראל וית אלישע
 בר שפט ממשיר
 מחולה תמשח למרוי
 נביא תחותך ויהי
 רישתוב מחרבא
 דהואל יקטול יהוא
 ודישתוב מחרבא
 דיהוא יקטול אלישע
 ואשאר בישראל
 שבעה אלפין בר
 רכובא דלא ברעו ל
 לבעלא וכל פומא ד
 דלא נשק ליהו

ואת יהוא בן נמשי ת
 תמשח למלך על
 ישראל ואת אלישע
 בן שפט מאבל מחולה
 תמשח לנביא תחותך
 ויהי הנמלט
 מחרב הוא לימית יהוא
 והנמלט מחרב יהוא
 ימית אישע והשארתי
 בישראל שבעת אלפים
 כל הברכים אשר לא
 ברעו לבעל וכל הפה
 אשר לא נשק לו

מזגיר ומערה או פי ימית אלשע צמות ש צמורה
 אלשע בלו גדודי מואב בארץ נשק ל מלרע
 שיעשה חזאל לשאר אל קרע שיעשה יקוץ לשאר
 ש קיק קרען נהסך זה ש טמי יקוץ חז בן יקוץ
 קיק קרע שיעשה חזאל לשאר אך קרען טו שמק
 שיקי נעלם מחרב חזאל אס קיו חיים ימית יקוץ ש ידמק שלן קיק כח לחזאל בבת לחזאלו קיק קייסט לחזוב
 ובטו קיו מנלחיס תמיד ככגד מלך ארס וכן מש וקנעל מחרב יקוץ ימית אלשע אין קרען טו שיקרס קרע
 שיעשה יקוץ לשאר אל קרע שיתחדש להם צבת אלשע ש קדבר קיק נהסך וקנה מה שקמית אלשע קוץ
 ארבעים ושמוס כערים שקלס נשס ה' וידמק שקרע בקחוק אשר קיק צמויערון קיק צבת אלשע ולזה אמר
 קמלך כה יעשה לי אלפים וכך יוסוף אס יעמוד ראש אלשע בן שפט עלנו קיוס
 זכר

מלכים

ר"דק שוב לדרך מדבר אונג' אחר שאמנו לקנשיון שלם
יקדע אונת ואמנו לדרך מדבר דמשק ומדבר
דמשק לא קיה דרכו אלנו אמנו לך שוב לדרך ותקח ד
דרך מדבר דמשק למשוח את חזאל למלך על ארס וקנה
אלקו לא משח חזאל ולא יקוץ אלנו אמנו לך קנה על הקנה

רלבג' ויאמר ה' אלנו לך שוב לדרך
מדבר דמשק זלשילך לדרך
למדבר דמשק ומשח ימשח את חזאל למלך
על ארס וקדען בזה קיוות סכור למלך על
ארס ומשח ימשח יקוץ בן נפשי למלך על
ישראל ומשח

אשר קטרת ל
אשר עזבו בט
ישרא את בריות
אח מודיעך ט
שגאלה אכלה
כל העששם את
בריות ואת
תמשח חזאל למלך
על ארס כל העש
למשח שיקיה
כטא תחתך
סימנה אונת למלך
וקוץ יעשה רעה
שאר אלו כן יקוץ
תמשח כל המשח
שימשח וכוון מ
משח למשח על

ואמר קנאה קנתי
קדם יי אלהי צבאות
ארי שבקו קיימך בני
ישראלית מדברך
פגרו וית נביך קטלו
בחרבא ואשת ארית
אנא בלחודי ה
ובעית נפשי ל
למקטלה
ואמר יש ליח אייל
תוב לארחך למדבר
דמשק וריתך
ותמשח ית חזאל
למהוי מלכא על
ארס

ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות
ביעזבו בריתך בני
ישראל את מזבחתיך
חרסו ואת נביאיך ח
הרגו וחרבו אותך אנ
לבריו ובקשו את נפשי
לקחתה ויאמר
יהוה אליו לך שוב
לדרך מדבר ד
דמשק ובאר
ומשחת את חזאל
למלך על ארס

ימשח את המשח
בן שמש מלכא
מחולק לטרא
תחת אלקו אחר
שאין רעון אלקו
לפיות טרא
ולמעמיד לשאל
עד סכור קן ט
נחיו משח רוע
משחיקס ואמנו ל
לשי שיקח ארס
נפשו ולשאל
משח סס נדרך ט
אס המשח בן ט
שמשילך אדרית
על המשח ר

יד א' מנהג ארס' אר' למנה טק שילך מדבר
דמשק טון שלם משח קוץ חזאל יתכן לפי טון
שקלך דרך מדבר דמשק ומשח נדרכו ארס
אלשע בן שמש קטוץ אמרנו ל משחית אלשע
אחרון לחזאל קוץ מנחון ראשון קטן ט על ידי
אלשע קוץ משחין ולא הקדימם קאל בטראת אלנו על קנמה שיקיה ראשון
חזאל ואחריו אלשע כמש וקיה הנמש ונג' מדבר דמשק קנה ספתחה קטית ממשח קמית וכוון מדבר
טיתאון ומשחיה עליו דמשק סס קדתי ומשחית את חזאל לפי שמיינו קמלכה או קבדולה קיחש משחיה
ברוב נאמר למכוי אעפ שאינוש' משחיה בלשון משחיה ואל' המשח לטרא תחתך וכן אמנו על קטות
אל המשח משחיה וכן למשחיו כורס'

סימן שקיה כטא
וילב בטראת אלקו עד פס שלב שתי אדרית קית סימן
למשח ולזה אמנו ולא ילכו עד אדרית שעה למען כחש
וידמה שקודיע אלקו למשח זאת קטוץ וטושו שודיע
לחזאל שקוץ יקיה מלך על ארס
קנמה שיקיה ראשון
קמית ממשח קמית וכוון מדבר
לפי שמיינו קמלכה או קבדולה קיחש משחיה
למשחיה ואל' המשח לטרא תחתך וכן אמנו על קטות

מלכס

רלבג" וכל קנזק שלם קנזר דונק למר שלם קנזר וכל קנזר נעלנתו לעם ארז נזק וכלו
וקס וקלך אחרי אלכו ושרת אונת כדי שלמד יותר מנחמתו מימק שלמדו שר תלמידיו ט ק
קמשרת קול תמיד עם קרב ורואה מנענו ושומע רבריו ולזק ילמד יותר ממנזר שלמד
קתלמיד שזיט משרת לך אט וכל ארז לרונק למר שתחת ממנאלך אט לעבדך ולעשותך לך מנ

ותכמבתרוהו ונסיב יתפרן
תוריא ויהימיה ובמני תוריא
כשיל להון כשרא ויהב
לעמא ואלו וקס ואל בתר
אליה ושמישיה ובר
הרד מלכא דארסכנש ית
כל משריתיה ותלתין ותריין
מלכין עמיה וסוסון ורתיבין
וסליק וצר על שומרון ואנח
קרבא בהו ושלח אנורין לות
אחאב מלכא דישר אל
לקרתא ואמר ליה ברנן
אמר בר הרד כספך ורהבך
דילי הוא ונשך ובנך שפיריא
דילי אינן ואתיב מלכא
דישרא ואמר בפתומך רבני
מלכא דילך אנא וכל דילי

וישב מאחריו ויקח את עמר
הבקר ויזבחו ובכלי הבקר
בשלם הבשר ויתן לעסוי אכלו
ויקם וילך אחרי אליהו
וישרתהו ובן הרד
מלך ארס קבין את כל חילו
וישלשים ושנים מלך אתו וסוס
ורכב ויעל ויצר על שמרון
ויחסבהו וישלח מלאכים אל
אחאב מלך ישראל העירה
ויאמר לו כה אמר בן הרד ב
כספך ורהבך לי הוא ונשך ובנך
הטובים לי הסויען מלך י
ישראל ויאמר כרברך ארני
חמלך לך אני וכל אשר לי

ר"ק וישנ
מלכריו
לנשק לנשו ולמו
אטפאלן ספר
קבע וקח כך
שקט קנזק ועשק
סעדה נאותה
קשק לנורשים
ולעם ארז נזו
אחריו לעות וזקו
שאמר ויתן לעם
ט מנ עם רזיו
נאותה קשק ט
אס ארז עשר ק
קחורשים אלן
זקו פרושו ט
קלך לקחת רשות
מלכנו ומלמו
ונזו אחריו מלכני

שערו לעות ט קוק ספרד מקס" צמד קנזר" א מן קינ" שלם קנזר שלם קנזר כל לעם ארז וכות
בשיל לבון ומרוב מקירותו ללכת אחרי אלכו לפי קמעתן עזים לבקש ונזק כל קנזר וקול כל קמחרישק ונזל
לם קנזר ומס שלם נמקוס לם כמו ארז קנזר נענה כל עת ל וזמ סמי קעס ועדין לפ זכר קעס קנז
כמו ותר אקו את קילר וזלת"ס ויען מלך ישראל ונע לך אט וכל ארז ל לפ אמר על רעת שיקח א
אלן שיקה קכל תחת ממנאלתו לקטיל מנע ועבדק על קס וקול אלכו ארז כן לתן כלומר
מנ שאמרתי ל קס על רעת כן אמרתי ט מעתה תתן אותם" ק ק א

וזכר שכבר ינעזק קרעלשיער אלן ישארו שארלם אים שנעת אלשים אים וקם אשר לא כרע לבטל ולם נשקו ל" וקנה אמר יקוץ בן נמשי וקוץ אב אבנו ככר יקרא אב קאב אב כאמרו ותנאן אל רשאל אנקין

ר"דק וקוץ
קורא
מצאן שקיר
קורא קוץ עס
עכדיו שרזיו
קורא עסקק
שטם עשר
צמידיו קיו לסמו
קוראים וצמידים
רועה למר צמד
צק ר"פ
שקאורי פצמדי
יקר בער
קאריסק בקראים

ואול מתמן אשכח ית
אלישעבר שפט והוא
רזי תרי עשר פרען
דתוריא צמידין ק
קדמוהו והוא כחד
מתרי עשר ועבר איה
לותהורמא שושיפיה
עלוהו ושבקית תוריא
ורחט בתר איה ואמר
אישוק בען לאבא
ולאימא ואיהך בתר
ואמר ליה אזיל תוב
ארימה עבריר תגדי

וילך משם ומצא את
אלישעבן שפט והוא
רזי שנים עשר
צמדים לפנו והוא
בשנים העשר ויעבר
אליו וישלך
אדרתו אליו ויעזב את
הבקדו וירץ אחרי א
אליו ויאמר אשקה
נא לאבי ולאמי ו
ואלכה אחריך ויאמר
לו לך שוב כימה
עשיתני לך

רלבג וקוץ
קורא
שטם עשר צמידים
לפטו וקוץ שטם
קעשר רל שקו ית
קוראים קיק לכל
אחד מקם צמד
צק ואלשעקיק
קורא כ קוץ קיק
אחד מקשטם
עשר קקוראים
ויחששזכר זק
למעד טרזע
אלשעקיק עשיר
מאד ועס כלזק
נפתר אלשע

צמד וית תרין עשר פדמן תוריא צמידין קדמוהו
וקוץ בשטם קעשר מן קשטם עשר צמידים קוץ
קיק קורא צאק מקם ואחד עשר עכדיו קיו כל
אחד ואחד עס צמדו וכוף וקוץ רר צמד מתרין
עשר וקספור קזק צא לבורותי מצאן בשטם
עשר קיק אותם קיק ממנונה על שטם עשר שטי
ישראל לפצא ולמעקיר וישלך אדרתו אלנו כמו עלנו
וכן ית ורמא אשטיפק עלקיו ולם שעזבה אצל אלם
שלקקה וקלך לנשא אחרי אלקו עסק לסימון שילך
אחריו ולם אמר לו כפרוש ט ידעם יתום מיה

מנחת אבנו אשרת אלקו מפט קוץ אקבע קחכמה
ויעבר אלקו וישלך אדרתו אלנו רועה למר ככר עכר
אלקו במך לונקיוות קרוב אלנו מאד ראלך ככפ
אדרתו עלנו עד שכבר קסך אדרתו עלנו מדי עכרו
וקנה קרנש הכף אלשע ט רצן אלקו קיר אלנו
סיבחו ויקסמן תחת ככפנו ולזק עזב את הקבך ורץ אחרי
אלקו ואמר לו שיעזבונו לנשק אבנו ואמרו ואחר ילך
אחרי אלקו

קוץ שיקיק כטח וידעם קא עקן צלב אלשעללכת
אחריו ולשדרתו לפי לם עסק לם אלם סימון ומנה שאמר ללך אב ט מנה עשית לך לנפותו אים קיק אומן צלב שאלם
ופי מנה עשית לך רל אים קסיתת אדרתו עלך לפי איה רץ אחרי אשקה על נקבת סמרי קאין נקמן חטף

לז אובל לפנות שתחפש בתם ותקח כל קמחמנד וקנשים וקנמס קמוטס אלז מנח שאלת בדאזנש זיקין
לך ותחת מינאלך קדבר קקוף אפעק ויאמע לך קדבר קקוף

רדק מישון
לפן שפע
אס ישפק עפר
שומרון עב
סאקעס אר
את רב כלטע
שומרון ידן
בפרסות רגלס
ולן יספק ועל
קדך קזית אס
יספק עפר
דשומרון וע
לפעלס מן מי
מנד נפעל מים
שאז קאנרוף
ופדווא אס כל
א מקעס אר

וישלח אליו בן הדר
ויאמר בה יעשון לי
אלהים ובה יוספו אם
ישפק עפר שמרון
לשעלים לכל העם
אשר ברגלי ויען
מלך ישראל ויאמר
דברו אל יתהלל הגר
כמפתח ויהי כשמע
את הדבר הזה והוא
שתה הוא והמלכים
בסבות ויאמר אל
עבדיו שימו וישמו
על העיר

וישלח ליהבר הדר
ואמר כדן יעבדן לי
דחלתא וכדן יוספון
אם ישפק עפר
דשומרון למס
בשעולי פרסת רגלי
עמא דעמי ואת
מלכא דישרא ויאמר
אמרו ליהלא ישתבח
דמדרו ונחית בקרבא
בגבר רנעח וסליק
מינח ויהוה בד שמע
יתפתחא דרין והוא
שתי הוא ומלכיה
במטליא ויאמר
לעבדו וזו אודרו
וכמע על קרתא

רלבג אס
יספק
עפר שומרון
לפעלס דלאלן
יספק עפר
שומרון לכלקעס
אר ברנעו אס
יקח כלן מקס
מינן מלן שועל
וקוף מלן אנרוש
ויאמר דברו
ועל דל שכבר
אין למלחם בן
קד שומרון
לדומקס שאין
ראוי שתהלל
בטעם קמלמק
מי שקוף אנר

את יקח מלן אנרוש מן קעפר לן יספק ויאמר
דברו אמרו לזק קמלמק ית אמרו לך אל יתהלל
אנר כמפתח אל יתהלל אנר קדב לזאת למלמק
ס איס יזעמק יקראו במלמק כמפתח קדב שכבר
יזו וכזו במלמק קא יוכל לתהלל ויהי ויאמר אל
עבדיו שימו פ שימו כל קמלמק לתקס כעפר

קדב לזאת למלמק וזעפ שיאלו קדב כזו
סראוי לתהלל מי שקוף מפתח קדב זק
זוב מלמק וכזו אויבו כל ידע קאנר מן
יקהל כל ספעיס יזכ קחיל קמעט לתל קדב

וישמו על קעפר קמל כל קמלמק לתקס על קעפר וקס
שזמו קס על קעפר יזו כערי סרי קמדיקור
בדבר קנכא ס נככות קיו שותס עדין כשיזו כערי סרי
קמדיקות קז וישמו על קעפר איס איס שפע
אלן שקמל כל קמלמק לתקס על קעפר וית שימו קודריו
והרס וישמו על קעפר וכמל על קרתא אס כן
לדבריו פ וישמו על קעפר שימו מלכ ושא קחיל קיו
עדין נככות כשיזו כערי סרי קמדיקות

מלכים

דִּרְקָה כִּי אִם כִּעֵת מִיָּחַד אֲשַׁלַּח אֶת־עַבְדֵי וְזֶה קִיָּה בֶן־קַדְבְּרִים קִרְיָאוֹת לְאֶחְרוֹמִים וּמִמֶּנּוּ זֶה מִן אֶחָד
וְהַזְקֵמִים בְּדַבְרֵים אֶחְרוֹמִים וּמִן אֶחָד מִמֶּנּוּ לֹא מִנְעַתָּה מִמֶּנּוּ לֹא מִנְעַתָּה מִמֶּנּוּ לֹא מִנְעַתָּה לְשִׁיקָה לֵי
לֹא שִׁיקָה לֵפֶי אֶמְרוּ לְהַזְקֵמִים לֹא תִשְׁמַע לָנוּ תִחַנֶּה וּבְדַרְשׁוֹק לֹא כִלְמֵה שֶׁהִנֵּה בְרִאשׁוֹנָה הִנְעַנְנוּ אֶחְרוֹמֵי
חִזְקָה קוֹחַ כֶּסֶף וְזִקְנוֹשִׁים וְנִמְסִים כִּלְסִימָה קִס אֶל מִקְוֵה כִלְמִימָה עֲמֵךְ דַּבַּר שֶׁקוֹחַ חִמְדָּה מִתַּךְ חִמְדָּה
וְחִי וְזֶה תִּירָה אֶת־הַזְקֵמִים מִזְקֵמִים וְנִמְסִים וְנִמְסִים יִשְׂרָאֵל אִמֵּן חֵין וְזֶה דַּבַּר אֶת־הַזְקֵמִים קִס אֶת־

וַיִּשְׁבוּ הַמְּלָאכִים וַיֹּאמְרוּ כֹחַ
אָמַר בֶּן־חֲדָד לֵאמֹר כִּי שְׁלַחְתִּי
אֵלֶיךָ לֵאמֹר כִּסְפְּךָ וְחֶבְרֶךָ וְנִשְׁיֶךָ
וּבְנֶיךָ לִי תִתֶּן כִּי אִם כִּעֵת מִיָּחַד
אֲשַׁלַּח אֶת־עַבְדֵי אֵלֶיךָ וְהִפְשִׁי
אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת־בְּתֵי עַבְדֶּיךָ וְהָיָה
כֹּל מִחֲמַד עֵינֶיךָ יִשְׁימוּ בְּיָדִים
וְלִקְחוּ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְכָל
זְקֵנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ רַעֲוָנָה וְרֵא
כִּי רַעֲוָה מִבְּקִשְׁכִּי שְׁלַח אֵלַי
לְנִשְׁיֹלְבָנִי וְלְכִסְפִּי וְלִזְהָבִי וְלֹא
מִנְעַתָּה מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּל
חֻזְקִים וְכֹל הָעַם אֶת־שִׁמְעוֹלוֹ
תֹּאבְהוּ וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ בֶּן־חֲדָד
אָמְרוּ לְאֶרֶץ הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר
שְׁלַחְתָּ אֶל עַבְדְּךָ בְּרֵאשׁוֹנָה
אֲעִשֶׂה וְהַרְבֵּר הַזֶּה לֹא אֶכֶל
לְעִשׂוֹת וַיִּלְכוּ הַמְּלָאכִים
וַיִּשְׁיבוּ דַבְּרוּ

וְתָלוּ אֵיזֵר וַיֹּאמְרוּ בִּדְרִין
אָמַר בֶּן־חֲדָד לְמִימַר אֵרִי
שְׁלַחְתָּ לְיָדְךָ לְמִימַר בְּסִפְךָ
וְדַבְּרְךָ וְנִשְׁךָ וּבְנֶיךָ לִי תִתֶּן
אֵילָהִין בְּעֵדְנָה הָרִין מִיָּחַד
אֵי שְׁלַחְתָּ עַבְדֵי לִי וְנִשְׁךָ
וַיִּבְלִשׁוּן יִתְּבִתְךָ וַיִּרְתֵּי בְתֵי
עַבְדְּךָ וְהָיָה כֹּל רַעֲוָנָה עֵינֶיךָ
יִשְׁוֹן בְּדַרְשׁוֹן וַיִּסְבִּי וַיִּקְרָא
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְכָל סְבִי
אֶרֶץ אֲמָר רַעֲוָנָה וְהָיוּ
אֵרִי בִישַׁת אֶרֶץ בְּעֵדְנָה שְׁלַח
לִי לְנִשְׁיֹלְבָנִי וְלְכִסְפִּי וְלִזְהָבִי
זֶל אֲמַנְעִית מִיָּחַד וַיֹּאמְרוּ לִי
כֹּל סְבִי אֶכֶל עֵמָּה לֹא תִשְׁמַע
וְלֹא תִיבִי וַיֹּאמְרוּ לְאֵיזֵר בֶּן־
חֲדָד אָמְרוּ לְרִיבֹנֵי מֶלֶךְ
כֹּל דִּשְׁלַחְתָּ לְעַבְדְּךָ
בְּקִדְמִיתָא אֵי עֵבֶד וּפִתְנָמָה
הָרִין לֹא אֶכֶל לְמַעַבְדָּה וְאֵלוֹ
אֵיזֵר וַיֹּאמְרוּ וְאֵתִיבֹהִי פִתְנָמָה
לֹא כִרְשָׁלְבֵל אֶלֶף וְדִי מִימָה עֲמֵךְ זֶה תִּירָה וַיֹּאמְרוּ
עַד מִמֶּנּוּ מִיָּחַד אֶחָד לְמִלְכֵי כֹּל וְזֶה מִמֶּנּוּ שְׁבִד
אֶת־הַתִּירָה בְּכֹל חֵינֵי וְלִתְּבוֹת כִּי בְּמִסְקֵי וַיֹּאמְרוּ לְמִלְכֵי כֹּל וְזֶה מִמֶּנּוּ שְׁבִד
שֶׁקוֹחַ אֶת־חֵינֵי וַיִּשְׁחָחוּ אֶת־עֵינֵי וְנִמְסִים שְׁבִד קִתְרָה שְׁנֵי כִכָּר חֵינֵי וְזֶה מִמֶּנּוּ שְׁבִד

אֶת־הַתִּירָה בְּכֹל חֵינֵי וְלִתְּבוֹת כִּי בְּמִסְקֵי וַיֹּאמְרוּ לְמִלְכֵי כֹּל וְזֶה מִמֶּנּוּ שְׁבִד
שֶׁקוֹחַ אֶת־חֵינֵי וַיִּשְׁחָחוּ אֶת־עֵינֵי וְנִמְסִים שְׁבִד קִתְרָה שְׁנֵי כִכָּר חֵינֵי וְזֶה מִמֶּנּוּ שְׁבִד

לא יוכל לעשות שתחפש ותקח כל המעמד וקנאים וקנאים אלא ינה שאלת נדאשונה איהו
לך ותחת מינאלך קדבר קדור אפשה ואשמע לך קדבר קדור

רדק כפי עשן
לשן שטפה
אם ישחק עפר
שומרון ועב
באקעס אשר
את רב כלעט
שומרון ידען
בפרקות רגלים
ולא יספק ועל
קדך קזקת אס
יספק עפר
דשומרון וע
לשעלם מן מי
מדד בשעל מים
שקוף האנרוף
ופדווא אס כל
אם קעס אשר

וישלח אליו בן הדר
ויאמר בה יעשון לי
אלהים ובה יוספו אם
ישפק עפר שומרון
לשעלים לכל העם
אשר ברגלי ויען
מלך ישראל ויאמר
דברו אל יתהלל הגר
כמפתח ויהי כשמע
את הדבר הזה והוא
שתה הוא והמלכים
בסכות ויאמר אל
עבריו שימו ושימו
על העיר

את יקח מלך אנרוש מן קעפר לא יספק ויאמר
דברו אמרו לזק המאלוכת ית אמרו לך אל יתקול
קונר כמפתח אל יתקול אנר קדבר לזאת למלמנה
כ אים יודע מה יקרא במלמנה כמפתח קדבר שכבר
יצא וכח במלמנה קור יוכל להתקול ויהי ויאמר אל
עבריו שימו פי שימו כל המלמנה לתקס בער

וישלח ליהבר הדר
ואמר כדון יעברן לי
דחלתא וברין יוספון
אם ישופק עפר
דשומרון למסב
בשעולי פרסת רגלי
עמא דעמי ואתב
מלכא דישרא ואמר
אמרו ליה לא ישתבח
דמדרו ונחית בקרבא
בגבר רנעח וסליק
מינה והוה כד שמע
יתפתח מאד דין והוא
שתיהוא ומלכא
במטליא ואמר
לעברו דהו אודרו
וככע על קרתא

קדבר ללכת למלמנה ואעפ שיאלו חלרב כמו
שר חוי להתקול לני שקור כמפתח קדבר
שום מימלמנה וכח חויבו של ידע קדבר מנה
יקהלו כל סענים יטח קחיל קמפט לחיל קדבר

וישימו על קער קמס כל המלמנה לתקס על קער ומרס שאמו קס על קער יצאו כערי שרי קמדיקות
נדבר קנשא כבכות קיו שותים עדין כשיצאו כערי שרי קמדיקות אכ ושימו על קער אים אינ שמשו
אלא שקמס כל המלמנה לתקס על קער וית שימו אודריו ותרנס ושימו על קער וכמט על קרתא אס כן
לדבריו פי ושימו על קער שימו מלכ ושאר קחיל קיו עדין ככות כשיצאו כערי שרי קמדיקות

מלכים

דָרַק ט' אִס כַּעַת מִמָּחַר אֲשֶׁלֶּךָ אֶת־עַבְדֵי וְזֶה קִיָּה טַן קַדְבָּרִים קַרְאֻמִּים לְאֶחָדָם וּמִפֶּטֶט זֶה יִמְלֹךְ אֶחָד
וּקְזָמִים כַּדְבָּרִים אֶחָדָם וּמִקָּה שֶׁאֵינֶנּוּ לֹא מִכַּעַת מִמֶּנּוּ לֹא מִכַּעַת מִמֶּנּוּ לֹא קוֹדֵיט לֵי שִׁיקָה לֵי
לֹא שִׁיקָס לִפְי אֶמְרוּ לֵי קְזָמִים לֹא תִשְׁמַע לֹא תִזְנֶה וּבְדַרְשׁוֹ לֹא כִלְמָה שֶׁתִּנַּע בְּרִאשׁוֹנָה תִּנַּע בְּאֶחָדָם
חֲזוֹקָה קוֹל כֶּסֶף וְזֶה נִשִּׁים וְכַסֵּם כִּלְסִי קַמְדָּה קִס אֶלֶּם מִקֶּדֶם כִּלְמִמְדָּה עִמָּךְ דַּבַּר שֶׁקוֹל קַמְדָּה מִעַתָּה קַמְדָּה
וְחִי וְזֶה תִּעְרָק שֶׁלֹּא קַמְדָּה יִמְסוּר כִּטוֹן שֶׁמִּמֶּנּוּ יִשְׂרָאֵל אֵינֶנּוּ אֵין וְזֶה קַדְבָּר שֶׁלֹּא קַדְבָּר קִזָּה שֶׁ

וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלָאכִים וַיֹּאמְרוּ כֹה
אָמַר בֶּן־הַרְדִּי לְאָמַר כִּי שִׁלַּחְתִּי
אֵלֶיךָ לְאָמַר בְּסַפְּרִי וּבְחִבְּךָ וּנְשִׁיךָ
וּבְנֶכְךָ לִי תִתֵּן כִּי אִם כַּעַת מִחַד
אִשְׁלַח אֶת־עַבְדֵי אֵלֶיךָ וְהִפְשִׁי
אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת־בְּתֵי עַבְדֶּיךָ וְהָיָה
כֹּל מִחִמְדָּה עֵינֶיךָ יִשְׁמָו בְּיָדָם
וּלְקַחְוִי קַדְא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְכֹל
זְקֵנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר רַעְוֵנָא וְרֵאֻו
כִּי רַעְהָזָה מִבְּקִשְׁכִּי שִׁלַּח אֵלַי
לְנִשְׁיֹלְכֵנִי וּלְכַסְפִּי וּלְזֹהָבִי וְלֹא
מִנַּעְתִּי מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּל
חֻקֵּינֶם וְכֹל הָעַם אֵת־שִׁמְעוּלוֹא
תֹּאבְהוּ וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ אֲבִי בֶן־הַרְדִּי
אָמְרוּ לְאָרְעֵי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר
שִׁלַּחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בְּרֵאשׁוֹנָה
אֵעֲשֶׂה וְהַרְדִּי הִזֵּה לֹא אֹכֵל
לְעִשׂוֹת וַיֵּלְכוּ הַמְּלָאכִים
וַיִּשְׁיֶבְהוּ דְבָרוֹ

וְתָבוּ אֵיזֵנְרִיא וְאָמְרוּ בִּדְנָן
אָמַר בֶּר הַרְדִּי לְמִימָר אָרִי
שִׁלַּחְתִּי לְלוֹתְךָ לְמִימָר בְּסַפְּרִי
וּבְרַחֲבִי וּנְשִׁיךָ וּבְנֶכְךָ לִי תִתֵּן
אֵילָהִין בְּעֵדְנָא הָרִין מִחַד
אִישְׁלַחְתִּי עַבְדֵי לְוִרְתֶּךָ
וּבְלִשׁוֹן יִתְכַתֵּךְ וַיִּרְתֵּ בְתֵי
עַבְדֶּךָ וְהָיָה כֹּל רַגְנָא כְּעִנְךָ
יִשׁוּן בִּדְהוֹן וּסְבוּן וּקְרֵא
מֶלֶךְ דִּישְׂרָאֵל לְכֹל סְבוּי
אַרְעָא וְאָמַר רַעְוֵנָא וְהוּו
אַרְיִי בִישְׁתִּי אֲרִין בְּעֵי אֲרִי שִׁלַּח
לִי לְנִשְׁיֹלְכֵנִי וּלְכַסְפִּי וּלְזֹהָבִי
וְלֹא מִנַּעְתִּי מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ לִי
כֹּל סְבוּי אֹכֵל עַמָּא לֵאֲתִשְׁמַע
וְלֹא תִיבִי וְאָמַר לְאֵיזֵנְרִי בֶר
הַרְדִּי אֵימְרוּ לְרִיבֹנֵי מֶלֶךְ אֲבִי
כֹּל דִּישְׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדֶּךָ
בְּקַדְמִיתָא אֵי עַבְדֶּךָ וּפִתְנָמָא
הָרִין לֹא אֹכֵל לְמַעַבְדֶּךָ וְאֵלֹו
אֵיזֵנְרִיא וְאֵתִיבֹהִי פִתְנָמָא
לֹא כִרְעָלָבְעַל אֶלֶּם וְדִי מִמְדָּה עִמָּךְ וְזֶה תִּעְרָק וְאֶמְרוּ
עַד מִפֶּטֶט מִקָּה זְכָר אֶחָדָם לְמֶלְכֵנוּ כֹּ וְזֶה מִפֶּטֶט שֶׁכַּד
אֶת־תִּעְרָק כִּכְרִי אֶת־תִּעְרָק כִּכְרִי בְּמִפְּקוֹ וַיֹּאמֶר לְמֶלְכֵנוּ בֶן־קַדְדָּה כִּי אֶת־עַבְדֵי אֶת־לִפְי
שֶׁקוֹל אֶס אֶחָד וַיִּשְׁפָּחוּ שֶׁתֵּנוּ בְּקִימִפֶּטֶט שֶׁכַּד קִתְרָק שֶׁתֵּנוּ כִכְרִי אֶת־תִּעְרָק ט' אִס כַּעַת מִמָּחַר כַּדְנָה אֶלֶּם

זָקִים קוֹל מִיָּד
וַיִּקְרָא מִכָּל־
יִשְׂרָאֵל לְכֹל זָקִים
קַרְדָּן וַיִּקְמְרוּ
אֶלֶּם לֹא תִזְנֶה
וְלֹא תִשְׁמַע לְכִטוֹן
שֶׁמִּמֶּנּוּ כַּעַת
קְזָמִים מִיָּד וַיֵּצֵא
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרָא
קָסוֹם וְאֶת־הַרְכָּב
וְאֶמְרוּ עַד לֹא סוֹכֵל
לְיָמֵי מִמְדָּה
עִמָּךְ זֶה עוֹלָא שֶׁקְרִי
כִּי וַיִּקְמְרוּ אֶלֶּם
כִּלְקְזָמִים וְכִי
קָסִים אֶת־תִּשְׁמַע
וְלֹא תִזְנֶה וְהָלֹא קִי
זֶה כִּי כִי אֶלֶּם
עַבְדֵנוּ לְכַעַר
שֶׁנֶּה וְקַשְׁיָרִית
בְּשָׂרָא לִי אֶת־לִפְי
כִּלְקַבְרִים אֶשֶׁר
לֹא כִרְעָלָבְעַל אֶלֶּם וְדִי מִמְדָּה עִמָּךְ וְזֶה תִּעְרָק וְאֶמְרוּ
עַד מִפֶּטֶט מִקָּה זְכָר אֶחָדָם לְמֶלְכֵנוּ כֹּ וְזֶה מִפֶּטֶט שֶׁכַּד
אֶת־תִּעְרָק כִּכְרִי אֶת־תִּעְרָק כִּכְרִי בְּמִפְּקוֹ וַיֹּאמֶר לְמֶלְכֵנוּ בֶן־קַדְדָּה כִּי אֶת־עַבְדֵי אֶת־לִפְי
שֶׁקוֹל אֶס אֶחָד וַיִּשְׁפָּחוּ שֶׁתֵּנוּ בְּקִימִפֶּטֶט שֶׁכַּד קִתְרָק שֶׁתֵּנוּ כִכְרִי אֶת־תִּעְרָק ט' אִס כַּעַת מִמָּחַר כַּדְנָה אֶלֶּם

אֶת־תִּעְרָק כִּכְרִי אֶת־תִּעְרָק כִּכְרִי בְּמִפְּקוֹ וַיֹּאמֶר לְמֶלְכֵנוּ בֶן־קַדְדָּה כִּי אֶת־עַבְדֵי אֶת־לִפְי
שֶׁקוֹל אֶס אֶחָד וַיִּשְׁפָּחוּ שֶׁתֵּנוּ בְּקִימִפֶּטֶט שֶׁכַּד קִתְרָק שֶׁתֵּנוּ כִכְרִי אֶת־תִּעְרָק ט' אִס כַּעַת מִמָּחַר כַּדְנָה אֶלֶּם

כלבים

ר"ק תפסום חיים מנה שאמר תפסום חיים תפסום
אחד קוצ אלף שנה כסל ללשן יצאו למלמנה בן
יצאו לשלם תפסום חיים ש קיק בדעתו ש יקיו מתגברים עלקים
קאנשים אשר קוצ קיק שולח אלקים עד שאם ירע לתפסום חיים
שיוכלו ש לפ יעלה בלב אנשי שמרון שיצאו לקלם עמם כון
שינע אלקים

רלבג אם אלכום יצאו תפסום חיים
לשאיך שיקים שיצאו לשלם חן
למלמנה יתפסום חיים ולן יקרנם
ויכו איש אישו רוצה למר שכבר קרוב
אחד מקם קאיש קנצו אלנו לתפשו

מפחדם אלקים
לשכד אל תפסום
ונבזוק ונבדר
לנבאמר
ואלה יצו מן
קשר פ
אלק אשר יצו
וקחיל אשר
אחריקם כלמנה
קחיל אשר עמנו
ללכת אחריקם
קכו איש את אישו
ויכו איש

ויצאו נערי שרי המדינות ב
בראשנה וישלח בן הדר ויגדו
לו לאמר אנשים יצאו משמרון
ויאמר אם לשלום יצאו תפסום
חיים ואם למלחמה יצאו חיים
תפסום ואלה יצאו מן העיר
נערי שרי המדינות החיל אשר
אחריהם ויכו איש אישו וינסו
ארם וירדפם ישראל וימלט
בן הדר מלך ארם על סוס
ופרשים ויצא מלך ישראל ויך
את הסוס וארת הרכב והכה
בארם מכה גדולה

ונפקו עלימי רברבי מדינתא
בקדמיתא ושלח בר הדר
וחייאו ליה למימר גבר
נפקו משמרון ואמר אם
לשלמא נפקו איהודונן כד
חיין ואם לקרבא נפקו כד
חיין איהודונן ויאילי נפקו מן
קרתא עלימי רברבי מדינתא
וחילא דבתריהון וקטלו גבר
גברוהו אפכו אינש ארם
ורדפונן ישראל ואישת זכ
בר הדר מלכא ארם על
סוסיא ועמיה תריין פרי שין
ונפק מלכא דישראל מחאית
סוסו ותאומני ית רתבו ומחא
באינש ארם מחא סניארו

איז יצאו מן
קאנשים אשר יצאו
משמרון כל אחד

מקם קרוב קאיש קנצו כנדרו מארם מאלף אשר אלן מלך ארם עלקים לראות אם למלמנה יצאו אם לשלם
יצאו וכוון שארם ארם ש קכו קאנשים אשר שולח אלקים וראו ש ענתם קופרק חטט ש קכו וקגטרק עמקם
שאלו פחדו מיאניקם ויפסו ש פחד אלקים כפל עלקים
ופרשים שקיו עמו גבשו ולן אמר כמנה פרשים אכל מינעט פרשים שטם
תריין ריתטן ונפחא אחרת מצאתי על סוסון ועמיק זוג פרשים
מלך ישר אל אחרי אשר יצאו כערי שרי קמדיקות ומקצת קחיל אחריקם
לכנות בצרם ראה מלך ישראל קחש

ויצא
וקר בחיל
סד נ

מלכים

רלבג" כנערי שרי קמניקור ידמה שנת שרי קמניקור
קיו גדלים עם קמניך נשמרון וריו חזלו לערטון שלם
ימרו ט שריו פקד את כל רעם כלבט ישראל שבער
אלפים רל שכבר פקד כלי שאל שקיו נשמרון וכבר קיו
שבעת אלפים ואלף לבד יצאו לקח עם קיל מלך ארסי

ר"דק וקנש טט אחר אינרו ט קיק
מיטקו בן ימלן ויאמר
כנערי שרי קמניקור וקטערים קאלה קיו
גדולים חזלו ט כן מנבג קמלכס סיגלע
בזכרם בט קטרים קגדולים וי"ן שקס בט

קתערות ט שלקח
קמניך בט קטרים
שמו לקיותע
ערטון שלם ימרו
ט קטרים ומר
שאמר לע כנערי
שרי קמניקור לל
לם הצמד לקטח
קיל וסרסיס
מחונן אלם טאותס
שעמך טערי שרי
קמניקור וקחיל
אשר אקך טער
ואיפטר שחטט
אל שמרון קיל מן
קטרים קחורים
אן קיו משמרון
קשבעת אפיס
ואיפטר שחוטס
קשבעת אפיס

והא נביא חד קריב לו תאחאב
מלכא דישראל ואמר כדנן
אמר י"ו החזיתא יתבל המונא
סגאה הרין האנא מסר ליה
כידך יומא ריו תידע ארי אנא
י"ו ואמר אחאב כמן ואמר
כידנן אמר י"ו בעולימי רברבי
מדינתא ואמר מן יטקיס ק
קרבא ואמר אתו מנא יר
עולימי רברבי מדינתא והו
מאת תלתין ותריין ובתריהון
מנא יתבל עמא כל בני
ישראל שבעה אלפין ונפקו
בטיהרא ובר הדר שתירוי
במטליא הוא ומלכא תלתין
ותריין מלכא דסערי יוליה

והנה נביא אחר ניש אל אחאב
מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה הראית את כל ההמון
הגרול הזה הנני נתנו כידך היום
וידעת כי אני יהוה ויאמר אחאב
כמי ויאמר כה אמר יהוה כנערי
שרי המדינות ויאמר מי יאסר
המלחמה ויאמר אתה ויפקד
את נערי שרי המדינות והיו
מאתים שנים וישלשים
ואחריהם פקד את כל העם כל
בני ישראל שבעת אלפים
ויצאו בצהרים ובן הדר שתה
שבור בסבות הוא והמלכים
שלשים וישנים מלך עזר אתו

קיו אשר לא כרש לבטל" פני יאמר קמלמני

כעמך ויאמר איתרכם שקוא עמן טכוס קרכב רחש קמלמנה יקר אומר לפ שקוא וקעס אחריו ולמק
שאל אחרב מי יאמר ומי יאמר אלם קוא שקיק מלך אלם לפ שקיק שבר עז לפ שאלמי יאמר ויאמר
איה וייצאו שותה שכור שותה ומשתכר כחם טסח אלם קיק חושא לחיך שמרון

שור קויע שקיו שוריס איתע

מלכים

ר"ד ק טו

קמט

כדי שתיקצו
שהיינו עתה
במטן ויהי

ויעל אפקה ויפק

קול לבט יקודק

ואטפ אנמז אפק

בנולת בט אשר

זה אפקה קימ לבט

יקודקט אשר

ממילכו אחזקיה

ואטפ שקיה לבט

יקוד קיאך על שס

אלול ש שקיה למט

קעיר קוזתמישור

גדול קראו לבט

ישראל לקלמט עמס

שס ונב ישראל קלמ

לקדחתם ובני

קתפקדו וכלכו

קתפקדו קחיל אשר

ינאו במלמק ק

קראשונה וכלכו

כלמ קינו כלס אל

מפקד מקס איש

בזותה מלממרי

רלבב ויעל אפקה למלמק על ישראל אחזק אפק קיה לפרס ולקחוק מינש במלמק

ולזה קיו במלמק שס בן קודד וקילע ונב ישראל קתפקדו וכלכו רל שכבר

קתפקדו קחיל קנלחס ראשונה עם מלך ארס במלמק ונמצאו כלס לן כפקד איש ולפ

שנדרס קבטח לכוית קמלמק על ידס לן שב אחזק עמקס איש לן מישרא בשט קשיט

עזיס רלבט עדריס קמטס אלעזיס וקנל קיו ז' חקיס כ כערי שקי קמריאן קיו לעבר

אקד

ואתה תמנה לך חיל כחיל

חננל מאותך וסוס בסוס ורכב

כרכבונלחמה אותם במישור

אס לא נחזק מהם וישמע לקלם

ויעשבין ויהי לתשובת

השנה ויפקד בן הדר את ארם

ויעל אפקה למלחמה עם ישראל

ובני ישראל התפקדו וכלכו

וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל

עדרם כשנחשפי עזיס וארם

מלאו את הארץ ויגש איש ח

האלהים ויאמר אל מלך ישראל

ויאמר כה אמר יהוה יען אשר

אמרו ארם אלהי הרים יהוה

ולא אלהי עמקים הוא ונתת

את כל החמון הגדול חזרה

בדרך וירעתם כי אני יהוה

אני יהוה

ואת תמע לך משרין

במשרין דאתקטלא מינד

וסוסן בסוסן ורתבין

ברתבין ונעח עמרזון ב

במשרא אס לא נתקן מנהון

וקבל לממרחון ועבר בן

והוה לזמן סופא דשת

ומנא בר הדר יתאנש ארם

וסליק לאפק לאנחא קרבא

עם ישראל ובע ישראל

אתמעאו ואודמעו אלו ל

לקרמותהון ושרו בני ישראל

לקבל יהוה כתרין גורי עזין

ואניש ארם מליא גרעא

וקרב נביה דיש ואמ למלכא

דישראל ואמר כדנאמר ית

חלק דאמרו אניש ארם אהא

דשליט על טורנאמי ולג

אלהא דשליט על משרא

הוא ואמסר ית כל המונא

רבא בדין בדרך ותרעון ארי

אנא מינ

וכמו שהיו חזק יצאו עתה למלמק קוזת וית חתמטחו ולזדמטו בשט

קשיט עזיס אינ ט קהרע כתרין גורי עזין כלמער שט עדריס קמטס מן קעזיס מלכו אתה קארץ קל

וראוי לדגש ויגש ויאמר אל מלך ישראל ויאמר אמר לו פטס אקד פטס לקוזיק כלטוט מינ קיתק

רדק

מלכים

רלבג

קחלה קתשועה יצא אחרי כח עדיין קיה לטו נקטו עד שרקה ש קחלה קתשועה
 ונפו ארס יצא גב קוח ואחר קחיל אשר נשארנו בער ונדפנו גם קס אחרי ארס
 ויך איתקסום ש ארס שקיו רוכבס סוס ורכב יקיו נשים על קסוס ועל קרכב
 וקס נאים אחריקס וקיו מנכס ומפילס קרכב וקרוכבס ואלו
 קיו מנשינכס אנתס לך קיו מנכס קסוס וקרכב וינתן תרנכס ומנחא יתקסוותל ומנר ית-תמכא

רדק ויש

קכטח
 קוח קכטח קכוכר
 למעלה או אחר לך
 קתחוק כפתח ולו
 נא כן כרוכטו
 כפתח וכמו קו
 קתעט ער-וא
 כפתח ופי קתחוק
 שר כון ענך
 למלמנה ש ענך
 קוח לעלות כסוף
 קשנה או כרוסו
 קתחוק כמעשים
 סוכס ולעקור
 עז שקרי רחיר
 וקכרת כ יא קוח
 קאלקיס ושקר קסוס
 לתשועה שנתן כ

וקריב נביא לות מלך
 דישראל ואמר ליה
 אויל איתקף ודעוהו
 יתרת עבד ארילזמן
 סופא דשתא מלכא
 דארס סליק עלך
 ועברי מלכא דארס
 אמרו ליה אלה-
 דשליט על טוריא
 אלהוון על בנתקיפו
 מיננא וברכ נגח
 עמהון כמישרא אם
 לא עתקא מינחון וית
 פיתומא הרין עיבד
 אערי מלכיא גבר

מאתריה ומני שלטניא חילפיהוין

וינשחנביא אל מלך
 ישראל ויאמר לו לך
 התחזק ודעוראה את
 אשר תעשה בני ל
 לתשובת השנה מלך
 ארס עלה עליך
 ועברי מלך ארס אמרו
 אליו אלהיחרים אלהיהם על בן חזקו
 ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם
 לא נחזק מהם ואת הדבר הזה עשה
 הסר המלכים איש ממקומו ושיום
 פחותתחתיהם

רלבג אלו
 קריס
 אלקיס ידועס
 שמרון קיה צו
 נכר ש שס ננ
 אונע עמרי

קקמון ערך לתשועה קשנה כתרעמו לזמן סופא דשתא שתשוב קשמא לנקודק שקחל מנמנכ כראש קשנה
 ועברי אלו קריס אלקיס אמרו זה קכחון לך קיה מנכרתס ומנר-קמונס ש אנתן קיינ רכס
 מאלד עלקס אכ מנכ אלקיס קיה זה קלס ואלקיס קוח אלו קריס וקיה לו כח לעזרס כמלמנה
 סכממנ אונתס כר' אס לך כחוק מנכס תראה אס לך כחוק מנכס אס כלחס אנתס כמישור יקסר קמלכס אמרו
 זה כעטר של יתגא קחיל כשיראו מלכס ראשיס עלקס ותשיס קפחות כמקמנס כדי שיתחזקו יותר ללחס

קתש: עה וכן ויאמר המלך ויאמר לנסתר המלכה ויאמר יצחק אל לברכה אצו ויאמר אצו וברכש אמירק
 ראשונה אמר לו ונתת כל הקמון הזה בדרך שטיק אמר לו אם יפול בן קרד בדרך אל תחזול עלנו לפי שאמל
 עלנו אמר לו יען אשר שלחת את חיש הרמי יען אשר אמרו כלמינך בנדיקתך וישוד לבנך טלם עזרה
 קבעלים בראיך קתשועה קגדולש שעשה לך קאלעזרך ושךך מוחזיק ברעךך אלם לקדיש אמו יעשה
 קאלעמכס נס לפי שאמרו אלפי קרים יל ולם אלפי עמקיס וידעכס ט אצו יל ט אול עתשועה קראשונת
 קצכס ט מקרק קיה ענה עכלו לרעכט מיא קיה קתשועה

דרק ותקרב
 קמלמנה

וישרו אליו לקבל אין
 שבעה יומין והורה
 ביוםא שביעאה
 וקריבו עבדי קרבא
 ומחו בני ישראל ית
 אינשארם מאה
 אלפין נבר רוגלי
 ביוםא הריון אפכו
 דאישתארו לאפק
 לקרתא ונפל שורא
 על עשרין ושבעה
 אלפין נברא דאשתארו
 ובר הדר אפק ועל
 לקרתא תון בנו תון
 ואמרו ליה עברוהי
 הא בען שמענא ארי
 מלכא בתיש יארי
 מלכונמלו חיסדא
 אינו גסר בען סקין
 בחר ענא ואטונ
 ברישנא ונפוק לות
 מלכא דישראמאם
 יקיים ית נפשך

ויחנו אלהנבחאלה
 שבעתימים ויהי ביום
 השביעי ותקרב ח
 המלחמה ויבנו
 ישראל את ארסמאה
 אלה רגלי ביום אחרי
 וינסו הנותרים אפקה
 אל העיר ותפל החומה
 על עשרים ושבעה אף
 איש הנותרים ובן הדר
 נסויבא א העיר הדר
 בחרו ויאמרו אליו
 עבריו הנה נא שמענו
 כי מלכו בתישאל כי
 מלכי חסד הם נשימה
 נא שקים במרנונו
 וחבלים בראשינו ונצא
 אל מלך ישראל אולי
 יחיה את נפשך

רלבג וירי
 טוס
 קשטע ותקרב
 קמלמנה רל
 שקרט אשי
 קמלמנה קנש
 לקצת נדיך
 סלמנוזק עס זק
 וכן קרד נסויבא
 קשר קרד נדרר
 ידמק שכבר עכר
 נוקרד קול נטלת
 קחמק ולזק נמלט
 וכבר קיקירא ט
 לא קיה יכול לצות
 מן קש ולזק לקחו
 ענדיו וקס נט
 עי אפקעצא נמלט
 ארנפס בן קרד
 וזק סקס חנרו
 סקיס נמתקס
 כלכלס וקשרו
 קכלי ברקשק לפעו סקס סמי עצנ תחת מימא לפתח חב

שפרשן לפי שהיו בשלם עמו חבל קיה יכול לצות
 מן קשר רל שכך דמרו לענדיו נא אהל

מלך ישר אהל אהל יקיר אהל כפסך

דלכג

מלכים

ויתקפה באמר על שמו קנה אפר קוץ צעף והשתנה כששמקו על שמו כדי שלא יזרקו מלך ישראל

רלבג

ויקי קמלך עבר וע' און ככר כסף תשקול רוצה לומר אם תשמקו כראיו"ן כן

משפטיך אלה חרצת רוצה לומר אלה גזרות על עצמך להיות ספדך תחת ספשו" וימקרו ויסר

את האמר מעל שמו ואז קברו מלך ישראל איש חרמי" לל"א לכהתנו זכרמי וברשת לתנו שדך ט לא

קיק לנ מקיס לכוס

רד"ק אס

קפקד

יפקד כמו ולא

כפקד מימנו איש

כלו עמן חסרון

ויהי" שפא קנה

וקנה כ

כנהג מתפט

לכחולכא כלומר

מתפטם כחולכא

אתה חרצת אתה

התבטקדין נ

כעצמך שקבלת

שמירתו עתה ינת

ל"ויאמר איש

חרמי מייד

לל מידך ופ

חרמי חרצת מן

חרס וקחרס זונח

לל איס יחרס לל

ויהי חמלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר אתה איש חזה אם הפקר יפקד והיתה ח נפשך תחת נפשו או כבר כסף תישקול ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל בן משפטך אתה חרצת וימהר ויסר את האפר מעל עינו ויבר אתו מלך ישראל כי מתנבא איס הוא ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחרת נפשו ועמך תחת עמו וילך מלך ישראל על ביתו סרו ועף ויבא שמרנה

והוה מלכא עבר והוא צוח קרס מלכא ואמר עבדך נפקי בנו קרבא והא נברא זר ואית לי נברא ואמר טר ית נברא הרין אם משנא ישנ ותהי נפשך חלף נפשיה או כבר אדכספא תתקולי והוה ער דעבדך מתפני לכא ולכא והא ליתוהי ואמ ליה מלכא ד ישראל את דנת דניך ופסקתא ויאורו ואתרית מעפרא מעלוי עינו והוא שמתמורע ירניה מלכא ד ישראל ארי מתלמידי נביא הוא ויאמר ליה כדן אמר לו חלף דשויבתא ית נבר דחייב קטול מידותהא נפשך חלף נפשיה ועמך חלף עמיה וואל מלכא ד ישראל לביתו חסים ורוי ואתא לשומרון

שיקיה חייב קטול ית נבר דחייב קטול או פ חרמי מן מעזרים וחרמים שעמם רשת ומכפורת וכן בדרש כמה מעזרים וחרמים מרשתנו עד שכלל שדך" וילך על ביתו כמו אל ביתו וכן וילך אל קנה על ביתו כמו אל ביתו ודברת על קטאים אה"ל קטאים סל

ויאמר בן קהד לנחמך קטרים אשר לקח לך חט מנחת חטך חטוב לך ומוצת תשים לך בדמסק לקחת משם
מכס מהמסקרים קטעים כחשך שם חט נשמרון ואז קשינו לחוב ואז בנרית חלוקך מנחך שהעסק
לכן ויכרת לו ברית וישלחו

ואיש אחד מבני ח רלבג יען
הנביאים אמר אל
רעהו בך בך יהוה הבני
נא וימאן האיש ל
להכתו ויאמר לו יען
אשר לא שמעת
בקול יהוה הנך הלך
מאתי והבך האריר וילך מאצלו
וימצאו הארירי ויברו ווימצא איש
אחר ויאמר הבני נא ויברו איש
הכה ופצעו וילך הנביא ויעמד למלך
אל הדרך ויתחפש באפר על עיניו

ונברא חד מתלמידי
נביא אמר לחבריה
בפיתומא דין מחיש
בען ולא אבא נברא
למי מחיה ואמר ליה
חלף דלא קבלת
למי מדאדני האאת
אזיל מלותי ויקטלינך
אריא ואול מלותיה
ואשבחיה אריא
וקטליה ואשבח א
נברא אחרנא ואמר
מחינ בען ומחה נברא
מחי ופרעיה ואול
נביא וקם למלכא עד אורחא וברך במעפרא עיניהו

ר"ק ואיש
אחד מבני
קטרים כהנע
מנחמי טיח
ואמר ש זר
קטין קיר
מיטקו קטט ט
טב טב טול
עמקס למר
קטעל ומאלוק
קיק על אחא
שאמר לו קטין
ועתה כל קמון
קוק טנד וכמו
קאי קזק מנח
לכתיב כן לחוב

נביא וקם למלכא עד אורחא וברך במעפרא עיניהו

לכתיב לכות את בן קהד ועבר על פייה קלן ראה ש קוטרם שנסו אל אפקה קרנס קאל כדי שלן ישאר
מקם אחד ולן קשיר בן קהד אלן לבנות לחוב וקוח קיה לו לשכן ש לא רצה קאל שיותר מקם אחד ויחמל על
בן קהד וקחמלה על קרשעם אכזריות כסופס לעשות רעוכן שאלן שמל על אנגמר כן קף יי וכמו
קאריה שקכה קאי שמיחן לכות קטין שם יי כן קיה דיכוכמו שאמרו קמוותר על דברי קטין אמיתת
טרי שמיס שנאמר חט אדרש מעמו ואת קיחך יודע קאי ש שם יי אמר וקלן לו נהן לו אית בשקוחוק
קטין אין שנלן מעמו אית וחיב ארס להמין ט כן לחוב שמחן לכות מלך ארס נפל טרו וקכו כמו
שאמר לו קטין כפוך תחת כפשו ועמד תחת עמו קכה ופסע קפנע קוא מכתרם ובדרש איתק ספתרם
שיצתה מן קדיק קיתה כפרק לשרא שלן מיתו מקם צמלחמית רמות גלעד שקרי אמר לו קטין ועמד תחת
עמו ש חייבם קם אלן שאותה ספתרם קיתה כפרק להם ויתחפש באפר על שטו קשתה באפר שש על
שטו שלן יכרמו מלך ישראל ויתרעמו וכריך צמטפרא על אפיקי אפר קוא נשק וקוא קפוך מן פאר
קמוטעות וקטפ שקטין כבד עסק מאל על דבר לחוב חמל לו עז מאל כדי שיפטו קוא בעצמו קמשפר

מלכים

רלב"ג מעה זה רוחך סרה רלמה זה רעוך סאה מימננה" ארנה ענה העשה מעלכ על ישראל רל
קאס כעננה העשה מעלכ על ישראל קנה כל ספק חין מוחק קמלך לתפעל כזה קאוסין
אל קזקטס ואל קחוריס רונה לומ' קשריס וקשופטיס וקס לבדס ידע זה קבור ונחמק נקס
אזנבל שיקטמו למנה שאלח לקס אחאב וקתמה נחממו וידמה מנה שאס קיו יודעס קעס זית קתנול לל
קיו מסכמיס נברית נטת וקעט שקיו מסכמיס כזה זקט קער נשריק

רד"ק מעה זה
רוחך סרה
כמו סר וזעם פ
שפדש ותרע
נפ"ס ט אדבר
ענד נמקס
עבר ורע כמקו
אז קוף כרלסן
קווק כלומ קיית
מנדב לזקדנ
העשה מעלכ
כרעמו הנלח
נמלכותו קוף
לסן תמיקח
ותלח קספריס
כעננ' וקרי
כלח קח' ושמקס
ככומס' וקרי
קחוריס קסקרו
וקסגמס כמון קורי
יקורק וקרינ' לת
קחוריס וינקן

וּתְבֹא אֵלָיו אִיזְבֵּל אִשְׁתּוֹ ו
וּתְדַבֵּר אֵלָיו מֵהַזֶּה רוּחַ סָרָה
וְאִינֹכ אֶכֶל לֶחֶם וְיִדְבֹר אֵלַיִךְ
כִּי אֲדַבֵּר אֵל נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי
וְאָמַר לוֹ תִּנְהַלֵּי אֶת כְּרִמְךָ
בְּכֶסֶף אִם אִם הִפִּינָאֲתָה אֶתְנֶה
לְךָ כְּרֶם תַּחֲתוֹ וַיֹּאמֶר לֹא אֲתֵן
לְךָ אֶת כְּרִמִּי וְתֹאמַר אֵלָיו
אִיזְבֵּל אִשְׁתּוֹ אֲתָה עָתָה תַעֲשֶׂה
מְלוּכָה עַל יִשְׂרָאֵל קוּם אֶכֶל
לֶחֶם וַיִּטַּב לְכָךְ אֲנִי אֲתִלַּךְ אֶת
כְּרֶם נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וְתִכְתֹּב ס
סְפָרִים בְּשֵׁם אֲחָב וְתַחֲתֵם
בְּחַתְמוֹת שְׁלַח הַסְּפָרִים אֶל
הַזְּקֵנִים וְאֶל הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ
הַיֹּשְׁבִים אֶת נְבוֹת וְתִכְתֹּב ב
בְּסְפָרִים לֵאמֹר קְרָאוּ צוּם
וְהָשִׁיבוּ אֶת נְבוֹת בְּרֵאשִׁי הָעָם

וּתְתַלְתֵּהּ אִיזְבֵּל אֶתְנֶה
וּמְלִילַת עֲמִיחַ מִהָדִין רוּחַ
סְטִיאוּלִית אֶת אֶכֶל לֶחֶם
וּמְלִיל עֲמִיחַ אֲרִי מְלִילֵת עָם
נְבוֹת יִזְרְעֵל אֲהֵא מְרִית לִיח
הַבְּלִיית בְּרִמְךָ בְּכֶסֶף אִם
אִם רָעִי אֲתֵתֵן לְךָ בְּרִמָּה
חִלּוּפוֹהִי וַיֹּאמֶר לֹא אֲתֵן לְךָ
יֵת כְּרִמִּי וַיֹּאמֶר לִיח אִיזְבֵּל
אֶתְנֶה אֶת כְּעַן אֶעֱלֶה
בְּמְלוּכָתָא עַל יִשְׂרָאֵל קוּם
אֶכֶל לֶחֶם אֲוִישְׁפֵר לְכָךְ
אֲנִי אֲתִלַּךְ יֵת בְּרִמָּה
רְנִיבֵת יִזְרְעֵל אֲהֵי וְכִתְבֵת
אֲנִרְתָא בְּשֵׁם רֵאחָב
וְחַתְמֵת בְּעֻקְתֵיהּ וְשִׁרְרֵת
אֲנִרְן לְסִבְיָא וְלִתְוִרְבִּיָא
רְבִקְרֵתִיהּ דִּיתְכִינְעָם נְבוֹתִי
וְכִתְבֵת בְּאֲנִרְתָא לְמִימֵר
נְרִי צוּמָא וְאֲתִכְבוּ יֵת נְבוֹת
בְּרִישְׁעָמָי

הרנס תורכמל' כמו שהרנס אקלנס כזשר ישא קאומין תורכמי' ותכתוב קראוס' כענמעלסן
תעמית וכן ת' גורו טמל' ואמרה זק לט שטוס קתעמית ממשפסין כעמשיקס ואס יש מענות יתקא חותי'

רדק

מלכס

רלב

סר וזעף כמון מה זה רדק סרקה ועצמן קרוב לזעף ותרעמו נפיש ודוי ותרע
זועטין נפישים וסר פתח שלם כמנכר נזי קעין וכן חכרו
קנצת טיע ממעטת ינא לפקס עם בן קדר' סר
וועף סר קוץ מעטין קנטייה וסור מקמנצק וקרען סכבר קהפעל מעה הכלית קהפעלות וקיק על זק קעטן
זעף וכעס מילד

קיא

רדק אשר
שורעל
מכרס אשר ל
שורעל ולחחב
קיק קיכר
שורעל כעו
שכנב למעק
לגן ירק קאר
קעשן שקאר
מאכל קארס
סו עשש
שריקס סונ
ומנכר לעשות
מקסגן נכר
קטי' סו חקורי
קטי' מוקיר זק
מוקיר כרס זה
כלומי מה שזק
אס הרצק למכרו
לנכסוף מעתת
במקיר כסף סו
במלשין ויסב
את סמו קסב
סע אל קקיר

והוה בתל פתנמיא
האלין ברמא הוה
לנבות יורעלאר
דביורעאל בסטר
היכלא דאחאב מלכ
דשמרון ומלל אחאב
עם נבות למימר הב
לית ברמך ויהי לי
לגנת ירקא ארי הוא
קריב בסטר ביתי ואתן
לך חלופוהי ברמא
דטב מניה אם תקין
בעינך אתן לך בספא
דמוהי מה תשוני ואמר
נבות לאחאב חס לימן
קדס יי מלמתן ית
אחסנת אבתי לך
ואתא אחאב לבייתח
נסיס ורוי על פתנמא
דמליל עמיה נביר
יורעלאר ואמר לא
אתן לך ית אחסנת
אבתי ושכב על
ערסיה ואסחר ית
אפוהי ולא אכל לחמו

ויהי אחר הדברים
האלה ברכה יחל לנבות
היורעאלי אשר
ביורעאל אצל היכל
אחאב מלך שמרון
וידבר אחאב לנבות
לאמר תנה לי את
ברמך ויהי לי לגן ירק
כי הוא קרוב אצל ביתי
ואתנה לך תחתיו כרם
טוב ממנו אם טוב
בעינך אתנה לך כסף
מהיר זה ויאמר נבות
אל אחאב חלילה לי
מיהו חמתתי את נחלת
אבותי לך ויבא אחאב
אל ביתו סר ויעף על
הדבר אשר דבר איו
נבות היורעאלי ויאמר לא אתן לך את
נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב
את פניו ולא אכל לחמו

רלב ויתע
לך
תחתיו כרס טוב
ממנו כל אס לא
תחטין למכור
מלשך איהן לך
כרס אחר טוב
ממנו ואס תתרצק
למכרו איהן לך
כסף מקירו
ויסכנעל מטיע
קנפ מרוב קעש
לא רצק שיקיעו ע
עסק עם קארסיס
אכלשכנ ע
מטיע וקסב סעו
אל קקיר שלן ירק
קארסיס נכס
לפטו ומרוב ק
קעשגכל רע
לסול
לא אתן לך את
נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב
את פניו ולא אכל לחמו

מלכים

רלבג ויזכורו מעוזן לעשר ויסקלוקו למדן מזק שבת קסקילן רדיה מעוזן לעשר ויקי כשמוע איזבלוג קוס רש את כרס כנתיקזרעאלני למדן מעזק שקרוג מלכות ככסיקס למלכות מלך	רדק וישדוקו אימ' ככסי תחלו ויחזק קודעה שאמ כגדו וזמן וישדוקו ויחזק אימ' ואת כנתי ט כן דרך כנתי במקומות וכן ותרדוקו את קילר ויהי קוס רש אימ' לשון ירושק לפי שסעל ככסיו לוקוח נמקום קיורשין וכן בלרז כנתי וירשית וישנת בה לפי שקיתר לפס מתקמקאל

גורו צומא ואתיבו יתנבות
ברש עמא ואתו תרין גורין
בני רשעא ויתבו לקבליה
ואסהירו גברי רשעאית נבת
קדם עמא למימר גרין נבות
קדם ינומלכא לט ואפקוהו
מברא לקרתא ורגמורו
באכנא ומיתו ושלחו לות
איזבל למימר אתרנס נבות
ומיתו והוה בר שמת איזבל
ארי אתרנס נבות ומית ואמר
איזבל לאחאבקוס אחסנית
ברמאר נבות וירעלאה דלא
אבה למתן לך בכספא ארי
לית נבות תקיים אלהין מיתו
והוה בר שמת אחאב ארי מת
נבתוקם אחאב למיחת לכרמ
דנבות וירעלאה למרתהו

קראו ציוס והשיבו אתנבורת
בראשה העם ויבאו שניה אנשים
בני בליעל וישבו נגדו ויערהו
אנשי בליעל אתנבות נגד העם
לאמר בדרך נבות אלהים ומלך
ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלחו
באבנים ומיתו וישלחו אל איזבל
לאמר סקל נבות ומיתו והי
כשמע איזבל כי סקל נבות ומית
והאמר איזבל אל אחאב קוס
רש את כרס נבות היזרעאלי
אשר מאן לתת לך בכסף כי אין
נבותהי כי מתו ויחי כשמע אחאב
כי מת נבות ויקם אחאב לרדת
אל כרס נבות היזרעאלי לרשתו

וקיח לפס כמו קוס
ירשוק מאטות
ולפימה שקוער
סתת סקל אלו
ומלך קייב מיתת
ומי שנתחייב מ
מיתת למלכו קוח
וכל אשר לו למלך
ונחלקו לזל כדבר
זה אמרו קרוג
מלכות ככסיקן
למלך קרוג כד
ככסיקן לורשין ו
ומפט זה אמר
איזבל שישדו ק
קעדיס ט כד
כנתי אלפיס ומלך
ט חנו יאמרו כד
אלפיס לבר יקא ד

דיממסור לבר ויקיו ככסיו לורשין וכשאמרו קלל המלך נחייב מיתתו וככסיו למלך ואת חזלמק קונכך למי
אלפיס להגדיל הקקף עליו ור יקודק אימ' חין קרוג מלכות ככסיקס למלך ומא קוס רש וזמן אשר ירד סס
לרשתו לפי שקרוט קיק בן אחי חנו וראוי קיק לרושק ט קבטס שקיו לכנתי נכרע עמו כמו שכתב חס לא
את רמי כנתי ואת רמי כמו ולדברי ר יקודק לא קונכך למי ומלך אלף להגדיל הקקף עליו ט מית חזר שאמ
ט חין כנתי חין למק אמר ט מית למי שאל מית מיתת עמו אלף מית שנתחייב מיתת למלך וככסיו למלך

דרק

בלבים

רלבג

ואדומ ארץ זלתי עם קטן וכן כוס עם אחריו שרמיקו
מלשון רולעמתהגדלן שקול מקום קטן קנדים

קראו עם שלמה להם זקם כוס קצום קס
מתקצום ולו יתכן שעדו זק קנדים
לעמכלקעם

דרק

ואותיבו תרין גבריין
בגירשיעאל קיבליה
ויסתרומח למיטר
גריפתא קדם יומלב
לטתא ואפקוהי ו
ורנמוהי ויתקמילי
ועברו אנשי קרתיה
סביא ורנורבנא
דיתבון בקרתיה כמא
דשלחתאנובלכמא
דכתיב באגרותא
דשלחת לתהון

וישדוקו ישדו ס
יש לשאר טון
שקזרים וקסנמס
ידעקכר ס
שקד קס למה קיו
נריסן לכל זרה
יקדקו נמטת
איזבל כלן עדות
ובלן דבר קתשונה
זקמ קעז וקזרים
קיו מטמיס וידס

והושיבו שנים אנשים
בני בליעל נגדו ויעדוהו
לאמר ברכת אלהים
ומלך והוציאוהו
וסקלוהו וימתו ויעשו
אנשי עירו הזקנים

רלבג וקנ
קרא
קנדים נט
כלעל ס בזולת
זקל יסכמו
לשעז על שקר

והחרים אשר הישבים בעירו באשר
שלחה אליהם איזבל באשר כתוב
בספרים אשר שלחה אליהם

קיתה נמעלעם איזבל ס אלן רע קזקמס לגלותהדבר לעס העזר לן קיו מטמיס לברע נחש כס קקדוסס
שקיו לככות בעזר ואלן רעה איזבל לברע כלן משפט לן קיה כח טדק וקף לגזול קכרס לן קיק כח טדק ס
אחרט איזבל לעט שקיו ראשס קיו לשמיס לעטוד עז אכל אס קיו עזלס וקורנעס אלן נמשפט קיו ישראל
פונרדיס ט ס לן קיו מטמיס מלך עלקס אס לן יעמיד ארץ נמשפט אכל למנע מעז לן קיו יוכלס ס לן
קיו אלן שבעת אלפס אשר לן כרעו לעל ואשר ישראל קיו רעס מאד שקיק לנע נאמותהכעל שקיו
ממעס אותס כח איק שקר לפי נקשק איזבל עללה שקירגנות נמשפט ס קרוג מלכור ס ככסיקס למלך
ונמחק איזבל בזקמ יזרעאל שיכפו עליה ויעלמו הדבר או ידעה נקס שקיו יראיס את אחיזנ מאד ס לפי
כהנה לפס נסס אחיזנ וחתמה להס נחיתמו ס ידעס לן ישן אחרי דברו ופעט שקיק ברבר עדות שקר
ורצחיתכפס קיו ראשס קזקמס קקס כמו שקיו קעדי כמו שאמר קיח וקושינסט אנסיס כמ כלעל כגדו
ויס לשאר עוד אחיזנ למה לן קיה לוקח קכרס ברבר משפט קמלובה שקרי כתי את שדויתכס ואת כרמיכסיקח
קתשונה כמו שפרשטן נספר שמואלט משפט קמלובה שקיח אלן קפידות לערך עכדיו ואנשי מעלמותהס
יצטרכו וקראיק שאמר ועתן לעכדיו ולן אמר שקיח לעצמו וראיק עוד שאינן שדויתכס וכרמיכס וזותכס ולן
אמר כתיכס מעמט על קפידות אמר לן על קעף ברע ס אלפס ומלך נדפתח קדס יא ומלכא לפתח
למה אמר אלפס ומלך נחיד מנהס קיק חייב מיתה אמר זק לבגדיל קכף קעס עלנו ויקלקו מיד

רדק

מלכס

רלבג

בשאלם קבוצה קצת מעט אך רעה עוד מפתח
ישראל קתמכך כאלו מצד עצמו לעשות רע וכל
עבדיו וכלשטמו ברע וית' קשתלו כלומר כר
מחשבותך קס לעשו קרע ובריש אשר קתמכר
לעשות קיך קיק עשה מוחק קחזכרו וכוונת
תחתקן פס קבעל בר אשית ברא קבעל וידבר
קבעל וזקו שאמר קבעל קחשטס לפשח שמי

קמצחתט חויט רל קחס מצחתט עתה ברע
שתעד לי עלו שש כמנהגך וחסוס חמר זק לפי
שחמא בדבר שלחו בשלם בן קרד ובריעה נטות
יען קתמכך לעשות קרע בשעט יי כלכך קיק
שש לעשות קרע בשעט יי כאלו נמכר לזק קתכלית

רדק קצט

הנני מבין אליך רעה
ובערתני אחריך ו
והברתי לאחאב
משתיץ בקיר ועצור
ועזוב בישראל ונתתני
את ביתך בבית ירבעם
בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה אל הכעס
אשר הכעסתה חטא
את ישראל וגם לאיזבל
דברי הוה לאמר ה
הבלבים יאכלו את
איזבל בחל יזרעאל

קסר חלק למד
קפעל מקמכתב
וכן ישי מות חל
יע ראשי אשר
קחטי את ישראל
משתין נקיר דרך
עזינא חפ קבל
לא ישראל וית' דע
מיעט כראקט
דעתו כמו משית
נקירות לטאל
ישאר בכל ביתו בן
דעת כלומר
קגדולס וקקטס
כלס יכרתו ועטר

ועזוב שלם ישאר לחאב ששראל עטר ועזוב שאמרנו זה
טעבר משית לחאב אזק טעז שלם קרעקו ט כלס יחברו
וח' זלפי ועטר קמיעון קטעבר מקבתיס ועזוב קמקנה
שטעז בשדק שלם יחספכו בשית ורבותיט זלדרשו עטר
כעלס קזק עזוב בשלם קבא כלומר שאין לו חלק לעלם
קבא צחיל יזרעאלית בג חלמי ועד תרנס נחאספת ולפי דעת חסר קוף וקוף כמו שחן וכין חמר שנקוס
אחר שחן יזרעאל

רלבג משתיץ

קזכריס ועטר
ועזוב ששראל לל
שיכרית לומר
שקוף עטר משתיץ
מישראל ומר
שקוף עזוב וקנה
לפי דעת עטר
קוף כמו עטר ט
קעטר משתיץ
ששראל קואד
קמולך חחריו חו
קוף עטר ששרא
קויות מולך חו שר' וקעזוב קואד קמק שקה מקס
שלם קמחלע מימשלע וכן קיק ט יקודס מר
ומיעת חחריו כל בית לחאב חו קיק עטר רמוז
לשכעס כמו שקיו עטריס טד גדול קמולך
לגדלס ועזוב קואד מיק שאיבו מורע טד ח'מן
ומנדל חל כקעפ חשיר קכעפת רוצה
לומר על קכעפ אשר קכעפת

קוף וקוף כמו שחן וכין חמר שנקוס
ק

מלכס

רל"ב וישט שלט שטס אין מלחמה מופט שכככע אחזב מלמט קזס קארדך לע קזס מנש לע שתקיק נפשו תחת
נפשו מנן קדר שלחמו עמו שלט שטס וידמה שמש לע ופמד תחת עמו קארדך קשי עד עת קזג
קידעתס ט לן רמות גלעד יתכן שכאזר קשיב לע בן קדר קערים אזר לקח אצו מיאזר לע נזכר אחזב לשאול
לע קז רמות גלעד ולזק חמל לעכדיו קלף ידעתס ט לן רמות גלעד וזכזס אנתקוס מלקחת אותה מיד מלך
ארס יכזזט כמזך ללשכמו שתלך חתה חלך חזוכמו שילך עמד כן ילך עמי וכמו שתחא סוסך נמלחמ' כן
אחזב שס סוסי ידרשנא כזס את דבר יא' קנז יקושפט מופט שקיק עזקה קיאר בעמי יא' לע קזסס לעשות
דבר ס קס עלפי יא'

כב

ויתבו שלש שנים אין מלחמה
בין ארס ובין ישראל
והיה בשתא תליתא ונתת
יהושפט מלך שבט ארבת
יהודה לות מלכא דישראל
ואמר מלכא דישראל ל
לעברוהי הידעתון ארדילנא
דמות גלעד ואנחנא שתקין
מלמסכיתחמיר מלכא
דארס וואמ' ליהושפט התויל
עמי לאנחא קרבא לרמות
גלעד ואמ' יהושפט למלכא
דישראל אנא כותך עמי
בעמד סוסות כסוסותך וואמ'
יהושפט למלכא דישראל
תבעבזן ביומא דין ירד
פתומא דמי

ויתבו שלש שנים אין מלחמה
בין ארס ובין ישראל
והיה בשנה השלישית וירד
יהושפט מלך יהודה אל מלך
ישראל ויאמר מלך ישראל א
אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת
גלעד ואנחנו מחשים מקחרת
אתה מיד מלך ארס ויאמר לו
יהושפט התלך אתי למלחמה
רמת גלעד ויאמר יהושפט אל
מלך ישראל כמעני כמוך בעמי
בעמד כסוסי כסוסיך ויאמר י
יהושפט אל מלך ישראל ר
ד' שנא ביום את דבר יהוה

ר"דק סלחמות
גלעד סלן
קיתו כזו שטע חת
רמות גלעד לגדי
ואמרונדרש למק
נבד אשמו רמות
גלעד שס למטו נ
כרבו סלמיס ומלך
ארס לקחה ממלך
ישראל וישלשאל
וקלף חמל כן קדר
לחזב קערי אזר
לקח חז מחרת
אחז קשיב לך
ואתלן קייס לע
דברוקלף שלס
קיק שטקס סלן

שטס ולמק לע עזק מלחמה זאת אז כאל קשיב לע קערים ועד למק חמל אחזב על רמות גלעד ויהר משאר
קערים ואזכר רמות גלעד לע לקחה ארס מעמרי חז אחזב ס קודס לכן לקחה וקוח' אל קערים אזר לקח
חז מיות חזבך קשיב ואחזב לע נהן דעת אז לשאול רמות גלעד ס כן קיק משיב לע שקרי בדמסק נהן לע חזס
כש שקיק משיב מק שקיק לע אלל של נהן דעת אז ואחזב כזכור לע קיק יכול לקחס עמו על זאת שקרי שלח
כדבית לפ קז שטקס נ שטס ועתה כזרחה אחזב ס מלך יגודק קיק עמו ואזכר לע חמל סילך למלחמ'
עלמלך ארס לקחת רמות גלעד

צחק ירעה ללבג ירעה או קור מיאור ואפשר איק מעטן חילוחימה ט חל לחומה חלן קבלטס
את גר חונלכמו שהיאר במה שינ" רדק נקל איק בחחז' טירכעס וקנאים
אחריו אטפ' שעברו קעגלעס כונעל לשמים

חל לחחז עבר לבטלועסא ארזק שאר קנ"י לפי איע ויהעב מאד ככל אשר עשה האזורי אשר קיסתק
אנית חונל קדג תמורתנ קיסתק ותרג' אטעשית" ויהי וישם שק על גברו אנית קיום שמינע זאת
קסט' אס שק על גברו ונצ' וקלך אט ובלעל שכב בשקו ויקלך אט קלך לתד' טיעל אט כדס דו' חונ' וקלך
יקף"

רלבג קלן
קיק בחחז' כ
כלוק חונל קנ"י
וישם שק על
גברו ויעס' כל
שק על גברו שק
שקס עשויים
מאער קסית
וקתענ' ושכב
כלוק כנגד שק
וקלך נמיר
כחל וכפנול"
לח חחז' קרענ
טמיון ירעה
לח' ט ככע
אחז' מעט קס'
קיק מנתע' יקול
עמחלקת כנות
קירעאל' וש
יקקן קבלטס
דמון אד' מנפט

דימות לאחאב בקרתא יבלון
כלביא ודימות בחקלא יבלון
עופאד שמיא לחור לאהה
כאחאברחשיב למעבר
דביש קרס' וראטע' איתיה
אויבל איתיה וארשע לחרא
למהך בתר טעותא ככל ד
דעברו אימורא דתריך ל
מן קרס בני ישראל
והוה כד שמע אחאבית
פתוס' האלין וכו' על בשוה
ואסר שקא על בשוה וצם
ושכיב בשקא והלך יחף
והוה פתום נבואה מן קרס'
לועס אליה דמן תושב
למימריהו' תאארי איתכנע
אחא מן קרמי חלף דאיתכנע
מן קרמי לא אית' בשת'
בזמיה בזמי כרה אית'
בשתא על ביתיה

המת לאחאב בעיר יאכלו ח
הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף
השמים דקלא היה כאחאב א
אשר התמכר לעשותה הרע בעיני
יהוה אשר הסתה אתו איזכר
אשתו ויתעב מאד ללכת אחרי
הגללים ככל אשר עשו האמרי
אשר הוריש יהוה מפני בני
ישראל ויהי כשמע אחאב
את הדברים האלה ויקרע בגדיו
וישם שק על בשרו ויצו סויתכם
בשק ויהלך אט' ויהי
דבר יהוה אל אליהו התשבי ל
לאמר הרי אית בני נכנע אחאב
מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי
הרעה בימיו בימי בנו אביא ה
הרעה על ביתו

שככע אחז' מעט קס' קרענ קז' חחז' טד ימיו נמוט עקיים כל קישוד קרענ ועס כלוק קנ
מנפט שאלן בן קרד בשלם קיתק כפשו וקרג' נרמות גלעד ושם לקקן קבלטס חחז' דמון שנשק' מן
קרענ

לא יתבטל על סוד רלידתם לא יתבטל על סוד מזהר מים קונן ימלך ית' אנת מייסדו ותרום חקלום
רלבג מלנשים בגדים וכו' רלשקין מלנשים בגדי מלכות

וקא פתודות ומכע
דרק מלנשים
בגדים ש
בגדים קמודות
מק יקיק אמר
מלנשים ידעם
לא קין ערומים אל
ש בגדי מלכות
קמודות וכמוקו
ימות חשים רל
אשים נחורים
בגדן ש יושם
בגדן וכן קואו
בדק וישג בגדן
וקגדן קיק פתח
סער שומרון אול
מפחד אויטקס
סקיק לקסמלקמק
עס ארס תמיד
קין עשים נרמק
סמוך לשד וברזל
וכסער שמדן
קיק אלו בגדן
דת סנהל בגדן
קין יושגן כדי
שיקין רואין זמאת
זק ולקקין

ומלך ישראל והושפט מלך
יהודה ישבים איש על בסא
מלכשים בגדים בגדן פתח שעד
שמרון וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם ויעשו לו צדקה בן כנענה
קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנח את ארם עד בלתי
וכל הנביאים נבאים כן לאמר
עלה רמת גלעד והצלחונתן יהוה
ביד המלך וחמלאך אשר הלך
לקרא מיכיהוה בר אליו לאמר
הנה נא דברי הנביאים פה אחר
טוב אל המלך יהי נא דברך כ
ברך אחר מהסוד ברת טוב
ויאמר מיכיהוה חי יהוה כי את א
אשר יאמר יהוה אלי אתו אדברי
ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו
מיכיהוה חנלך אדרמת גלעד
למלחמה אם נחרל ויאמר אליו
עלה והצלחונתן יהוה ביד המלך

ומלכא דישראל והושפט
מלך שבטא דבית יהודה
יתכין נכר על ברסה לבישן
לבושין ויתכין בארמא
במעלנא דתרעשו מרון וכל
נביי שקרא מתנבין קרמרון
ועבר ליה צדקה בר כנענא
קרני ברזל ויאמר כרנא
באלין תקטל ית אינש ארם
עד דתשיצוני וכל נביי שקר
מתנבין בן לממר סק לרמות
גלעד ואצלחוי מסר שברא
דמלכא ויאונרא דאר
למקרי מיכה מליל עמיה
למימר הא בען פתנמי נביי
שקרא ממלל חד שוי תקין
קדם מלכא יהי בען פתנמך
כפתנמא דחד מנהון ותמלל
פתנמי תקנני ויאמר מיכה
קיס הוא יו ארית דימר י
ליתחא מלל ואתא לות
מלכא ואמ מלכא ליה מבח
הגיל לרמות גלעד לאנחא
קרבא אם נתמנעו אמר ליה
סקו אצלחוי מסר שברא דמלכא

יושגן אחר ויקשפם עס סיעתם מיתנבין לממקס קין מיתנבין
בבטאק זולו בדברים אחר מיתנבין לשמה אכלל לרוח קסס כנטי או שקר קין אלם וקין מיתפארים בבטאקת
קאלכמנה נדקיק כח אמר ויאמרנו שאר קנטי קיס ונתן ויא טר קמלך

מלכים

רלבג" רחית אתי יושב וע' אז ע"מ של וקמכוון ממכו כלו קוח שק"י שם קשטע קשופע על קקובמי
כל לפי לחחב ברמות גלעד ט בקסס מן קקרון מה שכבר טארכו ב" ממ" ולט שקקסס יטח
מקשטע קשופע מלח כב" קשמיס כמו ש" ארכו שם אמן שכלבב" קשמי עומדי' אכלו ולט שקבת מה קשטע
מקס קוח מכונן בעצמו וקצתו אינו מכונן אס ל" מנד קקרון קוח מה קשטע מקס מקרע' אמן שכל קשמי
קיו עומדיס עלו ממכו ומשמאלו וזה ט מה קשטע מקס מכונן בעצמו קוח מימין קשי' וקש"ר קוח משמאלו
וקנה מה שקסר מקס כקס קוח קוח מיתת לחחב אשר קיתה מכונן קשי' כמו שיעד במה שקס לפיות כפשו
תחת כפ"ן קרד"

ואמר בכ"ן קבל פתגמא ד"ו חותי
יתיקרא ד"ו שרי על כרסוהי וכל
חילי שמיא קימין קרמוהי מימניה
ומשמליה ואמר י"מן יטעניו
אחאבוים קויפול ברמות גלעד
ואמר דין בכ"ן ודין אמר בכ"ן
ונפק רוחא וקס קרס י"ו ואמר אנא
אטעניה ואמר י"ו לי במא תוספתא
ונפק רוחיה רנבותוקס קרס י"ו ואמר
בבעו מינד יתקס לדמי על ידי דאנא
מיצנא לאטעניוהי ולאוברא יתח
מעלמא ואמר ליה שבמה את יבילו

ויאמר לבן שמעך בר יהוה
ראיתי את יהוה ישב על
כסאו וכל צבא השמים
עמד עליו מימיו ומשמאלו
ויאמר יהוה מי יפתח את
אחאבויעליופל ברמרת
גלעד ויאמר זה הבכה וזו
אמר בכ"ו ויצא הרוח
ויעמד לפני יהוה ויאמר אני
אפתנו ויאמר יהוה לי במה

ר"ק ויאמר
ה"י מי יפתח
את לחחב קרדו
קאלקס מינוכה
גדול למי שמען
אוקס כמשמעס
וקאמתס קאל
קער רוח כנאי
קשקר לפתח לחחב
ללכת רמות גלעד
לפי שנתחייבתי
לשמים ל"ן שכל
ל"ן מקס רוח כט"ל

אז קערת רוח וחסן לדבר א לחחב דברים אלה וקוח מה שאין מיטקו קנה נק"י רוח שקר דע כל כח אן אן
וה"ל דבר טלך רעו ושאר כל הדברים כמו ויאמר זה טכ"ו וזה חונד טכ"ו וי"ט קרוח ויאמר אכל וקייית רעס
שקר כל אלה דברי מלצק קס אמרס מיטקו דרך קצעת דברים ל"ן שראק מיטקו דברים אלה ול"ן שמעס ט
רוח קטואה ל"ן יקיה רק אמת בשס ו"ו ויאמר אכ"ו בך קרדש כמו שכת' ג"כ בערעס של תוספתא ויצא
קרוא ונפק רוחא דכנות וקס קרס י"ו ויאמר בע"ע מינד יתקס לדמי על ידי דאנא מעטל לפי שנתחייבתי
ולאובדא יתק מעטלמנא ויאמר ליה ו"ו צנא אתי כלי ויאמר אטוק ואקי רוח שקר א כדקיק בר כפעטל ונשאר
כנאי שקר דילק ומשוס דליתק רעיתק דקודשא בריך קוח בעבדי לפות שקר ול"ן כע"כ צנן אינ ליה לכות
מדכשקרא אתר חיתל פוק ממיתת על דיל ועבד לך רעוהך משוס כל"ן טח"א קדמי למימר שקרא וקרב
קחכס קגדול רמעס זלכת כן וכשפדו שמתנו של לחחב וזכותנו לסט אלהי קרוחות לפי שנתחייבתי שחייט
כלק ול"ן קימ שס דבר אחר שקול כגדו א"ל דמי כנות שחמנ וי"ט קרוח זה רוח כנות" ק"ק

רלבג

מלמס

רדק

וקח קשיב מיטקו לחאב טלפ וקבלח ונתן ויהי עב
 קמלך כי ידמה סכבר קבלחו בעלממה וזעפ
 סכבר מתסס ולזה קירי אמתמה סר זגד לו
 מיטקו חלף סלף קיתה תשונת מספקר לט
 קשלה ס עדיין חלף קודיש חס יקרה בזה לחאב
 רע חס חלף ואין רחוי שנפשי אומר לו מיטקו

טלפ וקבלח דרך קתול אומר כלפון סאר קנטי חיס ולח
 אומר לכה אומר יהי סקרי נשבעת את אשר יאמרו
 אותו אדבר וקטר מלך ישראל באפוס דרך קתול
 אומר לו לפי אומר לו עד כמה פעמים אט משטעך
 וכוון שקשטיש אומר לו האמת גסס יהי

נחסס יהי דבר סקר ס סכבר יתחייב מיתה עלזה כעו שפנדור עתרה

רדק וסוס חיס
 לביטל פלס
 וקח רחיס למעק סח
 לו קכט ועמך תחת עמו
 חיספ שקיה זקבלממו
 חחרות חבל בעלממה
 קזרת חלף מיע מישר חל
 וכוון שקמלממה קיתה
 כל קיוס חיס חיספ סלף
 מיע מוקס חלף לופיע
 חלף מעטס ומקרי ס
 מיעור כס ווקו נלסס

ויאמר אליו המלך
 עד כמה פעמים אנני
 משביעך אשר לא
 תדבר אלי רק אכת
 בשם יהוה ויאמר
 ראיתי את כל ישראל
 נפצים אל ההרים
 כצאן אשר אין להם
 רעה ויאמר יהוה לא
 ארנים לאלה ישובו
 איש לביתו בשלום

ואמר ליה מלכא
 עד כמה זימנן אנא
 מקיים עלך דלמ
 תמליל עלי חור
 קשוט בשמא דיו
 ואמר חזיתית בר
 ישראל מברין על
 טוריא בעגא דלית
 להורעו ואמר עלית
 להור ריבונן לאילין
 יתובון גבר לביתה
 בשלם ויאמר מלכא
 דישראל ליהושפט
 הלא אמרית לך דלא
 יתנביע עלי טבא היביש

רלבג ויאמר
 חלו ער
 כמה פעמי אט
 משטעך ללעד
 כמה פעמים
 אצור לשטעך
 אר לן תדבר
 חל רק דבר
 אמת ודבר ככון
 נחסס יהי וחלף
 קירי משטע
 אותי אחזנט
 קירי יודע ס
 סכאי יהי רחוי
 סונחיס אדות
 מוט סקר נג

ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא
 אמרתי איך לא יתנבא עלי טוב כי אסרעו

חיוכל ככאי יהי וזעפ סלף קיה חיספ לרס למר דבר סקר קנפ סכבר חיספ שיעלממו ממה סיווק ס קמלך
 וכן בזה קמקוס חיספ שקעלס ממה סיווק ס קמלך ס חלף קודיש ממה יקרה לו בעצמו סס וקנה חין זרי
 דבר אמת לפי קשלה אחר סקנר מלפשי כר חוי וזעפ סלף קיה דבר סקר נמה סקודיע חלפו ולזה קשיב
 לו מיטקה ממה שיתבאר ממנן סקמלך ימעות בעלממה ולח רצה למר זה בבי חור לחלק סכוד למלכות חלף חמרות
 חלף לן יתבאר על סוכר חס רע קנה קנח מיטקה על עצמו קצת אחר דבר יו חל ממה ס חיספ שקעל מיקוספ
 סוית ככח וזעפ ס קנפ סכבר חס חח חל דכרי מיטקה וסנה חת כגדיו בדרך סלף יוכר ס סקוא מלך לממלס
 ממה שיטע לו מיטקו ס חס סכט חתה קיא סלף יתכוון חרס לפרו גח מלך יסר וכחפ לן יכרוקו ימלס מוק

מלכס

רלב"ג קתמפס ונצו צמלממה וחתה לבש בגדיך קנה קתמפס קוא מקור וקרטון ס שטל רכר מיטקו רחוי
לנשיפה בגדיו ונצו צמלממה כדרך של יטרוקו חיל ארס אך חתה תלש בגדי מלכות חין לך
לנרא ס כלס קסטמו למוצמלממה אך כדבר חחזל בד קתנצו מיטקורע" לנ תלממו חתקמון
ואת גדולת חס חתמלך ישראל לבדו קנה סס קסי זק קרטון כלב מלך ארס לפטל חחזנ ברמות גלעד ולנ
קסט קסי סימות מיטק א צמלממה קהיא ולזה לנ רע חיל מלך ארס לקות יקושפט כשידע שחין מלך יטר

ר"דק

קתמפס
ונצו צמלממה
חין מלך יטר
לקתמפס ולנצו
צמלממה כרי
של יטרוקו
וחמר לקושפט
ואתה לטפ
בגדי ס חין
כדי לקתמפס
אכל חת כדי
לקתמפס ס קס
בעל ריעוקס
אנשים חותי
ולנ יעטל
קתמפס ולנ
כרען קאלס
קמוסך נקסת
לעמו קרבו
וית אדקתמפס
אנצו אדקתמפס

ויצל מלך ישראל ויהו שפט מלך
יהודה רמת גלעד ויאמר מלך
ישראל איהו שפט התחפש ובא
במלחמה ואתה לבש בגדיך ו
ויתחפש מלך ישראל ויבוא
במלחמה ומלך ארס צוה ארת
שרי הרבב אשר לו שלשים
ושנים לאמר לא תלחמו את קטן
ואת גדול כי אם את מלך ישראל
לבד ויהי בראות שרי הרבב את
יהושפט והמה אמרו אך מלך
ישראל הוא ויסרו עליו להלחם
ויזעק יהושפט ויהי בראות שרי
הרבב כי לא מלך ישראל הוא
וישובו מאחוריו ואיש משך ב
בקשת לרתמו ויבח ארת מלך
ישראל בין הרבקים ובין השרין
ויאמר לרבבו הפך ירך והוציאני
מן המחנה כי רחלירתי

וסליק מלכא דישראל
ויהו שפט מלך שיכטא דבת
יהודה לרמות גלעד ויאמר
מלכא דישראל איהו שפט
אנא אישתנו ואיעל בקרבא
ואת לבש לבושך ואישתנו
מלכא דישראל ועל בקרבא
ומלכא דארס פקיד יתרבנו
רתכנא דיליה תלתן ותריין
למימר לא תגחון קרב עם
וערא ועס דבה אילחין עם
מלכא דישראל בלחוזו ויהוה
בד חוז רבני רתכנא ית יהוש
ואינון אמרו ברס מלכא דישראל
הוא וורו עלוהו לאנחא ויצח
יהושפט והוה כד חוז רבני
רתכנא ארי לא מלכא דישראל
הוא ותבו מאחורו והיו נברא ננר
בקשתא לקיבלו ומחא ירת
מלכא דישראל בין דיבקי ובין
שרי אנא ואמר למר כבניה
אית חוזר לאחורך ואפיקנימן
משריתא ארי איתמר עיתי

ואי שטל בקרבנא לנ תלממו וקוא לנ קיתק כוונתו לקמו על ישראל
אלא חס ילממו עם שחר קעס וירחא מלך ישראל שתכנר קמלממה כן ונצו כן ימלט מינדס לפיכך חמר
לס סכל מלממתס לנ תהיק ס חס צמלך לבדו עד סימיתו קו וחקר ק נחקר קעס

מלכים

ר"דק לחנה נח" מקום אלה" וקשינו אל אמון
כראק שקיה סס פטס אחרת הפטס" לא דבר
ה' נ' און תאמר שלח דבר ה' נ' ומרענע אמרת
וכן אמן מרענע אס כמות כל קארסונג' לא ה' אלת'
שמע עמיס כלס' כן דרך קאשון כמון קיה זרועס'
לנקריס' אף

רלבג" טנס קהוא אשר תטא חדר צהר
לחנא אמר זקס אעפ' שקנלחון ישראל
נמלמק קנה יקיה כט' אקקר מתחנא חדר
צחר על דבר מייתת לחאב מנסט שקנמיתת לעך
סס' וקשינו אל אמון שר קענר' לל קשינו אל
קענר ותצחקו

ישועתנו נעת ואמר אפוק ואהי
צ"ה" רוח שקר בפום
כל נבא אהי ואמר תטעני
ואף תכול פוק ועבר בן תוסס ואמר
אפוק ואהי רוח שקר בעד קיה בר
כנענאה ובשאר נבי שקרא דיליה
דליבא רעותא דקודשא בריך הוא
בעברי לאות שקר ולא צבי בהו אמ'
ליה לנבות מדי בשקר אתר חיעתא
פוק ממתיבתא דיליו ועבר לך דרעותך
משום דלא נחא קדמי למומחי
שקרא ובען האי הכ' יו רוח דשקר
בפום כל נבך אליו ויגור לאיתאה
עלך בישא וקריב ער קיה בר כנענאה
ומחא ית מיכה על לסתו ואמר אי דא
שעה אסתלק רוח נבואה מן קרס יו
מני למלא עמך יואמ' מיכה האתרוי
בומא והוא דאת עלל תון בנור תון
לאטמרא ואמר מלכא דישרא דבר
ית מיכה ואתיביה לוח אמון רב בקרתא
ולות יואש בר מלכא ותימר כרנן אמ'
מלכא שווי תדין במתאסיר ואוכלוהי
לחמא כרחוק ומיא כרחוק ער מיתא
בשלמא ואמר מיכה אסמתכ תתוב
בשלם לארעא מן קרס בני ואמר

ויאמר אצא והייתל רוח
שקר בפני כל נביאי ה
ויאמר תפתח וגם
תוכל צא ועשה כן ו
ועתה הנה נתן יהוה רוח
שקר בפני כל נביאיך א
אלה ויהוה דבר עליך
דעה ויגש ער קיהו כן
כנענה ויכה את מיכיהו
על הלהו ואמר אי זה
עבר רוח יהוה מאתי
לדבר אתך ויאמר מיכיהו תנבך ראה
ביום ההוא אשר תבוא חדר בחרר ל
לחכה ויאמר כלך ישראל בקח ארת
מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל
יואש בן המלך ואמרת כה אמר המלך
שימו את זה בית הכלא והאכלהו להם
לחץ ומים לחץ ער באי בשלום ויאמר
מיכיהו אם שובתשוב בשלום לא דבר
יהוה בני ואמר שמעו עמיס כלס'

סס אל אמון שר
קענר' וקאטלחו
לחם לחץ ומעיס לחץ
דלש לחץ יתנו לנדי
סטוקו מלמס' ו
ומעמיס אף מנע ס
סיסטק' על בדוקק'

שמעו עמיס כלס'

דרך

מלכס

רלבג

וסון שאמר קבצו איש לטת לשלם כרחה שלם מית
מישראל אס מית קין מעמיס ומע קבצו ופוך תחת
פיו בעלמיות חרות קיק זק

ויעטר קרנה קרען טויעטר קל קרנה וקוח
העסק ועטין קל קרנו

וימתחמלך ויבוא

שמרון ויקברו ארת
המלך בשמרון
וישטף את הרקב על
ברכת שמרון וילקו
הכלבים ארת דמו
והזנות רחצו בדבר
יהוה אשר דברו

דרך וישמך
קאוסף
כמו ויאמר לוסף
ויגד לעמך
וקזות רחצו מוסב
למעלה על וישמך
את קרבן אמר
שטף קרבן ו
ורחצו קזות על

כריכת שמרון וקשיתפ חזקת מהר קינה וילקו
קבלתם את דמו ללדס אחצת כל זק קדס מלאחב
קיק וילקו קבלתם את דמו כדבר יהוה אשר דבר שאמר
בעמקס אשר לקו קבלתם את דס כטת יזרעאל וילקו
קבלתם את דמו גם אתם וקזות פירושו כהרגמו
מט זינא וברדול אחצת מעטין קיק ועשתה לו איזבל
דמות זאת כמדת כדי שירחה וייתחמס ועוד דרס
קזות כמו קזות קבצו שט קזות של אלקו ושל
מיטקו אלקו אמר בעמקס אשר לקו מיטקו אמר
אס אנת שוב בשלם וישלשאל קיחך אמר כדבר יהוה
קבצו כטת נשאל יזרעאל ודס אחצת בשמרון לקקו
קבלתם וקברתם שירעאל קדו בשמרון ומי ברכת
שמרון קולתם עד יזרעאל קמיעס בלו אדומיעס מן ק
קדס עד יזרעאל וסל לקו קבלתם את קדס

רלבג וישמך
את קרבן
על ברכת שמרון
ללכ בעברו
סס שטף קרבן
על מי קברת
ועתק קרבן
מקדס ועתערב
במיס וסס לקו

ומית מלכא ואת
לשמרון וקברו ית
מלכא בשמרון ו
וישטף ית רתיבא על
בריכתא דשמרון
ולחכו כלבא ית
דמיחומני וינא שטפו
בפתגמא דישדמלילו

קבלתם דמו נשתתס מן קמיעס קקס ועוד
קיק לו מקבטו שקמיעס קזות קרוחטת ככרנה
קקיא רחצו בדמו אשר נהערב במיעס קקס כ
כדבר יהוה אשר דבר ללככר קיתת כפשו תחת
כפס בן קדר כדבר יהוה אשר דבר וכפל ברמיות
בלעד כדבר יהוה אשר דבר ולקו קבלתם את
דמו כדבר יהוה אשר דבר קנה זק בלאור מרס
שכריך אלכ אור בזאת קפרשא אשר קבבלו
באורק בזק קמקוס ואולס קתעלות קמניעות
מנה קנה קראשו קוא כמדות וקוא לפודיע
שכריך לתשג בכל דבר קודס קמעשא אלו
קמענה כדי שיקיה בלוסן קראוי ולזק ספר ש
שבבא יס ארחבעס ושאלו ממנו שיקל מעל אבו
ויעברו שאללס שימתין עד גימיעס וישב
אותס דבר קשט קוא לפודיעט טוב קענה ימנ
בוקמס ויעדר מן קטעריס וזק כ אורכ קימיעס יתן לזקמס טוב
קענה ממש מיק שראו מקעמטס בימיקס כ זק יעמידס על קתחלות וקסות אשר כקס ינע אל קתכלית
קמעקש עם שכקס תמנא קחכנה יותר לזק קבצו גכומק יתבאר שטוב קענה לא יתכן שישאל ללדס אס
לא על קזות קאלשי קוא במדות וקוא לפודיעט כ בקסלת קאדס עצמו יקנה לו קבדולש וקמיעס ק
וכתשאו יסיר קכטר וקמיעס קממא ולזק

בוקמס ויעדר מן קטעריס וזק כ אורכ קימיעס יתן לזקמס טוב
קענה ממש מיק שראו מקעמטס בימיקס כ זק יעמידס על קתחלות וקסות אשר כקס ינע אל קתכלית
קמעקש עם שכקס תמנא קחכנה יותר לזק קבצו גכומק יתבאר שטוב קענה לא יתכן שישאל ללדס אס
לא על קזות קאלשי קוא במדות וקוא לפודיעט כ בקסלת קאדס עצמו יקנה לו קבדולש וקמיעס ק
וכתשאו יסיר קכטר וקמיעס קממא ולזק

רדק

מלכים

רלבג

לחמו בלם מיתהבין לחחבוייה לקבלה ולם רצב למיר לפגד
אחחבך לכגד עכמו כגד פטו שלם קסב קשתו למיזא
לשמאל אלם כעו שקיה מעשך הקשת וירק קחצו וברש
לחמו וחמו שט החזיקו של חלבו ושל מיטבו ששטיהם
עבדו על מות אחחב' בין הדנקיס ונן קשרין תרעמו
בין דינקי שיריחא לרכבו משרת הרכב החילית נהסך
הקמץ חסף אל החית לרחיב עליה ופי החילית מן המכה
ואדום חב זל פראש נס לרכבו לרצב לגות שאוכה
אלם חמר לע שקחלם לם שאוכה וכן הויר משמעות קחעב
שחמר החילית ולם חמר הוטרט וכן ה' חרי ממרע חנא'

ואיש משך נקשת לחמו זל שלם קיה מיתהבין
לכשת שום ארס וקיה מיתקשי שורק רחן
בלוסן שקכה מלך ישראל בין הדנקיס ונן
קשרין וקרתו כזק שקכוו בין קשקשת לקשקש
מקשקשי קשרין וקש קרען בלמי ונן
קשרין וקוח בלאור למק שאמר בין הדנקיס
בין הדנקיס קס נשרין חול על קשרין קיס
כל זין אחד פשו מיתהבית ברזל דנקור
ורוכבתו עלו וקנה קיה מיתקשי שט
קחץ בין הדנקיס ב בזולת זה לם יכול לשכס
קחץ ב ויחמר זה קרה נס כן שקמקום אשר
קנה נשרין קיה בין קשקשי קשרין כדרך שככס קחץ כעפ
לבישראל חבל חמר ב נהקו חול' ולחית הסנה קיה קמלך
שלם יסורו ישראל מהמלחמה ויתחזקו להקם עם ארס'

רדק והטלם
קמלחמה
היתה קולכר
ומתגבר וכמוקו
וקנה מים שלם
מעמד נמרכה
שלם קטה טעמו
מסב קמכה אלם
קתחוק עמו וקיה
כעו שקיה נמרכה
רוכבדי שלם יכרו ישראל שאח מוכה ויך
לכס נמלחמה נכח ארס נשאר קמלחמים חל

והעלה המלחמה ביום
ההוא והמלך הירי
מעמד במרובה נכח
ארס וימת בערבו יצק
דס הנכרה אל חיק
הרכבו ועבר הרורה
במתנה כבא השמש
לאמר איש אל עירו
ואיש אל ארצו

רלבג
והטלם
קמלחמה זל
שכנר חוקרה
וקתנדרק מלחי
ויצק דס קמכה
אל חיק קרנב
זל שמרו ונ
שפיתרמו כנר
וינד אל חיק
קרנב אשר קיס
רוכב עליו

חיק קרכב כהרעמו לע רתכא ויעבר קרנה כהרעמו כרוז וחמר ויעבר לשון זכר וקרנב
לשון נקנה לשון זכר כסל על קחל כעו ויעברו קול חמר ויעבר על קארס קמעער קקול וכדרשו יעבר
קרנה נכר רשעס רנח איש אל עירו שלם ילחמו עדי וקכרוו קיה עבר נמחנה ישראל' או נשתי קמחמות
ולם נמנח נכתו מי קיו קמנחמים חס ישראל חס ארס'

ימות קולך קזק וזק מותכסלף ש נעדיק בדרכה זה קיו מרת חייו תלך נמקירות או נמותן
 היא קוא לנודיעם קסנה קיק נמא ירבעם קיותו בן נעמנה קעמומת ולזק כסל קספר ש סס
 אמו נעמנה קעמומת וזק נמא ירבעם קיותו בן נעמנה קעמומת ולזק כסל קספר ש סס
 קקס וקיא ש יסיר נך מוארי וקנה נעמנה קיתנה כאלו לא נעבירק ש חזרו לסורן נשי סלמק מנעיי קאזרעת
 כעו שקדס קספר בזק היב קוא לנודיעם קסנה נמא ארבעם קיתנה קיותו בן אלה רשעה
 וקיא מעמנה נת ארבעם ש קיא עשתה הפלעת לאשרה כעו סכזכר קחד זה ומוק קמקוס
 פמדין על רוע ארבעם ש קתנו יחס אותה על לה מנותה לפעולותיו היג קוא לנודיעם סאת
 רשעם תקצרות וואורך ימים לעבדי קשי וזק המוצא ש ארבעם לא קיה נעלכות ס סלשעם
 ואסא שעה קישר בשע יי קאריך ימים על ממלכתו ולזאתה סנה גב המוצא סכזכר ראה קסא בימיו כעו
 סמונה מלכס נישאר לקס ירבעם ונדב ונעשא ואלה וזמרי והבט ועמרי ואחאב היד
 קוא לנודיעם קסנה ראו לארס שיסס נשר זרוע אכל ראו שיסס ניי מנצחו כשמוצא ענעו
 כעור בו יתולזק המוצא סנעש אסא כשס נשר זרוע כעו סכזכר נפסר דק ולזאתה סנה גב ידמק סאל
 ארבעם כעו סנארטו חטו וקוא לנודיעם קסנה קשי נישארל בעבור נר תעס
 קסנת ער סכזכר תמוצא סאעט שיקיו ישראל ראוין שיסתר קשי פטומקס ויעוונ
 אותם מעד ששס אסאיקס קנה כאלו לאי מרוב משולת אחאב שקיו כלל אל שיסרו ישראל לעמרי
 מוארי קשי קראק לקס אז עממס יקחו נקס מוסר וזה נהרנה ס רישונה קראק לאחאב וישארל אמתות
 דברי קנציקים וקללותיקס ס ראו שקאלל שקאלל יקושע מי שיכנה יריסו עתקיימק זה לקס לאותם קקלות
 קרענות בערה למי סלל יקיים את דבריה יתקיימו ולפ סלל לקחו מוסר בזק קראק לקס קשי מקלור
 כזאו שקס יתקיימו תבא אס לא יסונ אל קשי ולזק ספר סכזכר אמר אליהו אל אחאב סלל יקיו קשס קאלל
 סלמאר ס אס לפ דבר קשי וזה יקיק כשיסונ לעטרת יתוכאר ראה סלל לקחו מוסר בזק ויאעט שקס
 רואיס קיום יעדי קנציק וקללותיו סכזכר אשונ אליהו אל אחאב ויעק מנה סית נצח ממנס ס קוא
 קאלים מעד קמופת קסלל סית נצח ויתנצח בו עס זה ס קנעל קוא קבל לתכלית שיסונ ישראל
 כלס לעטרת קשי וקרה כנציק קנעל וכאר ראה קשי ס לא כנעל אחאב בזק קראק לעסלות בעשית
 קטובות כדי סידע קוא יי ועד לעז קטובות ליד כנציק ער סכזכר נצח נמות מעט מלך ארס עס כר
 קמלכס אס קיו אית ופנ בזק קטובות כדי סית נצח נצח קאמונ נשי וכלזק לא לקחו מוסר ולזק קרה
 לע מקר פמק שקרה הישיעה עשר קוא

למרסס ששס קנעללות שעה קסס יתנצח עכ ידי
 אלה וזק קוא סר זר מידו קשס לפעיל לע נמק כר יר
 קחד נפתר סס סנה אחת לקס ונצח נצח וקס ונצח בער

רלבג מלמס

ולזה ספר שעתה הזקמס קיתה שחס יקיה קיום קזה עבר לטס קזה וישמע אלנהס יקיו לו עבדים כל קימיוס
וספר גס כן שממס שלן קסמס בזק ורצה להתנשא ולהתנאות סרה ממנן מילכות עשרת השנים

הרביעי קוץ לפודיע קיום ייעוד קסס שתקרת מילכות עשרת השנים מורת אלנה ויקיר
לרבעס **החמישי** קוץ לפודיע יושר עמן רחבעס בתחלה עס שכבר

פובע מלנהס עס ישראל תכף **הששי** קוץ לפודיע רוע עמן ירבעס מעת
רחבעס לפשות קישר בעע **השביעי** קוץ לפודיע רוע עמן ירבעס מעת

קתולת מילכות ער שפעק לו אלפי זקבוגרס **השמיני** קוץ לפודיע רוע עמן ירבעס מעת
מכין ליה בלע קתומס לפשות כנגד קתורה כפי מה שאיפשר ועלנו ועל סיפתו נתקיים מן שימדק קתורק

באמר סן יש בכס איש או אזה ונמנן קשי ישמיד קאיס קקוץ ויכרית לות שמו מתחת קסמיוס ובג
קרא לרבעס ולבעשא ולעמרי שלן שאר מהס קריד ופליס **השביעי** קוץ

למרכס קמעופתים וקמפללות שבעשו עליד איס קאלים אשר על **השמיני** קוץ
ונתחדשו עוד נסיבתו וקס מה שינשא יד ירבעס כזר קיה רומן זבלה פשא קנשא ומק שקרע רומן

ונשפך קדסן ומה שזכר יד קמלך ילנו בזה תפלל קנשא עלנו ומה שקרה לו בעברו על דבר עצמו בדבר יא
סקמית קאריה לות ולן אכל קנבל ולן שבר קמיעור ס זבלה מנה נעופתים תתקיים פנת קתורק

השמיני קוץ לפודיע שקשי כשעה דבר מה ככנאה לן יסוד קחור מר עוזה קקיה אשר
קוקירקו קשי מנה זבל ובעט שאמר לו קנשא קוקן אשר בבת אלס מלך זבל אלנו

בדבר יא יאמר לו שאיבנו אל ביעו ויחלל קס ויפתה מיס ואס קיה איפשר שיסוד קשי מעוזה קראשנה
לן קיה ראוני שינשא קנשא אשר מיקודק ס לן קיה יאמר אך קמא קנשא אשר כזס לו ואס יסופק על זבל

מעקדית יצחק שירמה שזכר קשי מעוזה קר אשנה קנה כבר זבל מנמה שקדס שלן שזכר קשי מעוזה קר
קראשנה אך קיה קמתה כון בדברי קשי זולתמה שקבן אכרס מהס **התשיעי**

קוץ לפודיע שקאש קרעס מחד לן יענש לות קשי על קמתס זכוסן
שינשא קבלית רעס מחד ולזה תמצא ס קנשא קוקן מסמ עזס קמיון לן כענש על מה שדבר שקר נס

יא בזרון וכענש קנשא אשר מיקודק על שער על דברי עצמו אעפ שקיה זבל שנה ס קמיון שקיר
דבר יא מה שאמר לו קנשא קוקן וכענש על שלן קתשבלנו לעמוד על שזי איפשר זבל ולזית קסרה

בענש תמצא שלן כענש ירבעס על קבלת קמיון וכענש רחבעס כמו שנה אחת אחר שקתיר לן קמיון
ס אז על שישק מלך מעדים ולכר ערי קמעדות אשר לקודק ולקח את חונדות בית יא ואת חונדות

בית קמלך ונס אחר זבל קיה כפך גדול ער שמגמ קמחשת אשר עשה קיו סאשים קרעס מדי טאזו בית
יא ואחר יסיט לותם אל תח קרעס **העשירי** קוץ למרכס ייעוד

אחיק קשילוט לפשתיר בעס וקיומו אחר זבל לפ מקסוכר בזק **העשירי** קוץ למרכס ייעוד
אשר ככללנו וקוץ מה שקנשל קנשא ס בבל רנלק קער תקוס תכף ותלך אל ביתה ותכף קיתה אל ביתה

ולזה אמר ק"ט על האלמנה אשר חט מיתהרר עמה קרעת להמית את בנה וזה ש' מנפץ זה יצא ער אל ידיו
ברע שיקרה לה ולזאת קצתה בער עצמו להתייחד על קילר שלם פעמים להשיס פנו על פנו ועצמו על עצמו
וידיו על ידיו וכן בזה האופן ולזאת קצתה גכ בער עצמו להביא הגשם בשנהר הרצה ושם פטו טן ברכו
כדי שימלאו מקדער הזה ישי' ק"י גשם על הארץ ומעז קצר תעשלת הפלת הארס קאלס לזולתו מנפץ קצמערנו
על קרע שיקרה לו כעו שזכרנו זה קארש במקומות רבים **הבב** קוא להודיע שיני שיעש
דבר מה להכילת מה ראוי שלא יקצר מקצת כל הקטות קעזרות נבזאת להכליל
קאוא ומקדרת כל הקטות קעוועתה געשו ולזה תמצא ש' אליו כשרצה שיבא גשם על הארץ על גר קאשמה
קתחם בכל עו להכריית האמונה הפסדת' אשר בעטרה כעשאו יאר אל בשכער להם קימאר ולזה רצה
כחאי קבעל ונחאי קארק כשיצון לעם ש' דבר קבעלים קבלואין כס מועשל וכבר נשתמש בזאת הנחיה
בכל קדדין שקיה איפשר לו שלא ישי' להם כה ספק ולזה נחר שיקיו קקרנות פריס מנפץ ינר' שכלול ט
ישראל מקמעות אחרי עגל זהב ורצה שינחר להם כחאי קבעל קמר קיחד כדי שלא יוכלו לעמר אלו קיה לפו
קמר קאוא אשר נשי'ר לאלהו קיה קבעל אומעל קולו ורצה גכ שיעשו תחלה כדי שלא יאמרו שאליקים כעם
על שאמרו אחרון ולזה לא ענה אותם ורצה גשם שיקראו גשם אליקים כדי שיתפרסם לכל שקס קוראים
לאליקים ואין קול ואין ענף ואין קשבלו יוכלו להתכבול ועמר שזה אשר לא ענה אותם ב'אש מנפץ שלא קראו
לו ולזאת קצתה גכ רצה שיקראו בקול גדול באופן שלא ישי' להם בזה שום קהכבולית ואחר זה קיס מנפץ י'י
קקרום להעד ש' לו לבדו ראוי שתקיה קעטרה וקוא אחד לבד ולזה רצה להראות כ במקום בעצמו אשר
עבדו בר'אונה יעבדו ענה לפ שקוא א' אחד לבד כזולת ריטי קנה כעו שקזקירה קתרה שלא לעבדו
ש' חס במקום אשר ינחר י'י אשר קגלוה ש' וקוא כ'ת קמקדש כן רצה אליו כ'אשר קב'א אותה ק'ה כ'ר
לקריב בחון נמעת קשם להדמות לפ קיכלת לררש קתרה כעו שזכרנו וכבר ננה אותה לשם י'י כדי שיכרו
קכלט כל מעשיו קיו לשי' ולזה ענהו ב'אש וקיס ט מקאכטס כמספר שני ישראל כ'אלו קעד בזה ש' ישראל
בכל'ס ראוי שיקיו לשי' כ קוא לקחם לו לעם וכ'אלו קיה זה סימן שכבר יאובו כל'ס לאמונתו ועקו לשפך ש'ס
מקמים כמות רבדי שיתבאר לשאר אל יותר ענפס גבורת קשי' בעורידו א' לאכול את קשלה ו'ה ע'ס
וקאכטס ולקח את קמים אשר נהעלה וקיה מספר קכדים שתיס עשרה לסנה בענף שקיו מספר קאכטס
שתיס עשרה **הבב** קוא בדעת וקוא להודיע שאין בשי תפועה וקשתות וזהו שרש גדול
בעטן קשי' כעו שקתבאר במקומות וזהו למד' מן קהתל שקתל אליו ככחאי קבעל
נאמרו ש' שיקום ש' לו וט דרך לו אולי יסן קוא ויקח למד'ו בזה ש'אלו קמקרים קס מנפץ ל'ס מקשי'
העשרים וארבעה קוא בדעת וקוא להודיע שקמופתים יעש' אותם קשם יתברך
על ידי כח'או נאמצעות קתפל'ה וזה שרש רב קתועלת ככר זכרונו
ולכבר למד'ו זה מנפץ שספר בזה קמקום מתפלת אליו על בן קדשית להחיותו ומתפל'ה אליו ש'ענ'ה
קשם יתברך ב'אש מנפץ כל

ויכר הקמח שקיה ס מעט קמח וצפתת השמן שקיה ס שמן הסתפקו אלנו והאלמנה וצתה שנה אחת ולא
 באתה כד הקמח וצפתת השמן לא חזרה וקחיה בן האלמנה אחר מותו וקוריד קאש מן השמים לכול העולם
 וקעצם והאכטם ולחכם המים אשר נתעלם עם ריבוי המים שנפכוסם ורבת הממד צתפלה כחשי
 התפלל אלנו אלהי עם קפלתה העצרה שקיה חז' ומא שקיה קאי' לאלהו צמד כר על יד המלך שצת
 רצתים וצפתת מים ומא שפמד ארבעים יום וארבעים ללם בזולת חבלם ומפקה וקנה סופרו אלם הספלות
 ט צהאמנה נחם פנה חזקה מפתת הערה' היו' קוא למנדא שכבר איפאר שיטבד קטבא
 על קפת מעתה הערה כדבר הי' לפי שפ' ולזה ספר שקערבים מנח' אים לו אים ונאר
 כבדך ולחם ונאר בערב וקיה אוכל קבאר כדבר הי' אעפ' אלם קיה יודע אים קיא כשרה ונזה תמצא שקקריב
 שלם צוז נשמת איסור קצעות ולזה קארש קערה קערה צמה שאמרה אלנו השמעון כעו שצארטן צוזארט
 לדברי קערה' היו' קוא לפרסם שצם הספל קמופתים אשר נעשו ע' אלנו עד שכבר
 תמצא אלם קבא קאי' מקמח בכד קמח ומן השמן וצפתת השמן ט אים שיספק
 לשעה כדי שיכפל קמופתה יותר ויתפרסם זה לאלמנה בזה האופן ככבר קתמיד זה קמופתת שנה אחת ונזה
 תמצא שקערבים קבאו לו שנה אחת לחם ונאר כבדך ולחם ונאר בערב ולא קבאו לו בפעם אחת ליום אחד
 או לשני מים או יותר פם שבוה קערה שקאי' צאר זה לכתאו בזה האופן כדי שקיה קמוון יותר כריא ויותר
 רחוק מן קעפוש עם שנשט אלנו קרברים העלת לבאר שקאלמים חין ראוי שיבקשו קיתרו וקית' בליספק
 לפם קקכרי לבר' היו' קוא לודיע ראוי לחדם לברוח מן קסכה פשוכל על ג' ולא
 יסמוך על קבם צמה שאיפאר לו להמלט כבד אחד קאלם תראה כ' גם קטבא כשי' א
 מאחז צתו קאי' שילך קדמה ויסתר בנחל ברית ושם לא יראהו שום אדם עם מוונן וקיה' שם מקמח
 וקערבים יביאו לו לחם ונאר ט אים קיה לו צא מוונן שם ע' אדם אולי יודיע למלך ט כל דבר לא יכחד מן
 קמלך לפי שכל אחד מן קיודעם יודיע לו זה למצא חן בשצמו וקתמיד לו זה שנה אחת ואז יבש קנח ולא
 קשתל קשם לביא שם מים ט לא קיה כריך עתה לכו קקסתר הספל כ' כבד קוא מממט מקלך צאופן ממא
 וקספיק לו קקסתר בית האלמנה וקיא קיתה מתקתלו מוונן צאופן ראוי ולזה קקסתר בשנה ספר שכאר
 ירא אלנו מאחז כל קס וקלך על כפשו צמד כד דרך יס אלם יראהו אדם וק' אעפ' שקאי' שלם כפשו יודע
 קמופתים קנה אינו עושה אותם ט אים בעת קצוד כמו שצארטן צמק ומות רבים

העשרים קוא לודיע שכו שיוצחו קנלים לשלם בשיבא קאי' עלקס מובות בזכות
 כן תדבק קקצנה יותר מנדס לביא עונש על קאמא' על נד קתוכת
 כ' אמרו צקרוצ' אקדשול ואת קסבה אמר בזה קמקום מר' לו לך איש
 קאלים ט צאת אלם לזכר את עמי' **הבא** קוא לודיע ט כבד וקיה' א
 מושגח קחוטא בזכות קאש קסוב קמוצח אים קיקר' אים
 קסוב מצטער כרע שקיקר' לויש קאג' א' לפעלו מצטער' ינכר' קאקס' מר' ע' ור' א'

שקרא משתמע בכסאות לשבת על ישראל במוך מה שכוון בה אז קודיעו שימשח אלקו חלש על גבי
תחתיו פס שכבר קודיע פס זה איך יקום קשי נקמת מישראל לבטוח את בריתו עי' חז"ל ויקראו ואלשע

הישלשים

קוא לודיע ש רוב חזק בבקשת השלמות וקחמה מנחא קודם אל השלמות
קאל תראה ש אלשע מנסח חוזק חזקו אל השלמות האשי בל חלואת המעלה

קסל לית קכזרת בזק קספר וכבר יגלה שש חזקו לזה שקוא קטח שתחשו שקוא עשיי מחד תכח
שקאלך חלוא אדרת עלו ועוז חזו וזמנו לזה קתכלית וקשתל לשיות מערת את חלואו למען ילמד תמיד
מימנו ומרוב שמחתו מזה זמן זמן קבד ונאל קבד בכל הקבד ועין לעם לכול פס כל זה לשעך שקוא
כמרד מכלול מאלו העסקים המלכותיים ומענתה תהיה כל קשתל לית בבקשת קחמה וקשלמות לוא
לרצף שיארו קדברים אשר קים חורש פס' הלא קוא צמדות קוא לודיע שאין

ראוי לרש שיפרד מנחא חזו וזמנו בזולת ידיעתם כדי שלא יבא על לב ידע חיפה
קוא ולזה תמצא פס רוב חזק אלשע לית אחרי אלה קחמה קתעדר לית לחזו ולזמנו נשק אותם וקודיעם
קמרדו מקס' קוא צמדות למט שכר גאון רוצה למיך שקבוא קנת

הלב

קשכר ושקטמח בכחו ובחזקו יבוצו ולזה ספר ש בן קדר מנסח שנהגה קמאך

ושלם למלך ישראל ששם וזקנו לו קוא ונשיו קטוחים לו קס וקסטים לו מלך ישר אל ולו עתים כזה מרוב
צמחו על חזקו אכל קים רוצה לקחת כל מן מדי עין שיהיה בבית המלך ובבית עבדיו וכאשר לו קסטים
כזה מלך ישראל אמר טמח על חזקו אל יספק עפר שמרון לשעלים לכל הפס אשר ברגלו ולפ שקיה
טמח על חזקו קדחה לו קס ית' לו לרש דרכו וסבב צמית מנעו כחמו אחאב בן מלמותו וחרו זי
וקח פס קס ית' צמחו על חזקו כל לפשו צמלמה קראונה ש מנסח זקנה לתפא חיים חזי קחי
קיוצאים מישראל ולו מוחל ארם איש לקראת כל איש מקס לתפא ח' לו קים ירא שיכו אותם בטי ישר אל
משיקה סנה שקבו איש ואיש ונסו ארם מנסח זק וכחוס ישראל וקבעו בקדר צפוף קעמן אל נשאר לו איש
מקחיל אשר קים טמח צחוקס' קוא לודיע חוזק

הישלשים ושלשה

קשתל לית קחמה האלית מנסח קמנות קנסל שקרא קלס
אלקו קרא קלס כעוס קמון חיל ארם קנסל צמית מעט למען ידע ש יי' קוא קאלים ותתחזק חמנותם

ט יותר כעו שזכר כזה קמקס'

הלד

קמלממח מי שקוא תמיד לו ולעמו קאן מרבי בשלם יחמול עלו אך יבער אותם מן הארץ
פן ימצאו לו מקום אחר זה חס יעלם להשחית קוא עמו לפי כיכלתו וזאת קסנה תימצא שעתה קתורא לככות
את קמדיטים מנסח מזה שנהגה ש עררים קס לשראל בכלקם ועתה גם כן למחות את זכר עמלק לזאת
קסנה ולזה ספר ש מנסח שאלם מלך ישראל בן קדר אשר שמקו קס ית' צמיתו וברשתו וצמרתו כעס

קס ית' עלו וזמנו לו שכבר יקום כפשו תחת כפשו ועמו תחת עמו קוא לודיע שאין
ראוי לרש שיקפה את לבו קאל תראה מנה שקרה לנסת מנסח קקשתו

הלה

קוא לודיע שאין לטאל ערצה קו ק

ישראל ומהפלתו שינו הממור עם הסלבת העצרה שקיתה און וכזה התבאר אלף קונבל בעת בריית העולם
 שיתחדשו און המופתים בעצרתם: כמו שיחזא אנשים מעמה שאמרו רבותינו זלתנאי התנא קצב עם
 מעשה בראשית וזה שאם קונח קעטן כן יתחייבו עטמם מעטם אין קמלמ מקם אס תחלה יתחייב שתהיה
 הפלת הסבא עליהם לבוא וחס שמתיתחייב שיתחדשו גב בעת שאוגבל חידושם בזולת סבא טזה בלע
 אפשר ט קבניאל יקיה אלף בלאמיות וקמן הס רבים בנחירתו שיקם ואלף יקם ואס הנחן שיחוייב אז כן
 שיקיה סבא קב בלפן סבעה אפשר ויחוייב שיקיה זה קאיש על כלמם בעל שלמיות יתכן נכס שיקיה סבא
 ואס שלשית ט מפט שקמופתים נכחאס מתחדשים בעבור תועלותמה לפי המקרים וקמשינים הנמצאים
 אז לאשים ויחוייב שקונח חידוש אותם המקרים וקמשינים אשר בעטרם נתחדשו און המופתים על נד
 קקברח גב קמאל שאם קונח קעטן כן קב מפט שינופת רדת קאשמן קאמים על העלה ועל העצים ועל
 קאכטם ואלה אותם ולכה קמים אשר העלה קיה לתכלית שיסורו ישראל מעטרת קבעלים וישנו אר
 קשם יתעלה קב קיה מחוייב לפי זאת הקהקה שאון ישראל אז עבדים קבעלים ויקיו אר מוכרים למטאוזק
 יצול סבעה אפשר וסבעה נחירה ויפול הערה בכלל ט קגדולות מהפכות אשר עלו נכמת קוא שלארס
 נחירה ימשולנה לעשות מה שיסודר לו מהנחירה אס עבירה און מרי קכללמטו קחיים ואת קטוב ואת קמות
 קרע" **הבא** קוא לודיע שאין ראוי לשלם לחמול על קרשעים קמחמחיים זולתם ומסירים
 אותם מקחרי קאי ט קחמלה עליהם קיא חכורות על קטובים ולזה תמצא שספר
 סכר עה אלקו לתפא את כחאי קבעלכל ב"פן אלף ימלג חיש מקם וקורידם לחל קישון ושקטם פס"
הב קוא לודיע שאין לכל אדם לחלק סכר למלכות קלף הראה ט אלקו עם עצם מעלתו
 בסבאק שם מתנו לרון למט אחכב עד טאו לזרעאל ואימם חלק לו סכר עתה לו
 קודם זק ט ירמה אגס קוא סר און מחזרי קבעלים וקאמין נשם יתולנה קשבים לאלקו נהרית סבא
 קבעל אך קודם זה שקיה בתכלית קרוע אל חלק לו סכר וכן לפי חלק לו סכר כשחמח בדבר כסות" **הב**
 קיא מה שלמדטן מעה שקרה לאלקו אורך ימים לפלף ולזה אמר קחנא את כפשי כלל טוב אנט
 מאנותי ומעק עתשרו לפאמין שפנחם קוא אלקו ואלקו לפי מתרמו שניארין הכל ביחורין וזה קספורים"
הבא קוא לודיע קבעה קר סיט לפנעשם קבטזה ולזה סשר שחאזר קניע אל קימערק פס
 נאקו דבר יא בזה קאופן קספל" **הבט** קוא לודיע שקבונרה
 נמצאות קסבא קיא לשננה עלמי שקוא סבא בערס וכאזר ישתמש בזה קבטח
 לתכלית אחר זולת המכוון ט לפי תפסם קחכמה קאלשית שקיה סבא לעם קקוא ולזה תמצא שחאזר
 ראה קשם יתעלה קיות אלקו מעקשרע לשראל קייסידו לפטן שאין קשם יתעלה חסן נבדלת קרעות
 ולזה ראה נמרזה קבטזה קרוח וקרע וקאש ולף קיה נכס"י ויחר זה קראה לו סכר אז שאלו שטר
 מה לך פה אלקו וירמה שמרוב כעם אלקו על חארת ישראל לפי קתחכס לעמוד על קבוננה קאלשית בזה
 קינרה שקראה לו קשם יתעלה ולזה קשיב שטת לפי כעו קתשובה קראשונה וכאזר ראה קשם יתעלה

והיה קצת עמוס ואבדו עת קצין ומק שזמרים כשת דרך כלל מנצח כמקומו לא השגל אהק כשת דוד ט קדש קמק

רלב" ויקושפט בן אסא מלך על יקודק' עד וימנך אמנה בנו תחתיו עוד קמס מנצחיס ונקטרים כנמות רללס וק' אך קיו קוסאיס מפט שכבר נאסרו קנמות אחר קנמות כשת קמקדש' ויתר קדש אהר שמי אסא קמ קיו קס זכרים מנצחיס למשכנ לכל קנא וכבר נאסרו מקס כמי אסא

רדק ואס י
ישפט
סאס קמס מ
מנצחיס מלך
ישראל קמס
עמו ויתר
קדש' ות
והאר ספקת כרן
יקמ לדעת קס
כלל קדש ולקוס'
ומלך אהין
באדוס
כנצמלך אמ ט
כמי יקושפט לא
קיק מלך באדוס
לפ שתתמנמנמנת
מלכ יקודק קיק
אהוס כמי דוד
וקיו מלכ יקודק
קמס פלמס
כנצחיס וקמכמק
מלכ ולפ שמי
יקודק כנ
דנא מנצחיד

ושכב את אבנים אברהם והי
ומלך אחויה כריה תחותיהו
ויהו שפט בר אסא מלך על
דבית יהודה בשנת ארבע
לאחא מלכא דישראלו
והושפט בר תלמן וחמש
שנין בר מלך ועשרין וחמש
שנין סדך כירושלם ושוכ
אמיה עזובה בת שלהי ואול
בכל אורח אסא אבוהי לא
סטא מיניה למעבר דכשד
קדס מי כרס כמתא לא
עטרא עד כען עמא מדבחין
ומסקין קטורת בוסמין על
כמתא ואשלם יהושפט עם
מלכא דישראלו ושאר פ
פתנמי יהושפט ונברותיה
דעבר ודאנח הל איען כ
כתיבין על ספר פתנמי יומיא
למלכא דבית יהודה ושאר
נפקת בר אדא שתאר כוס'
אסא אבוהי פל מן ארעאי
ומלכא לית באדוס ממנא
אלהין אסטדטינא מלכא

ושכב את אבנים אברהם והי
ומלך אחויה כריה תחותיהו
ויהו שפט בר אסא מלך על
דבית יהודה בשנת ארבע
לאחא מלכא דישראלו
והושפט בר תלמן וחמש
שנין בר מלך ועשרין וחמש
שנין סדך כירושלם ושוכ
אמיה עזובה בת שלהי ואול
בכל אורח אסא אבוהי לא
סטא מיניה למעבר דכשד
קדס מי כרס כמתא לא
עטרא עד כען עמא מדבחין
ומסקין קטורת בוסמין על
כמתא ואשלם יהושפט עם
מלכא דישראלו ושאר פ
פתנמי יהושפט ונברותיה
דעבר ודאנח הל איען כ
כתיבין על ספר פתנמי יומיא
למלכא דבית יהודה ושאר
נפקת בר אדא שתאר כוס'
אסא אבוהי פל מן ארעאי
ומלכא לית באדוס ממנא
אלהין אסטדטינא מלכא

רלבג מלכים

ותרצה להחנות ברמון למלך בכרס סובב ממנו ולזה רצה גם כן למכרו אלנו
 כי מפני היות אחיזת מלך שומרון היה מעשה ישראל וממנו אותם לעשות
 כעשו כל כך קחורים אשר קיטמו במיתת כבוד בזה האופן קמעה וזה כי שרי קמדינות קיני וצדית אחיזת
 שומרון וממנו זקינו מוכרחים חביתיהם לעשות רעיון אלן ימית במהם ולזה זכר שבערי שרי קמדינות קיני
 את אחיזת שומרון וקרא גם כן לזאת המנה אחיזת מלך שומרון כי ממש היות מלך שומרון קיני מלך
 בכל עשרת השנים ולזאת המנה אמר קום רד לקראת אחיזת מלך ישראל אשר שומרון כמו שצדק לזאת
 הפרשה הלו קוא לפרסם חסא אחיזת בדבר כבוד ועשו קמפלן על זה קמא ושא
 חסאיו ושע חיובל על זה קמא חסא חסא שיער לו חלקו זה כלו וקדומה לו בזה קמפור מקיים
 שקסם ית שופט קאדם לפי מעשיו וקיא סנה חזקה מפני קתורה הלו קוא לזודיע צדוק
 מלכות שבעיהן למלכות ולזה שלמה חיובל על דבר כבוד שיעדו
 שיקה חייב מיתה ממש ברבעה מלך ולזה יוכל אחיזת לרשת את ברמון ואיפשר שנאמר שכבר קומת כבוד
 ולן קיו לו במס ולזה אמר חס לן את דמי כבוד ואת דמי בטו רחית חמש וקס קבטם שקיתה שתד לזולת
 ידמה שאחזתה קקובלו ולזה ירד אחיזת לרשת ולזאת המנה אמר לו חיובל כי חין כבוד חיו חס ממת
 מוגד שכן שמת מכל מקום יקיה אחיזת יורשו הלו קוא לזודיע שנתה קמקלה מוחזן לשער
 ולזה אמר ויוט חוקו מוחזן לשער ויסקלוו בראש וימת הארבעים קוא
 לזודיע שכאשר ייער קשי ייער רע לזיש על חסאיו וכככע מלפס קסם ית קע
 קסם ית ינחם על הרעה קקיא ולזה תמוצא שזכר כי ממש שכככע אחיזת מלפס קסם ית לן יתא קרעם
 שיער לו שיעור המא קוא לפרסם רועת כבוד אחיזת שעס כל מה שקדם מאלו קדברים
 שקיה רחיו שיקח נהם מוסר וישנן לשם ית קנה כבוד תמוצא שכאשר חסר לו יקושפט שידרוש
 בדבר ה קתפק ככתיב האשרה שקיה לו ולן דרש פי ה מכתחי ה המב קוא לזודיע
 שעתה ה קיא תקום ולן תעל החטול להכניל מימנה חס לן על נד קתשובה אל קסם ית חיו
 ינחם על הרעה ולזה ספר אלן קושל לן אחיזתה מיתחפט ונא במלחמה אלן יתול במה שיער לו קסם ית
 ע' כתיב ולפי שכבר נתקיימו במיתתו ייעדים רבים כמו שצדקן אמר בדבר ה אשר דבר ולן אמר
 בדבר ה אשר דבר נד עבדו פלוט קוא לזודיע שיש במה שישפט
 מנבא קסמים מה קוא מימין קסם יתום מה קוא לשמאלו ובכל קנה קרעתה קמאודרות מימין קס כאלו
 קס ממשאקשי ממש קיתה ובלת מכוון כעצמן כמו שצדקן בני וקטוב קוספע ממש קס מכוון כעצמן

וישאר פתגמי אתאבכל דעבר ובית
 שינא רבנא ובל קירוא רבנא הלא
 אינו כתיבין על ספר פתגמי וזמין
 למלכא דישראל

ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית
 השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלא
 הם בתיים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

אחזיקו בן אחז מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה לקושטא קנה יתלבוז ספק כי בשנת ארבע
 לאחז זכר שמלך יקושטא ועדיין מלך אחז שמעונה עשרה כי עשרים ושתים שנה מלך ועוד מה שנשאר לו
 מהשנה הרביעית ואין יתכן עם זה שיאמר כי בשנת שבע עשרה לקושטא מלך אחזיק וקנה קבר אק בשנת
 סבל השמש שספר שמלכו מלש ישראל היו לקוחים מאבות מלכי דוד ובראש השנה קנמשת לה יאמר שכבר
 מלך שנתים ונביות קעטמן כן קנה מה שאמר בשנת ארבע לאחז היה בשנת חמש באשר ימנו רשעים לפי
 סבות מלש דוד אשר לפי קמטן קהוא נאמר כי שמלך עשרים ושתים שנה שקרי בשנת שלשים ושמנה לאחז
 קתחיל למלך ונחנה לו שנה מה שנשאר מהשנה קהיא ומלך אחז קהאר קהאר קהאר קהאר קהאר קהאר קהאר
 ארבעים ואחד שנה מלך ונביות קעטמן כן קנה עברו ארבע שנים למלכות אחז למען השמש שאמר שמלך
 עשרים ושתים שנה וקתחיל קשנה קחמישית וידמה שכבר עבר מימנה מעט כשמלך יקושטא כי לא מלך
 הכף ברבע שמת אלו ויאר זה לאנשמו שבע עשרה שנה לקושטא בשכנס אחז מעט בשנות קעשרים
 ושתים אך על כל שמש קיתה ככנת קשנה קשמונה עשרה בשמונה מימיתת אחז ואיפשר שנאמר וקוד
 קיתה ככון כי קרעו באמרו בשנת ארבע לאחז שכבר עברו ארבע שנים לאחז בזו מצאם שאמר בשנת
 אחת עשרה לקורם בן אחז קרעו שכבר עברו לו אחת עשרה שנה ולזה אמר במקום אחר תמורת
 בשנת שנים עשרה לקורם וכן מה שאמר בשנת שבע עשרה לקושטא רוצה לומר שכבר עברו לו שבע עשרה
 שנה וכן מה שאמר שיקורם בן אחז מלך בשנת שמונה עשרה שנה וקיה בשנת תשע עשרה

רלבג ונדרך

ר"ק	ויפגע	ויעשה הרע בעיני יהוה	ועבר דבי שקדכם
מזל	מזל	וילך בדרך אבו	ואול באורח אבורה
מזל	מזל	ובדרך אמו ובדרך	ובאורח אמיה ובאורח
מזל	מזל	ירבעם בן נבט אשר	ירבעם בר נבט דחייב
מזל	מזל	החטיא את ישראל	ית ישראל ליופלה ירת
מזל	מזל	ויעבר ארת הנער	בעלאוסגד ליה וארגו
מזל	מזל	וישתחוה לו ויבעס	קדם מ אהא דישרא
מזל	מזל	ישראל ככל אשר עשה	ככל דעבר אבורה
מזל	מזל	מאבבישראל אחרי מורת אחאב	ומרדו מאבאבישרא
מזל	מזל		בתרדמית אחאב

ל

אחז שנת קצת מדות מעשיו אבל זה קיר
 מיחזיק בכל איותן קפסלות קשית שמשו אלו ואלו קיה זה קנה שפאע מואב עשרה לאלו נהו למלך
 ישראל קמס שקיו קהטמן

רדק

מלכים

רלבג

מלש יקודק אינן שמי יקושפם עדין קיו אדום
תחת ידס לשאלך נטו בדרך רעה

ושער אותם יקושפמן קארן ומלך אין בלדום
פנב מלך ללאל קיה עד קוש מלך בלדום אכל
קנב שקיו משימין על אדום מלש שת דוד קיה
קמלך עלקס ומימי דוד קיה זה כן ש קוא שס בלדום כניבס כמון שקדס ולש שמי יקורס בן יקושפם מ
מדרו קארומיים זכר זה בזה קמקס כאל יאמר שער סוף ימי מלכות יקושפם קתניד זה קעמן לשיות כן
לא אחר זה

רדק יקושפם ע
פער אמות כן ענב
וקרי פסק וקתעו קו
סי ספיקתקס שש
ומפם שנתחכ בלמו
עס מלך ישרא שקיק
דשענכרו כמון ש
שכעו כדק נתיחכר
לרשע לפי כשאמר ע
אחויקו שיתחכר עמו
פסם שטיק בלמות
לא אנה יקושפם
נשכר כן עת וקרי
שכרו חול לא שכרו
בדרך אן אלל נשכר
כל אן לכדק נשכר
דוד אנו אמר אנו
לשאלך בדרמו
נשנתשכע שררה
ליקושפם וקלל נשנל
ליחזק מלך יקושפם
ולחזק מלך כנשם
קנב מקן ל נשכרו

יהושפט עבר ספינת
אפרק אלמול לאופיר
לאיתאה דהבא ולא
אול ארי אתברו
ספינתא בעציון נברו
בבן אמר אחויה בר
אתאבל יהושפט יולון
עברי עם עברך ב
בספינתא ולא אבה
יהושפט וישכב
יהושפט עם אבתו
ואתקבר עם
אבתו והי בקרת
דוד אבוהו ומלך
יהורם בריהתתהו
אחוייה בר אתאב
מלך על ישראל ב
בשומרון בשנת שבע
עשרה ליהושפט
מלך שבטא רבית
יהודה ומלך על
ישראל תרתין שנין

יהושפט עשר אנות
תרשישל לכתאופירה
לזחב ולא הלך כי
נשברה אנות בעציון
נברו אמר אחויה
בן אתאבא יהושפט
ילכו עברי עם עברך
באמורת ולא אבה
יהושפט וישכב
יהושפט עם אבתו ו
ויקבר עם אבתו בעיר
דוד אבוהו ומלך יהורם
בנו תחתיו אחויהו
בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון ב
בשנת שבע עשרה
ליהושפט מלך יהודה
וימלך על ישראל
שנתים

רלבג
יקושפם עזר
אמות ידמק
מי אמות עשק
ולק עת עזר
וקרי עסק וכב
זכר נספר
דק ש מסע
שנתחכר נקס
עס אחויקו פ
פרק קשי מ
מעשיו ולק
לא קסס
יקושפם שילט
עד עכדיו עס
עכדי אחויקו
בעד דוד א
אנו אמר
וקלל שאלך
בדרמו
אחויקו

יה אלא שנת כג של אחז לא שלמה לו ומנח אותה לו ומנח אותה לבן שנתים לא קיו נשמיס שלמות שקרי קבת
אן למקס יקורס בן אחז מלך נשנת יאן ליקושפם אלל לשלל שלמה לחויקו שז שטיק ענש אית לע ולחיו

מק ממשפט קאיש' מק תארו ותרג' מק ממוסא דגברא וכדאק' ס' מק ממשפט קאיש' רלמק ממשפט קאיש' אלפעלא קיק אז עמו' ס' פעמיס קיק ממחו בראד קמקומות וכן וכך ממשפטו כל קימיס' נקיק קולך יקירי על קקריס לתברד ככטאק'

רדק אלקו קתש' ט יודע קיק ס מנכע ל לאור אורעד וקיק יודע ט בעל סער קיק ותמק קוא קיאך לן קיו מעריס אונע מלכט מלך ישרא וקלן קוא קיקרגל עס אראב נ באמרון ונאפ' ס אל קאנסיסאלן מלך ישראן לן קיו אז באמרון כסקיק אלקורגל סס וזמורב קיק לן לאלקו אלן קיק באמרון מסע סאיובל אמרק לפרע סררי צמלמית בן קדד ראיסאלן קיק סס ולן צמלמית רמוות גלעד ס מיסקו בן ימלן קיק לם קנטאלי אער באמרון

ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתנו ויאמר אליה התשבני הוא וישלח אליו שר המשיח והמשיחו ויעל אליו והנה ישבע על ראש ההר וידבר אליו איש ה האלהים המלך דבר דה ויענה אליהו ה וידבר איש המשיח ואם איש אלהים אני תרד אשמן השמים ותאכל אתך וארת המשיך ותרד איש מן השמים ותאכל אתך וארת המשיך ותאכל אתך ואת המשיחו וישב ה וישלח איש שר המשיח אחר המשיחו ויען וידבר אליו איש האלהים כח אמר המלך מה רדהו

ואמרו ליה גבר בעל שער וורוא דמשבא אסיר בהרציה ואמר אליה דמתושב הוא וישלח לותיה רב המשיח והמשיח ה דעמיה ושלח לותיה והאית בעל דשטרא ומליל עמיה נביא דיע מלכא מליל הורני ואתבא ליה ומליל עס רב המשיח ואם נביא דיע אנאתחותא שא מן שמיא ותכול יתך וית המשיח דעמך ונחתת אישתא מן שמיא ואבלת יתיה וית המשיח דעמיה ותב וישלח לותיה רב המשיח אחרנו והמש דעמיה ואתב ומליל עמיה נביא דיע מלכא ואתחותו

רלבג וישלח אליו סר קמסיס וקמסיס רלשאלן לאלקו לכטנו לקרוח עשר גדולסקיו נאיש ק קולט לפמו וקלכו עמו קז איס קקס' איס קאלקיס קמלך דבר רדק ידמרה מנדריקס סקסקיו רוצ לכתאו עמקס צכרק מענד מעט קמלך ולזק אמרו לשיטא צמטת קמלך ויקרגש אן אלקו מעטכס סאס לן יסמס לכת מן מעצמו יקחוקו נ ככ לנלאת מעטת קמלך ואזוימל לם ט מלחר סקס ק קוראיש אונע איס קאלקיס קנה מעק קנד אימ תחת ק קמלך ולן יושלע צחוקס עמו ולזק אמר ואם איס אלקיס תרד אש מן קמסיס ותכול אונתך ואת קמשיך ולפי סקאר קאט דבר אלנוג' באופן

סו ד סדבר אלנו קראסון עסק אלקו סירדק אש נכ ואכלה אונע ואת רב קמשיני

מלכים

רלבג בעד קצנכ קוץ מעשק רשת ע
עפוי על קצנכ שיכנ קצנכ דרך
קצנכ אשר נשנכ נשנכ אשר תחנכ
קעליק וילך אלנו ללשכנ קלך לקרית
מלכט שומרון ואלנו מנע שטקו קשי

רדק בעד קצנכ קצנכ קיתקעלעק וקיא ארונכ
ואורנץ חותק בעצס שתי וערב ומטחין נקטס
לקייר נשנכ קיתקעלעק ומטמ זק נקדית שנכ לפי שקיא
עפויק מעשק שנכ שקיא קרשת ויחל מין קלע על מנשקל
ויטל מן טלע ונקמנע קיור מעט קפסקין

ונפל אחויה מן סריתא בעליתיה
רב שמרון ואתמרע ושלח אונדין
ואמר להון איזילותבעו בבצל זכוב
טעות עקרון אם אחי ממרעדין
ומלאכאדיט מליל עם אליה
דמתו שבקום סק לקדמות אונדי
מלאכאד שומרון ואתנב להון הלא
אליהקים דשבנתיה שריא בישא
אתון אזלין לכתבע בבצל זכוב
טעות עקרון ויבכין כרנן אמר יי
ערסא דסליקתא לתמן לא תחות
מינה ארי מימתמות ואול אליה
ותבו אונדיא לותנח ואמר לרונמה
דין תכתון ואמרו ליה נבראי סליק
לקדמותנא ואמר לנא איזילו תוכו
לות מלאכאד שלח יתכון ותמללון
עמיה כרנן אמר יי הלא אליהקים
דשבנתיה שריא בישראל את שלח
למתבע בבצל זכוב טעות עקרון בכין
ערסא דסליקתא לתמן לא תחות
מינה ארי מימתמות ומלל עמהון
מהנימסא דנברא דסלק לקדמותכון
ומליל עמכון ית פתנמא האליו

ויפל אחויה בעד השבכה בעליתו אשר
בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר
אלהם לכו דרשו בבצל זכוב אלהי
עקרון אם אחיה מחליזה ומלאך יהוה
דבר אל אליה התשביקום עלה לקראת
מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי
אין אלהים בישראל אתם הלכים
לדר שבבעל זכוב אלהי עקרון ולבןכה
אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא
תרד ממנה כי מותתמות וילך אליה
וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם
מה זה שבתם ויאמרו אליו איש עלה
לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל
המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו
כה אמר יהוה המבלי אין אלהים ב
בישראל אתה שלח לדרש בבצל זכוב
אלהי עקרון לבן המטה אשר עלית שם
לא תרד ממנה כי מותתמות וידבר איהם
מה שפט האיש אשר הלך לקראתכם
וידבר אליכם את הדברים האלה

בשנת שתים לקורס בן יקושפט קיחד קיה זה ואלו
 אומר למסכת מלך בשנת שמונה עשרה לקושפט
 ויקושפט קלך עמו למלכות מואב ויהיה מלך
 זמיו יקושפט שבע שנים בן יקושפט מלך עשרים
 וימנע שנים אלו שיקושפט קמלך בן יקורס
 זמיו מפת מלכות אחיו זמיו שאמר בדברי
 קימיו ואת קממלכה נתן לקורס בן קורס הבכור
 מה קיה בריך לומר זה ידוע קיה בן קמלכה קיה
 לבכור אלו כרחה בן ראה מלכות בן זמיו לפי
 נתן לקמלכה זמיו ומלך יקורס זמיו אבוספט
 שנים ובשנת שתים למלכות יקורס זו שמלך זמיו
 אביו שבע שנים מלך יקורס בן אחאב ער
 ישראל בן קיה לבן לך קיה לאחזיקו בן לפי
 מלך יקורס אחיו תחתו ובסדר שלם בשנת
 שתים לקורס בן יקושפט איפשר לומר בן ואלו
 קורס מלך בשנת שינונה עשרה לקושפט אלו
 לטען שאמר ויזעק יקושפט ויאמר עזרו ראו
 קיה יקושפט לקורס בנותה שנה לפי שקיה עזר
 אותה רשע ובכר שזעק תלה לקורס שבע
 שנים ועל לבו

בשנת שתים לקורס בן יקושפט מלך יקורס יאבכאן
 ספק חזק וקורס אלו יתכן שיקיה אחזיקו עד שנת
 שתים לקורס בן יקושפט וזה שכבר מלך בשנת שבע
 עשרה לקושפט ואלו מלך בן חס שתים שנה וכבר
 מלך יקושפט עשרים וימנע שנה ולזה לא יתכן שנאל
 שאתחיל למלך יקורס בן אחאב בשנת שתים לקורס בן
 יקושפט ואם אמרם שכבר התחיל למלך יקורס בן
 יקושפט זמיו אביו מפת מות אחאב קנה לא יתכן מה
 שאמר ואת קממלכה נתן לקורס בן קורס הבכור שקרי
 אחזיק בן זמיו וקנה זכר זמיו שיכל בשנת אחת
 עשרה לקורס בן אחאב מלך ישראל ויקושפט מלך
 יקורס מלך יקורס בן יקושפט מלך יקורס וזה מנמנה
 שיוסיף עוד ספק על זה ועוד שקרי אחאב זה כהנא
 בשנת אחת עשרה לקורס בן אחאב מלך אחזיק ער
 יקורס וזה לאותו כשיאמר בשנת כך למלך כך קיה כך
 פעם ירבה בן שטברו אותן השנים למלך ופעם ירבה
 שקמלך בשנה קיה ויקיה קרען באמרנו בשנת אחת
 עשרה לקורס בן אחאב שכבר עברו לקחת עשרה שנה
 וקיה בשנת שתים עשרה קורס שכבר קיה בשנה קיה

ובכרחה בעמט מפת קחתה שקיה לקושפט עם אחאב
 קיה יקושפט מלך אחרי מות אחאב עם מלך ישראל כל
 זמיו בן חזקין לקורס בן אחאב מפת קיות זמן וקחתה בן אחאב ולזה תמצא שאמר בשנת חמש לקורס
 בן אחאב מלך ישראל ויקושפט מלך יקורס וקרען בן יקושפט קיה מנציב מלכות ישראל עמו וכאלו קיה
 יקושפט מלך ישראל גב וקורס מלך שקורס מלכות שקיה פירושו בן חס איפשר שקיה קרען בן שתים
 שנת חמש לקושפט שנת חמש ירדן בן אהאב קיה שנת חמש ועשר יס
 לקושפט אחר שכבר מלך לו יקורס בן יקושפט ובזה קרדך זמיר שער שאתחיל קשנה רשמה
 למלכות יקורס מלך יקורס קיה מלך יקורס משהתקף עם יקורס בנבנות מלכות ישראל וכבר יתבאר לך
 קשתה מות יקושפט ואחזיק עם יקורס בנבנות מלכות מוכר תמצא במלכותהם שקיה יקושפט תמיד
 עמקם וקנה לשבולתו הפסוקים ידמה בעמט שהנה שמלך בן אחזיק קיה שמונה עשרה לקושפט רכ
 שכבר עברו אלו שבע עשרה שנה וקיה בשנת השבע עשרה ובשנה שטברו חמש שנים לקורס בן
 אחאב מלך יקורס בן יקושפט ובזה לא יתכן שום ספק כשעברו לקורס בן יקושפט ונשארנו

מלכים

רלבג אמנס קשר קשני לן קראק שיטח
אלנו בכחך נא אלנו עתקוטס ולזק
לן עסק אלנו דבר כנגדו וגם לן קיק מסכס
לנא עס קשר קקוא אל קמלך לראתו מן קמלך
קקוא ולפיזבל אמנו

רדק רד איתו ט' עמו וכן וירד איתו אל קמלך ירד
עמו וקלך אל קמלך ט קשר עלם אל קצק קקו וקיקו קיק
בראש קקר אל תרא מסטו ט מתרא קיק שילכא ל
למלך וקיק ירא מן קמלך מסט עתכנא אלנו רע סימות
או קיק ירא מסט פיזבל אמנו

ויען אליה וירבר אליהם אם איש האהים
אני תרד אשמן השמים ותאכל ארצך
ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים
ותאכל אתו ואת חמשי וישבו וישלח שר
חמשים שלשים וחמשי ויעלו ויבא שר
החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד
אלוהו ויתחנן אליו וירבר אליו איש
האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה
חמשים בעיניך יהנה ירדה אש מן השמים
ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים
ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך
וירבר מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל
הירא מפניו ויקס וירד אותו אל המלך
וירבר אליו כה אמר יהוה יען אשר
שלחתם לאביס לדר שבבעל זבוב אלהי
עקרון המבלי אין אלהים כישור אל לדר ש
ברברו לכן המטח אשר עלית שם לא
תרד ממנה כי מות תמות וימרת ברבר
יהוה אשר דבר אליהו ומלך יהורם
תחתו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
מלך יהודה כילא היה לובן

ואתבאיה ומלל עמהון אם נביא דיי
אנא תחות אישתא מן שמיא ותכול
יתך וית חמשיך דעמד ונתת אישת
מן קרם יע מן שמיא ואכלת יתהוית
חמשיך דעמיהו ותכושל חרב חמשין
תליתא והחמשיך דעמיהו סלק ואתא
דב חמשיך תלתא והוכרע על ברכו
לקבל אליה ובעא מן קרמוהו ומליל
עמיה נביא דיי תיקר בען נפשי ונפש
עבדיך אלן חמשיך בעניך יהא נחתת
אישתא מן שמיא ואכלת ית תרין
דבע חמשיך קדמאין וית חמשיך
דעמהון ובען תיקר נפשי בעניך
ומלל מלאכא דיי עס אליה ררות
עמיה לא תרחל מן קרמוהו וקם
ונחת עמיה לות מלכא ומלל עמיה
ברבן אמר יתחלף דשלחתא אנורין
למשאל בבעל זבוב טעות עקרון
הלא אלה קיסר שכנתיה שריא
בישראל למשאל בפתגמיה לכן
ערסא דסלקת לתמן לא תחות מנה
ארי מימת תמות ומת בפתגמא דיי
דמלל אליה ומלך יהורם תחותו
בשנת תרתין להורם בר יהושפט
שכט דביתיהו ארי לא היה ליה כרי

שנמצא פה יי' שלמען עד שיתחיל ראוי שהרע שלם עסק זה חלקו לתכלית שלם יחזל עליו מן קרנוח אשר עליו
על חלשע שקרי עמו קשי שימשח חלשע בן שפט לנביא תחתיו ואמנם אמר זה כדי שלא יקרה ד' חלשע
במסד חלקו ממנו אם יראה שינשא נסערה קמנים"

ויעאו בני הנביאים אשר בתי לא אלישע
ויאמרו אליו חידעתכי היום יהוה לקח את
אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי
החשו ויאמר לו אליו ראו אלישע שבנא
פה כי יהוה שלחני ירחו ויאמר חי יהוה
וחי נפשי אם אעזבך ויבאו ירחו וינשו
בני הנביאים אשר בירחו אל אלישע ו
ויאמרו אליו חידעתכי היום יהוה לקח
את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני
ידעתי החשו ויאמר לו אליו שבנא פה
כי יהוה שלחני תרדנה ויאמר חי יהוה
וחי נפשי אם אעזבך וילכו שניהם
וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו
מגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן
ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה ארץ

חמשים ויחצו הנה

והנה ויעברו

שניהם בחרבה

ונפקו תלמידי נביא רבבית אל לות
אלישע ואמרו ליה חידעת ארני ומא
דניין דבר ית ריבונך מינך ואמר אף
אנא ידענא שתוקו ואמר ליה אליה
אלישע תיבכען הכא ארני יי' שלחני
לירחו ואמר קים הוא יי' וחי נפשיך
אם אישכך ואתו לירחו ויקריבו
תלמידי נביא רבבית לות אלישע
ואמרו ליה חידעת ארני ומא דניין
דבר ית ריבונך מלותך ואמר אף
אנא ידענא שתוקו ואמר ליה אליה
תיבכען הכא ארני יי' שלחני ער
ירדנא ואמר קים הוא יי' וחי נפשיך
אם אישכך ואולותך וירחון
וחמשים נברין בתלמידי נביא אלו
וקמו מקבל מירחיק ותרויהון קמו
על ירדנא ונסב אליהו שושית

ואחור ומחאיתמא

ואיתפליגו לכא

ולכא ועברו

תרויהון בכשתא

רלבג קוס יי' לקח את אדניך מעבר
ראשך קפז שחרו כזק שלם סלקח חלם
ראשו וכן אמר חלקו חלשע נמרס חלקח
מחלק וזה יורה שלם לקחו חלקים בעוקלם חכל
לקחו מנעם חלשע קחשו חלקו

רדק נע קנע חיס כהנעמו תלמידי נביא חיס קחשו
פרשו ט עוי כמו כפתח קח' וכן יי' חלקו
וחי' זל פרשו כמנעם כחלק קוח חיס נס חט ידעתי
קחשו קסול דברו עדי ויקח' וינלס כרבו וקבה
נע קמנים וכן בגלמי תכלת פרשו כרבו בגדים

רדק

מלכס

רלבג

וישל אלקו כעסק רוחם וקמף כלם נחש קעלמט ושנאל
יגורו וכן בגדיו כל נחש זולת קחדרת סמלם מעלמו כדי
שיקנה אלשע לכות נח קמיס ואס כדברי רזל שקיק
ל כפלס ברוח שקיק לאלקו מה ערך קיק לחדרת לחצת
קמיס וקבץ ארץ פס קחדרת לחצת קמיס עד שאמר חיק
אלשע אלס טון שנסאס רוחם כפלס קחדרת מעלמו אס כן שזר בגדיו למק לל כפלס גב

וקבץ רכב קאס וקמיס אס וימרדו טן שמקס קבץ
עמדש זק על ררך קמופת לשית אלקו אל אסר
יקיק שמק רען קשי

וישל אלקו כעסק רוחם וקמף כלם נחש קעלמט ושנאל
יגורו וכן בגדיו כל נחש זולת קחדרת סמלם מעלמו כדי
שיקנה אלשע לכות נח קמיס ואס כדברי רזל שקיק
ל כפלס ברוח שקיק לאלקו מה ערך קיק לחדרת לחצת
קמיס וקבץ ארץ פס קחדרת לחצת קמיס עד שאמר חיק
אלשע אלס טון שנסאס רוחם כפלס קחדרת מעלמו אס כן שזר בגדיו למק לל כפלס גב

רדק אס
אס רכב
קרא ערע רע
רע ורלמדי
קבץ חנכקראו
כמ קבץ חיק רכב
ישראל ופרשו
כרע מערמלק
לשראל כנולתק
מרתטן ומפרשי
ויקרע לשמס
קרעס מנחן
קמכו רזל שקיינ
קדס לקרע על
רע שלמנו חכמק
ולות קקרע חמ
מיתחק לעלס

ואלישע רארה וחווא
מצעק אבי אבי רכב
ישדאל ופרשו ולא
ראחו עוד ויחזק בכגדיו
ויקרעם לשנים קרעים
וירם את אדרת אליהו
אשר נפלה מעליו וישב
ויעמד על שפת הירדן
ויקח את אדרת אליהו
אשר נפלה מעליו ויבה
את המים ויאמר אלה
יהוה אלהי אליהו אף
הוא ויבה את המים ויחצו
הנה והנה ויעבר אלישע

ואלישע חזו והוא מצוח
רברב רמב ליה
לישראל בגלוריה
מירת כין ומפרשו ולא
חזו עוד וארנקיה
בלבושו ויסר קיען
לתרין סידקין וארים
ית שושפא ראליה
הנפלת מינה ותב וקס
על כף ירגאיו ונסיב
ית שושפא ראליה
הנפלת מינה ומחאית
מיא ואמר קביל בעותי
יע אלהיך ראליה אף
הוא ומחא ית מינא
ואיתפלגנו לבא ולבא
ועבר אלישע

רלבג רכב
ישראל
ופרשו קבץ כעו
שקת למידיס
קרא חיס כמס
כאמרנו כע
קבץ חיס כן קבץ
יקר חכ כ קוא
קמל שכלת לני
וקראו רכב ישראל
ופרשו כאלע
יאמר שרוא
קעקף וקחוק
של נמלקמק
ולזק קוא קרע
וקפרשים אסר
ערס ינברו
כמלקמק

לש שאמר לשמס ממשמט שאמר ויקרעס ארזים יודע
קבאלשמיס ומק תלמוד למר לשמס שירחק כקן קקרע לעלס חיק חל אלל אלל חזו תי כן
קבל בעותי חל אלל ראלקו ולת פשוט חיק קואס חיו מררח כח קאות לע כעו שפס לאלקו כחצת קמיס
חק קוא ויכח חק קוא כעסק לע נח וקבץ קמיס פס שמת אחר שאמר חיק חל אלל אלל ויחצו קבץ וקבץ וימר
חק קוא של אלל שכל כעו שקיק רוחם וקבץ חית קמיס ויחצו וברדש חק קוא מלמד שבעו נחיס לאלשע
כקדש קידדן ויהר מאלקו שבעס רחשונ קיתק זכות שמקס שמרית כבעס שמק של אלשע קיתק זכות
כדיק חד שמרית כן קוא ויקי נח פכ שמס כרויך אל מנחן חית דודש שמעו נחיס לאלקו ושפסק לאלשע

לש שאמר לשמס ממשמט שאמר ויקרעס ארזים יודע
קבאלשמיס ומק תלמוד למר לשמס שירחק כקן קקרע לעלס חיק חל אלל אלל חזו תי כן
קבל בעותי חל אלל ראלקו ולת פשוט חיק קואס חיו מררח כח קאות לע כעו שפס לאלקו כחצת קמיס
חק קוא ויכח חק קוא כעסק לע נח וקבץ קמיס פס שמת אחר שאמר חיק חל אלל אלל ויחצו קבץ וקבץ וימר
חק קוא של אלל שכל כעו שקיק רוחם וקבץ חית קמיס ויחצו וברדש חק קוא מלמד שבעו נחיס לאלשע
כקדש קידדן ויהר מאלקו שבעס רחשונ קיתק זכות שמקס שמרית כבעס שמק של אלשע קיתק זכות
כדיק חד שמרית כן קוא ויקי נח פכ שמס כרויך אל מנחן חית דודש שמעו נחיס לאלקו ושפסק לאלשע

מלכום

ר"ק פ שטם ברויך אלני
שרשו רזל כפלם
מנהקה שקיה באלקו וקוא ש
שקיה בנותם א בוינו ור'
בנות ולפ שאומל על רגלו
עמד ולבית לפ

והיה כמעבר הון ואליה
אמר לאלישע ישאל
מה אעבר לך עד לא
ארבר מלותך ואמר
אלישע ויהי כען על חו
תרין ברוח נבואתך
עמיו ואמר אקשיתא
למשאל אם תהויתי
דאנא מדבר מלותך
יהי לך כן ואם לא
לא יהי הוה ער ד
דאינון אולין מיל ו
וממללין והא דתיבין
דאשתא וסוסון ד
דאשתא ואפר שובין
תרויהון וסליק אליה
בעלעולא ליצרת
שמיאי

קלך שרפא ברעת
כעמן שאשוב כ
כמתשנא אלני
תבי כמת ואחזל
פ שט חלקיסקיה
אותי מן קרוח
וכן קוא אומל פ
שטם בכל אשר
ימצאו ב חלקי
ככסיו ט קכבור
טאלשט חלקים
מן כככיס
וקפשוט טאל ק
קחלק קה קקאת
לשאל דילך ב
בחלק א מרוחי
אונות רוחי אכל
פ שטם דבר
קשה שאלתו אעפ

כן אם יקיה כך כח רוח אלנים שתוכל לראות
בעת שאלקח מעמד ידעת ש מיתת האל יקיה
שיקיה לך כן כמו שאלת לקח טעל עמד לפ
קוא קמוץ

זה העמן מנות אלניו וכבר ש ארס שזה בלתי אפס
עמי בכל האסודות אשר אתה טנד בים מעט ראותך שחט לקח מיתתך ולפ ימצא זה לך ממנו זולתי בזר
קעת וקיה יקשה לזה שאחזק לפ מצאט שפמדו יחד אחר כלזה מה שיתכן ט זה העטן גס לפ קיה מקשק
זמן קבר כמו זה לזה העטן לפ מה שאחזק

רלבג ויקי נא ש שטם ברויך אלני
קככאים יקיה קנאלל מרויך פ שטם עלכל א מקה וקוא מעטן
מג ש אתה כבור בן קשואה יטר לתלע פ שטם וג' אס הרקה אונת
לקח מיתתך יקי לך כן אמל לזק ער קמופתים קמתחדשים כאלו יאמן שאס
ירקה אונת בעת קלקח מעטמו בקעלעת נכערה קשמים און יתחדש לעט
קמופת שאלמן

ויהי בעברו ואליהו א
אמר אל אלישע ישאל
מה אעשה לך בטרם
אלקח מעמך ויאמר
אלישע ויהינא פי
שנים ברוחך אלי ה
ויאמר הקשית לשאל
אם תראה אותי לקח
מאתך יהי לך כן ואם
אין לא יהי הוה הכה
חלכיס הלך ודבר
והנה רכב אש וסוסי
אשו ופרדו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה
השמים

קרוח אשר על ח
אלקו מה שאלס
ט מה שנקא ח
אלשע וואו עוז
אלקו אדרית כדי
סיחויק בך אלשע
ותקיה כל מה ל
לקאלמת זה קמופת
קלף תראה ט ח
אלשע קיה מענה
נחוי שיקח מעטני
אלשע טדו ל
לחיות ט ט כן
קשונות וכוון ת
תמצא שטב ק
קמופת עתחדש
באדרת אלקו מה
שעז אלשע ט

בפשי קמופת וכבר ש ארו זולתו אסתראה אונת לקח
מיתתך יקי לך כן ש אורים אקרי ואשר נחשב אכחן קוא
מה שזכרנו וקוא אונת ללשון ולעטן וזה ש קצתם אמרו
לקח מיתתך שתוכל מעי אונתה שכל קכפרד וקוא שכל ח
אלקו אחר קכפרדו מה קמומר ואלו קכטמו בכהכרם שיקיה
וקצתם אמרו אס תראה אונת לקח מיתתך לל שתחקך
שחט לקח מיתתך ולפ ימצא זה לך ממנו זולתי בזר
מה שיתכן ט זה העטן גס לפ קיה מקשק
זמן קבר כמו זה לזה העטן לפ מה שאחזק

ר"ק קנה על מושנה עד סוף ענה לא ראינו
יריח קיו נה מיס רעם ולא שקיתק עד משכלת
סאכל לא קיו חומדין אותה ולא קיו ענדין על קרס
לבות אותה ועד אס קיק לפ כן איך קטכאיסעברו
איך לא רפאו איתו ולא קנו נ"ל קיחך לא ריפה אותה ואס
קיתק משכלת מ

רלב"ו ומינס רעם והארץ משכלת מנס
סאמ' אחר זה רפאת למיס קאלה ולא יקיק
מנס עוד מות ומשכלת דעפו ט קארץ קמשכלת
מנד קמיס שקיו רעם וקנה אטפ שקלליקוסע
מי סיננה קנה לא מנס קאנסיס משענה אחר
סתננה שאס קיק

וישב אליו והוא ישב
ביריחו ויאמר אלהם
חלוא אמרת אליכם א
תלכו ויאמרו אנשי העיר
אישע הנה נא מושב
העיר טוב באשר ארע
ראה והמיס רעסוהארץ
משכלת ויאמר קחו לי
צלוחית חדשה ושימו
שם מלח ויקחו אליו
ויצא אל מוצא המים
וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי
למיס האלה ולא יהיה
משם עוד מורת ח
ומשכלת

ותכו לותיה והוא יתב
ביריחו ואמר להון
הלא אמרית לבון לא
תולון ויאמרו אינשי
קרתא לא לישע הא
כלן מותב קרתא
שפיר במא דרבני חו
ומיא בישין וארעא
מתכלא ויאמר איתו
לי צלוחית חדתא
ושונתמן מלחא ה
ואיתאו ליה ונפק ל
למפקנא דמיא אורמא
תמן מלחא ואמר
כהן אמר מיא סתו
למיא האלין ולא יהי
מתמן עד מותו תכלו

מכנז שט שסם
נע קיו ממזין ח
אותה ולא קיו
יושננה לא כל
שמקדונ קיק זה
קרע למינס מרפת
יושננה ומנס
רועמיס קיתק
קארץ משכלת
שקיו אנשיק שותן
קמיס וקיו מניס
ברוב נדרשיריו
קיתק מקוקלת
עא שארל יקוסע
וכדרזל מושנ
קעד סונ וקמיס
רעם וקארץ מ
משכלת מיא
מיסיתו אל יוחנן

ואחאנע סכבר ט אר אלשע שתקיק קנלוקית
קדסא כרי סלן יחסם שיקיק מעט שלנה דבר
ימשך קמלח כחו ויקיק לע רנאס עד קרפוק
עתיקון קמיס אך נאר לתקנס נמנה שאין ט רוסס
לתקונס ט אנהא רואו שקמיס קמלוקי קס רע
לשתיק עס שאל נמנע מלח שיתן רוסס נמונח
קמיס אחר לפ יכוס מימיו אס לא קיק זה עד קמנפת

קן מקוס על יושנו ויאמר וסימו מלח נס עתך נס
קיק ס קמלח יעסק קמיס רעם וכן ויורקו ה עז אמרו
ס עזמר קיק ונס עתך נס קיק ויצא אל מוצא
קמיס אל מקוד קמיס קמקוס שקיו יוצין ממנן קמיס
רפאתי עזק קפאכנעל קאל ומשכלתו לא תקיק
קארץ משכלת מן קמיס נא קכנל

מלכים

רלב"ו ויתקלסו טו' ללעטקו וכזוקי' ויסן אחרי' ויראס קלס' קלס' עד
שראק אותס וידע וראק על ריך קכטוקה שקס ראוים קלס' מנזר רונז
מנשיקס ויקורס בן אחזב מלך על ישראל בשומרון בשנת שמונת עשרה ל
לקושפט' זה יורק שאחזיק לם מלך שת שטס שלמותיך קיו מקושט' וקש
שארק נמק שקרס איך יתשבלוק קחשטן בל אום ספק

ר"דק וירט קמיס
כעלמק קאלק
וקוז כבעל קק"ו
ויעל ונעריס
קטמס יטו

וירפו המיס עד היוסהזה פדבר
אלישע אשר דברו
ועל משם בית אלוהוא עלה
בדרך ומעריס קמנים יצאו מן
העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו ע
עלה קרח עלה קרח ויפן אחרי
ויראס ויקללם בשם יהוה ה
ותצאנה שתים רביס מן היער
ותבקענה מהם ארבעים ושנ
ילדים וילך משם אל הר ה
הברמל ומשם שב שמרון
ויהורס בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת שמונה
עשרה ליהושפט מלך יהודה
וימלך שתים עשרה שנה

ואתס יאומיא עד יומא הרין
כפתומא דאלישע דמלילי
וסליק מתמן לבת אלוהוא
סליק באורחא וינקין דעדקין
נפקו מן קרתא ואתעלכו ביה
ואמרו ליה סק קרתא סק ק
קרתא ואתפג לאחוריה
והוינון ולטינון בשמא ריי
ונפקא תרתן דיבין מן הרשא
ובצעא מנהון ארבעין ותרין
ינקין וואל מתמן לטור
ברמלא ומתמן תבל שמרון
ויהורס בר
אחאב מלך על ישראל בשומרון
בשנת תמני עשרה שנין ל
ליהושפט מלך שבט
דבית יהודה ומלך תרתא
עשרה שנין

סי גדולס
ויקראו כעריס
ואמנ טאל ק
בנעריס קיו
קטמס וכונסער
קסן עמו" ורז
דראו נעריס
שקיו מקנעריס
מן קמנר
קטמס שקיו מ
מקטמ חמנ"ו
ויתקלסו טו' לטע
טו וכזוקו נ
נדכריקס שקיו
אימריס לו
בעלית בדרך
על קרח על
קרח וקרח קוק
אלשע וכדרא
שקקרות עלט

אתה מקיס ויפן ויראס ויקלס' עולק רזל בדבר זה כקקלס קיך גרס לפס מיתה על גבר זר
מקס אמרו טפ שבוקו נתן עטו נקס וכעטו כמו שאמרו כל מקס אנתן קמניס עמקס מיתה או
עט ומקס אמרו ראה שכלס נהעברק מקן חמותיקן טוס הכפריס כלומ ראה ט מעברק טו וראויס
קיו למיתה לכך הפקירו עמון לבזות ולכך קלס לם מפת שבוקו ומקס אמרו בערית ראה לפס כעיס
ומקס אמרו ראה שלם קיתה נקס לחלית מעה ולם עתדק לחית לם נקס ולם כדעס לפי אכדס נקלנת מן